

Liederenkranz

Desclée De Brouwer

LIEDERENKRANS

LIEDERENKRANS

VOOR HET SECUNDAIR ONDERWIJS

samengesteld en bewerkt

door

JOZEF GHESQUIERE

muziekinspecteur

en

PAUL FRANÇOIS

koorleider

NIEUWE VERMEERDERDE

EN OMGEWERKTE UITGAVE

DESCLEE DE BROUWER

AAN VADER

J. G. en P. F.

VERANTWOORDING

Liederenkrans is een liederenverzameling voor het secundair onderwijs. De samenstellers hebben dit voortdurend voor ogen gehad, zowel bij het uitkiezen als bij het bewerken van de 330 liederen die opgenomen werden.

De liederen moesten *geschikt zijn voor het onderwijs*: dus geschikt om in klassen aangeleerd en door groepen leerlingen uitgevoerd te worden. Daarom weinig solo- of kunstliederen, geen te moeilijke liederen, geen melodieën met te brede omvang voor een doorsneeklas. Zij moesten daarbij passen in het kader van het secundair onderwijs: wij bedoelen daarmee zowel de klassen van de oude en moderne humaniora, met al hun afdelingen, als die van de zogenaamde technische humaniora, doch ook de normaalscholen en de beroepsscholen. Er moest derhalve keus zijn voor leerlingen van circa 12 tot circa 18 jaar. Dit is dus geen verzameling kinderliederen; er zijn wel enige liederen bij, voor de jongste leerlingen onzer middelbare klassen, maar wij vermeden opzettelijk alle teksten met te kinderlijke inslag. Wij hadden én jongens én meisjes op het oog. De meeste liederen kunnen evengoed door meisjes als door jongens gezongen worden; die, welke uitsluitend voor meisjes passen, staan aangeduid met een * naast de titel; uitsluitend voor jongens met •. Wij hebben de *oude volksliederen* opgenomen in de *oude spelling*¹. In een zangboekje voor de lagere school zou zulks wellicht moeilijk te verdedigen zijn, maar in het middelbaar onderwijs zijn de leerlingen toch gewoon zulke teksten te zien in hun bloemlezingen. De oude spelling biedt grote voordelen: zij eerbiedigt veel beter de oorspronkelijke, dikwijls eerbiedwaardige tekst met zijn eigen kleur en klank en woordenschat; zij laat toe onmiddellijk het oude volkslied als dusdanig te herkennen en zij geeft het een eigen aantrekkelijke schoonheid.

De liederen dezer verzameling werden ook speciaal *bewerkt voor het onderwijs*². De meeste verzamelingen stellen zich tevreden met het overdrukken van de liederen zonder

¹ Wij hebben deze spelling ongewijzigd gelaten, zoals wij ze vonden in de beste uitgaven onzer oude Nederl. liederen, met deze enige uitzondering: waar wij de Oud-Vl. uitspraak (zie verder) aanraadden, schreven wij overal *γ*, ook daar waar de oude lezingen van de tekst *ij* hadden.

² Men versta niet verkeerd: de oorspronkelijke lezing, met name van moderne liederen, werd altijd nauwgezet geëerbiedigd.

meer, zoals men die vindt in de oorspronkelijke uitgave, als het liederen van moderne toondichters geldt, of in bestaande verzamelingen, als het oude liederen geldt. Een vluchtige blik op onze uitgave zal toelaten vast te stellen, dat elk lied met grote zorg en ten koste van veel opzoekingen *bewerkt* werd met het oog op het onderwijs, in het voordeel én van de zangleraar én van de leerlingen. Er werd daarbij zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de oorspronkelijke uitgaven, of, waar het oude liederen gold, van de beste, door vakkundigen samengestelde en met nota's voorziene verzamelingen, in het bijzonder van Fl. Van Duyse's standaardwerk, *Het Oude Nederlandsche Lied*. Verder konden de samenstellers steunen op een jarenlange ondervinding, opgedaan bij het aanleren van dergelijke liederen aan klassen of aan jeugdgroeperingen.

De *teksten* vooreerst werden niet alleen zo getrouw mogelijk weergegeven, maar ook uitgelegd en verklaard, overal waar moeilijke woorden voorkwamen; dit bleek vooral noodzakelijk in oude en Zuid-Afrikaanse liederen. Zoveel mogelijk werden al de strofen onder de melodie geplaatst: dit vergemakkelijkt aanzienlijk het zingen van de liederen op hun geheel; bij oude liederen was dit een noodzakelijkheid, omdat de aanpassing van de tekst op de melodie van strofe tot strofe verschilt. Van oude liederen werden niet altijd *al* de strofen opgenomen. Dit was practisch onmogelijk. De schoonste en best passende werden uitgekozen, zó echter dat de samenhang niet gebroken werd. De oorspronkelijke nummers werden bewaard. Wat de spelling betreft, wij volgden de voorkeurspelling in al de liederteksten van moderne dichters, maar bewaarden de naamvals-n, daar waar de dichters die schreven.

Ook de *melodie* werd trouw weergegeven. Om plaats te sparen werden de maten van de klavierpartij, vóór of na de eigenlijke melodie in het algemeen niet aangeduid. Daarentegen werden bij elk lied zoveel mogelijk aanwijzingen gegeven over tempo, dynamiek, ritme, expressie, zelfs daar waar de toondichters dit geheel of gedeeltelijk verwaarloosd hadden. In liederen van bekende toondichters staat de tempo-aanduiding die van ons is, tussen haakjes, bijv. ($\text{♩} = 120$); andere aanduidingen eveneens: (') (*p*) (—) (*cresc.*). Ook in de oude liederen hebben wij het tempo, de dynamiek, enz. zo klaar en volledig mogelijk aangeduid. Wij

maakten daarbij vaak gebruik van moderne uitgaven met klavierbegeleiding. Het spreekt van zelf, dat wij onze interpretatie niet willen opdringen, noch als de enige goede voorstellen: er is in veel gevallen meer dan één opvatting mogelijk; maar de ondervinding heeft ons geleerd, dat zowel de zangleraars als de leerlingen dikwijls hulpeloos staan tegenover melodieën, waar die tekens ontbreken: vandaar slordige, nietszeggende uitvoeringen, zonder leven noch karakter, te traag of te vlug tempo... De *moeilijke plaatsen* — moeilijk hetzij op zichzelf, hetzij door ingeslopen, slordige gewoonten — werden aangeduid door een speciaal teken boven of onder de bedoelde noten of maten, nl. ~~~~.

Onderaan het lied zal men bij T. (tekst) en M. (melodie) de juiste naam vinden van dichter en toondichter. Waar het oude liederen of volksliederen geldt geven wij de oorsprong (ouderdom, verzameling waaraan ontleend, enz.) en soms, kort, de geschiedenis van het lied. Bij K. verwijzen wij naar de oorspronkelijke *klavieruitgave*, of — bij oude liederen — naar een of meer goede klavierbegeleidingen. Onnodig te steunen op het belang en het nut van die aanduiding: in veel gevallen is de klavierpartij onmisbaar en meest altijd is zij een sterke steun voor de zangers en verhoogt zij de schoonheid van het lied. *Elke onderwijsinrichting van enig belang behoorde de volledige collectie klavieruitgaven van al de liederen te bezitten.* — Daarna volgen nog andere aanwijzingen en raadgevingen van *methodologische* of *esthetische aard*: speciale moeilijkheden of schoonheden, stemming, interpretatie, gebruik. Eindelijk, voor de oude liederen en volksliederen een vingerwijzing betreffend de *uitspraak*. Ziehier waarom:

Bij oude liederen en bij volksliederen kan men zich soms afvragen: hoe zou ik best de klanken uitspreken? Alhoewel het zeer moeilijk is om te bepalen, hoe deze uitgesproken werden toen het lied ontstond of toen het neergeschreven werd in de vorm, waarin het tot ons gekomen is, trachten wij een *practische oplossing* te geven. Wij tekenen dus aan: *Uitspr. Ned., Oud-Vl., dial.* — *Ned.* wil zeggen: de hedendaagse Nederlandse uitspraak, ook dan als de spelling van de hedendaagse Nederl. spelling afwijkt dus: ook *γ* als *Ned. ij*, ook *uy* als *Ned. ui*. — *Oud-Vl.* wil zeggen: 1) *γ* en *ij*¹ als

¹ In de oude liederen waar wij de *Oud-Vl.* uitspr. aanbevelen, hebben wij overal waar *ij* stond *γ* geplaatst. Het is de enige wijziging, die wij aan de teksten brachten.

Ned. *ie*, uitgenomen in de uitgangen — *lyck* of *lick*, waar men moet uitspreken als *i* (Fr. *e* in *avec*); 2) *ou* als Ned. *oe* (uitg. *ouw*); 3) *uy*, *ui* en *uu* als Ned. *u* in *nu*; 4) *ey* en *ei* als Ned. *ei*; 5) de *a* een beetje zwaarder dan de Ned. lange *aa*. — *Dial.* betekent dialectische uitspraak, overeenkomend met de streektaal. Voor sommige volksliederen (vooral gezelschapsliederen), die uit het volk ontstaan zijn en nog in het volk leven schijnt het beter, niet te streng aan de Ned. uitspraak vast te houden: deze klinkt daar soms stijf en gemaakt.

Bij het vaststellen van de uitspraak werd gelet op de ouderdom van het lied en op het karakter van de tekst zelf. Lieder en van vóór 1600, die in hun oude vorm tot ons gekomen zijn, eisen over het algemeen Oud-Vl. uitspraak. Evenzo liederen, die uit West- of Frans-Vlaanderen stammen: trouwens de hedendaagse West-Vl. uitspraak benadert tamelijk dicht die van het Middel-Nederlands tijdperk. Bij liederen van na 1600 of bij oudere liederen, waarvan slechts een jongere tekst bekend is, met uitgesproken modern karakter (in woorden en spelling) werd over het algemeen *Uitspr. Ned.* aangeduid, vooral dan, als zekere teksteigenaardigheden er op wezen (bijv. rijmen als *Majesteit* en *verblijdt*). De *spelling* van oude liederen is meestal zeer willekeurig en biedt geen houvast... Men vindt er in bonte mengeling — soms in één en hetzelfde lied — *wij* en *wi*, *ghi* en *gij*, *syn* en *zijn*. Toch wilden wij de oude spelling, om andere, boven aangehaalde redenen bewaren. Wij hebben het dan gewaagd de uitspraak te bepalen, echter *alleen met een practisch doel*, zonder ons een wetenschappelijk verantwoorde oplossing te willen aanmatigen.

Na deze inleiding en de inhoudstafel in de orde der nummers zal men nog een speciale tafel vinden met de liederen onzer verzameling verdeeld over de klassen van ons secundair onderwijs. Een *rangschikking* dus, *in de orde der moeilijkheid*, rekening houdend én met de tekst én met de melodie. Deze rangschikking is weeral niet bindend en sommige muzikelaars zullen bepaalde liederen gemakkelijker of moeilijker vinden dan wij; maar het is weeral een practische vingerwijzing, een proeve van rangschikking.

De *stapliederen*, of liederen, die als dusdanig kunnen gebruikt worden, staan op de analytische inhoudstafel met een [■] vóór het nummer aangeduid.

Liederenkranz is echter meer dan een schoolboek: het is een **liederenschat voor het leven**. Men hoeft er geen « schoolliedjes » in te zoeken over de tucht, de bel, de lessen, het spel, enz. maar men zal er wél een keuze liederen vinden, die ofwel het jeugdleven in zijn vele uitingen weerspiegelen, ofwel het latere, volle leven in al zijn aspecten bezingen en vertolken. Een blik op de inhoudstafel zal volstaan om dit in te zien. De liederen werden — met het oog op het practisch gebruik in het familie- en verenigingsleven — in vijf groepen ondergebracht.

1. *Lieder over natuur- en volksleven*. Na een kleine, inleidende reeks over het lied zelf komen een vijftigtal liederen over de *natuur*: bloemen, planten en vogels, jaargetijden en natuurverschijnsels en over het *volksleven*: streekliederen, liederen in verband met volksfeesten, balladen, liederen over verschillende ambachten en bedrijven.

2. *Lieder over het familieleven*. Een veertigtal liederen bezingen het familieleven, van de wieg tot het graf: kinderen en kinderspel, liederen over en voor moeder (o.a. een tiental wiegelieder), minnelieder.

3. *Lieder voor het gezelschaps- en verenigingsleven*. Er werd aan deze reeks van ruim 40 liederen speciale aandacht gewijd: er is te weinig keuze op dat gebied en met het hoe langer hoe weelderiger groeiend verenigingsleven in onze jeugdorganisaties wordt er ook hoe langer hoe meer naar gevraagd. Hier zal men dus een aantal luimige, opgewekte gezelschapsliederen vinden: ook rondedansen, pandliederen, liederen met luimig refrein, canongezangen...

4. *Nationale liederen*. Wij verstaan hier nationaal in zijn ruimste, schoonste zin: alles wat onze liefde en gehechtheid aan het Belgisch vaderland, de Vlaamse volksgemeenschap, de grotere Nederlandse kultuurgemeenschap uitdrukt en bezingt. Iedereen, die weet, hoezeer een Vlaming gehecht is aan zijn geboortegrond en die daarbij de geschiedenis kent van zijn lange, harde strijd voor eigen taal en cultuur en voor eigen volksbestaan, zal begrijpen dat de Vlaamse strijdlieder en de liefdezingen tot eigen land en volk en taal het leeuwen-aandeel hebben in deze reeks van meer dan dertig liederen. Daarbij komen dan een twintigtal *historische liederen*, die in

verband staan met de geschiedenis van de Nederlanden : Groeninge, Artevelde, de geuzentijd. Onze stambroeders uit Zuid-Afrika werden niet vergeten. Enige Waalse volksliederen hier en daar, ter vergelijking met gelijkaardige Vlaamse volksliederen geplaatst, leggen het verband met de Walen, onze landgenoten.

5. *Godsdienstige liederen.* Uit de lange reeks godsdienstige liederen, die getuigen van de diepe godsdienstzin én van onze voorvaders en van vele onze hedendaagse dichters en toondichters hebben wij enkel die liederen gekozen, die bruikbaar zijn, *hetzij in de huiskring, hetzij in ons verenigingsleven.* Voor *de kerk* bestaan er genoeg bundels geestelijke liederen : denk aan *Sursum Corda*, *Volkszangboek*, *Godvruchtige Zanger*, *Geestelijke Liederkrans*. Toch kunnen een aantal onze liederen ook in de kerk of bij uitgesproken godsdienstige plechtigheden gezongen worden. Eerst komen een dertigtal kerst- en driekoningenliederen, — vooral oude, maar ook nieuwe — en andere liederen in verband met het kerkelijk jaar; daarna Maria- en heiligenliederen en missielieder.

6. *Lieder uit vreemde landen.* Deze reeks bevat typische volksliederen uit onze buurlanden — Frankrijk, Engeland en Duitsland — en zelfs een paar uit Rusland en Amerika (o.m. negro-spirituals). We geven deze liederen zoveel mogelijk met hun oorspronkelijke tekst : het is voor leerlingen uit het secundair onderwijs, waar die talen onderwezen worden, interessanter die te zingen in de oorspronkelijke taal dan in Nederlandse vertalingen of bewerkingen. De Duitse reeks is de langste omdat ze tevens als een korte muziekgeschiedenis door het lied opgevat is.

Bij het uitkiezen van al die liederen werden daarenboven nog volgende beginselen voor ogen gehouden :

Ten eerste : *voorkeur aan liederen uit de eigen nationale liederenschat*, dus van eigen dichters en toondichters. Slechts geheel bij uitzondering werden bewerkingen of aanpassingen van Nederlandse woorden op vreemde melodieën aanvaard. Wij hebben keus genoeg in onze eigen schat; wij kennen onze

eigen rijkdom niet : tientallen mooie Vlaamse liederen worden nooit gezongen en men grijpt voortdurend naar de eerste de beste melodie, die ons uit de vreemde overwaait, met het resultaat, dat men « O Kruise den Vlaming » zingt op een Duits minnelied, « Ja, knapen 't hoofd omhoog » op « God save the King » en « 't Lag ne man te slapen » op « Au clair de la lune ! ». Wij gewagen niet eens van de talloze « chansons » en « schlagers » die onze jeugd voortdurend langs radio en fonoplaat ingehamerd worden, en die meestal even rap verdwijnen als ze verschenen zijn. Toch moet er uitzondering gemaakt worden voor sommige *oude liederen*, uit de tijd toen zekere melodieën gemeengoed waren van alle West-Europese volkeren : zij zijn intussen van ons geworden en gebleven door eeuwenoud gebruik, door hun historische betekenis, hun innerlijke waarde.

Ten tweede : *enkel liederen, waarvan tekst en melodie werkelijk waarde hebben* : hebben ze ook al geen hoge kunstwaarde, ze moeten toch aan de minimum-eisen van de goede smaak en de compositie-techniek voldoen. Dit was niet gemakkelijk. In zekere gevallen stonden wij voor een arme, of, naar onze moderne opvattingen, opgeschroefde tekst met een goede melodie, of met een door de traditie verkregen waarde. Wie echter aandachtig onze verzameling doorbladert zal vaststellen dat wij eerder streng geweest zijn. Hij zal er de namen vinden van al onze beste liederendichters en toondichters. Wat de *oude liederen* en *volksliederen* betreft — een 100tal op de 330 — enkel die werden opgenomen welke wezenlijk waarde hebben en waarvoor er kans bestaat en waarvoor het wenselijk is dat zij bewaard blijven en nog gezongen worden. Wij hebben er dan ook de nodige toelichting en overvloedige muzikale aanduidingen bijgevoegd.

Moge *Liederenkranen* in de handen onzer studerende jeugd een bruikbaar en nuttig middel zijn tot muzikale ontwikkeling en kunstgenot; moge hij het jeugdleven en het familieleven helpen verblijden, bezielen en verheffen.

De bewerkers,

Paul François,
koorleider

Jozeef Ghesquiere.
muziekinspecteur

NOTA BIJ DEZE NIEUWE UITGAVE

In deze nieuwe uitgave werd een aantal liederen, die ons verouderd of minder geschikt voor het onderwijs leken, weggelaten en meestal vervangen door andere, nieuwe of beter geschikte. De reeks liederen uit vreemde landen bevat nu 38 nummers. De reeks canons is aangegroeid met 14 nummers. Ook aan liederen en canons van moderne componisten werd een plaats ingeruimd : zie analytische inhoudstafel.

Ten einde het simultaan gebruik van deze uitgave met de vorige mogelijk te maken, behielden wij in de nieuwe uitgave, voor al de liederen die reeds in de vorige uitgaven voorkwamen, *dezelfde nummers*.

De verwijzing naar *fonoplaten*, die in de vorige uitgaven bij sommige liederen voorkwam is weggefallen : praktisch zijn die platen (78 t.) niet meer te verkrijgen en anderzijds hebben de meeste grote firma's nu hele collecties fonoplaten met Vlaamse liederen, waaruit men naar hartelust kan kiezen : DECCA, H.M.V., PHILIPS, EUROPESE FONOCLOB, ROELANDT.

Deze nieuwe uitgave bevat ook enkele *koortjes*... eerder als specimen : ook in dit genre is nu materiaal genoeg voorhanden. Wij verwijzen derhalve daarvoor naar meer gespecialiseerde uitgaven als die van Musicerende Jeugd en Halewijnstichting.

P.F. en J.G.

ANALYTISCHE INHOUDSTAFEL¹

TER INLEIDING

<i>Nr.</i>	<i>Titel</i>	<i>Dichter</i>	<i>Toondichter</i>	<i>Blz.</i>
1.	Het Lied	De la Montagne .	Blockx . . .	1
2.	Luid op, gij Vlaamse Lieder- zang	Gezelle	Ghesquiere	2
3.	Kunst is de kracht	De Clercq	3
4.	De Zanger	Rodenbach	Veremans . .	4
5.	'k Zing geren een liedekje	de Vocht . . .	6
■ 6.	Rodenbach's Wekroep	Rodenbach	de Vocht . . .	7

NATUUR EN VOLKSLEVEN

7.	Bloemen overal	De Kelper	De Boeck . . .	9
8.	De Klaproos en de Koren- bloem (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	10
9.	Het Lied van het Vlas	De Clercq	Ghesquiere	11
10.	De Bremmebloemen (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	12
■ 11.	Als de brem bloeit	Simons	Vyverman	13
13.	Bruine Beuken (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	14
14.	Mijn kleine vogeltjes	Tulkens	Peeters	15
15.	Het Nestje	De Kelper	De Boeck . . .	16
16.	Karreket	De Keyser	Broeckx	17
17.	De Koekoek	Gijssels	Ghesquiere	19
18.	De noorderwind blaast	de Gheldere	Ghesquiere	20
19.	Holihediho	Ward de Beer	Ward de Beer	21
20.	Lentelied	Simons	Verhoeven	22
21.	Lentelied	De Kelper	De Boeck . . .	23
22.	Van de Meikevertjes	Tulkens	Peeters	24
23.	't Was in de blijde Mei	Gezelle	van Rennes	25
24.	Muggendans	Dautzenberg	De Coninck	26
25.	Die winter is verganhen	27
26.	De Herfstwind	Doumen	Ghesquiere	28
27.	Het regent!	De Kelper	De Boeck . . .	29
28.	Hoe schoon de morgendauw	Gezelle	Verhelst	30
29.	Het daget in den Oost	Gijssels	Meulemans	30
30.	Avondlied	De Kelper	De Boeck . . .	31
31.	De Vriezeman	Verhulst	Van Hoof . . .	32

¹ In deze inhoudstafel geven wij van elk lied de gebruikelijke titel, de dichter en de toondichter. Het ■ vóór een volgnummer betekent *staplied*, of ten minste bruikbaar als staplied. * of ★ na de titel betekent resp. voor *jongens* en voor *meisjes*. Naast de titel staat ook aangeduid of het lied twee- of driestemmig is: (2 st.), (3 st.).

33.	Ieper-Tuyndagliedeken			33
34.	't Ros Beyaert			34
■ 35.	« Vier-gebroederslied » van Mechelen			36
■ 36.	Reuzelied			37
37.	El Doudou			38
38.	Heer Halewyn			39
39.	Ick wil te lande ryden			42
40.	Naer Oostland			43
■ 41.	Wie gaat mee ● Loman			44
42.	Al die willen te kap'ren varen ●			45
43.	Het Lied van de Baren Gijssels Meulemans			46
44.	Zeejongensliedje ● Sabbe Moulaert			47
45.	Van de Bootjes Tulkens Rubbens			48
■ 46.	Sint-Jans Gheleide ●			49
47.	Vóór 't Kantkussen ★ De Clercq Hullebroeck			50
48.	Het lied van de Landman ● Sevens Hullebroeck			51
49.	Laet ons den landtman loven			52
50.	Jochempe l Flearackers Opsomer			53
52.	Van de Smeder ● Van Tichelen Broeckx			54
53.	De Zeeldraaier De Clercq Lamy			55
54.	Het Liedje van de Beiaardier Broeckaert Hullebroeck			56
■ 55.	Vertrek naer Island			58
56.	Vier wevertjes			59
■ 57.	Ere den Arbeid Vercnoeke Meulemans			60

FAMILIELEVEN

65.	Moederke alleen (2 st.) De Clercq Hullebroeck			61
67.	Wiegelied ★ Mennekens Broeckx			62
68.	Wiegeliedje ★ Antheunis Sarly			63
69.	Wiegelied ★ Gezelle Ryelandt			64
70.	Wees braaf nu, mijn kindje ★ Tulkens Peeters			65
71.	Slaap, kindeken, slaap			66
73.	Suze naanje (2 st. canon)			67
74.	Afrikaans Wiegeliedjie Langenhoven Hullebroeck			67
78.	Kindeken bidt De Weert Broeckx			69
79.	Breiliedeken ★ Van Rooy Broeckx			70
80.	Klein Moederken ★ De Weert Broeckx			71
81.	Mijn Moederke Gezelle de Vocht			72
82.	Sint-Niklaas van Hooff Meulemans			73
83.	Een kind, en een kind			74
84.	Broederken zit te schrijven ★ van Daelen Candael			75
85.	En zaaien en maaien De Geyter Benoit			76
86.	Ik ken een lied Antheunis De Mol			77
87.	Het Liedje van de Smid Liekens Andelhof			78
88.	Been over been gheslaghen v. Fallersleben Tincl			79
89.	Sage van Koning Hagen Rodenbach Mortelmans			80
90.	Het waren twee coninckskinderen			81

91. Het daghet in den Oosten		83
92. Daer zat een sneeuw wit vogeltje		84
92bis. Daer zat een sneeuw wit vogeltje (3 st.)	Andries	85
93. Ghequetst ben ic van binnen		86
94. Ik zag Cecilia komen		87
95. Hemel-huis ●	De Clercq	Hullebroeck 88
96. Moeder	Lambrechts	Gilson 89
97. Moeder	Gijssels	Meulemans 90
98. Als moeder zong	Simons	de Vocht 91
99. Daer zat een stokoud moederkijn	de Gheldere	Ghesquiere 92
100. Dankliedje (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere 92
101. Die mey playsant		94
102. Meiplanting		95
103. Het viel eens hemels dauwe		96
104. Hymne van Trouw aan de Vlaamse Haard	Vyverman	97

GEZELSCHAPS- EN VERENIGINGSLEVEN

110. Ik jeune mi daarin	Gezelle	Ghesquiere	98
112. Daar was ne keer	Lambrechts	Ghesquiere	99
113. We hadden een Harlekijntje	Bruyning	Ghesquiere	101
■ 114. De Dijkgraaf van Cadzand	de Gheldere	Ghesquiere	102
115. Als Grave Jan	de Gheldere	Ghesquiere	103
116. De Huzaartjes	Doumen	Ghesquiere	104
117. John Anderson	De Clercq	Lamy	105
118. Marcia Funebre	de Mont	Mestdagh	106
119. De dode Krekel (2 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	107
120. Rondedans ★	Gijssels	Meulemans	108
121. In de groene Weide (3 st.)	Lambrechts	Ghesquiere	109
122. Lentedans ★	De Keyser	Broeckx	110
■ 123. De Stoet	Peeters	Broeckx	112
■ 125. Het Lied der Wandelknepen	van Daelen	Candael	113
126. Gaudeamus (3 st.)	Kindleben		114
■ 127. Studentelied ●	Visser	Hullebroeck	115
129. Die Kat kom weer		Weideman	117
■ 130. Bobbejaan klim die berg ●			119
■ 131. Jan Hinnerk ●			120
132. Het lose Visschertjen		van Duyse Pr.	122
133. 'k Kwam lestmael door een groene wei			123
134. De Schereslied			124
135. Pierlala			125
136. De Koekoek en de Jager			127
137. Het Beiaardlied van Duinkerke			128
138. La Bertrijote			129
139. Sa, laat ons vrolijk wezen			130
140. 't Haesken			131
141. Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?			133
142. Den uyl die op den pereboom zat			135
■ 143. Daar vaart een man op zee			136

144.	Jan myne man zou ruiter worden	137
■ 145.	Langs een nauw wegeltje	138
■ 146.	En de boom en de boom	139
147.	En 's avonds	140
148.	'k Was zo lange schipman	141
149.	Daar kwam een muis gelopen	142
150.	Boerenkermis	144
151.	Waarvan gaan de boeren zo mooi?	145
152.	De boer had maar enen schoen	146
■ 153.	De vastenavond die komt aan	147
154.	Jan de Mulder	148

CANONS

155.	Metronoom canon	Beethoven	149
156.	Ostinato	Kästner- Weinheber	150
157.	O diepe Liefde	Morgenstern	152
158.	Daar kwam laatst	Lau	152
159.	Bona Nox	Schieri	153
160.	Laat liederen horen	Mozart	154
161.	De lente komt		154
162.	Wees welkom	Schubert	155
163.	Het regent	Wauters	155
164.	Alles zwijgt nu	Zelter	156
■ 165.	Ontwaakt gij luie slapers	Mozart	156
■ 166.	't Zonnetje schijnt	Ferrari	157
■ 167.	Als de kerels gaan op toer ●		157
168.	Vrolijke Musici		158
169.	Brand in Mokum		158
170.	Het Kloksken van Kafarnaom		159
■ 171.	De Klokken van Haarlem		160
172.	Grote Klokken		161
173.	Het is slechts langs de rechte baan		161
174.	Zie, broeder, 't spel der vlammen		162
175.	Musikanten-Kanon	Rower	163
176.	Wer sich die Musik erkiest	Luther	165
177.	Dat u God beware	Hindemith	166
178.	Lachend komt de zomer	Lassus	166
179.	Viva la Musica	Bresgen	166
180.	O Musica	Pretorius	167
181.	Surrexit Christus	Wolters	167
182.	Jubilate Deo	Gumpelzhaimer	168
183.	Hijst de vlag	Van Elslande	169
184.	Avondgroet aan de vlag	François	169
185.	Vaarwel mijn broeder	Van Elslande	170
186.	Ick seg adieu	Waelrant	172
187.	Afscheidslied		173

VADERLAND EN VOLK

200. Het Belgisch Volkslied	v. Campenhout	174
■ 201. Naar wijd en zijd	Antheunis	Gevaert 176
202. Heil 't Vaderland	Gijssels	Meulemans 177
■ 203. Koningsmars	Hiel	Benoit 178
204. Vaderlands Gebed	De Clercq	de Vocht 179
205. Over de Golven	Sevens	Uyttenhove 180
■ 210. De Vlaamse Leeuw	Peene	Miry 181
■ 211. Strijdcreet	Ledeganck- de Geyter	Benoit 183
■ 212. Al zingen 't vrije lied ●	Rodenbach	Miry 184
■ 213. Omdat ik Vlaming ben	Lambrechts	Matthyssens 185
■ 214. 't Kerelslied	Rodenbach	Van Eechaute 186
215. Vliegt de Blauwvoet	Rodenbach	De Boeck 187
■ 216. De trommel slaat (2 st.) ●	Ghesquiere	Ghesquiere 188
■ 219. Wij zijn bereid! ●	Lammens	Tinel J. 189
■ 220. Het Lied der Vlaamse Meis- jes ★	Moens	Hullebroeck 190
■ 221. Het Lied der Vlaamse Meis- jes ★	Lemeire	Nees 191
222. Het Lied der Knapenschap ●	Rodenbach	Ghesquiere 192
223. Het Lied der Vlamingen	Hiel	Benoit 193
224. Ons Vaderland	Sevens	Blockx 194
225. De Schelde	Sevens	Mestdagh 195
226. Mijn Vlaanderen heb ik hart- lijk lief	Coopman	Antheunis 196
227. Vlaanderen bovenal	v. Fallersleben	van Duyse 197
228. Lied van mijn Land	van Wilderode	de Sutter 199
229. Vlaanderen	Gijssels	Meulemans 200
230. Ik kan U niet vergeten	De Clercq	Veremans 201
232. Het Lied van Nele	De Maegt	Hullebroeck 203
233. Kerlingaland (2 st.)	Sevens	Mestdagh 204
235. Het Kaerelslied	de Geyter	van Duyse 205
237. In Vlaanderen	Gezelle	De Hovre 207
238. O myn Dietsc! (3 st.)	Daems	Nees 208
239. Psalm	Rodenbach	De Graeve 209

HISTORISCHE LIEDEREN

245. Neemt my inder hand (4 st.)		211
■ 246. Groeninge	Gezelle	Van Hoof 211
■ 247. Goedendag	Gezelle	Van Hoof 213
248. Willem van Saeftingen (2 st.)	Gijssels	Meulemans 214
■ 249. Het Blijheidslied	Sevens	Mestdagh 215
250. Strooit bloemen (3 st.) ★	Sabbe	Tinel 216
251. Het beleg van Bergen-op-Zoom		217
252. Wilhelmus		218

■ 253.	Wie dat sich selfs verheft			220
254.	Helpt nu u self			221
255.	O Nederland! let op u saeck			222
256.	Wilt heden nu treden			223
■ 257.	Fred'rick Hendrick van Nassou			224
■ 258.	Een liedje van Koppelstok de Veerman	Schooleman	Schooleman	225
■ 259.	Een triomfantelijk lied van de Zilvervloot (2 st.)	Heye	Viotta	226
■ 260.	Beiaardlied	de Geyter	Benoit	228
261.	Van Rijswijckmars	de Geyter	Benoit	229
■ 265.	In Transvaal	de Geyter	Benoit	231
266.	Trouw	Celliers	Hullebroeck	232

VLAAMSE VROOMHEID

275.	Gaudete (3e zondag Advent)	Cuppens	de Vocht	234
276.	Vigilie van Kerstmis	Cuppens	de Vocht	235
277.	Het was een maghet uitvercoren			236
278.	Het viel eens hemels douwe			237
279.	Maria die zoude naer Bethlehem gaen			239
280.	Nu is die Roe van Jesse ghebloeyt (2 st.)			240
281.	O. Kersnacht, schooner dan de dagen	Vondel		241
282.	Stille nacht (4 st.)	Mohr	Gruber François	242
283.	Een seraphinsche tonghe			243
284.	Een kint gheboren in Bethlehem			244
285.	Ons is gheboren een kindekyn			245
286.	Er is een kindetje			246
287.	Een alre lieffelicken een ★			247
288.	Hoe leit dit kindeken			248
289.	O herderkens, al soetjens			249
290.	Er kwam een kleine kindeke (2 st.)	Leonardus	Ghesquiere	250
291.	Herders, Hy is geboren			251
292.	Herders brengt melk en soetigheid			253
293.	De herdertjes lagen bij nachte			253
294.	Nu sijt willekome			255
295.	De vlokkige sneeuw (2 st.)	Simons	Verhoeven	256
296.	Kerstvertelling	Simons	Verhoeven	258
297.	Kinderkerstlied	Fleerackers	Opsomer	259
298.	In Jesus name			261
299.	Ons-Heren Besnijdenis ★	Cuppens	de Vocht	261
300.	Een kindekyn is ons gheboren			262
301.	Daer kwamen dry koningen ★			265
302.	Laet ons met herten reyne			266
303.	Er kwamen drie koningen			267
304.	Driekoningenlied			268
305.	Sterrenliedje (3 st.)	Wouters	Dietrich	269

306.	Driekoningenlied . . .	Cuppens . . .	de Vocht .	269
307.	Wij gaan er, de kleuterko- ningskes (2 st.) . . .	Leonardus . . .	Ghesquiere	270
308.	Van Jesus en Sint Janneken	Poirters	271
309.	Schoon boven alle schoone .	de Harduyn	274
310.	Palmenzondag . . .	Cuppens . . .	de Vocht .	275
311.	Zaterdag vóór Pasen ★ . .	Cuppens . . .	de Vocht .	276
312.	Lied van Maria Magdalena	Ghesquiere	276
313.	Pasen . . .	Cuppens . . .	de Vocht .	278
314.	Beloken Pasen . . .	Cuppens . . .	de Vocht .	279
315.	't Was op enen maandag	280
316.	Derde zondag na Pasen . .	De Vogt . . .	de Vocht .	281
317.	Adoramus Te, Christe	Lassus . . .	282
318.	Jesu, allerliefste kind . .	Gezelle . . .	de Vocht .	284
319.	Die soete Naem Jesus	285
320.	Veertiende zondag na Pinks- teren . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	286
321.	Heer Jesus heeft een hofken	287
322.	Armoede lief . . .	Gezelle . . .	Ryelandt .	288
323.	Een liedek van Pacientie .	Boudewyns	288
328.	O keer dine oghen . . .	Daems . . .	Van Nuffel	290
329.	Maria door een doornwoud trad (3 st.)	. . .	Van Vaeck	292
330.	Er was een maegdetje (2 st.)	292
331.	Het was een maghet uutvercoren	295
332.	Maria-Visitatie . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	296
333.	O.L.V.Hemelvaart . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	297
334.	Ic sie die morghensterne	298
335.	Glorieuse violette	299
336.	De Veldkapel (2 st.) . . .	Lambrechts . . .	Ghesquiere	300
■ 337.	Sa komt, 't is meidagmorgen	Gezelle	301
338.	O.L.V. van Vlaanderen . .	Cuppens . . .	de Vocht .	302
339.	Lieve Vrouwe van ons Land	Monden . . .	Meulemans	303
340.	Aenhoort, ick sal beghinnen	304
341.	De Wiedsters . . .	De Clercq . . .	Peeters . . .	305
342.	Marialiedeken (3 st.) . .	Ritschl . . .	Van Hoof .	305
352.	Sinte-Lutgardislied . . .	Cuppens . . .	Meulemans	308
353.	HH. Petrus en Paulus . .	De Vogt . . .	de Vocht .	310
354.	Sint Cecilia . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	311
355.	Sint-Jan-Berchmanslied ● .	Fleerackers . . .	Meulemans	312
356.	De Maegdekens	Ryelandt	313
357.	Allerheiligen . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	315
358.	Kristus-Koning . . .	De Vogt . . .	de Vocht .	316
361.	Missielied voor de Jeugd .	Bloemen . . .	Meulemans	317
362.	Hoe wijd het Land . . .	Janssen . . .	Meulemans	318
377.	Caritaslied . . .	Zr. Maria Jozefa .	Ghesquiere	319
380.	Over de glooiende landen ★	Van Elslande . .	François .	320
■ 382.	Vlaggelied (2 st.)	Peeters . . .	321

LIEDEREN UIT VREEMDE LANDEN

393. Allons bergers				322
394. En revenant de Saint-Martin	Fort		Absil	324
395. Ronde	Séché		Absil	326
396. La laine des moutons				328
397. Les trois marins de Groix				329
398. Trois jeunes tambours				330
399. Le joli mois de mai				331
400. Rondeau			Adam de la Halle	332
401. En passant par la Lorraine				333
402. La légende de Saint Nicolas				334
403. Koor der Jongelingen (Judas Makkabeüs)			Händel	335
404. The first Nowell				336
405. Drink to me only	Jonson			337
406. The British Grenadiers				338
407. The Miller of the Dee				339
408. Dashing away				340
409. I will give				341
410. Der Lindenbaum	Müller		Schubert	342
411. Feinsliebchen				343
412. Sandmännchen	Goethe			344
413. Fein sein, beinander bleiben				345
414. Komm, süßer Tod			Bach	346
415. Lob der Freundschaft			Haydn	347
416. Bundeslied			Mozart	348
417. Ode an die Freude	Schiller		Beethoven	349
418. Aria (Freischütz)	Kind		Weber	350
419. Heiden-Röslein	Goethe		Schubert	351
420. Frühlingsgruss	v. Fallersleben		Schumann	352
421. Wiegenlied			Brahms	353
422. Musikanten sein	Luther		Lau	354
423. Komm doch mit	Lau		Lau	355
424. Alle gute Gabe	Claudius		Lau	356
425. Das war des Sommers schön- ster Tag	Hesse		Wolters	357
426. Zum Tanz			Kukuck	358
430. Nun hievt den letzten Anker hoch ①				359
431. Lebt wohl				360
432. De boottrekkers van de Wolga				361
433. Where you there (Negro-Spiritual)				362
434. Swing low, sweet chariot (Negro-Spiritual)				363

Proeve van VERDELING van de liederen dezer verzameling over de klassen onzer inrichtingen voor secundair onderwijs.

Wij hebben bij deze verdeling rekening gehouden én met de tekst én met de melodie.

1. Liederens met moeilijke teksten werden verschoven naar hogere klassen, zelfs dan als de melodie gemakkelijk was. Liederens met gemakkelijke, voor jongere leerlingen passende teksten, werden voor de laagste klassen voorbehouden, zelfs dan, als de melodie niet zo gemakkelijk was.

2. Wat de melodieën betreft, onze rangschikking volgt niet, zonder meer, de orde van de moeilijkheid. Deze immers is zeer betrekkelijk; ze hangt bijv. af van de wijze waarop men een lied aanleert: geheel op het gehoor, met de noten als «houvast», met de noten als middel. In dit laatste geval speelt de tonaliteit een grote rol; in het eerste geval niet. Wij hebben de liederens gegroepeerd per tonaliteit¹; in elke tonaliteit volgen wij de orde van de moeilijkheid, rekening houdend én met de intonatie- én met de ritme-moeilijkheden. Gewoonlijk geven wij eerst de melodieën in enkelvoudige maat; dan die in samengestelde maat; eerst zonder, dan met onderverdeelde tijden. De canongezangen komen telkens achteraan. Laatst van al de liederens met tekst in vreemde talen. Met de moeilijkheid van de tweede of derde stem werd geen rekening gehouden. De leraar zal zelf verder onderzoeken, welk lied hij met zijn klas en volgens zijn methode best eerst zal aanpakken. Overigens zal ook het verband van de tekst met de tijd van het jaar of andere omstandigheden een rol spelen.

3. De bedoeling is niet, dat in elkeen dezer klassen, al de opgegeven liederens zouden aangeleerd worden. Er is voor elke klas een rijke keus, zo voor meisjes als voor jongens en de leraar zal zijn gading vinden, hetzij hij voor een muzikaal flink ontwikkelde, of voor een muzikaal zwakke klas staat. Het vaststellen van een liederensprogramma voor elke klas, bij het begin van het schooljaar, dringt zich op.

REEKS A: voor de eerste klas van het secundair onderwijs, bijv. zesde oude en moderne humaniora, eerste middelbare en technische.

Do gr.: 279, 114, 123, 307, 41, 172², 178. **La kl.:** 322, 92, 42, 14. **Sol gr.:** 25, 260, 286, 294, 288, 17, 136, 116, 27, 337, 216, 131, 16, 338, 151, 303, 36, 293, 133, 297, 163, 169, 179. **Mi kl.:** 18. **Fa gr.:** 299, 115, 68, 321, 247, 147, 148, 166. **Re gr.:** 113. **Si b gr.:** 2, 292, **La gr.:** 143, 146, 318. **Mi b gr.:** 30, 28, 149. **La b gr.:** 145. **Fa kl.:** 309.

REEKS B: voor de tweede klas van het secundair onderwijs, bijv. vijfde oude en mod. humaniora, tweede middelbare en technische.

Do gr.: 282, 81, 201, 71, 301. **La kl.:** 432, 312, 290, 275, 396. **Sol gr.:** 252, 83, 132, 121, 15, 21, 130, 213, 22, 361, 56, 150, 144, 23, 248, 9, 291,

¹ Men neme deze tonaliteitsopgave niet te letterlijk op. Er zijn nog andere tonaliteiten dan «groot» en «klein», bijv. de oude modi, waarvan *Liederenskrans* veel voorbeelden bevat. Over het algemeen werden deze gevoegd bij de reeks «klein» met zelfde voortekening.

² Cursief gedrukte volgnummers duiden *canons* aan.

289, 167, 171, 181. **Mi kl.** : 46, 4, 397, 402. **Fa gr.** : 153, 90, 382, 187, 219, 211, 100, 54, 142, 65, 314, 165, 401. **Re kl.** : 119, 134. **Re gr.** : 152, 19, 249, 228, 259, 7, 141, 45, 158. **Sol kl.** : 44. **La gr.** : 73. **Mi b gr.** : 110, 78, 87, 308, 43. **Do kl.** : 31. **Mi gr.** : 393. **La b gr.** : 222, 336. **Fa kl.** : 112.

REEKS C : voor de derde klas van het secundair onderwijs, bijv. vierde oude en moderne humaniora, derde middelbare en technische.

Do gr. : 304, 300, 137, 122, 24, 1, 3, 34. **La kl.** : 99, 118, 26. **Sol gr.** : 101, 35, 204, 212, 53, 356, 380, 353, 20, 29, 239, 210, 82, 285, 168, 182, 412, 417, 415, 431, 406, 413, 426, 37. **Mi kl.** : 311, 139. **Fa gr.** : 283, 352, 57, 220, 129, 50, 319, 185, 10, 305, 177, 398. **Re kl.** : 302, 49, 135. **Re gr.** : 339, 257, 95, 203, 226, 70, 404, 421. **Si b gr.** : 200, 33, 138. **Sol kl.** : 306, 255, 298, 55, 40, 245, 280, 399. **La gr.** : 173. **Mi b gr.** : 214, 157, 8, 416, 410, 423. **Mi gr.** : 316, 47, 80, 276, 160, 162. **La b gr.** : 97, 355, 261, 320, 67, 85. **Fa kl.** : 315, 13.

REEKS D : voor de vierde, vijfde en zesde klassen van het secundair onderwijs, bijv. derde, tweede en eerste oude of moderne humaniora, vierde, vijfde en zesde technische.

Do gr. : 126, 238, 5. **La kl.** : 329, 102, 278, 93, 235, 170, 411, 409, 407, 414, 394. **Sol gr.** : 377, 258, 221, 202, 227, 224, 229, 233, 313, 11, 89, 184, 333, 358, 84, 342, 155, 175, 403, 424, 433, 395, 408. **Mi kl.** : 39, 335, 88, 265, 284, 354, 156. **Fa gr.** : 186, 223, 98, 215, 127, 250, 48, 69, 161, 180, 420, 434. **Re kl.** : 340, 331, 334, 251, 281, 323, 94, 287, 400, 430, 176. **Re gr.** : 256, 253, 232, 125, 104, 296, 74, 140, 419, 405. **Si kl.** : 92bis. **Si b gr.** : 330, 38, 164, 174. **Sol kl.** : 103, 91, 154, 254, 6, 205, 295. **La gr.** : 79, 310, 246, 159. **Fa kruis kl.** : 332. **Mi b gr.** : 96, 230, 317. **Do kl.** : 425. **Mi gr.** : 117, 120, 357, 52, 328, 418, 422. **La b gr.** : 341, 183, 362, 277, 86, 225, 237, 266.

N.B. Op de normaalschool, die practisch begint na de derde klas lager secundair onderwijs, zal men vooral putten uit reeks C en D, alhoewel het goed zal zijn, met het oog op de lagere school, veelvuldig gemakkelijke en voor het L.O. passende liederen uit reeks A en B te herhalen.

MUZIEKGESCHIEDENIS DOOR HET LIED

Het is mogelijk aan de hand van liederen de verschillende perioden van de muziekgeschiedenis te typeren. Zó bijv. de eenstemmige muziek der vroege middeleeuwen met kunstliederen als nr 93 en volksliederen als nr 38. De meerstemmige muziek van de Renaissance met nrs als 317, 280, 185. Händel met nr 403, Bach met nr 414; Haydn met nr 415, Mozart met nr 416, Beethoven met nr 417. De Duitse romantiek is goed vertegenwoordigd met nrs 418, 419, 420, 421, terwijl voorbeelden van Vlaamse, nationale romantiek voor het grijpen liggen. Ook de moderne richting kan geïllustreerd worden met nrs als 394, 395, 171, 156, 422, 423.

LIJST VAN DE AFKORTINGEN

van liederenverzamelingen, aangehaald in «Liederenkrans»

N.B. Er bestaat geen uitgave van «Liederenkrans» met de klavierbegeleiding van alle opgenomen liederen. Deze zijn verschenen ofwel in afzonderlijke uitgaven, ofwel in verzamelingen. Zie K. in de voetnota bij elk lied.

- C. P. F. F.* *Chants populaires des Flamands de France*, Edm. de Coussemaker, Gent, 1856. Nouvelle édition précédée d'un avant-propos de M. l'abbé Bayart. Lille, René Giard, 2, rue Royale, 1930. Niet meer in de handel.
- C. P. P. B.* *Chansons Populaires des Provinces Belges*, anthologie, introduction, harmonisations et notes par Ernest Closson; Schott Frères, Bruxelles. Deel I en II. *Volkliederen der Belgische Provinciën*, vertaling door J. Bogaert. Met klavierbegeleiding.
- M. J.* *Musicerende Jeugd*, Koorbewerkingen van Vlaamse liederen, o.l.v. M. Andries. Boekhandel Salvator, St. Cathelijnestr. 13, Mechelen.
- N. L. W.* *Nederlands Liederboek*, uitgegeven door het Willemsfonds, onder toezicht van Fl. Van Duyse; deel I en II. Met klavierbegeleiding. Fecheyr, PB 125, Gent.
- N. V.* *Nederlandsch Volkliederenboek*, samengesteld door Daniël De Langhe, Dr. G. Kalff en Mr. A. Looges. Verzamelbundel met 145 liederen met begeleiding. A. W. Sijthoff, Leiden.
- O. N. L.* *Het Oude Nederlandsche Lied*, wereldlijke en geestelijke liederen uit vroegere tijd, teksten en melodieën, verzameld en toegelicht door F. Van Duyse; drie delen. Martinus Nijhoff, 's Gravenhage en Nederlandse Boekhandel, Antwerpen. Niet meer in de handel.
- O. N. L. D.* *Oud Nederlandsche Liedereren voor zang en klavier*, bewerkt door Kan. J. Van Nuffel en de HH. M. De Jong, H. Durieux, G. Nees en Fl. Peeters. Davidsfonds, Leuven. Niet meer in de handel.
- O. V.* *Ons Volkslied*, Deel I, II, III. Nederl. liederen uit Noord en Zuid, verzameld door A. De Klerk, Jan Mul en Herman Strategier. Met pianobegel. De Toorts, Heemstede, Nederland.

- O. V. V. *Twintig Oud-Vlaamse Volksliederen*, bewerkt voor zang en klavier door Lod. Mortelmans.
Metropolis, Frankrijklei 24, Antwerpen.
- S. B. *Dit is een suyperlijck Boeczken*, inhoudende oude Nederlandse geestelijke Lieder en, met klavierbegeleiding, door Fl. Van Duyse.
A. Siffer, Gent, Uitgave van het Davidsfonds. Niet meer in de handel.
- S. C. *Sursum Corda*, begeleidingsboek.
Secretariaat voor de Bonden van het H. Hart, Korte Schipstraat 16, Mechelen.
- S. S. *Singhet Scone*: oude en nieuwe volksliederen, o.l.v. A. Meulemans. 10 jaargangen: 1945-1955 met telkens 10 nummers. Met klavierbegeleiding.
Uitg. De Hulst, Kruisdagenlaan 75, Brussel.
- Vl. Z. *De Vlaamsche Zanger*, zeven delen.
Firma Cordie-Coune, Veulen (Heers), Limburg.
- Z. J. *Zingende Jeugd! Zingend Volk!* Deel I, II, III, IV. 24 oude Nederlandse volksliederen per deel, voor onze lagere scholen verzameld door Willem De Meyer. Met klavierbegeleiding.
De Nederlandse Boekhandel, Antwerpen.
-

UITGEVERS EN UITGAVEN¹

Centrale Muziekhandel, Nachtegalenlaan 64, Halle (bij Brussel) heeft steeds al de in «Liederenkrans» aangehaalde klavierbegeleidingen en verzamelingen in voorraad.

Broeckx Jan, Phalesiusuitgave, Belgiëlei, 208, Antwerpen.
Kinderliederen, 10 reeksen.

de Vocht Lodewijk, Bode-Vinck, St. Jacobsmarkt 12, Antwerpen. *Jaarkrans van geestelijke liederen rond den haard*, 4 delen.

Ghesquiere Remi, Centrale Muziekhandel, Nachtegalenlaan 64, Halle-bij Brussel.
Gebarenliedjes (4 deeltjes); *Meezennestje*, II A en B, III A en B; *Zingende Harten*, I, II, III; *Regenboog I en II*; *Zes Landliederen*; *Kerstvreugde*; *Godvruchtige Zanger*, I en II; *Rodenbachbundel*.

Hullebroeck Emiel,
De Notenleer door het Lied, «De Standaard», Brussel.
Zes Liederen (20 reeksen) en *Zes tweestemmige Liederen*.
Uitgave G. Alsbach, Amsterdam. Algemeen depot voor België:
Standaard-Boekhandel, Antwerpen-Brussel.

Meulemans Arthur, De Hulst, Kruisdagenlaan 75, Brussel 4.
Kinderliederen; *Geestelijke Liederen*; *Vier Volksliederen* (4 gem. st.); *Suite oud-vlaamsche Liederen* (4 gem. st.); *Singhet Scone*.

Het Peter-Benoit-Fonds; secretariaat, Antwerpen.

Het Vlaamsche Lied; nog voorradige ex.: Standaard-Boekhandel.
Singhet ende weset vro; «Die Grael», Gouvernementstraat, Gent

Wij zingen 'n nieuw Lied; Caritas, Meir 36, Antwerpen; niet meer in de handel.

Studentenliederenboek, (2 delen), door Karel Heyndrickx; niet meer in de handel.

De Crans, Belgiëlei 32, Antwerpen.

De Ring, Laurierstraat 17, Antwerpen.

¹ Over het algemeen wordt de uitgever bij de liederen zelf opgegeven met naam en adres. Het geldt hier uitgevers en uitgaven waaraan veel liederen ontleend werden. Kortheidshalve wordt alleen hier hun volledig adres opgegeven, met de titel van de bundel(s) waaraan liederen ontleend werden.

HET LIED

(♩ = 108) Eenvoudig voor te dragen

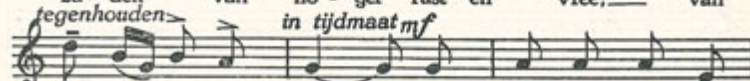
1. In rei - nen een - voud klinkt het uit
 2. 't Vindt kin - der - li - ke klan - ken voor
 3. 't Strooit op de le - vens - pa - den, een¹

al - ler hart en mond; — in al - le ta - len
 heil - ge moe - der - trouw; — 't vindt woor - den als ge -
 groen be - krans - te fee, — de mil - de, blij - de

zingt het de gan - se we - reld rond, — de
 zan - gen voor de aan - ge - be - den vrouw, — voor
 za - den van ho - ger rust en vree, — van

gan - se we - reld rond, — 't Galmt van der ber - gen
 de aan - ge - be - den vrouw, — Het brengt waar tra - nen
 ho - ger rust en vree, — Het brengt met licht en

top - pen in groe - ne da - len voort, al -
vloei - en en in de zonn'ge woon, waar
klaar - heid het lij - dend hart zijn groet; een -

om waar har - ten klop - pen, het
lief - de en vreug - de bloei - en, den
vou - dig als de waar - heid, rein

fris - se vol - ken woord; Al - om waar har - ten
e - nen rech - ten toon; waar lief - de en vreug - de
als het volks - ge - moed; een - vou - dig als de

(1) *ff* tegenhouden
klop - pen, het fris - se vol - ken woord. —
bloei - en, den e - nen rech - ten toon. —
waar - heid, rein als het volks ge - moed. —

T. V. A. DE LA MONTAGNE. M. JAN BLOCKX. K. Nummer één van de eerste jaargang van *Liederen voor ons Volk*, VI. Muziekhandel, Sint Jacobsmarkt 12, Antwerpen. — Dit lied vraagt een natuurlijke, gebonden voordracht; de eindlettergreep van de vrouwelijke rijmen zacht neerzetten (klinkt *het*, zingt *het*, *toppen*, *kloppen*, enz.

LUID OP, GIJ VLAAMSE LIEDERZANG

$\text{♩} = 69$ Geestdriftig

2 $\text{♩} = 69$ *f* Luid op, gij vlaam - se lie - der - zang, waar

blijft gij met 't schoon weer zo lang? De *mf*

wee¹ wordt groen, de stal breekt uit het

1. weide.

klinkt en't belt al o - ver - luid, het
zingt en schelt al - hier al - daar, als -
of heel 't land een - ker - ke waar'!

T. GUIDO GEZELLE. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezennestje IIIA.
— Uit te voeren met een zekere plechtigheid, als een hymne aan de ontwakende natuur; goed gebonden!

KUNST IS DE KRACHT

(♩ = 58) Fier en opgewekt

3

1. Kunst is de kracht, het hoog - ste recht op
Kunst is het Volk van Ne - der - land ge -
2. Const gaet voor cracht, lijc d'ou - ders ons scho -
Toogt vroom dyn vacht³ ende o - pent ts Leeus ban -

le - ven, Kunst waar geen macht ter we - reld hand op legt. —
ge - ven, dies, wat ook val - le; Ne - der - land staat recht! —
lie - ren;¹ steld u nu op, die ry - den noyt be - gan;²
nie - ren, let op tvir - tuyt;⁴ ons wel - vaert hang - ter an. —

Groot heer - lijk volk, wat klinkt als een kla -
Elck e - del man int vech - ten valt zeer

1. leren - 2. stijg nu te paard, die vroeger nooit gereden hebt - 3. trek moedig uw uitrusting aan - 4. tracht dapper te zijn (Lat. virtus)

roe - ne, zo koe - ne, o - ver Noord en
coe - ne; int groe - ne recht dyn ten - ten

Zuid? 't Vlaams lied voor - uit, met vroom ge - luid! Daar
gent.⁵ Maect u be - kent int Vrancs con - vent,⁶ daer

is nog Recht te doe - ne.
is pro - fyt te doe - ne.

5. richt uw tenten op in de velden, o Gent!(?) - 6. in 't Franse leger.

T. en M. De oorspronkelijke lezing (cursief) komt voor in *Diversche Liedekins* van MATTHIJS DE CASTELEYN, 1574; het lied wordt beschouwd als een krijgslid van het Nederl. leger, tijdens de veldtocht met het Engelse leger op de Franse grens (1522). (Zie volledige tekst met uitleg in *O. N. L.*, Nr 418). RENE DE CLERCQ maakte een nieuwe tekst, die een geslaagde aanpassing is op de oude melodie. K. *Vier oude Volksliederen*, JEF VAN HOOFF. «De Crans», Antwerpen. — Krachtig ritmeren! Let op de maatveranderingen. De herhaling van de eerste zin niet vergeten. Bij het gebruik van de klavierbegeleiding van J. Van Hoof een orgelpunt boven «geluid». Uitspr. van de oude tekst Oud-VI.

DE ZANGER

(♩ = 50) (Gevoelvol)

1. De ve - del aan de zij - de, het
2. Nog zwerft al - hier de zan - ger en
3. Weer zong hij u de sa - gen van

lied in ziel en mond, — zoo zwierf de zan - ger
doolt stil - zwij - gend rond, — doch, houdt hij zij - nen
uit den ou - den tijd, — der hel - den groot - sen

wat vertragen In tijdmaat

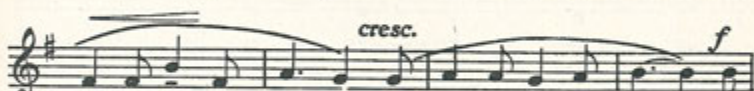
rond, al in den ou-den tij-de. En riep hem stem-en
mond, zijn zie-le is lied-ren zwan-ger. Zweek vreemd ge-zang en
strijd en groot-ser ne-der - la-gen: De lich - te sprook met

scha - len-klank te mid - den leu - tig feest - ge - drang, daar
dor - per² lied, ver - stiet men zij - ne ta - le niet, nog
vroe - den³ zin, het lied der a - be - le⁴ dich - ter - min, het

deed hijtsnaartuig ron-ken vol toov'rend har-mo - nie, en
zou de zwer-ver ko-men en rij - zen in de zaal, vol
lied ons in - ge - scha-pen, dat nie-mand zin-gen dorst het

zong de zie - len dron-ken van klank en po - ë - zie, en
beel - den en vol dro - men en klank en bon - te taal, vol
lied der Diet - se Kna - pen. dat smacht in ve - ler borst, het

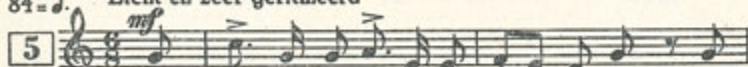
zong de zie - len dron-ken van klank en po - ë - zie.
beel - den en vol dro - men en klank en bon - te taal.
lied der Dietse Kna - pen dat smacht in ve - ler borst.

1. uitheems, bijv. Frans gezang - 2. gemeen straatlied - 3. wijzen - 4. edele.

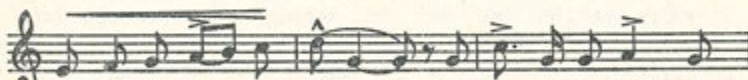
T. ALBRECHT RODENBACH. M. RENAAT VEREMANS. Met toelating van de uitgever: « De Ring ». K. Ibidem. — Uit te voeren met een diep-dromerig gevoel, goed gebonden; dus stipt de fraseringstekens onderhouden, speciaal bij de woorden « En riep hem stem en schalenklank ». Het is een typisch lied uit de romantische tijd van de Vlaamse studentenbeweging.

'K ZING GEREN EEN LIEDEKE

84. J. Licht en zeer geritmeerd

1. 'k Zing ge - ren 'n lie - de - ke luid en hel, 'n
 2. 'k Zing ge - ren 'n lie - de - ke vrank en vrij, 'n
 3. 'k Zing ge - ren 'n lie - de - ke wel - ge - zind, 'n

1. lie - de - ke, ho - la - heil — 'n lie - de - ke klin - kend
 2. lie - de - ke, ho - la - heil — 'n lie - de - ke fris als
 3. lie - de - ke, ho - la - heil — 'n lie - de - ke licht als

1. als een bel, 'n lie - de - ke, hop - sa - hei, — hop - sa -
 2. groe - ne wei, 'n lie - de - ke, hop - sa - hei, — hop - sa -
 3. len - te - wind, 'n lie - de - ke, hop - sa - hei, — hop - sa -

1. hei, hop - sa - heil — 'n lie - de - ke dat met
 2. hei, hop - sa - heil — 'n lie - de - ke dat als
 3. hei, hop - sa - heil — 'n lie - de - ke dat met

1. gul - heid lacht een licht - straal to - vert in — de nacht, —
 2. kla - re bron ver - ruk - lijk bor - relt in — de zon, —
 3. één goed woord een som - ber zwij - gend hart be - koort, —

1. — 'n lie - de - ke lus - tig en op - ge - ruimd, 'n
 2. — 'n lie - de - ke dansend van dart - le deugd, 'n
 3. — 'n lie - de - ke dat ver - ge - ven doet, 'n

1. lie - de - ke ho - la - hei, — 'n lie - de - ke lus - tig en
 2. lie - de - ke ho - la - hei, — 'n lie - de - ke dan - send van
 3. lie - de - ke ho - la - hei, — 'n lie - de - ke dat ver -

1. op - ge - ruimd, 'n lie - de - ke ho - la - hei, — ho - la -
 2. dartle deugd, 'n lie - de - ke ho - la - hei, — ho - la -
 3. ge - ven doet, 'n lie - de - ke ho - la - hei, — ho - la -

1. hei, ho - la - hei! _____
 2. hei, ho - la - hei! _____
 3. hei, ho - la - hei! _____

T. Dichter onbekend. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. 't *Levende Lied*,
 Eerste Reeks. Volksliederen van L. DE VOCHT. Uitg. 't *Levende Lied*, Van Noort-
 straat 13, Antwerpen. — « Dit lied moet klinken als een lichte dans waarin vooral
 het ritme en dus ook het levend geaccentueerde woord tot zijn recht komt. » Dit lied
 zal gemakkelijk aanleiding geven tot goede ritmische oefeningen...

RODENBACH'S WEKROEP

Stapmaat

$\text{♩} = 112$

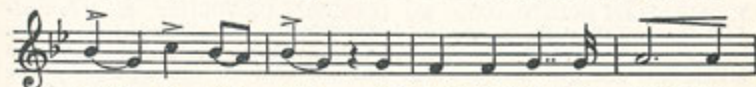
geestdriftig

Wij ron - dom U woelt de bon - te we - reld zing

mee, zing mee, zing mee! Sta recht in 't mid - den met

wijd - o - pen oog, aan - hoor wat el - ke wind u

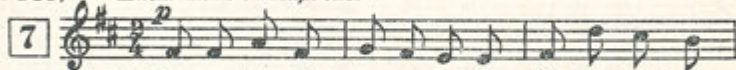
me-debrengt: zing mee, zing mee, zing mee, — zing
mee! Zing mee zing mee, zing mee! Door len-te-we-der,
zo-mer-gloed en win-ter-storm, zing mee, zing mee! Door
zon-ne-won-ne, ma-ne-schijn en duis-ter-nis, zing mee, zing
mee! En stor-remt zee en he-mel ron-dom U,
stor-remt zee en he-mel, zing mee, zing mee, zing
mee, zing mee, zing mee, zing mee, zing mee, zing
mee! Zing mee, zing mee zing mee, zing mee!

T. ALBRECHT RODENBACH. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. 't Levende Lied, Eerste Reeks. Volksliederen van L. DE VOCHT. Uitg. 't Levende Lied, Van Noortstraat 13, Antwerpen. — « Dit lied moet met forse stem, sterk geritmeerd en beklemtoond gezongen worden. » Best door een solist (of voorzangersgroep) die telkens afgelost wordt door de massa met « zing mee ».

BLOEMEN OVERAL

(♩ = 84) Zacht maar tamelijk snel

1. Bloemen in de groene weiden Op het veld en
2. Is het laatste blad gevallen En de hemel

in het woud Gaan vol-op hun geur ver-spreiden
grijs en grauw, Waar toch zijn dan al die bloemen

Pronken als ko-raal en goud. Zie de ro-de
Wit en geel, en rood en blauw? Als de kou-de

kol-len pra-len Waar het mal-se ko-ren groeit;
wind daar-bui-ten Blaast en giert met for-se borst,

Zie die ge-le sleu-tel-bloe-men In de wei, waar'tbeek-je vloeit.
Kijk dan maar eens naar de rui-ten, Bloe-men te-kent daar devorst.

DE KLAPROOS EN DE KORENBLOEM ★

♩ = 48

Licht wiegewagend

1. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem Ver-
 2. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem Wie-
 3. De Klap-roos en de Ko-ren-bloem, Zij

schij-nen weer in 'tgroe-ne veld. Ka-poen-tjes met uw
 wa-gen in den koe-len wind. Wat dar-tel spel van
 wor-den dra weer weg-ge-maaid. Toch wed ik dat hun

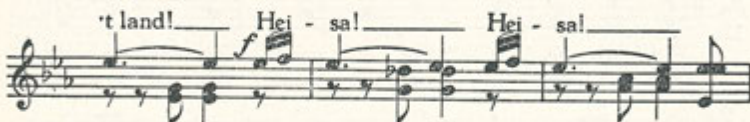

bleek ge-laet, Nu de en-ge ste-den uit ge-snel! Hei-
 blauw en rood, Dat wijkt en wen-kend her-be-gint. Hei-
 bon-te vlag Nog lang in on-ze dro-men waait. Hei-

sa! Hei-sa! De zo-mer is weer in

Hei-sa! Hei-sa! Hei-sa!

't land! Hei-sa! Hei-sa!

Hei-sa! Hei-sa! Hei-sa! Heel

Vlaan-dren lijkt een lust-wa-rand! lust - wa - rand!

HET LIED VAN HET VLAS

♩ = 66

Matig doch wel geritmeerd

9

1. Zaa - ers en wiede - ters, slij - ters¹ en
 2. Sten - gel - kens goud in groen - ge -
 3. Endt 4er een ar - beid, een an - der be -

bo - ters,² Al die hoe - ven en hek - kens³
 go - ten, Bloe - me - kens blauw ge - lijk de
 gint er: Zerp is het zweet, maar zoet de

heeft, Ho - ge schel - vers en die - pe
 lucht, Bol - le - kens dik en dicht ge -
 loon. Weel - de in den zo - mer, weel - de in den

ro - ters, Al die zwin - gelt en spint en weeft,
 slo - ten, Glan - zen - de za - den, vro - me vrucht!
 win - ter! 't Jaar is ge - sierd met een vlas - sen kroon.

Zwaar
 Ju - belt en zingt en zwaait de han - den,
 Viert het e - del - ste veld - ge - was! Le - ven de Lei - een de
 Lei - e - lan - den, en 't vlas en
 't vlas, en 't vlas! (of) en 't vlas!

1. die het vlas uittrekken - 2. die het zaad met een boothamer uitdorsen - 3. houten bakken waarin vroeger het vlas in het Leiewater gelaten werd door werklieden « rotters » genoemd - 4. eindigt.

I. RENE DE CLERCQ. M. R. GHESQUIERE. K. Centrale Muziekhandel.
 — De voordracht van de tekst (uitspraak, aanpassing aan de melodie) moet speciaal verzorgd worden. Refrein geestdriftig, maar eerder wat trager (zwaar!).

DE BREMMEBLOEMEN

♩ = 42

Met gevoel

1. Zie die mooi-e brem - me - bloe - men! Wat een
2. Gaat het door een zee van vlam - men Naar den
3. Brem - men - tak - jes aan de paar - den, Aan den

gloed in veld en woud! Wat al ge - le reu - zen -
 Vlaam - sen ho - ri - zon? Stui - ven wij door dui - zend
 Lie - ve - Vrou - wen - boom! Daar, een trein, ge - tooid met

tros - sen! Wat al ho - pen laai - end goud!
 ster - ren, Mid - den door de he - te zon? Kind, voor zulke
 brem - men! Wa - kend staan wij in een droom!

bloe - men - o - ver - vloed, Dank den Mei en zwaai den

hoed! Jo - chei! Jo - chei! Jo - chei! Dank den

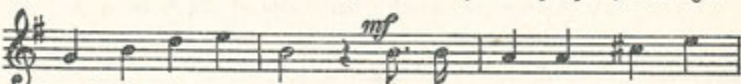
Mei en zwaai den hoed!

ALS DE BREM BLOEIT

♩ = 112 Fier gaande

- 11
1. Als de brem bloeit, Staat de hei - de, Dag en
 2. Als de brem bloeit, Al - le vo - gel Keert uit
 3. Als de brem bloeit, Gaan wij stap - pen, Lon - gen

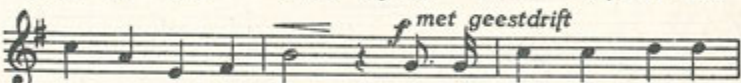
1. nacht in vlam en vuur, En de kim gloeit Al - ler -
2. ver - re zui - der - vlucht En de leeu - werk Rept den
3. o - pen, voe - ten vast; En de zon schroeit, Zer - pe

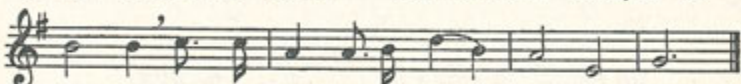
1. zij - den, Ge - le brand op blauw a - zuur!
2. vlo - gel Hangt te vee - dlen in de lucht!
3. sap - pen Bar - sten uit den den - nen - bast.

1. Als de brem bloeit In de Kem - pen, Is de
2. Als de brem bloeit Op de hei - de, Schalt een
3. Als de brem bloeit Op de hei - de, Rei - ken

1. win - ter moe - ge - sard, Als de brem bloeit, Is de
2. lied uit haag en kant; Als de brem bloeit, Is de
3. wij el - kaar de hand; Als de brem bloeit, Is de

1. Len - te Daar te - rug in het land van mijn hart .
2. Len - te Daar te - rug in mijn oud Kem - pen - land.
3. Len - te Daar te - rug in ons oud Kem - pen - land.

1. vleugel.

T. JOZEF SIMONS. M. JUL. VYVERMAN. Dit staplied werd bekroond in de compositiewedstrijd van het Eerste Kempisch Landjuweel te Herentals op 8 aug. 1937. K. De Ring. Er is aldaar eveneens een bewerking van de toondichter te verkrijgen voor vier gemengde en voor twee gelijke stemmen.

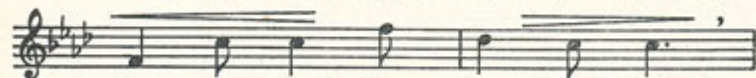
BRUINE BEUKEN

♩. = 43

Geheimzinnig

1. Ze - ven brui - ne beu - ken spo - ken
 2. Nooit ver - mag de sche - mer - klaar - te
 3. Gan - se vrach - ten beu - ke - no - ten

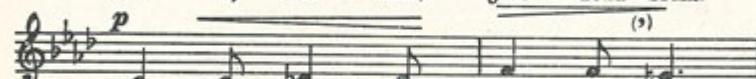
Log en don - ker in het dal,
 Heen te bre - ken door den dom;
 Val - len uit hun zwa - re kruin,

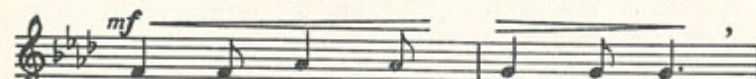
Sa - men - zui - lend, sa - men - wel - vend
 Zel - den kwet - tert in hun scha - duw
 Maar wij dur - ven nauw te na - dren,

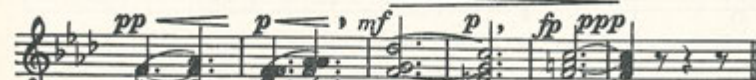
Tot een wij - de reu - zen - hal.
 Ons een vo - gel wel - le - kom.
 Hoe zij lok - ken, glan - zend bruin.

1. 2. 3. Dof - fe stem - men brom - men, hoor,

Als een do - lend gees - ten - koor:

Oe! — Oe! — Oe! — Oe! —

MIJN KLEINE VOGELTJES

(♩ = 72) Andante ma non troppo

14

Mijn klei - ne, klei - ne vo - gel - tjes, Waar
 ben je toch ge - vlucht? Het re - gent op ons
 hui - ze - ken, Zo don - ker is de lucht! De *mf* iets
trager wind is luid aan't mop - pe - ren, Hij *mf*
 maakt me zo ver - vaard! Ik kruip in va - ders
 ze - tel en Ga *rall.* schui - len bij den *p!°* haard! Maar
Tempo jij, mijn ban - ge vo - gel - tjes, Waar -
 om zo schuch - ter zijn? *molto rall* Och, kon je bij me
pp *Lento (fluisteren)* ko - men in Ons war - me ka - mer - kijnl

HET NESTJE

(♩ = 88) Vrolijk

15

1. Ziet gij 't lus - tig vink - je sprin - gen
2. De eit - jes lig - gen in de ve - ren

In de lin - de daar om - hoog;
Naast el - kaar zo warm en zacht:

't zoekt een plaats - je voor zijn nest - je
't Vink - je rus - tig is aan 't broe - den

Goed ver - scho - len voor het oog.
Aan het broe - den dag en nacht.

mf

Snel en zorg - zaam is 'taan 't bou - wen
Laat de bloe - men aan de twij - gen

Aan het ga - ren voor zijn kroost,
Komt ook aan de nest - jes niet:

p trager

On - op - houd - lijk is zijn zin - gen
Vrij heeft 't bloem - pje be - ter geu - ren

En zijn ar - beid on - ver - poosd.
En de vo - gel scho - ner lied.

T. D. DE KELPER. M. AUG. DE BOECK. K. Twintig Kinderliedjes. Vriamont, Brussel. — De eerste versjes lichtjes, niet gebonden; vanaf « snel en zorgzaam » : binden. Alleen aan de vierde noten ademen!

KARREKIET

♩ = 80

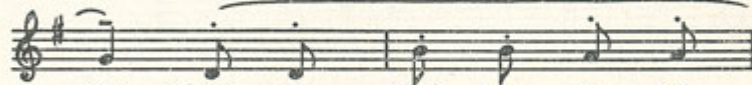
Licht en vrolijk

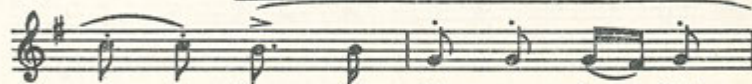
1. In de scho - ne len - te -
 2. Jan - tje Koek eet ga - ren
 3. Jan - tje Koek kan 't niet meer

da - gen, Bij den oe - ver van — den
 ei - ers, Vo - gel - ei - ers vindt — hij
 ho - ren Woe - dend loopt hij van — den

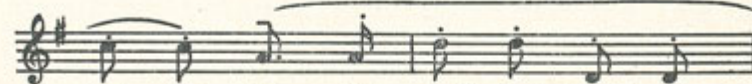
vliet, Hoort men vaak een vo - gel
 goed En zo komt het dat hij
 dijk, Maar, in plaats van 't nest te

zin - gen, Lus - tig zin - gen in — het
 he - den In het bos zijn ron - de
 vin - den, Schiet hij net - jes in — het

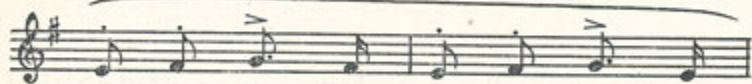
riet. En als gij zijn naam wilt
 doet. Ei, wat hoort hij daar aan
 slijk. En als Jan er nog niet

we - ten, O, ge - loof me vraag hem
 't wa - ter? Wacht maar, klei - ne deu - ge -
 uit is, Ja, dan steekt hij er nog

niet, Want hij zegt hem he - le
niet, Ha, ge durft mij ko - men
in, Maar nog zingt het kar - re -

da - gen In zijn lus - tig kweet - ter -
pla - gen Met uw aar - dig spot - ters -
kiet - je 't Lus - tig lied - je blij van

lied! _____
lied! _____ Kar - re - kiet¹ - kiet - kiet, 'k Woon in
zin! _____

't riet - riet - riet, Kar - re - kiet in het riet, Maar ge

vindt me toch niet! Kar - re - kiet - kiet - kiet, Ah, ge

vindt me niet! Om den dui - vel niet!

1. rietvogel.

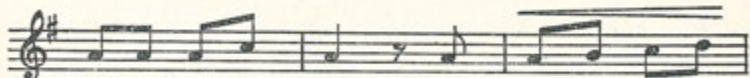
T. EDWARD DE KEYSER. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen, 1ste r.*
— De grote sprongen in de melodie flink inoefenen. Refrein niet te rap: de noten op « in het riet », « we toch niet » moeten zuiver blijven! Het lied vraagt een lichte, fijn-verzorgde voordracht. Uitspraak van de vele ie-klanken verzorgen.

DE KOEKOEK

$\text{♩} = 60$ Vlijtig

17

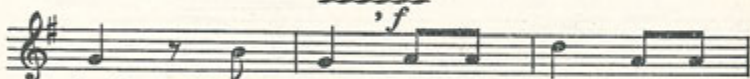
1. Zo - dra het ma - de - lief - je piept Met
 2. Hij bood - schapt ons de len - te - tijd, De
 3. Ja in - der - daad de koe - koek gaat Steeds

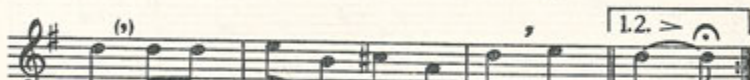
't kop - je bo - ven 't gras, Be - gint de koe - koek
 wel - ge - ko - men gast, En zo ge - re - geld
 met de len - te mee. En heeft hij hier zijn

zijn ge - roep Als - of 'teen uur - werk was. Koe -
 als een klok Op tijd en juist ge - past. Koe -
 taak ge - daan, Den trekt hij o - ver zee. Koe -

koek! Koe - koek! 't Is geen gril Als hij
 koek! Koe - koek! Wel - le - kom! Denk er -
 koek! Koe - koek! On - ze guit Trekt er

wil ke - ren we - der in. A - pril. Koe - koek!
 om: Het is len - te waar ik kom! Koe - koek!
 uit Te - gen Oogst met luit en fluit, Koe -

koek! Koe - koek! Koe - koek!

DE NOORDERWIND BLAAST

♩ = 63

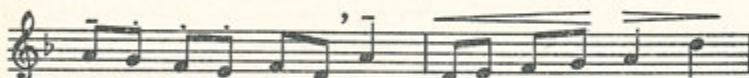
De noor - der - wind blaast, 't gaat

sneeu-wen wel haast, en wat zal het rood-borst-je

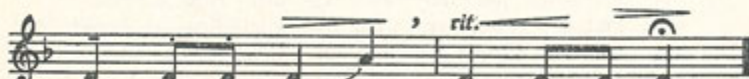
doen?.. In 't hui - ze - ke des ar - men vliegt het

bin-nen om te war-men en on - der zijn vler - ke

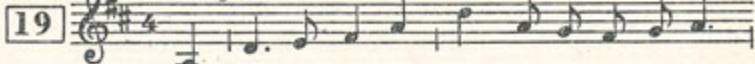
met fat - soen, Steekt het zijn kop - ke

dat zal het doen, — dat zal het doen!

HOLIHEDIHO

(♩ = 104) (Luchtig en los)

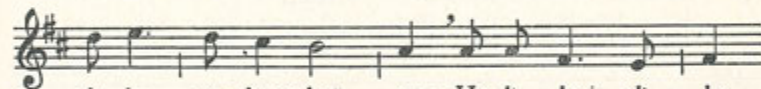
1. De vo-gels kon-den vro-lijk en blij de Mei,
2. Met ve-dels en met luit tre-den wij de Mei,

de won-der ba - re Mei. 't Kwin-ke - leert
de lie - ve Mei te - ge - moet. Bon - te kleur,

en het mu-si-ceert o-ver-al en de zon-ne lokt
fris-se len-te-geur o-ver-al, ie-der bloemke wil

de lo-ver-kens bui-ten. Ho-li-he-di-ho,
de zon-ne be-trach-ten. Ho-li-he-di-ho,

komt mee, al-le-maal, met ve-dels en met lui-ten.
komt mee, al-le-maal en wilt de mei plan-ten.

T. en M. van WARD DE BEER. Bemerkt de notatie: geen gewone maatstrepen maar kleine streepjes die op sommige plaatsen niet samenvallen met het begin van de maat (zie bijv. «loverkens»). Het is klaarblijkelijk de bedoeling van de componist zich, naar het voorbeeld van zekere Duitse componisten van jeugdlieiden, los te maken uit het keurslijf van de traditionele maat met haar regelmatig terugkerende zware tijd. Hetzelfde geldt ook voor de melodie: geen uitgesproken modulatie, maar een zich vrij bewegen op de tekst, wars van alle romantisch gevoel. Vergelijk met nrs 422 en volgende.

LENTELIED

(♩ = 63) Opgeruimd

20

1. Hoor nu het vrolijk vinkenlied, 't Ge-
2. In groenen tooi herleeft het land, De

zang van gans het vooglen-diet. Hoe
bo-men wuiven teal-len kant Hun

schalt hun mor-gen-groet der zon Wier
fris ont-botten lo-ver-dos, En

stra-len-glans den nacht ver-won! Een
len-te-geur door-reukt het bos. En

len-te-licht zindert o-ver hei en
bloemen ont-luiken langs de baan, waar

woud en wei, o zo heerlijk blij! De
al-tijd aan kin-dren zingend gaan. De

klok-ke bromt haar tri-omf-lied uit, De
klok-ke bromt haar tri-omf-lied uit, De

len-te wordt in-ge-luid!
len-te wordt in-ge-luid!

T. JOZEF SIMONS. M. ARTH. VERHOEVEN. K. VI. Z. III. — Ritme verzorgen; let op de telkens weerkerende formule: , die aan het lied zijn eigen karakter geeft. Klavierbegeleiding onmisbaar, wil men het gewenste effect bereiken. Het lied is gemaakt « voor kinderen in koor ».

LENTELIED

(♩ = 63) Langzaam en zacht

21 *p* Zoet jaar - ge - tij Breng aan de jeugd Een ⁽²⁾ trager

glim - lach blij Een hart ver - heugd!

Met meer beweging *p*

Ja 'k ben de Len - te blij

Ik maak de bloe - sems vrij

Ik geef aan 't woud zijn kleur En

aan de bloem - pjes geur. *p* Ik maak de

he - mel blauw En ook het wind - je lauw

Ik geef den vo - gels teer

p trager Hun _____ schoon - ste lied - jes weer!

I. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. *Twintig Kinderliedjes*,
Vriamont, Brussel. — Gebonden en gevoelvol zingen; stipt de tempo-aanwijzingen
volgen!

VAN DE MEIKEVERTJES

(♩ = 63) Andante (niet vlug)

22 *mf* goed ritmeren

Wan - neer in de len - te 't zon - ne - ken schijnt, Dan
 ko - men de ke - ver - tjes weer. Ze
 krui - pen zo stil hun kot - te - ken uit En
 jui - chen om 't lekk're weer. Ze vlie - gen al snor - ren - de,
 snor - ren - de rond En schui - len zich dan in't
 groen. Ze den - ken: "De kin - de - ren
 vin - den ons niet, Wij *f allarg.* e - ten ge - rust on - zen
 noen!" *mf a tempo* Maar slim - mer dan ke - vers zijn
 kin - de - ren nog. Een ruk - je... en hals o - ver kop, De

ke - ver - tjes buit' len de bla - de - ren af En

han - de - kens van - gen ze op!

T. JULIA TULKENS. M. FLOR PEETERS. K. *Veertien kinderliederen*, Davidsfonds, 1936. — Vooraf de ritmische moeilijkheid (afwisselend ♩ ♩ ♩ en ♩ ♩ ♩) overwinnen; de tijden tweeledig laten verdelen bij het maatslaan.

'T WAS IN DE BLIJDE MEI

(♩. = 92) Jolig

23

't Was in de blij - de Mei, ei, ei,

't Was in de blij - de Mei! — En ko - mend ach - ter het

land ge - gaan, 'k zag al die blij - de blom - kes staan:

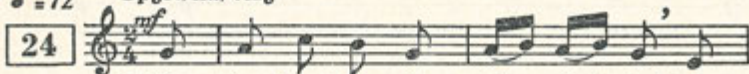
blom - kes staan, blom - kes staan: 't Was in de blij - de

Mei, ei, ei, 't Was in de blij - de Mei! —

T. GUIDO GEZELLE. M. CATH. VAN RENNES. K. *15 Kleingedichtjes van G. Gezelle*. Uit. Wagenaar, J. — De woorden « Ei, ei » niet aan elkaar binden.

MUGGENDANS

♩ = 72 Opgewekt, vlug

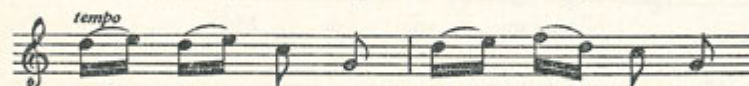
1. Waar 't voed-pad langs de hei - ning¹ vlucht door
 2. Zij draai - en, zwaai - en blij ver - gaard in
 3. En zingt en springt in 't zoet ge - tij de

beemd en wei - de heen, daar zit ik soms in
 't da - lend he - mel - licht zij rui - sen, krui - sen
 kre - kel en de mug; kri - oelt en woelt de

d'a - vond-lucht gans stil - le - kens al - leen. — De
 dicht ge - schaad voor mijn ver-rukt ge - zicht; — en
 schep - ping blij, dan blijf ik niet te - rug. — Dan

kre - kels zin - gen daar in 't gras hun
 blijd - schap hier en vreug - de — daar, men
 vest ik bui - ten mij - ne — woon in

al - ler — schel - sten toon — De mug - gen vin - den
 ziet het — ie - dren dag; — des stem ik — nim - mer
 's he - mels bloe - men - hal; — dan zing ik — ook mijn

wis den bas dier zang - ren — won - der - schoon.
 d'ei - gen snaar op som - ber — wee en — ach.
 schel - sten toon door 't een - zaam vreug - de - dal.

1. haag, schutting.

T. J. DAUTZENBERG. M. AUGUST DE CONINCK. K. Niet in druk verschenen. — Licht voordragen, als een echte « muggendans ». De talrijke groepjes verzorgen! Oefening in het licht « vocaliseren ».

DIE WINTER IS VERGANGHEN

♩ = 88

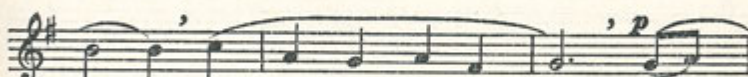
Liefelijk

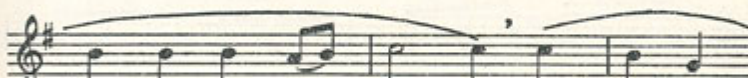
1. Die win-ter is ver-gan-ghen, ic
2. Die win-ter is ver-gan-ghen, ic

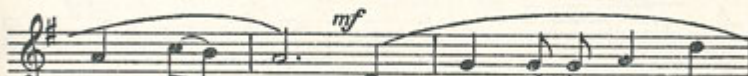
sie des mei-en schijn; ic sie die bloem-kens
sie des meys vir-tuyt,² ic sie de loo-vers

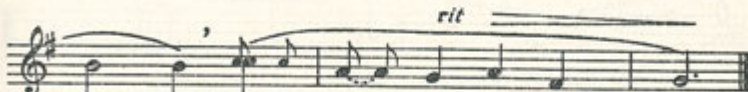
han-ghen des¹ is mijn hert ver-blijt So—
han-ghen de bloem-kens staen in 't cruyt Seer—

ver aen ghe-nen da-le daer ist ghe-
wijt dat sy ont-luy-cken, sy staen in

noech-lic—sijn,³ daer sin-ghet die nach-te-
haer say-soen; de cruy-den lus-tig

ga-le, al-so me-nich wout-vo-gel-kijn.
ruy-cken, De mey staet schoon en groen.

1. daarom - 2. kracht - 3. daar is het aangenaam om te zijn.

T. Eerste strofe, naar een handschrift van 1537; de oorspronkelijke tekst, in *Niederl. Volksl.* H. V. FALLERSLEBEN, heeft zes str. De tweede str. is een variante van de eerste en komt voor in *Veelderhande liedekens* (Leyden), 1599. M. *Horæ Belgicæ II*; zie oorspr. wijze bij VAN DUYSE, O. N. L. nr 73. K. N. V.; Z. J. IV; O. V.; M. J. (meerst. bewerking). — Uitspr. Ned.

DE HERFSTWIND

♩. = 72 Nogal vlug

1. Een vo-gel die vloog er door boom en door tak, }
 2. De vo-gel die vloog toen langs wou-den en wei, }
 3. De vo-gel die vloog door een joe-len-de schaar, }

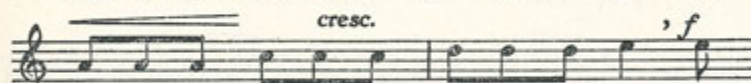
Roe-ze-la, roe-ze-la - rij De lo-vers die ruis-ten, een
 Hij stooft er de hui-zen en
 Hij bol-de d'r jas-jes en

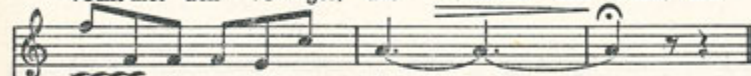
tak-je dat brak. } Toen
 to-rens voor-bij } Hij
 streefde d'r haar. } Hij

sto-ven de bla-ren naar al-len kant heen, Ze
 dreef er de vla-gen om - hoog op de vlucht, En
 vocht om zijn vrij-heid met 't joe-len-de kind, Dat

speel-den ver-stop-per en krij-ger met-een, En
 joeg er met wol-ken het stof in de lucht: Nooit
 vocht met den vo-gel, dat vocht met den wind, En

vlo-gen den vo-gel voor - bij. _____
 vlooger een vo-gel zo vrij. _____
 won er z'n vro-lijk-heid bij. _____

Roe-ze-la roe-ze-la - rij! _____

HET REGENT!

(♩. = 63) Tamelijk snel maar zacht

27 *pp*

Het re-gent! Het re-gent! En drop-je voor

drop Is 't wa-ter ge-val-len En stort nu vol-op! Het

valt nu ge-du-rig Het valt op den grond En

bloe-men en bla-dren Her-le-ven ter-stond En

men-sen en die-ren En al-les wat leeft Ge-

niet nu de weel-de Die 't re-ge-nen geeft.

T. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. *Twintig Kinderliedjes*,
 Vriamont, Brussel. — Goede, eenvoudige oefening in de $\frac{3}{8}$ maat; duidelijke, klas-
 sieke modulatie naar de kwint in 't midden. Zeer fijn en licht uit te voeren, zonder
 ritardando's.

HOE SCHOON DE MORGENDAUW

(♩ = 60) Stil en zacht

28

Hoe schoon de mor - gen - dauw, hoe
 schoon de ver - se blom - men, hoe schoon de zon - ne -
 straal, die door dien dreu - pel beeft! Hoe schoon moet gin - der¹
 zijn dat² hier wij schoonheid nom - men³ en dat maar e - nen
 glim - van - de op - per - schoon - heid heeft!

1. in de hemel - 2. hetgeen - 3. noemen.

T. GUIDO GEZELLE. M. F. VERHELST. K. VI. Z. III. — De breeknoten op het einde goed inoefenen maar zonder hardheid uitvoeren.

HET DAGET IN DEN OOST

(♩ = 58) Allegretto moderato

29

1. Des mor - gens ligt nog al - les Te
 2. Wan - neer een klei - ne vo - gel Mij
 3. Laat mij van uit de luch - ten Zijn

dro - men en te zwij - gen, Den leu - werk ziet men
 komt ge - tuig - nis ge - ven Van 't won - der - ba - re
 rei - ne vreug - de stro - men; Ik koes - ter fris - se

stij - gen Steeds ho - ger on - ver - poosd. — Hij
 le - ven Nog voor de zon - ne bloost. — Zou
 dro - men, Dat geeft me kracht en troost. — Naar

wil, uit rui - mer krin - gen, Het eerst den heil - groet
 ik het niet — be - sef - fen, En mee de ziel ver
 ho - ger wil — ik stre - ven, Lijk hij het waagt te

zin - gen: Het da - get, het da - get, het
 hef - fen? Het da - get, het da - get, het
 zwe - ven Als 't da - get, als 't da - get, als

da - get in den Oost! _____
 da - get in den Oost! _____
 't da - get in den Oost! _____

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Kinderliederen*.
 — Toonafstanden bereiden door intonatieoefeningen; zorgvuldig fraseren.

AVONDLIED

(♩ = 60) Langzaam

30

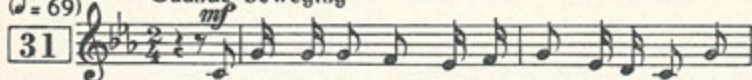
1. Vuur rood aan den wes - ter - kant Daalt de
 2. 't Vo - ge - lijn dat rust ge - niet In zijn
 3. In de stil - te van den nacht Klinkt nu

zo - mer - zon - ne neer En de boer ver -
 nest ver - scho - len zoet Denkt nu dro - mend
 een be - koor - lijk lied 't Beek - je kab - belt,

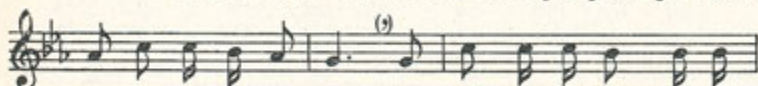
laat het land Naar zijn stulp - je keert hij weer,
 aan het lied Dat het mor - gen zin - gen moet.
 ruist heel zacht 't Ma - ne - licht speelt in zijn vliet.

T. D. DE KELPER. M. AUGUST DE BOECK. K. *Twintig Kinderliedjes*,
 Vriamont, Brussel. — Goede oefening voor langzaam en gebonden zingen. Elke noot
 haar volle waarde geven; de klank telkens « dragen » naar de volgende noot.

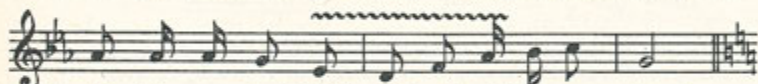
DE VRIEZEMAN

$\text{♩} = 69$ Gaande beweging
 31

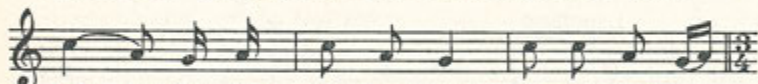
1. De Vrie-ze-man kwam van den nacht in het land dat
2. De Vrie-ze-man goot aan het dak o-ver-al, Want
3. De Vrie-ze-man vloer-de met spie-gelendglas Want

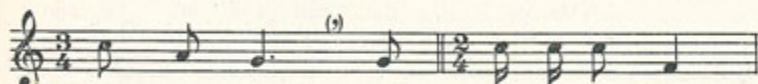
1. is een vro-lij-ke man! Hij hing aan ons raamp-jes gor-
2. 't is zo'n aar-di-ge man! Hij goot er zijn ke-gels van
3. 't is zo'n kunsti-ge man! Hij vloer-de met baantjes de

1. dijn-tjes van kant, Wat toch zo'n vrie-ze-man kan!
2. hel-der kris-tal, Wat toch zo'n vrie-ze-man kan!
3. gracht en den plas, Wat toch zo'n vrie-ze-man kan!

Moe-der doe mijn blokskens aan! Va-der laat ons

spe-len gaan! De Vrie-ze-man heeft

van den nacht Win-ter-vreugd in het land ge-bracht.

IEPER - TUYNDAGLIEDEKEN

$\text{♩} = 46$

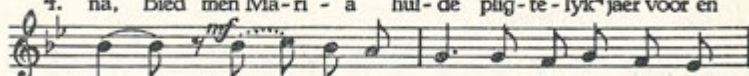
Opgewekt

1. Ie - per, o Ie - per, hoe toont gy u ver -
2. 't Is sy, die Ie - per ver - lost heeft uyt ge -
3. Ie - per twee maen - den be - vocht - ten son - der
4. Uyt dank - baer hert - voor soo krach - tig ge -

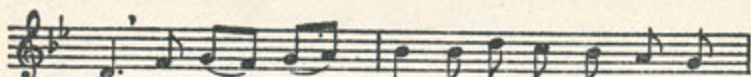

1. heugd! Op u - we Tuyn - dag - fees - te! ziet men u in vol - le
2. vaer, Wiens Ju - be - ley wy vie - ren he - den van dry hon - dert
3. vrucht. De bond - ge - noo - ten sey - den sich be - rei - den - de ter
4. na, Bied men Ma - ri - a hul - de plig - te - lyk⁴ jaer voor en

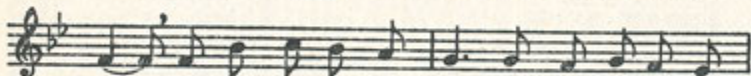

1. vreugd. Vraegt men u waer - om gy al dien op - stel
2. jaer: Dan was de stad ron - dom seer natw be -
3. vlucht: " Van heel de stad men siet al - leen de
4. na. In Oegst daer - toe den eer - sten son - dag

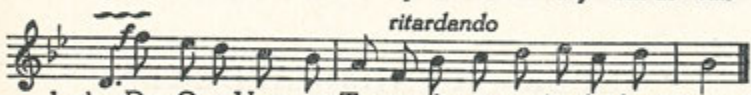
1. Feest, waerop de gebeurtenis, beschreven in het lied, herdacht wordt. Het gaat over het beleg van Ieper in 1383, door de Engelsen en de Gentsnaars. De stad werd ontzet op 8 aug. 1383. Het volk schreef de overwinning toe aan de bescherming van O.L.V., die te Ieper sedert lang bijzonder vereerd werd. Men liet in de kerk der Minderbroeders een nieuw beeld plaatsen, voorstellend de Moeder Gods en zittend op een voetstuk, omgeven van een tuin (omheining) tot gedachtenis aan Maria's bescherming, die meer nog dan de sterke omheining de stad gevrijwaard had - 2. bestormd - 3. Het schijnt dat de stad slechts verdedigd was door grote grachten, een borstweer uit graszoden en een omheining (tuin) uit houten palen, - 4. plechtig.

1. doet. Ant - woord vry - moe - dig dat het ge - schie - den
2. rend² Door d'En - gels - man - nen en door 'top - roe - rig -
3. kruyn; Sy is — be - slo - ten in ee - nen ster - ken
4. staet. Als bin - nen — le - per het bly - de klok - spel

1. moet. Uyt een dank - bae - re pligt, voort wel - daed u ge -
2. Gent. Ma - ri - a siet het aen, die groot ver - mo - gen
3. tuyn! — Sy trok - ken schie - lijk af, be - vreesd voor - meerdren
4. gaet. Wan - neer er toe - loop is van duy - zen - de van

1. daen Door On - se Vrouw van Tui - ne, die in nood u by kwam staen.
2. heeft, Ma - ri - a troost en hulp aen haer lie - ve Je - per - lin - gen geeft.
3. nood; Looft al de Tui - n - sche ma - ged, die ons ha - ren by - stand bood.
4. liën Om On - se Vrouw te die - nen en den Om - me - gang te sien.

T. Oorspr. 18 str.; gemaakt in de 17de eeuw (zie 2de str.) en « ververscht » door leden van de rederijderskamer « Getrouwe Herten » in 1812. M. Waarschijnlijk van Franse oorsprong, 17de eeuw. (Zie O. N. L. nr 413). K. N. L. W. I; ook C. P. P. B. I. — Men zinge dit zeer eigenaardig lied opgewekt en licht, maar niet te rap. Uitspr. Oud-Vl.

'T ROS BEYAERT

$\text{♩} = 69$ Breed en krachtig

1. 't Ros Bey - aert¹ doet syn ron - de in de
2. 't Ros Bey - aerts oo - ghen von - ck'len, sy - ne
3. Hun har - nas, schild en lan - cen bliñ - cken
4. O Den - der - mon - de - na - ren, blijft al -
5. 't Ros Bey - aert is ons glo - rie, en be -
6. 't Ros Bey - aert is ver - he - ven, hij heeft

1. van het Frans « Cheval Bayart »; dit is het paard van Reinout van Montalbaan, het oudste der vier Aymons- of Heemskinderen, die door de ridderroman van die naam voorgesteld worden als ten strijde trekkend tegen hun koning (in de karolingische tijd), zittend op, en geholpen door hun machtig ros Beyaert. Die legende is waarschijnlijk in het land van Dendermonde ontstaan.

1. stad van Den-der-mon de, die van Aelst die syn soo
 2. bree-de ma-nen kron-ck'len en hy wend hem fraey en
 3. by de son-ne-glan-sen en den bey-aerd 't voi-sken
 4. tyd den roem be-wa-ren van het peird, soo wyd ver-
 5. nydt ghe-ons die vic-to-rie, Aelst, ghy hebt nog min ver-
 6. hem 6 in 't vier be-ge-ven, en het week op 't oor-logs.

1. quaet.² als by ons 't Ros Bey-aert gaet.
 2. vlugh met vier broërs op sy-nen rugh.
 3. geeft daer het ros sy neger in leeft.⁴ De vier
 4. maerd als den groot-sten man op aerd.
 5. stand als ons rid-der-ros vaill.⁵ lant.
 6. veld al-les voor syn groot ge-weld.

blan-cken sweirt in d'handt, ziet ze

2. toespeling op de tussen Aalst en Dendermonde van oudsher bestaande rivaliteit -
 3. flink - 4. het liedje waarin de eervolle geschiedenis van het ros leeft - 5. moedig
 - 6. zich.

T. Oud volkslied uit Dendermonde, eigendom van de gilde van de « Pynders » (stukwerkers), die op de jaarlijkse ommegang het paard rondragen. Dit geldt enkel voor de 1ste str. en het refrein: de andere strofen werden, naar volkstrant, gedicht door PR. VAN DUYSE (O. N. L. nr 346). Zie nog: J. A. ALBERDINCK THYM: *Karolingische verhalen*. M. 17de eeuw (?), refrein later er bij gevoegd. K. N. L. W. I; ook O. V. I, C. P. P. B. I en Z. J. III. — Let op de maatverandering aan het refrein; niet onderbreken, maar aanstonds klaar uitgesproken drieledig ritme! Het lied moet uitbundig-volks klinken; dus flink ritmeren; de tekst « beleven » bij het zingen. Men kan de strofen door een groep laten zingen; het refrein door allen. Het lied zal beter klinken, als men het een grote seconde of kleine terts hoger neemt. Uitspr. Ned. of Oud-Vl. Indien Ned., al de y's = ij.

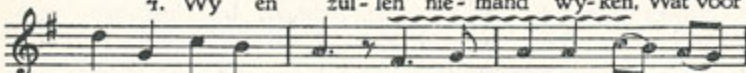
“VIER-GEBOEDERSLIED” VAN MECHELEN

♩ = 120

Overmoedig

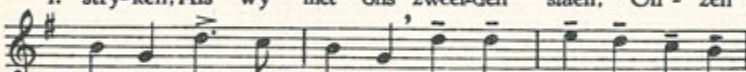
1. Wat voor vy-and durft ons na-ken, Vier ge-
 2. Wy en zyn van hon-derd man-nen Wel ge-
 3. Sa, Ros Bay-ard, toont uw krag-ten En spaart
 4. Wy en zul-len nie-mand wy-ken, Wat voor

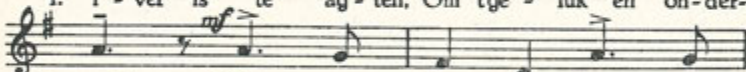
1. broc-ders' op een peerd! I-der moet het veg-ten
 2. wa-pend, niet be-vreest; Als wy maer den toom ont-
 3. u-we bee-nen niet: Toont dat i-der hem moet
 4. vy-and ons komt aen: I-der moet zyn wa-pens

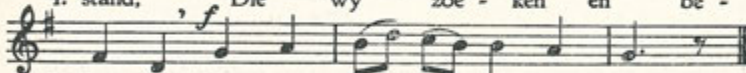
1. stae-ken Als wy spe-len met ons zweerd. Wy en
 2. span-nen Dan weerd zich ons peerd het meest; Het kan
 3. wag-ten Die uw ster-ke tog-ten ziet; Slaet van
 4. stry-ken, Als wy met ons zwee-den slaen; On-zen

1. ach-ten gee-ne sla-gen, Gee-ne scheu-ten in den
 2. loo-pen, het kan sprin-gen Het kan vlie-gen door het
 3. ag-ter, en van voo-ren, Regt u op 't is ons be-
 4. i-ver is te ag-ten, Om 'tge-luk en on-der-

1. stryd; Want ons har-nas kan 't al
 2. zand; Gee-nen mensch en kan het
 3. vel. Als wy ste-ken met de
 4. stand, Die wy zoe-ken en be-

1. drae-gen, Daer een an-der zich voor myd.
 2. dwin-gen, Want 't heeft al-tyd d'o-ver-hand.
 3. spoo-ren, Toont dat gy voor ons zyt snel.
 4. trag-ten, Voor het Me-chelsch va-der-land.

1. de vier heemskinderen (zie het lied 't Ros Beyaert, nr 34).

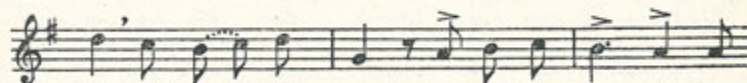
T. Uit het Jubilé-boek van de ommeegang van 1825 te Mechelen. M. Zie O.N.L. II, bl. 1258. Schijnt niet oud te zijn; waarschijnlijk 19de eeuw. Overigens « klassiek » gebouwd: twee grote delen; elk dezer delen bestaat uit twee muzikale zinnen met telkens vraag en antwoord. Het eerste deel eindigt met de klassieke modulatie naar de kwint. K. Z. J. III; C. P. P. B. II; O.V. I. — Kan als staplied uitgevoerd worden. Uitspr. Ned. of Oud-VL; indien Ned, alle *γ*'s = *ij*.

REUZELIED

♩. = 108 Uitbundig vrolijk

1. Al die daer zeidt: ¹De Reus die kom! de Reus die
2. Sa, moe-der, zet den pot op 't vier, den pot op
3. Sa, moe-der, snijd een bo-ter-ham, een bo-ter-
4. Sa, moe-der, tap van't bes-te bier, van't bes-te
5. Sa, moe-der, stopt nu maer het vat, nu maer het

1. kom! Zij lie-gen daer - om.²
2. 't vier, De Reus is hier.
3. ham, De Reus is gram. Kee - re weêr - om, Reus-ken,
4. bier, De Reus is gier.⁴
5. vat, De Reus is zat.

Reus - ken, Kee - re weêr - om, Reu - ze - gom!³

1. zegt - 2. de betekenis van de eerste str. is duister; wellicht geeft de volgende variante de oplossing van het raadsel « Die zeidt : wij zijn van reuzen gekomen, zij liegen daerom » - 3. reuzeman (denk aan bruidegom) - 4. begerig, inhalig.

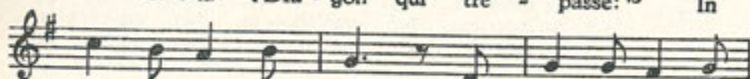
T. Oud volkslied, zowat overal gezongen bij reuzenstoeten. Deze waren van ouds in de Nederlanden populair. Volgens het volksgeloof waren de reuzen, alhoewel krachtig van lijf, meer beperkt van geest; zij werden aangezien als gulzig en verslaafd aan de drank. Die liefhebberij voor Reuzenoptochten is een erfenis onzer vroegste voorouders : zowel de Keltische als de Germaanse mythologie is vol reuzen en monsters. (O. N. L. nr 344). M. Afgeleid uit die van de Kersthymne « Conditor alme siderum » (of « Creator alme siderum »). Volgens GEVAERT kan deze tot het Ambrosiaanse tijdvak (4de eeuw) opklimmen. K. N. L. W. I; C. P. P. B. I; Z. J. II; MORTELMANS, VI. *Volksliederen voor de jeugd*. JEF VAN HOOFF, *Vier oude Volksliederen* : een zeer schilderachtige, maar wel wat gezochte begeleiding. JAN BLOCKX bewerkte deze melodie voor orkest (er bestaat een vierhandige bewerking voor klavier, bij uitg. Cranz). Men moet zich dit volkslied voorstellen, uitgevoerd door uitgelaten kinderen, die rondedansen rond de Reus. Bewerkingen voor vierstemmig gem. koor door MEULEMANS (*Vier volksliederen*), DE VOCHT, ANDRIES (M. J.). — Uitspr. Ned.

EL DOUDOU

♩. = 108 Allegretto

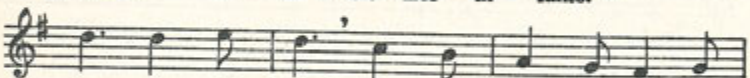
1. Nos i - rons vir l'car¹ d'or — A
 2. V'la qu'el Lum' çon⁸ com - mence Au
 3. Dra - gon, sau - vag's et diabes⁹ Saint
 4. V'la l'Dra - gon qui tré - passe: ¹⁵ In

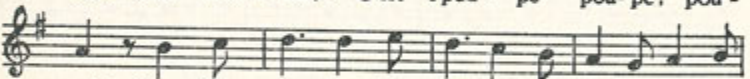
1. l'pro - ces - sion de Mon; Ce s'ra l'pou - pé' saint
 2. son du ca - ril - lon; Saint George a - vec sa
 3. George é - té¹⁰ chin - chins¹¹ Ess' tour - pin' - te¹² dins
 4. v'la co pou in an, As - teur fai - sons du -

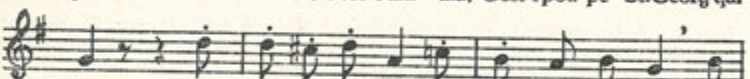
1. Georg'² Qui no' sui - vra de lon,³
 2. lance Va com - batt' el Dra - gon. } C'est l'Dou-
 3. l'sabe...¹³ On tir', c'est l'grand mou - mint!¹⁴
 4. casse: A ta - ble mes in - fants.

dou,⁴ c'est l'ma - ma,⁵ C'est l'pou - pé' pou - pé', pou -

pé' C'est l'Dou - dou, c'est l'ma - ma, Cest l'pou - pé' St. George qui

va. Les gins' du rem - part⁶ Ri - ront comm' des kiards⁷ De

1. le char : wagen waarop, in de processie, de relikwieën van Sint Waldetrudis gevoerd worden - 2. la poupée St. Georges : een beeld van O.L.V., die Sint Joris bijgestaan heeft in zijn strijd tegen een draak die in de XIIIe eeuw de streek van Wasmes onveilig maakte. O.L.V. draagt het kindje Jezus (een pop, vandaar « poupée ») - 3. loin - 4. « Le Doudou », oorspr. het kindje Jezus; later de stoet, en zelfs het gevecht met de draak - 5. het beeld van O.L.V. - 6. gens habitant sur l'emplacement des remparts - 7. gaillards (?) - 8. le lumeçon : schijngevecht waarin St. Joris te paard omringd met duivels (diabes) en wildemannen (sauvag's) en « chins-chins » de draak overwint - 9. diables - 10. voegwoord « et » - 11. monsters, half-mens, half-hond, die St. Joris vergezellen en helpen - 12. ils se roulent - 13. dans le sable qui couvre la grand'place - 14. moment - 15. meurt - 16. en voilà encore pour un an - 17. à cette heure (maintenant).

vir¹ tant de ca - rot - tes,² Les gins du cu - lot³ Ri -
ront comm'des sots De vir tant de ca - rott' à leu pots.

1. voir - 2. wortels... teken, dat er een goed maal zal zijn - 3. habitant les ruelles et les impasses.

T. (In Waals dialect, oorspr. 7 str.) en M. begeleiden de jaarlijkse stoet te Mons (Henegouwen). Denk aan onze reuzenstoeten. Ritme en melodie herinneren trouwens enigszins aan ons Reuzelied (nr 36). K. C. P. P. B. I. — Met uitbundige vrolijkheid voordragen.

HEER HALEWYN

♩. = 44 In verhalende trant

38 *BEN*

1. Heer Ha - le - wyn¹ sanc een lie - de
2. En dat ver - nam eens co - nincs
3. Si ging al voor haer wa - der

hoor kyn: Al wie dat hoor - de, wou bi hem
ou kint, Die van haer ou - ders so werd be -
staen: "Och va - der, mag ic naer Ha - le - wyn

KOOR

syn, Al wie dat hoor - de wou bi hem syn.
mint, Die van haer ou - ders so werd be - mint.
gaen, Och va - der, mag ic naer Ha - le - wyn gaen?"

1. held van de bekende « Blauwbaardsage », de koningszoon, die door zijn toverzang (zijn liedekijn) de schoonste jonkvrouwen tot zich lokt en ze dan aan een galg ophangt.

4

«O *neen*, myn dochter, *neen* gi niet;
Die derwaert *gaen* en *keeren* niet.»¹

9

Si *ginc* al voor haer *broeder* staen.
«Och *broeder*, mag ic naer *Halewyn* gaen?»

10

«'t Is *mi* al eens waer *dat* gi gaet,
Als gi u eer maer *wel* bewaert
En gi u kroon maer *recht* en draegt.»

11

Si *is* al op haer kamer gegaen;
Si deet haer *beste* kleeren aen.²

17

Si *ging* al in haers *vaders* stal
En koos daer *tbeste* ros van al.

18

Si *sette* haer *schrylings* op het ros
Al/singend en klingend reed *si* door *tbosch*.

19

Als *si* te midden 't *bosch* mocht syn
Daer vont si *myn* heer *Halewyn*.

20

«Gegroet » seide hi en *quam* tot haer,
«Gegroet, schoon *maegt*, bruin oogen claer!»

21

Si reden met *elkander* voort,
En op den *wech* viel *menich* woort.

22

Si quamen al bi een *galgen* veld
Daer aen hinc *menich* *vrouwen*beeld.

23

Heer *Halewyn* heeft *alsdan* geseid:
«Mits gi de *schoonste* maget syt
Soo kiest u dood, het *is* nu tyd.»

1. daarna gaat ze evenzo voor moeder en zuster staan (str. 5, 6, 7, 8.)

2. in str. 12-16 worden deze beschreven.

3. het is de jonkvrouw die spreekt tot Halewijn -

24

«Wel, als ik dan hier kiezen sal
Soo kies ic *tsweert* noch boven al.³

25

Maer *trect* eerst uit u *opperst* kleet,
Want *maegdenbloet* dat *spreit* soo breet
Soot² u bespreide dat ware mi leet.»

26

En eer syn kleet *getogen* was
Syn hoofd al *voor* syn *voeten* lach.³

31

Si *nam* dat hoofd al *bi* den *haire*
En *waschtet* in een *bronne* clare.

32

Si *sette* haer *schrylings* op haer ros;
Al/singend en klingend reet *si* door *tbosch*.

36

En *toen* si aen de *poorte* quam
Si/blaesde den *horen* als een man.

37

En *als* haer vader *dat* vernam
'tVer'heugde hem *dat* si *weder* quam.

38

Daer *werd* gehouden een *banket*,
Dat *hoofd* werd op de *tafel* geset.

2. zo het, indien het

3. zij slaat hem dus het hoofd af, terwijl hij zijn bovenkleed uittrekt.

Y. Naar mondelinge overlevering door WILLEMS opgetekend. Oorspr. 38 str. Het is zeker een onzer oudste liederen: XIVde of XVde eeuw. Zijn menigvuldige varianten bewijzen hoe populair het was (O. N. L., nr 1). M. Zoals opgegeven bij DE COUSSEMAKER: C. P. F. F. Ze herinnert sterk aan het Credo I; dus ook zeer oud. K. N. L. W. II; C. P. P. B. I; O. V. II. — Men stelle zich het lied voor, gezongen door een menestreef; het luisterende koor herhaalt telkens het tweede vers, uitgenomen natuurlijk in str. 10, 23 en 25. Om de eentonigheid te breken kan men enige str. (bijv. die waarin een persoon spreekt) sprekend voordragen. De cursief gedrukte lettergrepen zijn die, waarop twee noten gezongen worden. Uitspr. Oud-VI., echter Ned. ou in wou (1ste str.).

ICK WIL TE LANDE RYDEN

♩ = 104. Met mannelijke kracht

39

1. 'Ick wil te lan - de ry - den' sprack
 2. 'Wil - dy te lan - de ry - den' sprack
 3. 'Sou - de hi mi daer aen - ran - den met

mees - ter Hil - le - brant,¹ die mi den wech wil
 her - tooch A - be - loen, 'ghi vint er op der
 ee - nen ev' len moet,⁷ ic door - houwe hem si - nen

wy - sen te Bar - nen² in dat lant! Si³
 mer - cken⁴ den ion - ghen helt is coen,⁵ ghi
 schilt, ten doet hem nim - mer - meer goet, ick door -

zyn mi on - be - kent ghe - weest so
 vint er op der mer - cken den
 slaec hem si - nen schilt met

me - ni - ghen lan - ghen dach, in drie en der - tich
 ion - ghen Hil - le - brant: al quaem di on - der
 ee - nen scher - men⁸ slach, dat hyt⁹ zy - ner vrou

ia - ren vrou Goe - de - le ick niet en sach.^{*}
 twaelf - ven⁶ van hem wort ghi aen - ghe - randt.^{*}
 moe - der een iaer wel cla - ghen mach!^{*}

1. Held van het Oud-Germaanse Hildebrandslied. - 2. Bern (Verona) van waar Hildebrant 33 jaar te voren gevlucht is, om zich bij Attila de Hunnenkoning aan te sluiten, en waar hij zijn onmondige zoon « den jonghen Hillebrant » en zijn vrouw « vrou Goedele » achtergelaten heeft - 3. mijn huisgenoten (vrouw en kind) - 4. grenzen - 5. die moedig is - 6. al kwaamt gij getwaalven - 7. met boos inzicht - 8. met een slag van de schermsaks - 9. zodat hij het.

T. en M. zeer oud volkslied. Oorspr. 21 str. (zie O. N. L. nr 5, of *Het Dietse Lied van de Middeleeuwen* (Wereldbibliotheek). K. O. N. L. D. M. DE JONG. Typisch, doch moeilijk. — Voor te dragen als een ballade met eerder somber klinkende stem. De woorden zo natuurlijk mogelijk aan de melodie aanpassen (zie kleine noten). Uitspr. Oud-Vl.

NAER OOSTLAND

♩. = 60 Zangerig

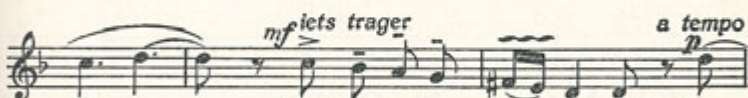
1. Naer Oost - land¹ wil - len wy
 2. Als wy bin - nen Oost - land
 3. Ja, wil - le - kom moe - ten wy

ry - den, Naer Oost - land wil - len wy
 ko - men, Al on - der dat hoo - ge huis
 we - zen, Zeer wil - le - kom moe - ten wy

mee, — Al o - ver die groe - ne
 fyn, — Daer wor - den wy bin - nen ge -
 zyn, — Daer zul - len wy a - vond en

hei - den — Frisch o - ver die hei - den, — Daer
 la - ten — Frisch o - ver die hei - den, — Zy
 mor - gen — Frisch o - ver die hei - den, — Nog

is er een be - te - re stee.
 hee - ten ons wil - le - kom zyn.
 drin - ken den koe - len wyn.

1. misschien « Duitsland »

T. en M. oud volkslied. Oorspr. 13 str. Volgens WILLEMS is dit een oud « Uitwijkingslied » (XIIde of XIIIde eeuw) uit de tijden toen duizende Vlaamse boeren uitweken naar Noord-Duitsland. VAN DUYSE (*O.N.L.* nr 197) ziet er een eenvoudig verhuisslied in. K. *N.L.W.* II; *Z.J.* III en *O.V.V.* Een zeer mooie, maar moeilijker begeleiding schreef J. VAN HOOFF: *Vier oude Volksliederen*, « De Crans ». — De bekoorlijke melodie zo zangerig mogelijk vertolken. De woorden « Frisch over die heiden » laten klinken als een onverwachte parenthesis. Uitspr. Ned.

WIE GAAT MEE ●

♩ = 120 Zeer opgewekt

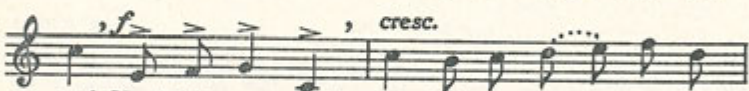
1. Wie gaat meê, gaat meê o - ver
 2. Bij de hand, bij de hand voor het
 3. Een hoe - zee, hoe - zee voor de

zee? Houd het roer recht! Fris blaast de wind langs de
 land! Houd het roer recht! Zo klinkt het luid aan al - len
 zee! Houd het roer recht! Jon - gens van Hol - land, roept het

reê, Blijft ge in 't nest, in 't nest met de
 kant, Houdt het oog, het oog naar om -
 meê! Hier is 't veld, is 't veld voor den

rest! Houd het roer recht! Ons lijkt de zee — 't al - ler -
 hoog, Houd het roer recht! Dat u geen storm ver - ras - sen
 held, Houd het roer recht! Hier toont de man — wat hij

best! Wie wat wor - den wil, Wel die
 moog. Met het oog in 't zeil En voor
 geldt. On - der 't zee - mans - buis² Daar is

zit niet stil; Neen hij trek - ke 't zee - gat
 nie - mand veil,¹ Stuurt de zee - man 't zwem - mend
 moed nog thuis, In zijn vuist ligt heel zijn

1. omkoopbaar - 2. zeemansjas

uit, Hem wacht rij - ke buit.
paard, Voor geen hel ver - vaard.
lot, Hij vreest niets dan God.

Y. A. D. LOMAN. De oorspronkelijke tekst in *O. N. L.* nr 318: hij bezingt de «toeback» (tabak). M. Uit *Valerius' Gedenckclanck*; de wijze «Est-ce le grand Dieu des alarmes» (begin 17de eeuw) waarheen aldaar verwezen wordt stamt zelf nog van een ouder, Engels, zeemansliedje af: «The new Sa-Hoó». GEVAERT gebruikte brokstukken er van in zijn *Arteveldelied* en in *Naar Wijd en Zijd*. K. N. V., of *Z. J. III.* — Zeer krachtig ritmeren! De uitroep «Houdt het roer recht» goed laten uitkomen. Bij het aanleren wellicht een toon lager nemen. Goed staplied. Uitspr. Ned.

AL DIE WILLEN TE KAP'REN VAREN ●

♩. = 96 Met forse kracht

Al die wil-len te kap'-ren¹ va-ren moe-ten
man-nen met baer-den zyn: Jan, Pier, Tjo-res en Cor-
neel, die heb-ben baer-den, die heb-ben baer-den, Jan, Piet,
Tjo-res en Cor-neel die heb-ben baer-den, zy va-ren mee.

1. zeeroof plegen

Y. en M. oud vrijbuiterslied; misschien uit Duinkerke. Zie *O. N. L.* nr 233. K. *Z. J. III*; *C. P. P. B. I* en *O. V. II.* — Het tempo niet te vlug nemen; let op de accenten (>); met een zekere «zeemansruwheid» uitvoeren. Uitspr. Oud-Vl. Zie ook bewerking met «ostinato's» in *M. J.*

HET LIED VAN DE BAREN

(♩. = 50)

Breed wiegend

1. Het breed ge-bruis der ba - ren Bracht
 2. 'Als gij ons drif - tig schui - men Op
 3. Dan zal uw naam ver - rij - zen En

mij een mach - tig lied — 'Kom va - ren'klonk het,
 u - we kus - ten hoort, — Dit leert u: Kom ver -
 schit - tren als een ster, — En u vol eer - bied

'va - ren Al o - ver ons ge - bied. — Wij
 rui - men Uw werk - kring im - mer voort: Wel
 prij - zen Elk volk van hein - degen ver — 'De

zul - len niet meer schei - den Het
 nij - vrig zijn uw han - den Uw
 zee op! Hee! Kom va - ren, Ver -

een van'tan - der 'volk; — Maar tot el - kan - der
 volk is taai en stug; — Waar - om geen nieu - we
 ruim uw han - dels - veld! — Dit zon - gen mij de

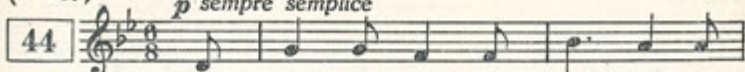
lei - den Langs on - zen wa - ter - kolk! —
 ban - den Ge - legd langs on - zen rug. —
 ba - ren Ik heb het na - ver - teld. —

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
 (Dit lied komt ook voor in de kindercantate « Aan Zee »). Met gedragen stemgeluid,
 zeer gebonden zingen. In de laatste stroof, krachtiger bij « De zee op! Hee! » en
 weer zachter op « Dit zongen... naverteld ».

ZEEJONGENSLIEDJE ●

♩. = 69)

Allegro moderato

p sempre semplice

1. Ik ben een kind der dui - nen, Mij
2. Ik won bij 'te - del scheeps-werk, al

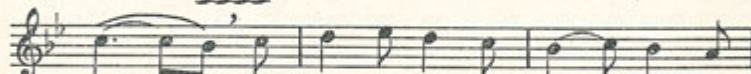
trekt de wij - de zee, En zie ik sche-pen
dob-brend op — den vloed, De veer-kracht mij-ner

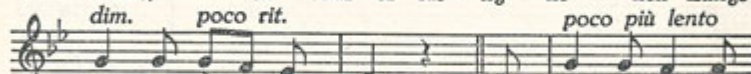
va - ren, Dan vaart mijn her - te mee. Ik
lon - gen, Mijn warm, ge - zon - de bloed. Mij

vlucht de gro - te ste - den, Vol rook en vun - zig -
staat de we - reld o - pen! En lokt mij pracht of

heid, Waar men - sen zich ver - drin - gen In
schat, Ik vaar er lus - tig he - nen Langs

wran-gen le - vens - strijd. 3. Wan - neer op ver - re
't zil - te wa - ter - pad.

kus-ten Ik Bel-gi-ë 's vaan-del plant, Dan dien ik als geen

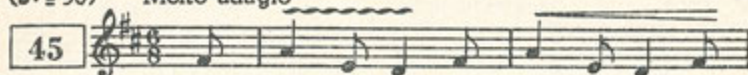

an - der Mijn dier-baar Va - der - land! —

Y. M. SABBE. M. R. MOULAERT. K. Verz. Vaderl. Schoolz. I, met biz. toel. van de uitg. Schott, Brussel. — (De melodie beweegt zich in de oude kleine-terts toonladder.) De eerste twee strofen worden eenvoudig voorgedragen; de laatste met warmer gevoel.

VAN DE BOOTJES

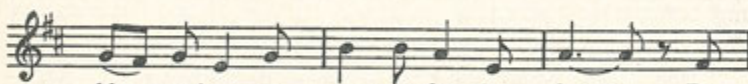
(♩ = 50) Molto adagio

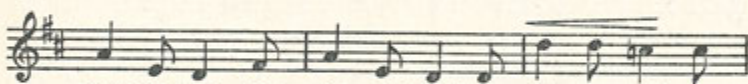
1. De bo - ten va - ren op de zee zo
2. De bo - ten ke - ren weer naar ree En

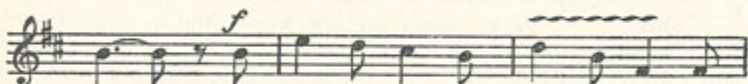
lang-zaam, lang-zaam voort, — De gol - ven spe - len
dei - nen naar me toe, — Zo klein en e - nig

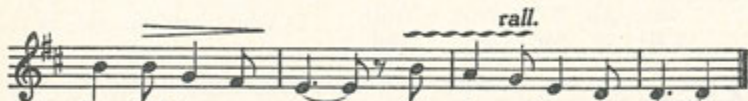
klet - send mee en ster - ven bij den boord, — De
op die zee. Mijn boot - jes, zijt ge moe? — Ze

boot - jes va - ren va - ren voort, ik zie ze niet meer
na - dren, na - dren bij den boord. O, boot - jes, zegt me

staan Voor - ze - ker zijn ze gin - der ver den
gauw, Is in het land van o - ver-zee De

he - mel in - ge - gaan, den he - mel in - ge - gaan.
he - mel ook zo blauw? De he - mel ook zo blauw?

T. JULIA TULKENS. M. LEON RUBBENS. K. Zes Kinderliedjes. Met toelating van uitgave De Ring. — De ietwat ongewone wendingen van de melodie vragen voorbereidende aangepaste intonatieoefeningen. Zeer gebonden, met wiegend ritme voordragen.

SINT-JANS GHELEIDE ●

$\text{♩} = 60$ Matig

46

1. He - den syn wi noch int lant,
2. On - se schip is sterc en vast
3. Da - rom dryft toch ghe - nen rouw,
4. Drinct ter eer van Sin - - te Jan,

1. mor - ghen aen den noort - see - cant,
2. van den kiel tot aen den mast,
3. lie - ven vrien - de, kint en vrouw!
4. dat hi goe - de vaert ons an!¹

1. en wi moe - ten va - - ren,
2. en het sal ons dra - - ghen,
3. laet ons vroe - lic schei - - den,
4. al - toos naer en ver - - re,

$\text{♩} (>)$, *allargando*

1. va - - ren door de groe - ne ba - ren.
2. dra - - ghen ooc bi storm en vla - ghen.
3. schei - den! God sal ons ghe - lei - den.
4. ver - re si hi on - sen ster - re!

1. ons « gunne ». Sint Jan gaat door als de beschermheilige van waterbronnen, putten, beken...

Y. Uit *Horas Belgicae*, H. V. FALLERSLEBEN. Oud zeemanslied. M. FRITZ JODE. K. S. S., 1946, A. MEULEMANS. — Met krachtig stemgeluid voor te dragen. Uitspr. Oud-Vl.

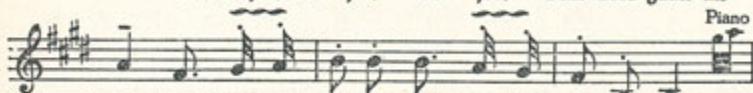
VOOR 'T KANTKUSSEN ★

♩ = 66

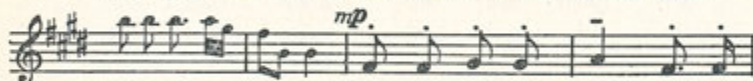
Matig bewogen

1. Los-jes, los-jes, los-jes, Vlie-gen doen de
 2. Zachtjes, zach-tjes, zach-tjes, Rei-zen ons ge -
 3. Los-jes, los-jes, los-jes, Kin-ders gaan als

klos-jes, Van den e-nen kant, Naar den an-dren kant.
 dach-tjes, Van den e-nen kant, Naar den an-dren kant.
 klos-jes, Van den e-nen kant, Naar den an-dren kant.

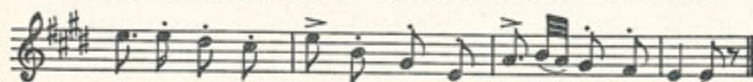
Vrouw-kens ko-men vra-gen: Wie
 Kan er ie-mand pei-zen, Waar
 Kin-der-kens der ar-men, Wie

zal dat kan-tje dra-gen? Het lief-ste kind, het
 die ge-dachtjes rei-zen? Naar 't lief-ste kind, naar
 reikter u zijn ar-men? Het lief-ste kind, het

Ko-nings-kind, Het lief-ste kind van 't land! Het
 't Ko-nings-kind, Naar 't lief-ste kind van 't land! Naar
 Ko-nings-kind, Het lief-ste kind van 't land! Het

lief-ste kind, het Ko-nings-kind, Het lief-ste kind van 't land!
 't lief-ste kind, naar 't Ko-nings-kind, Naar 't lief-ste kind van 't land!
 lief-ste kind, het Ko-nings-kind, Het lief-ste kind van 't land!

1. De dichter stelt zich de speldewerksters voor, die een kant vervaardigen voor het prinsje of het prinsesje, het « Koningskind. »

T. RENE DECLERCQ. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 6de reeks. — Het lied moet zeer lichtjes uitgevoerd worden: meestal de noten staan « staccato » getekend. Uitspraak van de woorden fijn verzorgen!

HET LIED VAN DE LANDMAN ●

♩. = 58

Met geestdrift

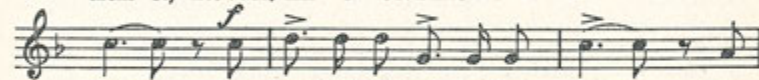
1. Wij drij - ven den ploeg door het land, — En
 2. Wij drij - ven den ploeg door het veld, — En
 3. Wij ber - gen den oogst in de schuur, — En

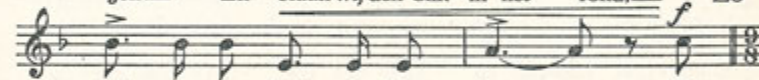
zaai - en dan graan op de vo - ren; En wer - kend met
 zaai - en dan graan op de vo - ren; Wij zijn niet be -
 duch - ten geen win - ter - se da - gen; Dan schui - ven wij

nij - ve - re hand, Zo win - nen wij veel - de - rig ko - -
 vreesd voor ge - weld, Geen ros - sen ver - trap - pen ons ko - -
 dicht bij het vuur, En la - chen met bui - en en vla - -

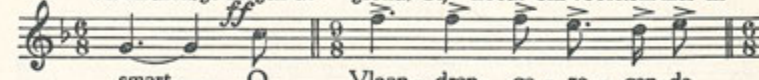
ren. — En gaan wij den ak - ker eens rond, — Zo
 ren. — En zien wij den oogst in het rond, — Zo
 gen: — En slaan wij den blik in het rond, — Zo

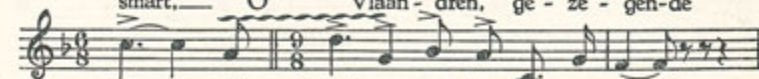
welt ons één lied uit het hart: — O
 vloeit ons één lied uit het hart: — O
 welt ons één lied uit het hart: — O

Vlaan - dren, ge - ze - gen - de grond, Gij hoedt ons voor kom - mer en

smart, — O Vlaan - dren, ge - ze - gen - de

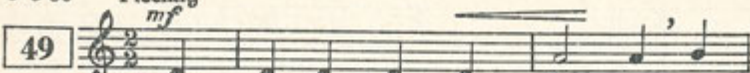
grond, Gij hoedt ons voor kom - mer en smart!

T. THEODOOR SEVENS. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Liederen, 9de r. — Krachtig en geestdriftig, flink geritmeerd te zingen. Het moeilijke ♩ ♩ ♩ ritme vooraf goed inoefenen. Een uitstekende solfège-oefening met maatveranderingen.

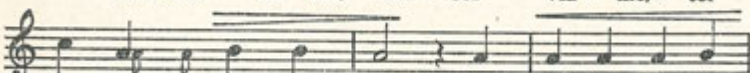
LAET ONS DEN LANDTMAN LOVEN

♩ = 60

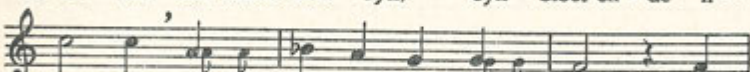
Plechtig

1. Laat ons den landt-man lo-ven met
 2. Her-to-ghen, prin-sen. gra-ven sul-
 3. Elck doet den landt-man to-ren⁹ waer
 10. Chris-tus die, ton-ser vra-me,¹³ ter

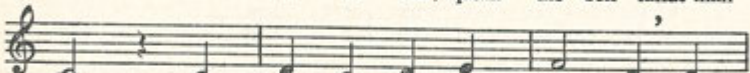
1. san-ghen en-de vruecht, want hi gaet¹ al te
 2. len si zyn ghe spyst,⁴ den landt-man moet⁵ be-
 3. hi sayt¹⁰ en-de plant: die mol-len, blint ghe-
 10. ee-ren den landt-man fyn, syn bloet en-de li-

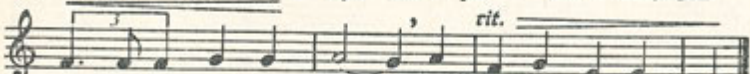
1. bo-ven om syn lo-ya-le duecht, lan-
 2. sla-ven, thes⁶ recht dat men hem pryst; als
 3. bo-ren, wroe-ten naert hem meest mes-hant,¹¹ die
 10. cha-me scho-nc on-der broot en-de wyn, en.

1. dou-wen, slo-ten,² ste-den da-ghen-lycx spyst en-de
 2. hee-ren tri-um-phe-ren en schaf-fen huyp-schen
 3. coe-yen, scha-pen en swy-nen die co-men met-ter
 10. als hi was ver-re-sen, quam als een landt-man

1. voet met syn swee-ti-ghen le-den den
 2. moet,⁷ men siet hem la-bo-re-ren,⁸ den
 3. spoet, en doen syn vrucht ver-dwy-nen, den
 10. vroet,¹⁴ moet in syn hul-pe we-sen, den

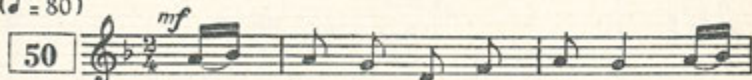
e-del-en landt-man goet,³ daert al by le-ven moet.

1. gaat het - 2. kastelen - 3. onderwerp van de zin - 4. indien zij moeten gevoed worden - 5. moet het - 6. het is - 7. zich aangenaam vermaak verschaffen - 8. lastig werk verrichten - 9. kwaad - 10. zaait - 11. schade doet - 12. voor vagebonden - 13. tot ons voordeel - 14. als een goede landman (Hij verscheen aan Maria-Magdalena in de gedaante van een hovenier).

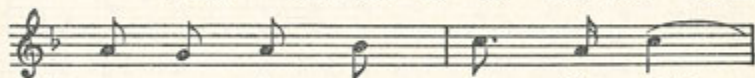
T. uit het *Antwerps Liederboek* (1544). Een rederijkersprodukt. Oorspr. 10 str. O. N. L. nr 224. M. Verwant met « Réveille-vous Picars » (15de eeuw). Zie echter de melodie van « Ick wil te lande ryden », nr 39 (13de eeuw)... De gelijkenis is opvallend. Ook een echte eerste modus, « dorisch ». — Uitspr. Oud-VI.

JOCHEMPE !

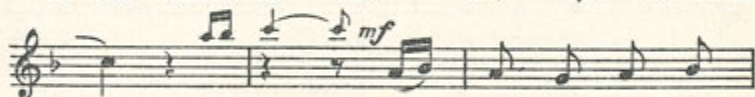
(♩ = 80)

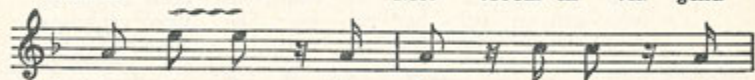
1.	Een	boer-ken	uit	de	Kem-pen	Is	—
2.	Een	boer-ken	uit	de	Kem-pen	Kan	—
3.	Een	boer-ken	uit	de	Kem-pen	Kan	—
4.	Een	boer-ken	uit	de	Kem-pen	Kan	—

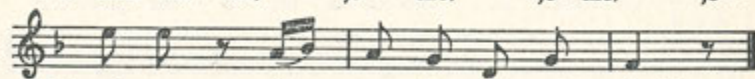
1.	po - ver	als	de	hei,	Jo - chei!	—
2.	zin - gen	als	de	hei,	Jo - chei!	—
3.	tie - ren	als	de	hei,	Jo - chei!	—
4.	bid - den	als	de	hei,	Jo - chei!	—

1.	—	Een	broek-sken	en	een
2.	—	Een	sterk	en	leu - tig
3.	—	Voor	'n duim-ken	of	een
4.	—	Met	vroom	en	vra - gend

1.	hem - de - ke,	Jo - cho,	Jo - cho,	Jo -
2.	stem - me - ke,	Jo - cho,	Jo - cho,	Jo -
3.	stem - me - ke,	Jo - cho,	Jo - cho,	Jo -
4.	stem - me - ke,	Jo - cho,	Jo - cho,	Jo -

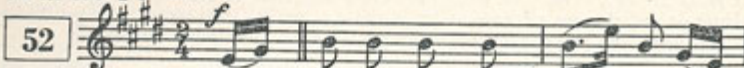

1.	chem-pe	En n'—	tei - le	gor - te ¹	brei! ²
2.	chem-pe	En—	daar	een fluit - je	bij!
3.	chem-pe	Hou—	maar	uw han - den	bij!
4.	chem-pe	O—	Va - der,	waak	op mij!

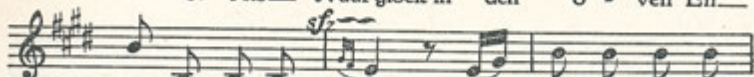
1. Gepelde gerst, haver of boekweit - 2. pap.

T. E. FLEERACKERS. M. JAAK OPSOMER. K. VI. Z. VI. — Pas op de plotse modulatie naar la klein. Licht en schertsend voor te dragen.

VAN DE SMEDER ●

92 tot 100 = ♩ Zwaar

1. Ik — ben de zwar- te sme- der, Ik —
2. Te — haam- ren en te sme- den, 'tGing
3. Als — 't vuur gloeit in den o - ven En —

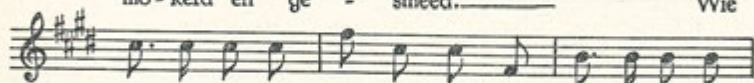
ha - mer bij den gloed; De smis is vuil en
 las - tig in't be - gin, Ik heb het moe- ten
 staat het ij - zer heet, Dan wordt het door mijn

smo - kig, De smis is vuil en smo - kig, Mijn
 le - ren, Ik heb het moe- ten le - ren, Maar
 ha - mer, Dan wordt het door mijn ha - mer, Ge -

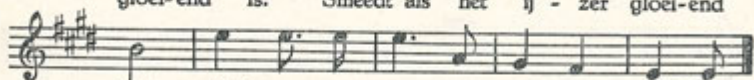
tro - nie zwart als roet. ————— Doch
 't gaat nu naar mijn zin. ————— Wie
 mo - kerd en ge - smeed. ————— Wie

zijn ge- zicht en han- den zwart, Mijn geest is hel en
 wer- ken en vol - har- den kan, Die wordt een knappe
 denkt als ik, die eert zijn smis En smeedt als't ij - zer

rein mijn hart! Hel is mijn geest en rein mijn
 sme- der, man! Die wordt een knap- pe sme- der,
 gloei- end is. Smeedt als het ij - zer gloei- end

hart Hel is mijn geest en rein mijn hart!
 man! Die wordt een knap- pe sme- der, man!
 is. Smeedt als het ij - zer gloei- end is —

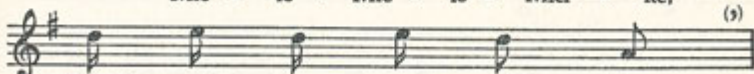
I. H. VAN TICHELEN. M. JAN BROECKX. K. Vier Kinderliederen. —
 De omvang der melodie is zeer groot: dus voorbereiden door aangepaste stemoefeningen, zowel in de laagte als in de hoogte. (Desnoods een halve toon lager nemen). Krachtig en snedig voordragen. Het aangegeven tempo is wel wat vlug. De klavierbegeleiding geeft zeer goed de zware, helle hamerslagen weer.

DE ZEELDRAAIER

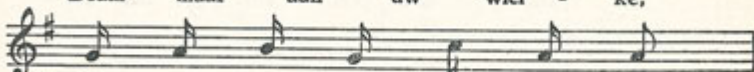
(♩ = 128) Allegretto giocoso

Mie - le - Mie - le - Miel - ke, (9)

Draai maar aan uw wiel - ke,

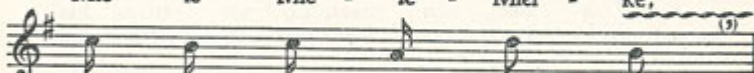
1. Draai maar dat de bos - se 1 kriept,
2. Vlug - ger dat ik viug - ger spin,
3. Dul 4 zo - lang uw le - ven duurt

Draai maar dat de pe - ze 2 piept.
 Eer - ze - lend 3 mijn brood - je win.
 Tot de gro - te Baas u huurt.

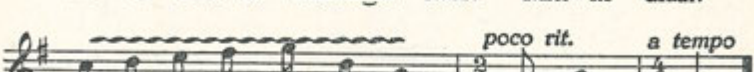
Mie - le - Mie - le - Miel - ke, (9)

Draai - en is uw stiel - ke,
 Met uw lin - nen kiel - ke,
 Met uw zui - ver ziel - ke,

Mie - le - Mie - le - Mielke is fraai! Miel - ke draai!

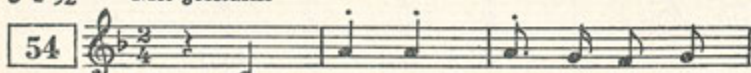
Mie - le - Mie - le - Mielke is fraai! Miel - ke, draai!

1. deel van het wiel waarop de spaken vastzitten - 2. koord - 3. achteruitgaand (zó immers worden koorden gesponnen) - 4. moedig.

T. RENE DE CLERCQ. M. KAREL LAMY. K. *Het Vlaamsche Lied*, XIIde Jg. nr 12A. — De klavierbegeleiding, nog meer dan de melodie, beschrijft het rusteloos draaien van het « wielke ».

HET LIEDJE VAN DE BEIAARDIER

♩ = 92 Met geestdrift

1. Als 't vaan- tje wap- pert, bei- aar -
 2. En is de blij- dag, bei- aar -
 3. En is de kerst- nacht, bei- aar -
 4. Maar eens ook zult gij, bei- aar -

1. dier, — En ker- mis is ge - bo -
 2. dier, — De Prins- kens - dag ge - bo -
 3. dier, — De groot- se nacht ge - bo -
 4. dier, — Van op uw ho - gen to -

1. ren, Dan wacht daar - bo - ven uw trouw kla -
 2. ren, Dan zit ge we - der vóór uw kla -
 3. ren, Dan rolt een traan op uw trouw kla -
 4. ren, Vol - krach - tig kon - den op uw kla -

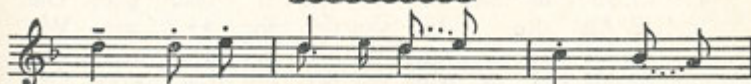
1. vier, Dan spoedt ge u, koe - ne bei- aar - dier, En —
 2. vier, En laat uw deun - tjes vrank en fier, Uw —
 3. vier, En wat ge deunt dan, bei- aar - dier, Dat —
 4. vier, Sa, taai - e Vla - ming, wees nu fier, Uw —

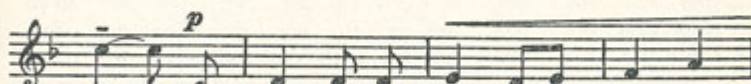
1. klau - tert naar den to - ren. Dan
 2. schoon - ste — deunt - jes ho - ren. Dan
 3. zal wel de He - mel ho - ren. Dan
 4. hoog - dag — is ge - bo - ren! De

1. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
 2. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
 3. klin - ken uw klok - jes o - ver de stee:
 4. Vla - ming en is niet lan - ger knecht, De

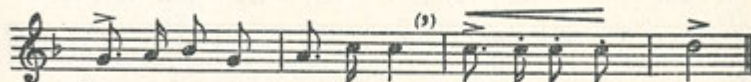
1. "Lie - ve ge - bu - re - man, kom - de gij
 2. Voor on - zen ko - ning een vro - me
 3. "Men - sen van goe - den wil zij
 4. Vla - ming be - komt zijn vol - le

1. mee?" Dan klin - ken uw klok - jes — luide en
 2. bée: O He - re be - hoed on - zen vorst nog
 3. vrée!" Dan klinkt uit uw klok - jes — en - glen -
 4. recht! Dan deu - nen uw klok - jes — ze - ge -

1. lang, Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, _____
 2. lang!" Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, _____
 3. zang, Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, _____
 4. zang, Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, _____

1. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
 2. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
 3. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!
 4. Tin - ge - lin - ge tin - ge - lang, Tin - ge - tin - ge tang!

T. H. BROECKAERT. M. EMIEL HULLEBROECK. K. *Zes Lieder*, 13de reeks. — De aanpassing van de tekst op de melodie vraagt enige zorg, bij de woorden « Lieve gebureman ». « Tingelang » en « Tingetang » zal men aanhouden met nabootsende neusklank. Dit lied eist klavierbegeleiding: de slotnoot van de melodie is niet het einde van het lied; wel het slotakkoord van de begeleiding.

VERTREK NAER ISLAND

$\text{♩} = 120$ Allegro

55

1. Al - le die wil - len naer Is - land gaen, Om
2. Als den tyd van de foy - e² aen, Wy
3. Als - er de wind van het noor - den waeyt, Wy
4. Als - er de wind van het oos - ten waeyt, Den

1. ka - bel - jauw te van - gen En te vis - schen met ver -
2. dan - sen met be - ha - gen En me we - ten van geen
3. gaen naer de her - ber - ge En wy drin - ken zon - der
4. schip - per, bly van her - ten, zegt: "Wat wil - len wy la -

1. lan - gen. Naer I - se - land. Naer I - se - land, naer
2. kla - gen. Maer komt den tyd Maer komt den tyd van
3. er - ge. Wy drin - ken daer Wy drin - ken daer al
4. ve - ren? 't Zal be - ter zyn, 't Zal be - ter zyn, ja

1. I - se - land toe. Tot drie - en - der - tig
2. naer zee te gaen, Ie - der - een is al
3. op ons ge - mak, Tot dat den les - ten
4. 't zal be - ter zyn, Te loo - pen voor den

1. rey - zen¹ zyn zy nog niet moe.
2. met een zoo zwaer hoofd be - laën.
3. stuy - ver is uyt on - zen zak.
4. wind regt de ca - ne - le³ in.²

1. ofwel « reizen » (voyages) ofwel « keren » - 2. voor of kermis, of wellicht beter in de betekenis van « fooi », loon - 3. rechtuit het Kanaal in, en niet naar het noorden toe.

T. en M. uit C. P. F. F. Oorspr. 6 str. DE COUSSEMAKER heeft dit lied opgetekend uit de mond van een kapitein, die gewoon was het te zingen met de bemanning van zijn vissersboot. Zowel T. als M. weerspiegelen de zeemansruwheid. K. O. V. III; Z. J. IV; C. P. P. B. I. — Voor te dragen met forse kracht. Uitstekende gelegenheid tot het inoefenen van $\text{r } \text{p } \text{p } \text{r}$. Uitspr. Oud-Vl. of Ned.

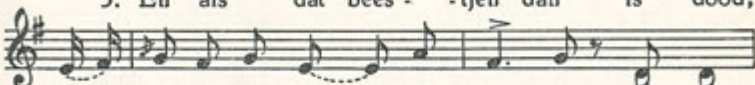
VIER WEVERKENS

♩. = 66

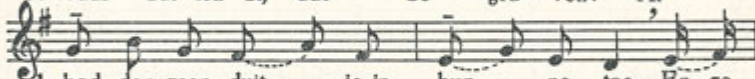
Allegretto

1. Vier we - ver - kens zag men ter bo - ter - markt gaan,
2. En als zij dat bo - ter - ken had - den ge - kocht,
3. Dat vrouwken dat sprak: „Ja, dat zal ik wel doen,
4. Wat zou - den de we - ver - kens he - - ren zijn,
5. En als dat bees - - tjen dan is dood,

1. En de bo - ter die was er zo die - re. Zij
2. Zij had - den nog geen pla - te - len.² Zij
3. Ja, zo wel als een vrouw - ken vol e - ren, Want ik
4. Zij en heb - ben noch goed noch er - ven! En
5. Waar zul - len zij dat be - gra - ven? Al

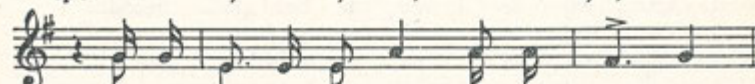
1. had - den geen duit - - je in hun - ne tas, En ze
2. spra - ken dat vrouw - ken zo vrien - de - lijk aan, Om hun
3. we - te wel wat er de we - ver - kens zijn: En de
4. kruipt er een muis - ken in hun - ne schap - raai,³ Van
5. on - der de we - ver - kens hun ge - touw. En het

1. koch - ten een pond sa vie - ren. Schiet spoe - le, sjer - re - bek - ke,
2. bo - ter - ken te de - len!"
3. we - ver - kens zijn er geen he - ren."
4. hon - ger zo moet het er ster - ven.
5. graf - ken zal roos - kens dra - gen.

spoel - za! Dijk - ke - djak - ke, ker - re - kol - tjes, klits - klets!

1. En ze koch - ten één pond sa vie - ren.
2. Om hem bo - - ter - ken te de - len!"
3. En de we - ver - kens zijn er geen he - ren."
4. Van hon - ger zo moet het er ster - ven.
5. En het graf - ken zal roos - kens dra - gen.

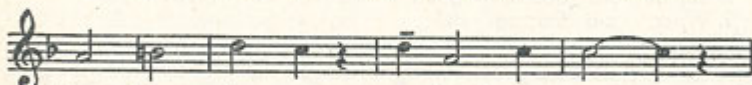
1. dit zijn klanknabootsende woorden, die het gerucht van het weefgetouw weergeven; 2. platte schotel (Fr. plateau) of bord (West-Vl. pateel) - 3. kast waar de eetwaren bewaard worden.

T. en M. uit *Volkkunde II*, POL DE MONT, die het lied in zijn geboortedorp Wambeek (Brabant) opgetekend had. Mogelijks ontstaan in de tijd van de economische crisis van 1848. K. Z. J. IV; O. V. IV; S. S. 1948, nr 3 (MEULEMANS). — De klanknabootsende woorden goed articuleren! Twee groepen zingen om de beurt een strofe. Aan « schietspoels » allen samen tot aan het einde. Uitspr. Ned.

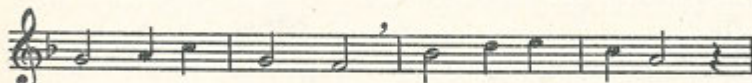
ERE DEN ARBEID

1. 't Volk wil le - ven, ar - moe is dood;—
2. 't Volk wil le - ven, 't kent geen be - let:—
3. 't Volk wil le - ven, Diets als wel - eer:—
4. 't Volk wil le - ven, broe - der te wacht:

1. brood is le - ven, ar - beid is brood.—
2. mees - ter, die - naar, ar - beid is wet.—
3. Diet - se Gil - den ar - beid is eer!—
4. 't Volk zal le - ven ar - beid is macht.—

1. E - re den ar - beid E - re den ar - beid
2. E - re den ar - beid E - re den ar - beid
3. E - re den ar - beid E - re den ar - beid
4. E - re den ar - beid E - re den ar - beid

1. 't volk wil le - ven, ar - beid is brood.—
2. 't volk wil le - ven, ar - beid is wet.—
3. 't volk wil le - ven, ar - beid is eer.—
4. 't volk wil le - ven, ar - beid is macht.—

T. FERNAND VERCNOCKE. M. ARTHUR MEULEMANS. K. S. S. 1949, nr 5. — « Er zit vaart in dit staplied en bezieling. Na de slagzinnen van de strofe, die, gedeclameerd, als zovele uitroepen weergalmen, volgt het refrein vastberaden en overwinnend enthousiast. » (S. S.). — Goede oefening met breeknoden!

MOEDERKE ALLEEN

(♩. = 40)

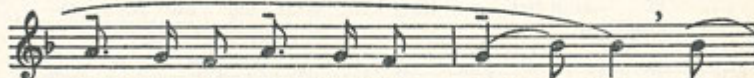
Matig
Solo

1. Wie zal er ons kin - de - ke dou - wen En¹
 2. Wie zal naar ons kin - de - ke kij - ken Dien
 3. Wie zou voor ons kin - de - ke der - ven Heur

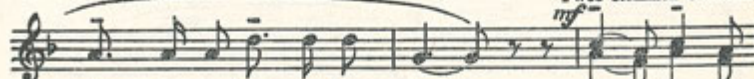

doet het zijn moe - der - ke niet? ——— Wie
 bleu - zen - den stou - ten ka - poen? ——— Wie
 laat - ste krui - mel - ke brood? ——— Wie

zal er zijn de - kent - jes vou - wen, Dat
 zal er zijn hem - de - kes strij - ken, Zijn
 zou er, wie zou er voor ster - ven, En

Twee stemmen of Koor

't schaars door een hol - le - ken ziet? ———
 haar - ken in krul - le - kes doen? ——— Klei - ne, klei - ne,
 la - chen op kind en op dood?

1. ontkennend bijwoord (niet het voegwoord « en »); dus de e dof uispreken!

Moe-derke al - leen, Douw-douw-douw - de - vri -
 dei - ne, Klei - ne, klei - ne, Moe-derke al - leen,
 Kan van uw wieg - ske niet schéén!

T. RENE DE CLERCQ. M. EMIEL HULLEBROECK. K. *Zes tweestemmige Liederen.* — Dit lied was het zesde van de eerste reeks der Hullebroeck-liederen; het is het populairste gebleven. Het moeilijke $\text{♩} \text{♩} \text{♩}$ ritme vooraf goed inoefenen, zonder hardheid nochtans; best elke tijd drieledig laten verdelen. Met grote tederheid in de stem voor te dragen; over het algemeen zeer zacht. Stipt de aanduidingen van de toondichter volgen.

WIEGELIED ★

van $\frac{42}{46} = \text{♩}$.
 tot $\frac{46}{46} = \text{♩}$.

Gemoedelijk

67

1. Do, do, dij - ne, Mie - ken. Wat
 2. Do, do, dij - ne, Mie - ken. Voor

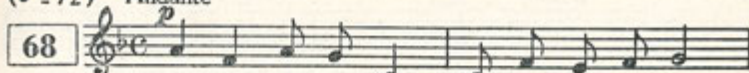
bloost er zo schoon als krie - ken? Uw kaaks-kens al - le -
 U mijn lief - ste lie - ken; Voor mij uw zoet - ste
 bei - Geen slaapt er zoe - ter dan gij! - Do,
 lach, - Dien 'k van een kin - de - ken zag! - Do,
 tegenhouden

do, dij - ne Mie - ken. Ma - rie - - ken.
 do, dij - ne Mie - ken. Ma - rie - - ken.

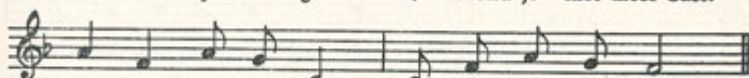
T. JEF MENNEKENS. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen*, 10de r. — Goed ademen vóór het laatste woord, en dan zacht maar beslist de hoge noot vasthouden! Men kan een derde maal de M. neurieën met gesloten mond.

WIEGELIEDJE *

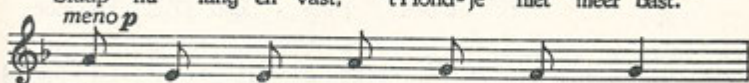
(♩ = 72) Andante

1. Sla - pe, sla - pe doe, Sluit uw oog - jes toe!
 2. Slaap uw kaak - jes rood, Gij kent nog geen nood.
 3. Slaap nu lang en vast, 'tHond - je niet meer bast.

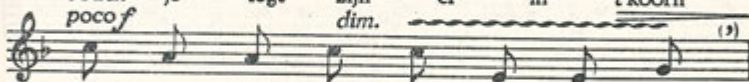
Sla - pe, sla - pe doe, Sluit uw oog - jes toe!
 Slaap uw kaak - jes rood, Gij kent nog geen nood.
 Slaap nu lang en vast, 'tHond - je niet meer bast.

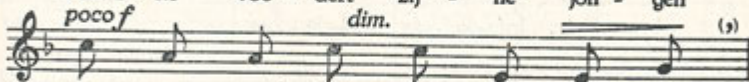
Luis - ter hoe de re - gen plast,
 't Duif - ke vliegt ten velde op buit,
 't Haas - je slaapt in hei en doorn,

'tHond - je van hier - o - ver bast
 'tSchart en 't pikt een graan - tje uit
 'tKiek - je legt zijn ei in 't koorn

'tHond - je heeft den man ge - be - ten,
 Ach! De jongs - kens stil en ban - ge,
 't Duif - ke voe - dert zij - ne jon - gen

En zijn kleed van - een ge - re - ten;
 zuch - ten "Moe - der blijft zo lan - ge!"
 En mijn lied is uit - ge - zon - gen,

De ar - me beed - laar loopt zich moe, Sla - pe, sla - pe doe!
 Gij, mijn kind, kent nog geen nood, Slaap uw kaak - jes rood.
 Moe - der is van wie - gen moe, Sla - pe, sla - pe doe

T. G. ANTHEUNIS. M. HENRY SARLY. K. *Kijkkast*. Muziekuitgave Pan, Tienen. — Slechts één moeilijke zin... Daar ietwat vertragen en rap, maar zonder « afbijten » van de laatste lettergreep, ademen. Het lied vraagt een eenvoudige, goed gebonden voordracht.

WIEGELIED ★

(♩. = 52) Andantino

69 *dolce*

Slaapt, slaapt, kind-tje slaapt, en doet uw oog-kes toe,

Uw pink' len-de, wink' len-de oog-kes daar,

'k ben 't wie - gen al — zoo moê:

mf 'k en kan u niet meer wie - gen, *pp* 'k en

dolce ga u niet meer wie - gen, slaapt — slaapt

toe! g'Hebt uw hert-en uw mond-tje vol-daan,

poco g'hebt al uw krin-kel-de krul-le - tjes aan, ach!

rit. — en 'k en kan van uw wieg-ske niet gaan: *a tempo pp* slaapt,

(¹) slaapt — toe!

T. GUIDO GEZELLE. M. JOS. RYELANDT. K. Uitg. Bouchery, Antwerpen, en *Studentenliederenboek II*, K. HEYNDRIKX. — Goede oefening in de $\frac{12}{8}$ maat, met duolen. Zeer eenvoudig maar gevoelvul voordragen. De klavierbegeleiding is onontbeerlijk (zie kleine noten!). Die tekst heeft veel toondichters bekoord: Mortelmans, Meulemans, De Hovre, Ghesquiere, enz. Ryelandt's vertolking is misschien wel de beste.

WEES BRAAF NU, MIJN KINDJE *

(♩. = 50) Andante sostenuto

70 *p* met innigheid

p 1. Wees braaf nu, mijn kind - je, _____
mf 2. Wil sla - pen, mijn kind - je, _____
pp 3. Droom zacht nu, mijn kind - je, _____

— Want Klaas - je komt glu - ren
 — Want Klaas - je gaat ko - men
 — Uw heer - lijk - ste dro - men

— Hij schuilt ach - ter wol - ken _____ en ziet wat ge
 — Ik hoor het aan 't lied - je _____ van bo - men en
 — Zo gauw is de to - ver _____ van Klaas - je ge -

doet. _____ De maan en de ster - ren _____
 wind. _____ Sluit haas - tig uw o - gen _____
 daan. _____ Want voor dat de mor - gen _____

ver - lich - ten de mu - ren _____ en ken - nen uw
 Want Klaas - je gaat ko - men, _____ Zo - dat hij u
 op - nieuw is ge - ko - men, _____ is Klaas - je weer

hert en uw hui - ze - ken goed. _____
 dro - mend in't bed - de - ken vindt. _____
 zacht... naar den he - mel ge - gaan. _____

SLAAP, KINDEKEN, SLAAP

♩. = 48 Met grote tederheid

71

Slaap, kin - de - ken, slaap; daa -

bui - ten loopt een schaap-je en 't draagt al wit - te

voe - tjes, en 't drinkt de melk zoo zoe - tjes;

't drinkt de melk zijn buik - je vol en slaapt ge - lijk 'nen

EINDE *Een weinig vlugger*

mol. Slaap, kin - de - ken, slaap, _____

cresc.

Slaap kin - de - ken, slaap; daa bui - ten loopt een

decresc.

bon - te - koe, het kin - dje doet zijn oog - jes toe.

p a tempo Slaap, kin - de - ken, slaap _____ *pp* Slaap, kin - de - ken,

ppp slaap, slaap _____ slaap _____ slaap. _____ *D.C.*

T. Volksrijmpje, met veel varianten over geheel Vlaanderen bekend. M. Eerste deel uit C. P. F. F.; het tweede deel uit de bewerking voor koor door L. DE VOCHT, zoals men die hoort op de fonoplaat Columbia DF 337. — Men kan het lied twee of driemaal zingen, telkens zachter en trager. Het is een *echt* wiegeliedje, dat men zingt, totdat het kindje in slaap is... Uitspr. Nod.

SUZE NAANJE

$\text{♩} = 116$

73 **A Teder** **B**

The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 3/8 time. The first staff is marked 'A Teder' and 'p'. The second staff is marked 'B'. The lyrics are: 'Su - ze naan - je, ik wai - ge die, Wast - toe wat groo - ter din sluig ik die; Moar doe bist mie nog aal te klain: 'k Mout die moar wat deur de vin - gers zain! Su - ze naan - je doe. —' The score ends with a double bar line and a fermata over the final note.

Su - ze naan - je, ik wai - ge die,
Wast - toe wat groo - ter din sluig ik die;
Moar doe bist mie nog aal te klain: 'k Mout die moar
wat deur de vin - gers zain! Su - ze naan - je doe. —

T. en M. uit Friesland. Het is een soort wiegeliied. In het Nederl. overgezet: Suze (een tederheidswoordje, «sus, sus») naanje: slaap! (vgl. met «nina» en het Waalse «nânez») ik wieg je; was je wat groter, ik sloeg je, maar je bent me nog al te klein; 'k moet je maar wat door de vingers zien! Dit liedje is een «canon».

AFRIKAANS WIEGELIEDJIE

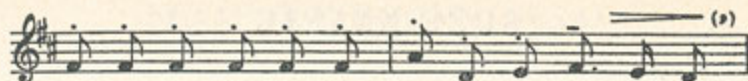
$\text{♩} = 112$ Innig en zacht

74

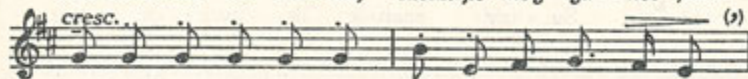
The musical score is written on one staff in G major (one sharp) and 3/8 time. It is marked 'p'. The lyrics are: '1. Lam-tie - tie, 1 dam-tie - tie, 2 doe doe mij lief - stet - jte. 2. Bo in die blou-we lug flik-ker die ster - re - tjies 3. On - skul - dig o - gies en voet-jtes en han - det-jtes.' The score ends with a fermata over the final note.

1. Lam-tie - tie,¹ dam-tie - tie,² doe doe mij lief - stet - jte.
2. Bo in die blou-we lug flik-ker die ster - re - tjies
3. On - skul - dig o - gies en voet-jtes en han - det-jtes.

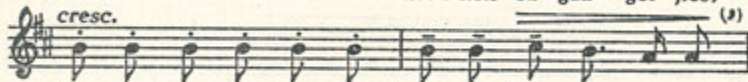
1. lammetje (de verkleiningsuitgangen-tis en-tije bij zeer veel woorden - zelfs bij werkwoorden - van dit gedicht die, indien ze in veel gevallen «dichterlijke vrijheden» zijn, toch niet onnatuurlijk klinken in moeders mond, geven aan dit wiegeliiedje iets buitengewoon teders en bekoorlijks) - 2. id. (liefskoziingswoordje).

Moeder-hart ro-wert-jie,³ dier-baar-ste dief-stet-jie!
 He-mel-se brand-wag-gies,⁹ lam-pies van ver-ret-jies,
 Wie weet hoe ver moet mij kleint-jie nog ga-net-jies!

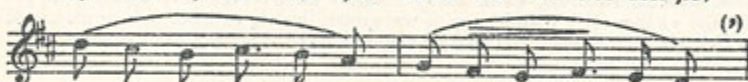
Luis-ter hoe fluis-ter die wind deur die boom-piet-jie,
 Wa-kend oor wind-jies en wol-kies en stroom-piet-jies,
 Ver deur die we-reld se¹¹ kron-kels en gan-get-jies,

Heen en weer wieg hij hom⁴ al oor⁵ die stroom-piet-jie:
 Wa-kend oor men-sies en dier-tjies en boom-piet-jies:
 Blij¹² tog maar kleint-jies en blij dit maar lang-et-jies.

Doe-doe-doe, bla-der-tjies, sla-pens-tijd na-dert-jies.
 "Wees maar ge-rus-tet-jies, slaap maar met lus-tet-jies."
 Blij maar bij moe-der-tjie, Kind-lief se¹³ hoe-dert-jie,

Doe-doe-doe blom-met-jies, nag⁶ is aan't kom-met-jies,
 So sing die ster-ret-jies, stil-let-jies, ver-ret-jies.
 Slaap in haar ar-rem-pies, sag-gies¹⁴ en war-rem-pies.

So sing die wind-jie vir⁷ blaart-jies en blom-met-jies.
 Vuur-vlie-gies, lug-lig-gies,¹⁰ eeu-wi-ge ster-ret-jies!
 Doe-kies¹⁵ dan, doe-kies in moe-der se¹⁶ ar-rem-pies.

3. rovertje - 4. ze - 5. over - 6. nacht - 7. voor - 8. boven - 9. brandwachtjes - 10. luchtlichtjes - 11. haar - 12. blijf - 13. zijn - 14. zachtjes - 15. doe douw douw - 16. haar.

I. C. J. LANGENHOVEN (Zuid-Afrikaans dichter.) M. EMIEL HULLEBROECK. K. *Zes Liederen*, 16de r. — De talrijke tie-, tjie- en tjies-uitgangen moeten zeer zuiver, maar zonder hardheid uitgesproken worden. Bemerk het contrast tussen het eerste en het tweede deel van de melodie: het eerste moet zeer fijn en lichtjes, het tweede gebonden, zeer zacht en met innige tederheid voorgedragen worden. Tussenin de muzikale zinnen snel maar onopvallend ademen.

KINDEKEN BIDT

omtrent
69 = ♩

Matig langzaam

1. Als kin - de - ken om den —
2. Als kin - de - ken om den —

mor - gen Zijn va - der - ons - je bidt, Ge -
a - vond Zijn va - der - ons - je bidt, Dan

huid in 't slaap - ja - pon - ne - tje Ge - lijk de sneeuw zo
is het of een en - gel - tje Daar zelf te bid - den

wit, — Met o - ge - tjes als — bloe - men En
zit, — De hand - jes saam - ge - vou - wen De

krul - le - tjes van goud Dan is het of de
knie - tjes op den grond En met een zoet be -

He - mel Er zacht op — ne - der - schouwt.
trou - wen Ron - dom den — ro - zen - mond.

T. ERNEST DE WEERT. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen*, 5de r. —
Een goed lied om te leren zeer gebonden zingen, in traag tempo, met volkomen
beheersing van de ademhaling.

BREILIEDEKEN ★

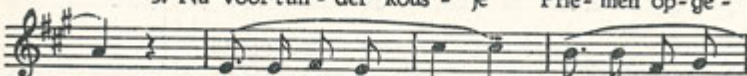
♩ = 88

Bevallig

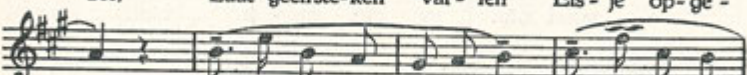
79

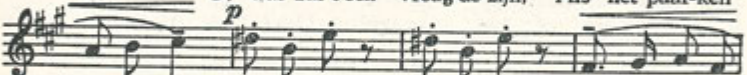
1. Els - je zit te brei - en Aan een lan - ge
 2. Haas - tig, naar - stig Els - je Breit maar im - mer
 3. Nu voor 't an - der kous - je Prie - men op - ge -

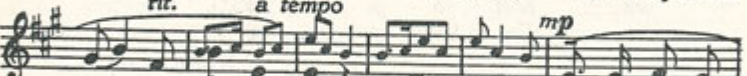
kous, Els - je rap en vaar - dig, Blo - zend als een
 voort, Denkt zij niet aan hin - klen, Sprin - gen in de
 zet, Laat geen ste - ken val - len Els - je op - ge -

roos. Els - je, met haar krul - le - bol Heeft haar klei - ne
 koord? Ja, maar Els - je weet het wel, Eerst het werk en
 let! O, wat zal 't een vreug - de zijn, Als het paar - ken

hand - jes vol. Tik - tik - tik! Tik - tik - tik! Heeft haar klei - ne
 dan het spel. Tik - tik - tik! Tik - tik - tik; Eerst het werk en
 af zal zijn! Tik - tik - tik! Tik - tik - tik! Als het paar - ken

hand - jes vol! Priem - kens 'wie - gen
 dan het spel. Priem - kens wie - gen
 af zal zijn. Priem - kens wie - gen

weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,
 weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,
 weg en weer, Priem - kens wie - gen op en neer,

Priem - kens glij - den op mal - kaar, Brei - en, Els - je
 En de kous is kant en klaar Brei - en, Els - je
 Af is gauw uw kou - sen - paar Brei - en, Els - je

poco rit. *a tempo*

brei - en maar! Priem-kens wie-gen weg en weer,
 brei - en maar! Priem-kens wie-gen weg en weer,
 brei - en maar! Priem-kens wie-gen weg en weer,

mf

Priem-kens wip-pen op en neer, Priem-kens glij - den
 Priem-kens wip-pen op en neer, En de kous is
 Priem-kens wip-pen op en neer, Af is gauw uw

ten. *ritenuto*, *p leggiero*

op mal-kaar, Brei-en, Els-je, brei-en maar!
 kant en klaar, Brei-en, Els-je brei-en maar!
 kou-sen-paar, Brei-en, Els-je, brei-en maar!

T. HENDRIK VAN ROOY. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen*, 2de r.
 — De octaafsprongen in het refrein goed inoefenen. De zeer mooie klavierbegelei-
 ding zal deze pittige melodie nog heel wat kleur bijzetten. Desnood in *lab* spelen...
 Zoals in al de liederen van Broeckx zijn de ritme- en nuancetekens zeer zorgvuldig
 geplaatst: men onderhoude ze stipt!

KLEIN MOEDERKEN ★

Omtrent
 ♩ = 84

Liefelijk
mp

30

1. Als een vlij-tig vrouw-ken, De arm-kens bloot,
 2. Als een lief-drijk vrouw-ken, Zacht en warm,
 3. Als ons klei-ne vrouw-ken, Een-maal groot.

dralend

Werkt zich klein Ma-rie-ken Blo-zend rood,
 Draagt ze een aar-dig pop-ken Op den arm,
 Heel den dag moet wer-ken Voor haar brood,

Schrob-bend met den be-zem, Zwag-zwig - zwag,
 Sus-send met de lip-pen, Doe-doe - doe,
 Zal ze tob-ben, schrob-ben, Zwag-zwig - zwag,

mf *veel tegenhouden* *mp* *In tijdmaat*

Lijk ze dat zo dik-wijs Van heur moe-der_ zag.
 O, wat is Ma-rie-ken Tocheen lie-ve_ Moe.
 Zor-gend voor haar kin-dje Lijk heur moe-der_ plag.

T. ERNEST DE WEERT. M. JAN BROECKX. K. Kinderliederen, 6de r. —
 Let op de tempo-opgave : de beweging is vlugger, dan men zou verwachten.

MIJN MOEDERKE

♩ = 52 *Zeer innig*
p

81

1. 't En is van U hier - ne - der - waard, ge - -
 2. Geen te - ke - ning geen lichtdrukmaal, geen
 3. O mo - ge ik, U on - waar - dig, nooit die

1. schilderd of ge - schre - ven, mij Moe - der - ke, geen
 2. bei - tel - werk van ste - ne, 't en zij dat beeld dat
 3. beel - te - nis be - der - ven, maar eer - zaam laat ze

1. beel - te - nis, geen beeld van U ge - ble - ven, O Moe - der - ke, mijn
 2. gij in mij ge - la - ten hebt al - le - ne, O Moe - der - ke, mijn
 3. le - ven in mij, eer - zaam in mij ster - ven, O Moe - der - ke, mijn

Moe - der - ke O _____ mijn Moe - der - ke, O

Moe - der - ke, mijn Moeder - ke, O _____ mijn Moe - der - ke.

f. foto.

T. GUIDO GEZELLE. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. 't Levende Lied,
 Eerste Reeks. Volksliederen van L. DE VOCHT. Uitg. 't Levende Lied, Van Noort-
 straat 13, Antwerpen. — « De tederheid (van dit lied) mag de vastheid van de maat
 niet in het minst benadelen. »

SINT - NIKLAAS

(♩ = 104)

Allegretto

82

Kin-der-tjes staan bui - ten Oog-jes voor de
rui - ten, Neus-jes te - gen 't win-kel - glas.
"k Wou het gauw Sint Ni-klaas was!"

Gaande (♩ = 120)

"Hè, kreeg ik dat prent - je."
"Ik die spoor," roept Jan - ne - man,
Zegt het e - ne vent - je: "Voor mijn plak-boek
"Waar ik echt mee rij - den kan, Met die rails en
is het fijn, Wat zou ik daar blij mee zijn!"
sei - nen, Wis - sels, goed'-ren - trei - nen."
"Ik" zegt klei - ne Leen - tje, Staan-de op haar
"Neen, nog lie - ver krijg 'k," zegt Piet, "Pijl en boog ginds
teen - tje, "Wens m'een pop - pe - wa - gen
zie j'em niet? Of 't pis - tool voor de and're ruit,
'k Moet Miep al door dra - gen."
En dat doos - je met echt kruit!"
A Tempo primo
Kin - der - tjes staan bui - ten Oog - jes voor de

rui - ten, Neus - jes te - gen 't win - kel - glas,
Als 't nu maar ——— Sint Nik - laas was!

T. W. VAN HOOFF-GUALTHERIE VAN WEZEL. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Zonrige Jeugd*, Seyffardt's Muziekhandel, Amsterdam. — Bemerkt het contrast, uitgedrukt in maat en tonaliteit, tussen het beschrijvend inleidend toneeltje, en het daarop volgend nabeve « spreken » der kinderen, dat de melodie zo eenvoudig-mooi weergeeft.

EEN KIND, EN EEN KIND

$\text{♩} = 100$ Vertellend

83 *p* ⁽¹⁾

1. Een kind, en een kind, en een kley - ne
2. Een kind, en een kind, en een kley - ne
3. "Mijn hee - re, myn - hee - re van brussel en kas -

mp

kind, en een kind van ze - ven ja - ren, 't had
kind, en dat kind, die hadde en boog je, het
tee - len,¹ en uw kley - ne kind moet han - gen,² Hy

in een ko - nings - wa - ran - de - tje ge -
schoot er 't schoon - ste ko - nyn - tje
moet er han - gen ——— aan den hoog - sten

toenemend *mf*

weest, waer dat al - le de ko - nyn - tjes wa - ren.
dood, die daer was in de g'hee - le wa - ran - de.
boom, die daer staet in de g'hee - le wa - ran - de."

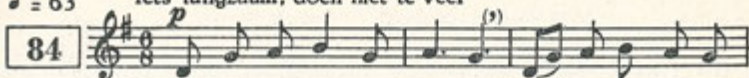
1. naam van de vader van het « kind » - 2. om het jachtrecht geschonden te hebben.

T. C. P. F. F., Volksliedje opgetekend te Belle. De oorsprong is zeer oud. Er volgen nog 13 str. Het kind wordt gehangen, niettegenstaande de voorspraak van vader, moeder en zuster. M. *ibid.* K. O. N. L. D. (MAR. DE JONG). — Uitspr. Oud-VI.

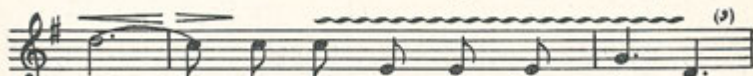
BROEDERKEN ZIT TE SCHRIJVEN *

♩ = 63

Iets langzaam, doch niet te veel

1. Broe-der-ken zit te schrij-ven aan een ta-fel-tje
 4. Broe-der-ken zit te schrij-ven Eens dat hoop ik nu

dicht. 'k Zie er zijn pen - ne - ken drij - ven
 goed, zal ik mijn pen - ne - ken drij - ven

Iets tegenhouden

op zijn boekske ge - richt. — 2. Wat mag mijn broer ver-
 als mijn broe-der-ken doet. —

tel - len Met — zijn pen - ne - ken daar —

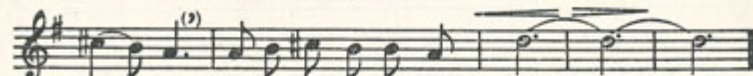
'k Hoor hem zijn woor-de-kens spel-len En ik luis-ter er

naar. — 3. Zou het een sprook-je

we-zen? Is het een lied-je mis - schien? Als ik een maal kan

le - zen, Zal ik het ze-ker wel zien. —

T. SISKA VAN DAELEN. M. KAREL CANDAEEL. K. 6 Lieder en voor de
 Jeugd. Bode-Vinck, Antwerpen. — Een zeer fijn kinderliedje, maar niet zo gemak-
 kelijk: de klavierbegeleiding — zeer zacht te spelen — is onontbeerlijk. Einde van
 de 4de strofe, vertragen!

EN ZAAIEN EN MAAIEN

$\text{♩} = 84$ Met vastberadenheid

85

En zaaïen en maaiën zul-len wij

Zee-en be - va - ren, als a - ren-den vrij.

Ha - mers doen bon - zen, wie-len doen ron - ken:

Dor - pen doen rij - zen, ste - den doen pronken:

Har - ten doen klop - pen, gees - ten doen von - ken.

Zo wor - de wel - vaart, gul en blij, gul en blij,

Me - de den lan - de ge - schon - ken!

T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Overgenomen, met toelating van het Peter Benoitfonds, uit de kindercantate *De Waereld in*: Meisjes en knapen, de school ontgroeid, blikken hoopvol het leven in, dat hen wacht na de schooltijd: « Van ons verwacht het vaderland, vruchten in welvaart, vrijheid en roem... *Knapen*: Met kloeken arm en helder hoofd... *Meisjes*: Met rein gemoed en blijden zin... *Samen*: De waereld in! *Daarop de knapen alleen*: En zaaïen en maaiën, enz. » K. Ibid.

IK KEN EEN LIED

(♩ = 76) Moderato

86

p

Ik ken een lied dat 't hart be - koort,

Ik ken een lied vol me - lo -

dij: Ik heb het reeds als kind ge -

hoord; Die tijd is lang voor - bij... Mijn

pluiger

moe - der zong het bij de wieg Van

ha - ren eers - ten zoon; Het klonk zo

lief in ha - ren mond, *(s) poco rall.* Zo heim - lijk zacht en

mf schoon... *f* O moe - der zorg! *f* O moe - der -

p lied! Mijn hart ver - geet u niet.

I. G. ANTHEUNIS. Oorspr. 3 str. M. WILLEM DE MOL. K. N. L. W. II.
 In 1930 beleefde dit lied reeds zijn 35ste uitgave. Het verscheen in 1871. Tot heden
 werden ongeveer 30.000 ex. verspreid. Het werd in meestal de Europese talen ver-
 taald. — Dit lied is een type van « romance »; in zijn genre zeer geslaagd: melo-
 dieus, gevoelvol, met een tikje weemoed... Het zal dan ook zó uitgevoerd worden.

HET LIEDJE VAN DE SMID

(♩ = 80)

Matig

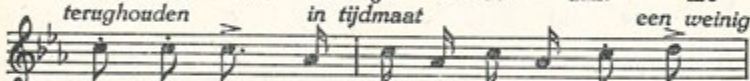
1. Een smid - je in zijn smis - se, Die
 2. Een meis - ken op haar ka - mer, Die
 3. "Och smid - je van hier o - ver, Leer
 4. Het meis - je werd zijn vrouw - tje En

1. zong den he - len dag; Zijn stem - me klonk zo
 2. had dat lied ge - hoord; Haar hart - je ging aan
 3. mij dat scho - ne lied." Lief meis - je, 'kzal 't u
 4. hij haar "bes - te man." En klei - ne kleu - ters

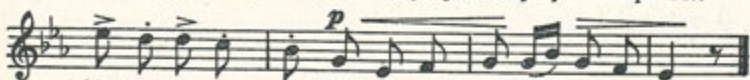
1. hel - der, Bij ie - dren ha - mer - slag. Hij
 2. ja - gen Bij smid - jes aar - dig woord. Het
 3. le - ren, Als gij mij geer - ne ziet. Kom
 4. kwa - men, Die zon - gen me - de dan. Ze

1. zong zo blij Van tok - ke, tok - ke, tok, Hij
 2. ging zo snel Van tok - ke, tok - ke, tok, Het
 3. zing met mij Van tok - ke, tok - ke, tok, Kom
 4. zon - gen blij Van tok - ke, tok - ke, tok, Ze

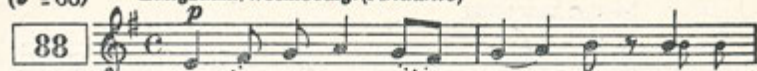
1. zong zo vrij Van klop - pe, klop - pe, klop. Het
 2. ging zo fel Van klop - pe, klop - pe klop. Het
 3. zing met mij Van klop - pe, klop - pe klop. Wij
 4. zon - gen vrij Van klop - pe, klop - pe klop. Het

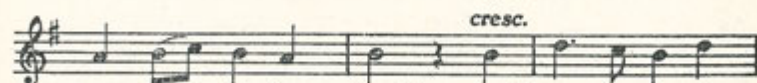
1. klonk zo lus - tig dan, Het lied - je van den zwarten man.
 2. sloeg zo te - der dan, Bij't lied - je van den zwarten man.
 3. zin - gensa - men dan Het lied - je van den zwarten man.
 4. klonk zo lus - tig dan Het lied - je van den zwarten man.

BEEN OVER BEEN GHESLAGHEN

♩ = 66) Langzaam, weemoedig. (Andante)

1. Been o - ver been ghe - sla - ghen, in
 2. sie — de lo - ve - ren ri - sen,³ ver -
 3. so - mer is ver - dwe - nen, hi en

myn - re — hant het hoot,¹ ken² weet er niet dan
 bloeit de — bloe - me - kyn, die vo - ghel - kens si
 keert voor mi niet weer, die bli - schapsche de

cla - ghen, wel — is myn jam - mer groot. 2. Ic
 swi - ghen, ten — sal niet an - ders syn. 3. Den
 he - nen⁴ en - de wordt⁵ mi nem - mer - meer. 4. Wes⁶

4. wils tu — noch ver - lan - ghen? Du

heefs ghe - mint, myn hert! Nu al - les is ver -

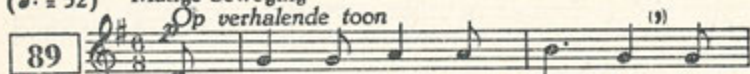
gan - ghen, wees stil in — di - nen⁷ smert.

1. hoofd - 2. ik en - 3. ik zie de bladeren vallen - 4. scheidde van mij weg - 5. gewordt
 6. waarom. - 7. uwen.

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN. M. EDGAR TINEL. K. Lover -
 kens. Met biz. toel. van de uitg. Schott, Brussel. — Woorden en muziek zijn typisch
 romantisch; het lied zal dan ook met romantisch gevoel voorgedragen worden, zeer
 gebonden, als een weemoedige klacht. Uitspr. Oud-Vl.

SAGE VAN KONING HAGEN

(♩. = 52) Matige beweging

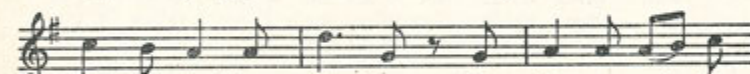
1. Het wies¹ in De - ne - mar - ken Een
 2. De ko - ning pleeg - de kort - s - wijl³ Met
 3. Hij droeg het door de wol - ken Op

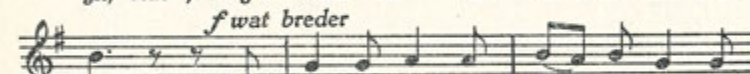
e - del ko - nings - kind: — Zijn va - der die hiet
 rik - ken⁴ wel - ge - moed. — He - laas dat ve - ler
 ver en een - zaam strand, — In 't nest des grij - fens,

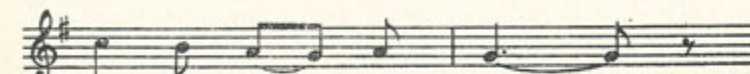
Sie - ge - band, Zijn moe - der Sie - ge - lind. — Het
 blijd - schap In droef - heid ke - ren moet! — Ter -
 Ha - gen De schoon - ste ma - ged vand. Z Des

e - del kind hiet Ha - gen. Dat is ons wel - be -
 wijl de de - gens vier - den In scherts en in boe -
 grij - fens jon - gen reik - ten En dorst - ten naar haar

kend. Het wies geen wil - der de - gen,² noch In
 hoerd,⁵ Door e - nen grij - fen⁶ o - ver - groot Werd
 bloed: De held doow⁸ al de grij - fens dood: Hij

'tron - de noch — om - trent. —
 'te - del kind — ont - voerd. —
 was van ho - gen moed. —

1. van « wassen » : groeien - 2. edelman - 3. vermaakte zich - 4. heren - 5. vermaak
 6. griffoen, grijpvoegel, een fabelachtig dier - 7. vond - 8. duwde.

T. ALBRECHT RODENBACH. Het is het lied van Horand, uit *Gudrun* (2de Bedrijf). Men zal aldaar de drie volgende strofen vinden. M. LODEWIJK MORTELMANS. K. *Studentenliederenboek I*, K. HEYNDRIKX. — Een zeer gemakkelijke melodie; het lied zal ook zonder klavierbeg. zeer goed klinken. Verhalend voordragen: het is een ballade; dáár ademen waar de tekst het eist of verdraagt.

HET WAREN TWEE CONINCKSKINDEREN

♩ = 132

Vertellend

90

1. Het wa - ren twee co - nincks -
 2. Dat sach daer een ou - de
 3. "Och doch - ter, myn lief - ste
 4. Sy pluct - er wel al - le die
 5. "Och moe - der, myn jonc - ste
 6. "Och vis - scher" soo sprac sy

1. kin - de - ren, sy had - den mal - can - der so lief; sy
 2. que - ne,³ een al soo vi - ly - nich⁴ vel; sy
 3. doch - ter al - leen en moogt ghy daer niet gaen, maer
 4. bloe - me - kens, die bla - der - kens laet sy staen; dan
 5. broe - der is noch een soo clei - nen kint: hy
 6. " vis - scher, myns va - ders vis - scher - kyn, ghy

1. con - den by - een niet co - men, het wa - ter was
 2. ghinck er dat licht uyt - bla - sen, doen⁵ smoor - de die
 3. wect u - we jonc - ste sus - ter, laet die met u
 4. cla - ghen die lie - den en seg - gen: dat heb - ben sco - nincks
 5. loopt er naer al - le de vo - ghels die hy on - der
 6. soudt er voor my eens vis - schen, het sal u ghe -

1. veel te diep. Wat deed sy?¹⁾ sy stac op drie
 2. jon - ghe held. "Och moe - der,⁶ myn lief - ste
 3. wan - de - len gaen." "Och moe - der, myn jonc - ste
 4. kin - dren ghe - daen." "Och doch - ter, myn lief - ste
 5. we - ghen vint." De moe - der ginc naer de
 6. lo - net syn!" Hy smeet sy - ne net - ten int

1. koningsdochter - 3. wijf - 4. gemeen (van vilain, laet); ofwel: vernijng - 5. toen
 6. de koningsdochter gaat haar nood klagen bij haar moeder.

1. keer - sen, als sa - vons het da - ge - licht sonc :
 2. moe - der, myn hoofd - jen doet myn - der soo weel
 3. sus - ter is noch een so clei - nen kint;
 4. doch - ter, al - leen en moogt ghy daer niet gaen;
 5. ker - ke, de doch - ter ginc ha - ren ganc,
 6. wa - ter, de loo - de - kens gin - ghen te gront;

1. "Och lief - ste comt, swemt er o - ver!" dat
 2. mocht ick er een wy - le gaen wand'len, gaen
 3. sy pluct - er wel al - le die bloem'kens die
 4. maer wect u - wen jonc - sten broe - der, laet
 5. tot sy er by twa - ter een vis - scher, haers
 6. int cor - te was daer — ge - vis - schet sco - nincs

1. deed sco - nincs so - ne^(s) was jonc.²
 2. wan - de - len langs — de zee."
 3. sy on - der we - ghen vint.
 4. hem met u wan - de - len gaen.
 5. va - ders vis - scher vant.⁷
 6. so - ne^(s) van ja - ren was jonc.

2. hij was immers jong - 7. vond.

I. Uit WILLEMS: *Oude Vl. Liederen*, « uit den mond des volks ». Oorspr. 8 str. Zeer waarschijnlijk is die tekst door Willems zelf enigszins « vernieuwd ». Het gedicht is een fijne Vlaamse bewerking van de oude klassieke fabel van *Hero en Leander* (zie o.a. bij Ovidius, Schiller, Grillparzer). M. *ibid.* Schijnt niet zeer oud... wellicht rond 1800. FLOR ALPAERTS laat deze melodie horen in het « Bruijloftsfeest » van zijn *Pallieter*. K. *N. L. W. II*. Zie aldaar ook andere, oudere melodie; O. N. L. D. (M. DE JONG) en *Z. J. IV*; *O. V. II*; *O. V. V.* Bewerking 3 gel. st. : *Z. J. IV*; 4 gem st. : MEULEMANS (*Vier Volksliederen*). — Goed fraseren; zeer gebonden voordragen. Het gevoel moet trouw de tekstinhoud weergeven... Vgl. bijv. 2de vers van 1ste str. met het 2de van 2de str. ! Uitspr. Oud-Vl.

HET DAGHET IN DEN OOSTEN

$\text{♩} = 40$ Met diep gevoel

91

1. Het da-ghet in den Oos-ten het
 5. Tmeys-ken nam ha-ren man-tel en-de
 7. "Och lig-dy² hier ver - sla - ghen die
 12. Met si - nen blancken swaer-de dat
 14. Met ha - re claer-der stem-me die

1. lich - tet o - ver al; hoe lut - tel
 5. si ghinc ee - nen ganck, al tot - ter
 7. mi te troos-ten plach! wat heb-dy
 12. si die aer-de op - groef,³ met haer snee -
 14. mis - se dat si sanc, met haer snee -

1. weet mijn lief - - ken, Och
 5. lin - de groe - - ne, daer
 7. mi ge - la - - ten, so
 12. wit - ten ar - - men, ten
 14. wit - ten han - - den, dat

1. waer ik he - nen sall¹
 5. si den doo - den vant.
 7. me - ni - gen droe - ven dach.
 12. gra - ve dat si hem droech.
 14. si dat bel - le - ken clanc.

1. De eerste strofe is de klacht van de mededinger, die, nadat hij de « ridder » neergeslagen heeft, niet meer weet waarheen. Hij zou de jonkvrouw willen het land uit voeren (2e str.) maar zij wil haar ridder trouw blijven (3e str.). Nu meldt hij haar, dat deze « versleggen » ligt onder de « linde groene. » (4e str.) - 2. ligt gij - 3. de jonkvrouw gaat vruchteloos hulp vragen in vaders slot, om haar dode ridder te begraven (str. 8, 9, 10) ten slotte graaft zij zelf een graf en begraaft hem. Zij zelf wordt kloosterlinge (str. 13).

T. Begin XVde eeuw. Oorspr. 14 str. (O. N. L., nr 20). M. komt reeds voor in de Antwerpse Souterliedekens. Oude eolische toonaard. K. N. L. W. II en O. N. L. D. (M. DE JONG); ook O. V. II. Meerstemmige bewerking L. DE VOCHT. — Een prachtige melodie! Zie hoe de twee grote zinnen symmetrisch gebouwd zijn, met muzikaal rijm op het einde. Let op de maatveranderingen! aan de $\frac{3}{4}$ maat, enigszins verbreden. Uitspr. Oud-VI.

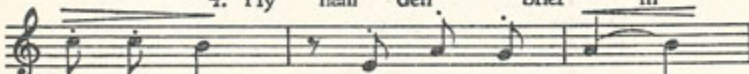
DAER ZAT EEN SNEEUWUIT VOGELTJE

♩ = 80

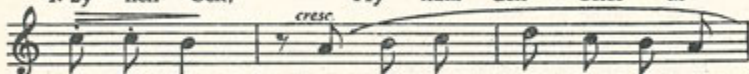
Fijntjes

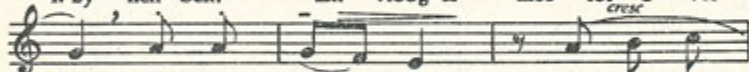
1. Daer zat een sneeuw - wit
 2. "Wilt gy niet my - nen
 3. "Zyt gy maer klei - ne.
 4. Hy nam den brief in

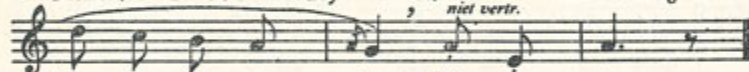
1. vo - gel - tje 1 Daer zat een sneeuw - wit
 2. bo - de zyn? Wilt gy niet my - nen
 3. gy zyt snel; Zyt gy maer klei - ne,
 4. zy - nen bek, Hy nam den brief in

1. vo - gel - tje, Al op een ste - ken - do - ren -
 2. bo de zyn?" "Ik ben te klein een vo - gel -
 3. gy zyt snel, Gy weet den weg?" - "Ik weet hem
 4. zy - nen bek, En vloog er mee tot o - ver

1. tje, 2 Din - don - dey - ne, Al op een
 2. kyn, Din - don - dey - ne, Ik ben te
 3. wel" Din - don - dey - ne, "Gy weet den
 4. 't hek, Din - don - dey - ne, En vloog er

1. ste - ken - do - ren - tje, Din - don - don.
 2. klein een vo - gel - kyn, Din - don - don.
 3. weg?" - "Ik weet hem wel" Din - don - don.
 4. mee tot o - ver 't hek, Din - don - don.

5. Hij vloog tot aen myn zoetleifs deur : (bis)
 «En slaepje of waekje of zyt gy dood?»
 Din don deine,
 «En slaepje of waekje of zyt gy dood?»
 Din don don.
6. «'k En slaepje noch 'k en waekje niet, (bis)
 Ik ben getrouwd al een half jaer...»
 Din don deine,
 «Ik ben getrouwd al een half jaer...»
 Din don don.

7. «Zyt gy getrouwd al een half jaer? (bis)
 Het dochte my wel duizend jaer!» Din don deine,
 «Het dochte my wel duizend jaer!» Din don don.

1. een vogeltje uit het wonderland der sprookjes (O.N.L.) - 2. hagedoorn.

T. en M. zoals ze voorkomen in N. L. W. II. Oud volkslied, waarschijnlijk uit de XVIde eeuw (H. Clousson). K. N. L. W. II; Z. J. II; O. V. II en O. V. V. Bewerking 4 gem. st.: MEULEMANS (Suite Oud-Vl. L.); 3 gel. st. M. J. A. DE GREEF gebruikte deze fijne melodie als grondmotief van een klavierconcert. — Zie de ritmering! Stipt volgen: het lied zal er door veel aan fijnheid winnen. De laatste lettergreep van «stekendorentje» natuurlijk-zacht neerzetten. Uitspr. Ned.

DAER ZAT EEN SNEEUWWIT VOGELTJE

(♩ = 80)

Ragfijn

92
bis

1. Daer zat een sneeuw wit vo-gel-tje, Daer zat een
2. Wilt gy niet my - nen bo-de zyn? Wilt gy niet

Don sneeuw wit vo-gel-tje. Don

sneeuw-wit vo-gel-tje, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don
my - nen bo-de zyn? "Ik ben te klein een vo-gel-kyn, Din-don

sneeuw-wit vo-gel-tje. Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don
"Ik ben te klein een vo-gel-kyn, Din-don

sneeuw-wit vo-gel-tje. Al op een ste-ken do-ren-tje,
Ik ben te klein een vo-gel-kyn

dey-ne, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don-don.
dey-ne, Ik ben te klein een vo-gel-kyn," Din-don-don.
dey-ne, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don.
dey-ne, Ik ben te klein een vo-gel-kyn," Din-don."/>

dey-ne, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don-don.
dey-ne, Ik ben te klein een vo-gel-kyn," Din-don-don.

dey-ne, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don-don.
dey-ne, Ik ben te klein een vo-gel-kyn," Din-don-don.

dey-ne, Al op een ste-ken-do-ren-tje, Din-don.
dey-ne, Ik ben te klein een vo-gel-kyn," Din-don.

T. en M. Zie nr 92. Deze gemakkelijke en toch fijne driestemmige bewerking van M. ANDRIES verscheen in de roeks *Musicerende Jeugd*, nr 7

GHEQUETST BEN IC VAN BINNEN

♩ = 40

Langzaam en zeer gedragen

93

Ghe - quetst ben ic van bin - nen, duer -
wont myn hert soe seer, van u - wer gan - scher
min - nen, ghe - quest soe lanc soe meer! *mf* *espressivo* Waer ic my
wend, waer ic my keer, ic en can ghe -
rus - ten dach noch nach - te, waer ic my
wend, waer ic my keer, ghy syt al -
veel vertragen
leen _____ in myn ghe - dach - te

1. hoe langer hoe meer.

T. en M. XVIde eeuw. Beide munten uit door grote voornaamheid en diep gevoel. K. N. L. W. II en O. N. L. D. (FLOR PEETERS); S. S. 1948; O. V. II en O. V. V. Variante bij C. P. P. B. I. — Het ritme is niet gemakkelijk; maatverandering en triolen; practisch zal men best de ♩ als eenheid van tijd bij het maatslaan nemen. Eenmaal gekend: vrij voordragen. De melodie zelf biedt geen grote moeilijkheden, maar de tonaliteit geeft gemakkelijk aanleiding tot vals zingen: dus de juistheid van toon streng controleren. Uitspr. Oud-Vl.

IK ZAG CECILIA KOMEN

♩. = 66
 94

Ik zag Ce - ci - lia ko - men Langst
 Dit hoor - de ha - ren her - der; Hij
 ee - nen wa - ter - kant, — Ik zag Ce - ci - lia
 kwam bij haer ter - stond, — En kus - te zyn Ce -
Einde
 ko - men Met bloe - men in haer hand. —
 ci - li - a Aen ha - ren roo - den mond. —

mf
 Zy zag naer ha - ren her - der, Den her - der Flo - ri -
 aen, — Die ook — zyn — schaep - jes wey - de
 langst de - zelf - de baen. — Ce - ci - li - a — ging
rall. *D.C.*
 zin - gen: Haer hert docht haer t'ont - sprin - gen.

T. Uit DE COUSSEMAEKER, C. P. F. F., met vervanging van het woord « watergank » door « waterkant » (zie WILLEMS, *Oude Vlaemse Liederen*), dat klaarblijkelijk moet rijmen met « hand ». Voorbeeld van de zg. « herderspoëzie », die haar inspiratie zoekt bij herders, die in een ingebeeld « Arcadia » leven, waar zij midden de vreedzame natuur een ongestoord geluk genieten. M. Volgens VAN DUYSE van Italiaanse oorsprong (ballet, begin XVIIde eeuw). Het *Gents beiaardboek* van 1661 bewijst dat deze melodie ook hier bekend geworden was. Zie ook RINCK (1770-1846), *Orgelvariaties op hetzelfde thema*, en SMETANA (1824-1884) *Moldava*. K. C. P. P. B. I. Zie ook N. L. W. II (in mi klein). — Klassiek gebouwde melodie met klassieke modulatie naar de bovenkwint. Vraagt een rustige, doch met innig gevoel bezield voordracht. De voorlagen fijntjes weergeven. Uitspr. Ned.

HEMEL - HUIS ●

$\text{♩} = 40$ Zeer innig

95

1. Door mijn wo - ning Speelt een zon - nig
 2. Daar, op 'tschouw-ke, Prijkt mijn e - nig
 3. O, mijn kin - dren! Graag ge - bro - ken

licht. 'k Voel me een klei - nen ko - ning
 kruis. Wees mijn en - gel, vrouw - ke,
 brood! Zou 't ge - luk ver - min - dren

In mijn gro - ten plicht: Vrouw en kind te
 Wees mijn he - mel, huis. Wees mijn stout - ste
 Waar de last ver - groot? Zou men ar - moe

schra - gen Op mijn ster - ke jeugd;
 roe - men, Wees mijn zoet - ste troost,
 lij - den Om een mond - je meer?

En ze hoog te dra - gen In — mijn vreugd!
 Fris - se le - vens bloe - men, krach - tig kroost.
 Och, waar men - sen strij - den Helpt — de Heer!

ff *weinig vertragen* (1)

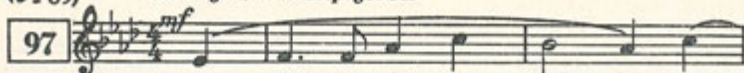
En — ze hoog te dra - gen in mijn vreugd!
 Fris - se le - vens bloe - men, krach - tig kroost.
 Och, waar men - sen strij - den Helpt de Heer!

(1) De kleine noten zijn voor de derde strofe.

MOEDER

(♩ = 69)

Gedragen, met diep gevoel

1. Ik min het lied van bloemen Van
 2. Ik merk op mij - ne we - gen Wel
 3. Ik word van U ge - schei - den Door

vliet en nach - te - gaal; — Doch slechts uw naam te
 me - nig goe - de ziel, — Doch gij, ge zijt een
 't nood - lot vroeg of laat. — Waar ook mijn stap - pen

noemen Klinkt scho - ner dui - zend - maal — Al
 ze - gen, Die uit den he - mel viel — En
 lei - den, Gij blijft mijn toe - ver - laat — Geen

stem ik mee die zan - gen, Hoe - ve - le zijn er
 langs de le - vens - gan - gen, Op zoek naar e - nig
 kan er u ver - van - gen, Hij we - ze nog zo

cresc.

niet? — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar
 doel, — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar
 zacht, — O Moe - der, goe - de moe - der, Naar

molto rit.

U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn schoon - ste lied!
 U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn reinst — ge - voel!
 U gaat mijn ver - lan - gen, Mijn laatst — ge - dacht!

T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Kinderliederen*.
 — Er is één zeer moeilijke trek, vooraf goed in te oefenen (verminderde kwint);
 desnoods bij het aanleren een tussennoot gebruiken als steunpunt tussen 'do en la';
 het akkoord laten horen op het klavier. Het lied moet met grote innigheid van
 gevoel voorgedragen worden.

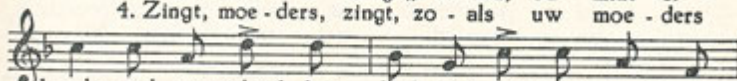
ALS MOEDER ZONG

♩ = 66

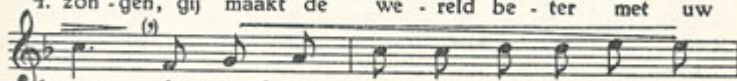
Zeer innig

1. Als moe - der zong bij 't schuivend wieg - ge -
 2. Als moe - der zong van plicht en vro - me
 3. Als moe - der zong: „Wel - aan, be - mint el -
 4. Zingt, moe - ders, zingt, zo - als uw moe - ders

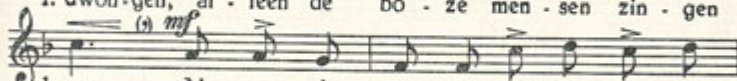
1. sche - mel ver - gleed haar lied als har - pe - zang zo
 2. blij - heid, glom in haar oog een hel - dre zie - le -
 3. kan - der", dan rees voor ons het voor - beeld dat zij
 4. zon - gen, gij maakt de we - reld be - ter met uw

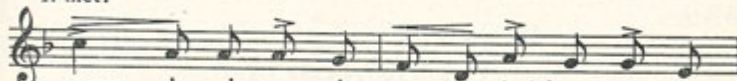
1. teer; dan streek er vast een Se - raf uit den
 2. gloed; maar als zij zong van Va - der - land en
 3. gaf; niet voor zich - zelf, zij leef - de voor een
 4. lied; zingt vroeg en laat, zingt vrij en on - ge -

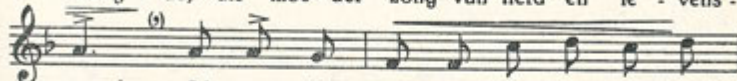
1. he - mel op zach - te wie - ken bij haar wich - tje
 2. vrij - heid, trild' in haar stem een snaar van hel - den -
 3. an - der, zij was voor ons in zorg tot aan het
 4. dwon - gen, al - leen de bo - ze men - sen zin - gen

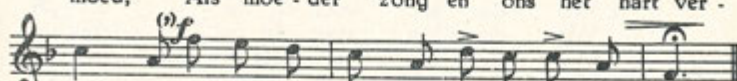
1. neer. Als moe - der zong was heel het huis in
 2. moed.
 3. graf.
 4. niet.

vreug - de, als moe - der zong van liefd' en le - vens -

moed; Als moe - der zong en ons het hart ver -

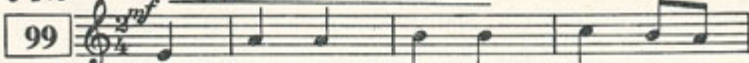

heug - de, als Moe - der zong, was al - les, al - les goed!

T. JOZEF SIMONS. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. Huize Peter Benoit, Lange Leemstr. 180, Antwerpen. — Dit « Lied in volkstrant », ontstaan tijdens de verschrikkingen van de tweede wereldoorlog, werd op korte tijd populair in geheel het Vl. land. Is ook te verkrijgen in een bewerking voor vier gemengde stemmen. — De aangeduide accenten > zonder hardheid geven!

DAAR ZAT EEN STOKOUD MOEDERKIJN

♩ = 75 Weemoedig

99

1. Daar zat een stok-oud moe-der-
 2. 't Was rond de Mei, de vo-gel-
 3. Het peis-de op zij-nen jon-gen-
 4. En vaag-dē, met zijn hand, een-

1. kij n te spin-nen in den zon-ne-schijn.
 2. kijns ver-tel-den ook hun lie-de-kijns.
 3. tijd... het was ei-laas! hem lan-ge kwijt.
 4. traan die kwam in 'trim-plig aan-zicht staan...

1. Ter-wijl het spin-wiel ron-kend gong, dat
 2. De lucht die rook van 'tkool-zaad goed: doch
 3. En 'thief zij-ne o-gen, reeds ver-doofd, en
 4. Doch spon, en sprak geen en-keel woord, en

1. moe-der-kijn een lied-je zong.
 2. 'tvrouw-tje zong met droef-ge-moed.
 3. schud-de zo wee-moe-dig 't hoofd.
 4. zong zijn kla-gend lied-je voort.

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. *Zes Liederen.*

DANKLIEDJE

♩ = 76 Met warm gevoel

100

1. Wij dan-ken voor de lie-ve zor-gen,
 2. Wij dan-ken voor den gul-len ze-gen,
 3. Wij dan-ken u voor al het goe-de.

- Waar-mee ons volk-je wordt om-ringd... Daar
 Die op ons hoof-den is ge-vloeid... Daar
 Ge-jond met zul-ke mil-de hand... Daar

(1) De onderste stem zingt dezelfde woorden als de bovenste.

DIE MEY PLAYSANT

$\text{♩} = 112$ Licht en zangerig
 101 *mf*

1. Die mey play - sant _____ wil - len wy -
2. Die bloem - kens staen _____ seer wijt ont -
5. Die lief - ste eer - baer wilt eer be -
6. Op har - pen, sna - ren, wilt tri - um -

1. plan - ten, 't is nu den tijt _____
2. lo - ken al door den dou _____
5. wij - sen, het is voor - waer _____
6. phe - ren en lus - tig sing - ghen,

1. soo dat be - hoort; men siet nu
2. en son - ne - claer, sy staen ter
5. een schoon ker - sou!; sy doet uw
6. met blij ghe - schal, voor u liefs

1. vreu - cht aen al - len can - ten, die
2. vel - den met soe - ter ro - ken,
5. her - te - ken soo dick - mael rij - sen dus
6. ven - ster - ken, 't is haer ter ee - ren: dees

1. vo - gel - kens sin - gen met soet ac - coort.
2. comt met u lief - ken paer aen paer.
5. weest — in lief - den al - tijd ghe - trou.
6. mey - en tijt _____ gaet bo - ven al.

1. madeliefje.

T. *Nieu Amst. liedboek*, 1591. Oorspr. 7 str. In rederijkerstrant. M. Naar Dr. LAND, *Luitboek van Thysius*. K. O. V. II — Zowel dit lied als de volgende (nrs 102 en 103) moet men verstaan in het raam van de volksgebruiken — die nog leven in Vlaanderen — rond het meimaandbegin, dat samenvalt met het ontwaken van de natuur: plechtige meiboomplanting; jonge mannen brengen hun meisje op meivond een zinnebeeldige «mei» bijv. een eeuwig-groen buksboomtakje, en planten of brengen dit aan haar venster. Uitspr. Ned.

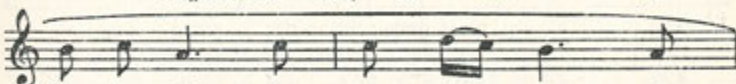
MEIPLANTING

J. 84

Innig en zuiver

1. „Schoon lief, hoe ligt gy
 2. „'k En zou voor gee - nen
 3. „Waer zou 'k hem plan - ten
 4. „Schoon lief, laet hij zijn
 5. „Schoon lief, en om die

1. hier, en slaapt in u - wen eer - sten
 2. mei op - staen, mijn ven - sterken niet ont -
 3. of waer doen? 't Is al op 's Hee - ren
 4. bloeij-en staen, Wy zul - len hem be -
 5. roo - ze - kens zal 't nach - te - gael - ken

1. dro - me? Wil op - staen, en den
 2. slui - ten; Plant u - wen mei waar
 3. stra - te, De win - ter - nacht is
 4. gra - ven op 't kerk - hof by den
 5. sprin - gen, en voor ons bei in

1. mei ont - faen, hij staet hier al zo schoo - ne."
 2. 't u ge - rei,¹ plant u - wen mei daer - bui - ten."
 3. koud en lang, hy zou zijn bloeij - en la - ten."
 4. e - glan - tier;² Zijn graf zal roo - sjes dra - gen."
 5. el - ken mei zyn zoe - te lie - de - kens zin - gen."

1. bevat - 2. wilde roos.

T. en M. uit WILLEMS, *Oude Vl. Lieder*. Bemerkt de sobere, fijne tekst en de mooi geritmeerde, weemoedige melodie... Deze ademt een heel andere stemming uit als die van « Die Mey playsant » (nr 101). K. Z. J. IV; N. L. W. II; GILSON, *Solfège*, Deel III, A. Cranz, Brussel; DE BOECK, *Oud-Vl. liederen voor de school*, De Sikkel, Antwerpen. Uitspr. Ned.

HET VIEL EENS HEMELS DAUWE

Eenvoudig
♩ = 46
103

1. Het viel eens he-mels dau-we! vor mijns liefs ven-ster -
2. Die win-ter is ver-gan-ghen, ic sie des meys vir -
3. Ic wil den mey gaen hou-en voor mijn liefs ven-ster -

kyn, ic en weet geen schoon-der vrou - we, si
tuyt², ic sie die loo-ver-kes han - ghen, die
kyn, en-de schen-ken myn lief trou - we, die

staet int her - te mijn; si hout mijn her-te be -
bloe-men spruyten int cruyt; in ghe-nen groe - nen
al - der - lief - sten myn en seg - ghen: lief, wilt

van - gen 't welc is so seer door - wont, mocht
da - le daer ist ge - noech - lic zyn³, daer
co - men voor u cley ven-ster-kyn staen, ont -

ic haer troost ont-fan-ghen, so waer ic gansch ghe-sont.
singhet die nach-te - ga - le ende so menechvo - ghel kyn.
faet⁴ den mey met bloe-men, hi es so schoone ghe - daen.³

1. dauw - 2. kracht (het ontwaken van de natuur in de maand mei) - 3. daar is het aangenaam te zijn - 4. ontvangt.

T. JAN ROULANS' *Liedekens-boeck* (1544). Vergelijk met de tekst van nr 278, dat met dezelfde versregel begint. Dit laatste, een kerstlied, is een van de talrijke voorbeelden van middeleeuwse minneliederen, die als het ware « getransponeerd » werden in geestelijke zin. Vergelijk ook de tweede str. met de tekst van nr. 25. Ook dat is niet uitzonderlijk, dat bepaalde strofen of verzen van het ene naar het andere lied « reizen ». Vergelijk ook met nrs 101 en 102. M. *Den boeck der gheestelijke sanghen* (1631), op de tekst « Pur staet die siel van binnen ». Een typisch voorbeeld van melodische mineurgam. K. O. V.; C. P. P. B. I. — *Uitspr. Oud-VL*

HYMNE VAN TROUW AAN DE VLAAMSE HAARD

$\text{♩} = 44$ *Breed*

104

1. O Vlaande-rens vel-den en dor-pen en ste-den! O
2. O zingt nog, O to-rens, uw godd'lij-ke zan-gen! Nog

Vlaan-de-rens to - rens ten he - mel - waart! O
bloeit Gods Len - te in glan - zen-den gaard! Nog

Vlaan-de - rens vroom en krach-tig ver - le - den! Wij
zijn er zie - len om 't hoog-ste t'ont-van - gen! Wij

wat vertragen, riten.
zwe - ren trouw aan den huis'-lij-ken haard!
zwe - ren trouw aan den huis'-lij-ken haard!

Met gloed!

3. O volk van mijn hart, van mijn scho - ne lan-dou-wen, Door
God als den ap-pel Zijns o-ge bewaard! Hoopop uw jeugd met een

verbreden! ff vertragen
stra-lend ver-trou-wen. Wij zwe-ren trouw aan den huis'-lij-ken haard!

T. H. GRAF, Turnhout. M. JUL. VYVERMAN. K. De Ring. — Deze « hymne » moet als dusdanig uitgevoerd worden : breed en gebonden, met religieuze ernst, het refrein krachtig maar zonder overdreven pathos, best door een grote groep en zeker met de oorspronkelijke, rijke klavierbegeleiding.

IK JEUNE MI DAARIN

$\text{♩} = 80$

Opgewekt

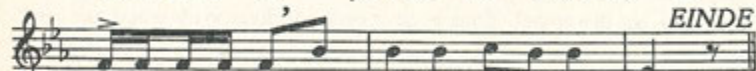
Ik je - ne¹ mi² daar - in, ik

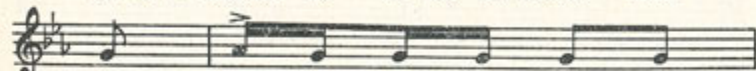
je - ne mi daar - an als ik een lied - je mag

le - ren,³ ik je - ne mi daar - in, ik

je - ne mi daar - an als ik het lie - de - ke kan.

Ik je - ne mi daar - in, ik

je - ne mi daar - an als ik een lied - je mag

1. ik vind genoeg - 2. mij; Gezelle had ongetwijfeld de West-Vl. i-klank in het oor - 3. oorspronkelijk « dichten ».

le - ren, ik jeu - ne mi daar - in, ik
jeu-ne mi daar-an, als ik het lie - de - ke kan.

T. GUIDO GEZELLE. M. Het eerste deel is een volkswijze; het tweede werd in dezelfde trant er bij getoondicht door R. GHESQUIERE. K. *Meezennestje IIA.* — De ♩ noten regelmatig en fijn uitbrengen. Het 2de deel uitbundiger zingen. Kan als staplied gebruikt worden.

DAAR WAS NE KEER

$\text{♩} = 52$

Geheimzinnig

112

1. Oud Pe - ken zegt: "Daar was ne keer Een
2. Oud Pe - ken zegt: Hoort, wat wel-er Met
3. Oud Pe - ken zegt: Daar was ne keer Een

to - ver slot vol pracht en praal, Waar -
As - se - poes - ter is ge - schied, Die
gui - tig ven - tjen in den tijd, Niet

in een klein prin - ses - je liep: Zij
al - tijd e - ven lus - tig zong. Of -
gro - ter, weet ge, dan mijn duim, En

heet - te juf - fer Zon - ne - straal. Een
schoon men haar met voe - ten stiet. Een
heeft den wre - den reus mis - leid Het

woud-heks vloek-te haar in slaap, Een
fee be-zorg-de haar een koets: Nu
deed den man zijn laar-zen uit En

lo-men slaap van hon-derd jaar, Tot
reed zij naar het ko-nings hof, Daar
been-de naar zijn hut-je toe; Het

dat de scho-ne prins ver-scheen, En
mocht zij trou-wen met den prins! Hoe
vond zijn we-gen o-ver-al, Tot

rit. 1. *Tempo I°*
kijk, zijn zoe-nen wek-ten haar.
dank-te zij haar klei-nen slof!
in de dar-men van een koe!

p
1, 2, 3. En toen... en toen... en toen daar kwam een var-ken

met een lan-gen snuit... En toen... en

p *D.C.*
toen... en toen 'tver-tel-sel-ken is uit.

1. *Het orgelpunt is alleen voor de eerste strofe.*

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. Elke stroof geeft kort een bekend sprookje weer: de eerste Sneeuwwitje, de tweede Assepoester en de derde Duimpje. M. REMI GHESQUIERE. K. *Zingende Harten 1.* — Dit lied moet *vertellend* voorgedragen worden; ook de mimiek is daarbij van belang.

WE HADDEN EEN HARLEKIJNTJE

$\text{♩} = 56$ Vrolijk

113

The musical score is written on a single treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Vrolijk' and the metronome is set to 56. The score consists of ten lines of music, each with a corresponding line of Dutch lyrics. The lyrics are: 'We hadden een har-le-kijn-tje Dat was zo'n luch-tig heer; We trok-ken maar aan een draad-je, Dan sprong hij op en neer. Om-hoog, om-laag, Dat ging zo ie-der keer. Iets trager en weemoedig Maar 't'ar-di-ge har-le-kijn-tje Dat was een beet-je zwak. We trok-ken te sterk aan 't draad-je En 't har-le-kijn-tje brak. Nu ligt hij neer die mooi-e heer, En danst en springt niet meer.'

We had-den een har - le - kijn - tje Dat
 was zo'n luch-tig heer; We trok-ken maar aan een
 draad - je, Dan sprong hij op en neer. Om -
 hoog, om - laag, Dat ging zo ie - der keer.
 Iets trager en weemoedig
 Maar 't'ar - di - ge har - le - kijn - tje Dat
 was een beet - je zwak. We trok-ken te sterk aan
 't draad-je En 't har-le-kijn-tje brak. Nu ligt hij neer die
 mooi - e heer, En danst en springt niet meer.

T. H. BRUYNING. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezennestje III A. — Men kan door middel van deze melodie zeer goed het verschil tussen majeur en mineur doen aanvoelen.

DE DIJKGRAAF VAN CADZAND

$\text{♩} = 94$

114

p

De Dijk-graaf van Cad-zand¹ was gees-tig, en ple-

mf

zant, Ha! gees-tig en ple-zant! Hij zei: "Geef mijn

pijp en mijn pint in mijn hand en roep drij

mf

ve-de-laars drij!" le-der ve-de-laar

had e-nen ve-del een zeer scho-nen

ve-del had hij En zij ve-del-den

ve-del-den ve-del-den blij, zij ve-del-den

al-le drij In heel 'tland van Cad-

cresc.

zand was er niks zo ple-zant als die Graaf met zijn

ve-de-laars drij.

1. stadje in Zeeland. Daar was in de middeleeuwen een machtige dijk (ingang van het Zwin) met een dijkgraaf.

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. Meezennestje II A. Zie dáár hoe men het lied kan « voorstellen ». — Opgewekt en guitig te zingen. Men kan een tweede strofe maken met « trommelaars » en « trommel » enz. i.p.v. vedelaars. Kan als staplied gebruikt worden.

ALS GRAVE JAN

♩ = 86

Guitig

115

Als gra - ve Jan be - stier - de 't land, dat
 was een bra - ve Prin - se: hij
 stool drie ma - ten boek - weit - meel, van
 boek - weit zon - der krin - sen.¹ Zijn
 vrou - we bakte er koe - ken meé, van
 ap - pel - moes en prui - men, en
 stak er brok - ken bo - ter in zo
 groot als mijn twee dui - men. En
 gra - ve Jan die at er van als -
 ook Me - vrouw Gra - vin - ne, maar
 daar er veel te ve - le was zij
 moes - ten her - be - gin - nen. Als

1. *Afval van het graan, die overblijft na het dorsen.*

T. KAREL DE GHELDERE. M. REMI GHESQUIERE. K. *Moezennestje III A.* — Dit luimig « liedje zonder einde » moet drie- of viermaal na elkaar, telkens vlugger gezongen worden, door geheel het gezelschap. Een paar gezamenlijke gebaren zullen de algemene pret nog verhogen. Het zal goed zijn, dat iemand de leiding neemt, om de gebaren vóór te doen en om te voorkomen, dat men bij de tweede herhaling reeds in een buitensporig vlug tempo zingt.

DE HUZAARTJES

$\text{♩} = 76$ Losjes
 116 *mf*

1. Daar ko - men onz' hu - zaar - tjes, Van
 2. Ze zin - gen, op hun paard - jes, Van
 3. Nu rij - en onz' hu - zaar - tjes, Van

rap - pe, rap - pe - rap, van trap - pe, trap - pe - trap, Al
 zin - ge - zin - ge - zang, van klin - ge - lin - ge - lang, Een
 trip - pel, trap - pel - trop, van hop - sa, hop - sa hop, Al

op hun vlug - ge paard - jes, Ze zijn al lang op
 lied - je, de hu - zaar - tjes, Zo valt de tijd niet
 op hun vlug - ge paard - jes, In zwie - ri - gen ga -

stap. Ze zit - ten recht en vast te paard, Als
 lang. Ze zin - gen van een flink sol - daat. De
 lop. Krijgs - haf - tig zijn ze en on - ver - vaard, d' Hu -

rei - ters fier en on - ver - vaard. Hop - sa,
 paar - den - hoe - ven slaan de maat. Hop - sa,
 za - ren, op hun brie - send paard. Hop - sa,

niet vertragen

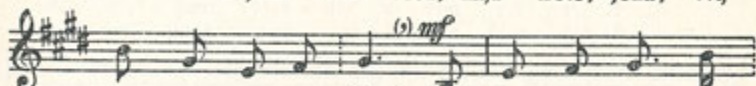
rap - pe rei - te - rij! De hu - zaar - tjes gaan voor - bij.
 rap - pe rei - te - rij! De hu - zaar - tjes gaan voor - bij.
 rap - pe rei - te - rij! De hu - zaar - tjes zijn voor - bij.

JOHN ANDERSON

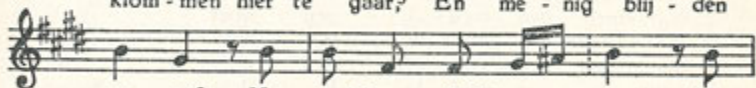
(♩ = 58) Quasi adagio

117

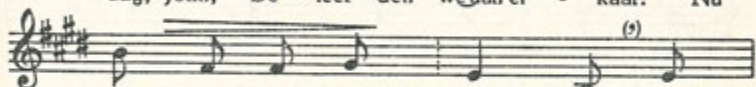
1. John Ander - son! mijn trots, John, In
2. John Ander - son, mijn trots, John, Wij

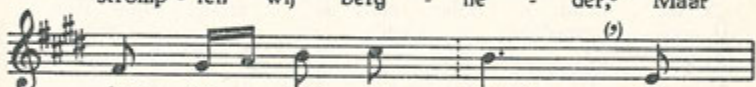
on - zen eers - ten bloei? Uw haar was lijk de
klom - men hier te gaar,⁵ En me - nig blij - den

ra - ve,³ Uw wenk - brauw dicht van groei. Nu
dag, John, Be - leef - den we aan el - kaar. Nu

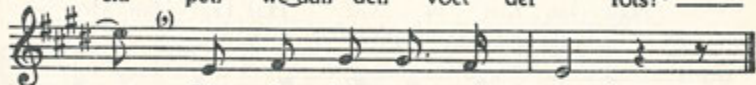
is uw wenk - brauw kaal, John, Uw
stromp - len wij berg - ne - der,⁶ Maar

haar is — wit en schots,⁴ Maar
hand in — hand eens lots,⁷ Zo

op uw hoofd die ze - gen Gods! —
sla - pen we aan den voet der rots!⁸ —

— John An - der - son mijn trots!
— John An - der - son mijn trots!

1. Schotse persoonsnaam - 2. jeugd - 3. zwart - 4. weerbarstig - 5. de berg van 't leven op - 6. naar onze levensavond toe - 7. hetzelfde lot delend - 8. eenmaal de doden-slaap.

Y. RENE DE CLERCO, naar een gedicht van R. Burns, « John Anderson, my Jo », een bekend Schots volkslied. M. KAREL LAMY. K. *Het Vlaamsche Lied*, XIIde Jaargang, nr 12b. — Typisch om de vele maatveranderingen die toch niets wegnemen van de natuurlijkheid van het ritme. De $\frac{2}{4}$ werden door puntlijnen verdeeld in $\frac{2}{4}$ en $\frac{3}{4}$. Dit lied vraagt een losse, gevoelvolle voordracht.

MARCIA FUNEBRE

♩ = 63 *Langzaam*

118

1. Nu gaan ze hem be - gra - ven, Den
2. Vier blin - ken - de ro - de slek - ken, Die
3. Vier jeug - di - ge kik - kers dra - gen Het
4. Dan ko - men de vin - ken, mus - sen, De
5. En wijl men den ar - men domp - laar Gauw,

1. lus - ti - gen ke - ver! Jan Mei. Zij
2. oop' - nen den treu - ri - gen stoet! Vier
3. lijk - floers, een ol - le - men - blad...² Vier
4. lijs - ters, de vo - gel - tjes al; Die
5. gauw, in den graf - kui - le sluit, Spreekt,

1. dra - gen den do - den bra - ve, Schal -
2. zwart - ge - spik - kel - de trek - ken, Den
3. mug - gen ach - ter den wa - gen
4. flui - ten een marsch on - der - tus - sen Met
5. we - nend, de hom - mel, de trom - laar, Een

1. mei - en - de door de wei.
2. wa - gen zo droe - vig te moed... }
3. Zwaai - en het wie - rook - vat. } Ha!
4. oor - ver - do - vend ge - schal. }
5. roe - ren - de lijk - re - de uit. }

126

Ha! Jan Mei vi - va! Ha! Ha! Jan Mei vi -

allengskens tegenhouden

val De kre - kel zingt met ban - ge stem:

langzamer

Do - mi - ne, Do - mi - ne re - qui - em!

1. meikever - 2. olmenblad.

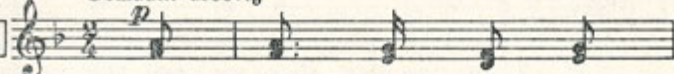
T. POL DE MONT. M. KAREL MESTDAGH. K. *Studentenliederenboek, I*, KAREL HEYNDRIKX. — De aangeduide moeilijke toonafstanden goed oefenen. Evenzo de maatverandering bij het begin van het refrein. Het lied moet met komische ernst voorgedragen worden.

DE DODE KREKEL

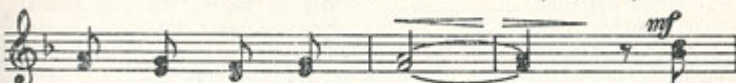
♩ = 62

Gemaakt droevig

119

1. Daar ligt een do - de
2. Zing - zan - gend toog hij
3. Hij psalm - de voort tot
4. Geen nach - te - gaal, geen

kre - kel op een steen; — Hij
 door de vel - den om; — Voor
 'sa - vondt in de maan; — Wij
 dich - ter zong zo gul. Vaar -

roert ei - laas, noch vleu - gel meer noch been. —
 de eer - ste ma - le valt zijn lied - je stom. —
 zul - len nu ver - geefs te luis - tren staan. —
 wel, slaap zacht, be - dol - ven in de mul. —

— Ar - me kre - kel! Ar - me kre -

kel! — Re - - qui - em! —

1. de kleine noten naar belijfte - 2. bij de laatste strofe deze noot een maat langer aanhouden.

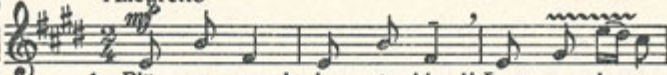
T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten III. — Goede en gemakkelijke oefening in twee- en driestemmig zingen. Deze « treurmars » leent zich uitstekend tot encensering.

RONDEDANS

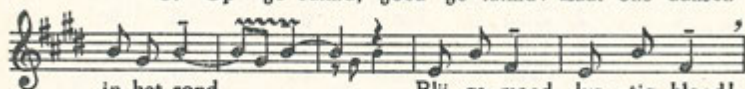
(♩ = 84)

Allegretto

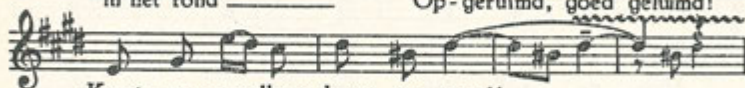
120

1. Blij ge - moed, lus - tig bloed! Laat ons dansen
2. Fris van geest, slank van leest! Laat ons dansen
3. Op - ge - ruimd, goed ge - luimd! Laat ons dansen

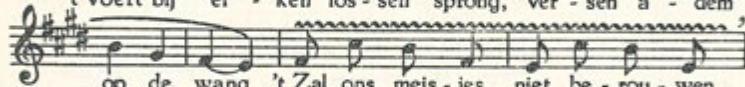
in het rond _____ Blij ge - moed, lus - tig bloed!
 in het rond _____ Fris van geest, slank van leest!
 in het rond _____ Op - ge - ruimd, goed geluimd!

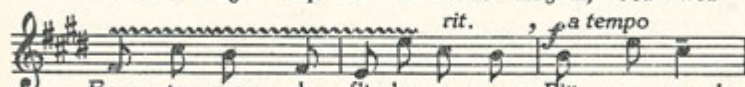
Komt ge - speelkens, komt ter - stond! _____
 Wie niet vlug is gaat ten grond. _____
 't heeft zijn nut en 't is ge - zond; _____

't Bloed ver - snelt den le - vens - drang, 't Brengt ons ro - zen
 Dart - len wij ge - lijk de wind, Vrij en vrank en
 't Voert bij el - ken los - sen sprong, Ver - sen a - dem

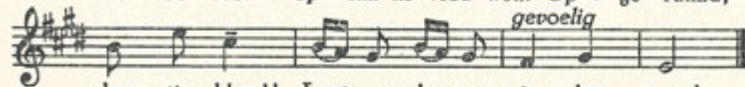

op de wang. 't Zal ons, meis - jes, niet be - rou - wen
 wel - ge - zind. Eens dan mo - gen wij ver - trou - wen
 in de long. Op de toe - komst mag hij bou - wen

rit. , *a tempo*

Eens te wor - den flin - ke vrou - wen: Blij ge moed,
 Op ons kracht, als flin - ke vrou - wen: Fris van geest,
 Die be - rust op flin - ke vrou - wen: Op - ge - ruimd,

gevoelig

lus - tig bloed! Laat ons dan - sen in het rond.
 slank van leest! Laat ons dan - sen in het rond.
 goed ge - luimd! Laat ons dan - sen in het rond.

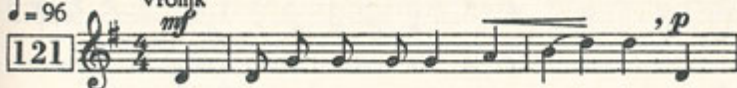
T. WILLEM GIJSSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Kinderliederen.
 — Niet gemakkelijk! Voorbereiden door aangepaste intonatieoefeningen! Men zal zich de moeite niet beklagen: het zal een meeslepend lied worden. Het moet met geestdrift en levenslust uitgevoerd worden. Echter de groepen net detailleren.

IN DE GROENE WEIDE

♩ = 96

Vrolijk

121

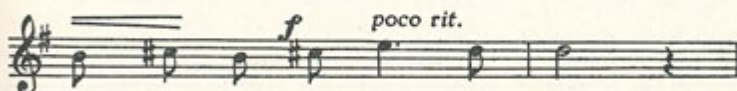
1. Wij lo-pen naar de groe-ne wei - de, Die
 2. Wij lo-pen naar de groe-ne wei - de, Waar
 3. Wij lo-pen naar de groe-ne wei - de, En

pronkt met bloe - men al - ler - hand. Daar
 't me - relt, vinkt en wie - le - waalt, En
 dra - ven er als veu - lens rond. Wij

dan - sen wij ge - lijk Gods en - geln Hier -
 waar de koe - koek, o, die rak - ker, Ge -
 sprin - gen o - ver 't nau - we beek - je, Som -

bo - ven in zijn lust - wa - rand.
 sta - dig roept en scheldt en smaalt.
 tijds er - in tot aan den mond!

1.2. Hop - sa - sa! Hop-sa - sa! Tra

Hop-sa - sa! Hop-sa - sa! Tra

la la la la la la la — *mf*
 la la la la la — Hop-sa - sa! — Hop-sa -
 la la la la la la la — *mf* Hop-sa-sa! —

Tra la la la la la la la
 sa! Tra la la la la la!
 — Hop-sa-sa! Tra la la la la la la!

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. *Zingende Harten I.* — Kan ook als staplied gebruikt worden. Refrein met zeer licht, veerkrachtig ritme.

LENTEDANS

omtrent

Bevallig licht gaande

$\text{♩} = 108$

122

mf

1. Siert nu 't hoofd met krans en mei - en,
2. Len - te - zang en len - te — lo - ver,

p

Danst de blij - de len - te — rei - en, Voet - je voor,
 Voor - jaarszon en blij ge - to - ver, Voet - je voor,

voet - je na, Vóór dat 't jeug - dig feest ver - ga!
 voet - je na, Al die bloei verzwindt al - dra!

Bloe - men bloei - en al - ler - we - gen,
Jeugd en blij - heid, zin - gen, dan - sen,

Bloe - sem - re - gen komt ge - ze - gen; Voet - je na,
Gul - le lach en bloe - men - kransen, Voet - je na,

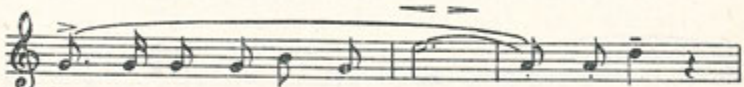
Voet - je voor, Viert der Len - te bloe - sem - gloor!
Voet - je voor, Vol - gen al het zelf - de spoor!

Hoort in woud in tuin en dre - ven, 't Blij - de lied van 't lente -
Siert dus 't hoofd met krans en mei - en, Danst de blij - de len - te -

le - ven! Voet - je voor voet - je na,
rei - en, Voet - je voor, voet - je na,

Danst en zingt het lied - je na! Voet - je voor,
Vóór dat 't jeug - dig feest ver - ga! Voet - je voor,

Voet - je na, Danst en zingt het lied - je na! —
Voet - je na, Vóór dat 't jeug - dig feest ver - ga! —

T. EDWARD DE KEYSER. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen*, 2de r.
— De groepen zeer net voordragen. Bij het uitvoeren van dit lied zal men als
vanzelf gebracht worden tot aangepaste ritmische bewegingen.

DE STOET

(♩ = 120) In marsbeweging
mf

1. De stoet komt aan! De stoet komt
 3. De stoet komt aan! De stoet komt

aan! Zie on - ze vent - jes gaan. De stoet komt
 aan! Moe houdt hem e - ven staan, De stoet komt

aan! Ze stap - pen fier als pau - wen, Heel
 aan! Het stap - pen vindt zij prach - tig Maar

def - tig en recht op; De klein - tjes naast el -
 't klop - pen moest ge - daan... Toen hie - ven on - ze

kan - der, De groot - ste aan den kop. De
 maat - jes Een se - re - na - de aan. De

stoet komt aan! De stoet komt aan!
 stoet komt aan! De stoet komt aan!

Zie on - ze vent - jes gaan, De stoet komt aan.
 Moe houdt hem e - ven staan. De stoet komt aan.

T. JAN PEETERS, oorspr. 3 str. M. JAN BROECKX. K. *Kinderliederen*,
 10de r. — De slotzin flink inoefenen: « Zie » komt nu op do; de eerste maal was het
 ré. Zeer goed stapliedje.

HET LIED DER WANDELKNAPEN

(♩ = 120) Fier te zingen

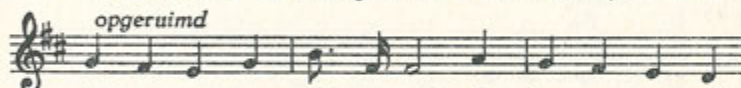
1. Hier staat nu fris, in Vlaan-der-land, De
2. Flink stapt hij op ver - ken - ning uit Tot
3. En merkt hij, hoe in Vlaan-der-land De

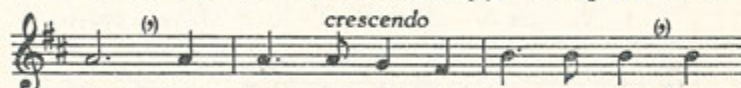
Wan - del - knaap ge - reed! — Een zak ten rug - ge,
aan het ver - re strand. — Hij - leert be - grij - pen
spa - de ligt ge - reed — Waar - me - de langs den

staf in hand, De kle - ren los en breed. — Hij
wat be - duidt, Te ken - nen goed zijn land. — Te
har - den kant, De weeg - nis dient ver - breed, — Dan

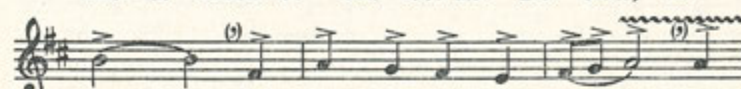
opgeruimd
is zo vro, zo wel - ge - zind, Zo fier op 't we - reld -
ken - nen goed zijn ei - gen volk, Zijn groot - heid, zij - ne
leert hij wer - ken met be - sluit, Spijts re - gen, storm en

pad, Zijn vlag - ge wap - pert in den wind, zijn
taal, Zijn nood, zo drei - gend als een wolk, zijn
wind; Een fris - se kracht en dan: 'voor - uit!' Een

vlag - ge wap - pert in den wind, Zijn jeugd, zijn
nood, zo drei - gend als een wolk, Hij leert, hij
fris - se kracht en dan 'voor - uit!' Zo bloei; zo

jeugd, — zijn jeugd dat is zijn schat! — Zijn
leert, — hij leert het al - le - maal! — Hij
bloei; — zo bloei - e 't Vlaamse kind! — Zo

jeugd, zijn jeugd, zijn jeugd dat is zijn schat!
leert, hij leert, hij leert het al - le - maal!
bloeï, zo bloei, zo bloei - e 't Vlaam-se kind!

T. SISKA VAN DAELEN. M. KAREL CANDAEL. K. Zes Liederen voor de Jeugd. Bode-Vinck, Antwerpen. — Grote omvang: van lage *si* tot *mi*. Het derde vers moet speciaal ingeoeffend worden. De eerste noot van het lied begint ongewoon op de derde tijd! Op het einde, de eindgeruisen van « Zijn jeugd » en Hij leert » flink articuleren! De klavierpartij is moeilijk, maar schitterend en meeslepend. Goed staplied.

GAUDEAMUS

♩ = 69 Plechtig

1. Gau - de - a - mus i - gi - tur, ju - ve - nes dum
2. U - bi sunt qui an - te nos in mun - do fu -
3. Vi - ta nos - tra bre - vis est, bre - vi fi - ni -
4. Vi - vat A - ca - de - mi - a, vi - vant pro - fes -

1. su - mus; Post ju - cun - dam ju - ven - tu - tem,
2. e - re? Va - di - te ad su - pe - ros, —
3. e - tur, Ve - nit mors ve - lo - ci - ter, —
4. so - res, Vi - vat membrum quod - li - bet, —

1. post mo - les - tam se - nec - tu - tem Nos ha - be - bit —
2. trans - i - te ad in - fe - ros, — U - bi jam fu -
3. ra - pit nos a - tro - ci - ter, — Ne - mi - ni par -
4. vi - vant mem - bra quae - li - bet, — Sem - per sint in —

1. hu - mus, Nos ha - be - bit — hu - mus.
 2. e - re, U - bi jam — fu - e - re.
 3. ce - tur, Ne - mi - ni — par - ce - tur.
 4. flo - re, Sem - per sint — in — flo - re!

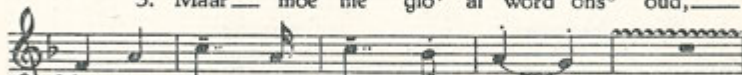
T. CHR. W. KINDLEBEN. Oorspr. 7 str. M. Bekend Duits studentenlied. Bewerkt voor 3 gel. st. « a capella » door N. BOGAERT. K. *Deutsche Lieder*, Klavierausgabe, Herder, Freiburg. — Het lied kan « a capella » uitgevoerd worden. Men vergeet niet de twee eerste verzen te herhalen. Men kan ook een koor de eerste zin laten zingen, die dan door de massa herhaald wordt. Het koor herneemt na de dubbele streep en de massa valt in bij de herhaling van het laatste vers. Men drage het lied plechtig, maar met studentenhumor voor: zie de tekst. J. BRAHMS verwerkte deze melodie in zijn beroemde « Akademische Festouvertüre ».

STUDENTELIED

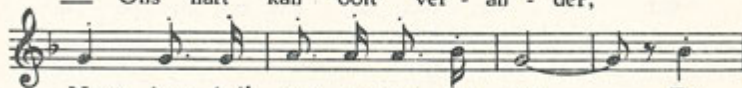
(♩ = 116) Marsmaat

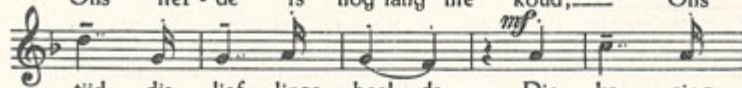
1. Die stu - den - te - ja - re gaan ver - bij, —
 2. Soos — mie - lie - pit - te⁵ spat uit - een, —
 3. Maar — moe nie gló⁷ al word ons⁸ oud, —

- Ver - bij stu - den - te - weel - de;
 — Die ou - e trou - we vien - de;
 — Ons hart kan ooit ver - an - der,

- Nooit keer hul¹ ooit te - rug vir mij, — Die
 Ik staan nou moe - der - siel al - leen, — En
 Ons lief - de is nog lang nie koud, — Ons

- tijd die lief - lings - beel - de Die ko - ring -
 is⁶ maar net be - dien - de. Ik is nie
 staan nog bij me - kan - der. Dus vien - de,

1. keren zij - 5. zoals maïspitten - 6. ben - 7. gij moet niet geloven - 8. al worden wij.

meul² wil nie meer maal, — Mij skul - de
meer mijn ei - e baas, — Ik werk met
reik me - kaar die hand, — Her - nuw die

moet ik self be - taal, — O, treu - rig -
Paul en Piet en Klaas. — O, treu - rig -
heil' - ge vriends - kaps - band. — Gaan dit met

heid op no - - - te, Ik staan op
heid op no - - - te, Ik staan op
stamp' en sto - - - te, Nog blij ons⁹

ei - e³ po - - - te! O, treu - rig - heid op
ei - e po - - - te. O, treu - rig - heid op
op ons po - - - te. Gaan dit met stamp' en

no - - - te, Ik staan op ei - e po - te!
no - - - te, Ik staan op ei - e po - te!
sto - - - te, Nog blij ons op ons po - te!

2. korenmolen (vader wil geen geld meer geven) - 3. eigen - 4. poten, voeten - 9. noe langer wij.

T. C. F. VISSER (Zuid-Afrikaans dichter). M. EMIEL HULLEBROECK. K. *Zes liederen*, 16de r. — De melodie is zeer gemakkelijk, maar het ritme moet goed verzorgd worden: *juist zingen zoals het staat*, rekening houdend met alle bijkomende ritmische tekens. Ingewortelde slordigheden van uitvoering uitroeien: na « studentenweelde » twee tijden wachten! Daarna accent op *Nooit* en *ooit* (1ste str.) op *Ik* en *moederziel* (2de), *Ons* en *is* (3de); liefde afscheiden van « *is* ». Let op het verschil tussen *Ik staan op eis* de eerste en de tweede maal. Flink inoefenen. Het lied moet opgewekt, maar toch met een tikje « studentenweemoed » voorgedragen worden.

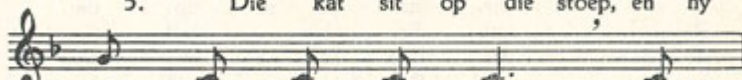
DIE KAT KOM WEER

♩ = 116

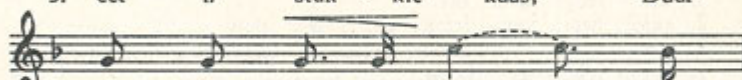
Luimig vertellend

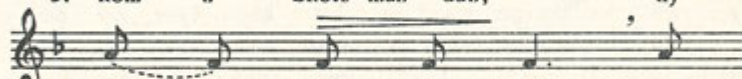
1. Ou Jan Wil - son¹ had n' kat wat² die
 2. Hul - le sit¹² hom op n' skip en hul
 3. Hul - le sit hom in n'bal - lon, en die
 4. Die boer die sweer toe blou;¹⁰ ja, hy
 5. Die kat sit op die stoep, en hy

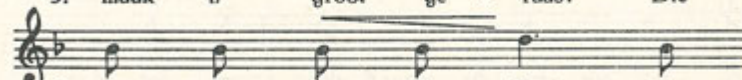
1. ou³ nie wou ver - laat; Hij't⁴
 2. stuur hom na Cey - lon, die
 3. man¹⁴ die neem dit aan: Die
 4. sou die kat doods - kiet. Hy
 5. eet n' stuk - kie kaas, Daar

1. al - les ge - pro - beer om die
 2. skip die was ge - laai met n'
 3. kat - jie te gaan gee vir¹⁵ die
 4. laai²⁰ toe sy ou san - na²¹ met
 5. kom 'n Skots - man aan, hy

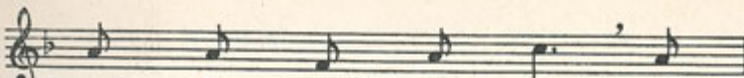

1. kat daar weg te keer; Selfs
 2. twaalf - dui - send ton. Nie
 3. man in die maan. Die
 4. kruit en di - na - miet. Hy
 5. maak n' groot ge - raas: Die

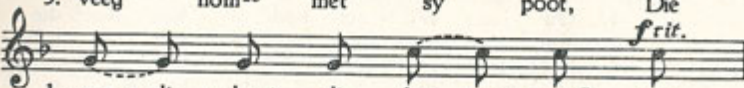

1. na die pre - di - kant om
 2. ver nie van die land daar
 3. bal - lon het ge - bars¹⁶ met
 4. lê die kat toe voor,²² die
 5. kat - jie kyk ver - won - der,

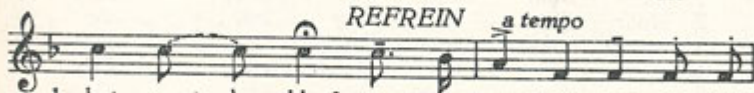
1. de oude Jan Wilson, een « boer » - 2. welke - 3. de oude Wilson - 4. hij heeft - 12. zij zetten - 14. de man van de ballon - 15. aan - 16. is gebarsten - 19. de boer vloekt toen dat hij blauw ziet - 20. laadt - 21. ouderwets pangeweer - 22. hij legt de kat vóór het pad waar hij zou voorbijkomen.

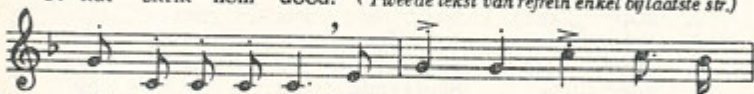
1. raad van hom⁵ te kry⁶ Die
 2. het¹³ die skip ge - sink; En
 3. n'ge - wel - di - ge skoot, Tien
 4. pad wat hy sou kom Die
 5. veeg hom²³ met sy poot, Die

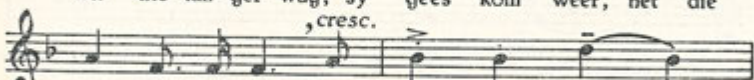
1. pre - di - kant die het ge - sê:⁷ * die
 2. al die ma - tro - se op die
 3. myl van die plek lê¹⁸ die
 4. an - - der - dag - mô - re lê daar
 5. Skot speel * Brit - tan - ni - a²⁴ die

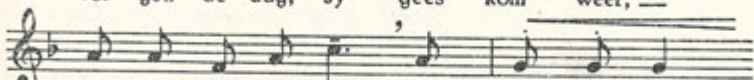
1. kat moet daar bly:⁸
 2. skip het ver - drink. Maar die kat kom weer, want hy
 3. man mors - dood. Maar sy gees²⁶ kom weer, want hy
 4. net vel en been.
 5. kat skrik hom dood:²⁵ (Tweede tekst van refrein enkel bijlaatste str.)

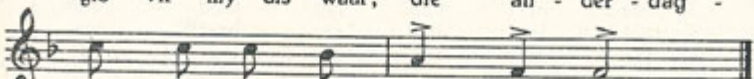
wil nie lan - ger wag,⁹ die kat kom weer, net die
 wil nie lan - ger wag, sy gees kom weer, net die

vol - gen - de dag, die kat kom weer, —
 vol - gen - de dag, sy gees kom weer, —

glo vir my dis waar,¹⁰ die an - der - dag -
 glo vir my dis waar, die an - der - dag -

mô - re¹¹ was die kat weer daar.
 mô - re was sy gees weer daar.

5. hem - 6. krygen - 7. gezegd - 8. blijven - 9. wachten - 10. geloof aan mij, want het is waar - 13. heeft (is gezonken) - 18. ligt - 23. veegt zich de snoet - 24. « Britannia rules the waves », Engeland beheerst de golwen, het bekende fiere lied van Englands heerschappij op zee - 25. hier gevoelt men de spot van de Boer, met de stoefende Engelsman - 26. geest.

T. Volkslied uit Zuid-Afrika. M. F. WEIDEMAN. K. *Volksangbundel vir Suid-Afrika, De Bussy, Pretoria.*

BOBBEJAAN KLIM DIE BERG

$\text{♩} = 120$ Krachtig

130

Bob - be - jaan klim die berg so

haas - tig en so lus - tig. Bob - be - jaan klim die

berg so haas - tig en so lus - tig. Bob - be -

jaan klim die berg om die Rooi-nek te ver - erg. Hoe -

ra vir die Boer, hoe - ra. Je moe nie

huil nie, je moe nie treur nie, die

Stel - len - bosch - se kerls kom weer. weer.

Gesproken D.C.

rik - tik rik - ke tik - ke - tik, hop - sa, ho - la hoi.

T. en M. zoals ze voorkomen in *Wij zingen 'n nieuw Lied. Van Zuid-Afrikaanse oorsprong.* — Kan zeer goed als staplied gebruikt worden. Na *hopsa hola hoi* twee stappen alvorens opnieuw te beginnen.

JAN HINNERK

$\text{♩} = 120$ Lustig vertellend

131 *mf*

Jan Hin - nerk — wahnt¹ up de

lam - mer lam - mer - straat up de

lam - mer lam - mer - straat he kan

ma ken wat he wil, —

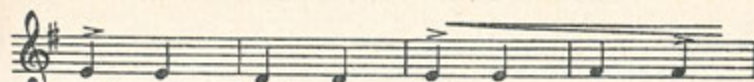
— he kan ma - ken wat — he —

wil, *pp* swyg man jüm - mer jüm - mer

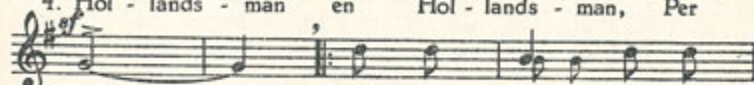
stil, swyg man jüm - mer jüm - mer

stil *mf*

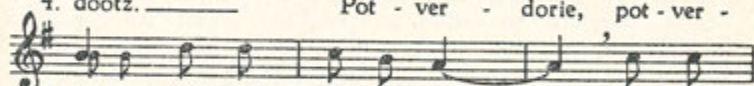
1. Un dar - by makt he sik en
 2. Un dar - by makt he sik en
 3. Un dar - by makt he sik en
 4. Un dar - by makt he sik en

1. Gei - ge - ken² en Gei - ge - ken, Per
 2. Fran - zens - man en Fran - zens - man, Per
 3. En - gels - man en En - gels - man, Per
 4. Hol - lands - man en Hol - lands - man, Per

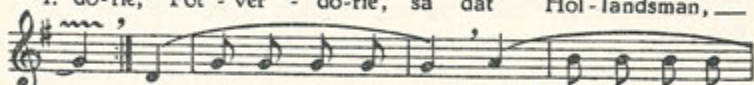
1. dootz. _____ Vi - go - lin, vi - go -
 2. dootz. _____ Ick bün Kayser, ick bün
 3. dootz. _____ How d'you do? how d'you
 4. dootz. _____ Pot - ver - dorie, pot - ver -

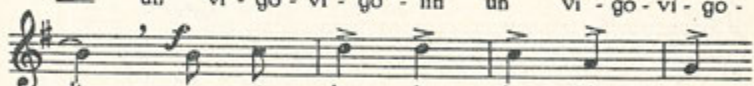
1. lin sä³ dat Gei - ge - ken _____ Vi - go -
 2. Kayser, sä Na - po - li - on _____ Ick bün
 3. do? sä dat En gels - man _____ How d'you
 4. dorie, sä dat Hollandsman _____ Pot - ver -

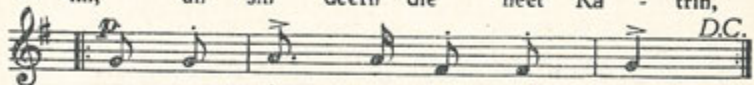
1. lin, vi - go - lin sä dat Gei - ge - ken, —
 2. Kayser, ick bün Kayser, sä Na - po - li - on, —
 3. do? How d'you do? sä dat En - gels - man, —
 4. do - rie, Pot - ver - do - rie, sä dat Hol - landsman, —

— un vi - go - vi - go - lin un vi - go - vi - go -

lin, un sin deern die heet Ka - trin,

un sin deern die heet Ka - trin. *D.C.*

2. viool - 3. zegde.

T. en M. volkslied uit Westfalen (Platduits dialect). Overgenomen uit *Singhet ende weset vro. K. O.V. III* (met varianten in de melodie). — Men zal aan de woorden Vigolin, Ick bün Kayser, enz. telkens het gevoel en de mimiek aanpassen aan de tekst. Bij elke nieuwe str. de voorgaande uitroepingen herhalen. Kan ook als staplied, of in ronde stappend gezongen worden: aan « Ick bün Kayser » enz. keren de pare nummers zich om naar de onpare, en doen de gebaren, naar elkaar gericht. Uitspr. zoals opgegeven.

HET LOSE VISSCHERTJEN

$\text{♩} = 138$ Schertsend
 132 *mf* EEN

1. Des win - ters als het re - ghent, Dan
2. Dat lo - se mo - le - na - rin - ne - tje Ghinck
3. *Wat heb ick u mis - dre - ven Wat
4. * Ghij hebt mij niet mis - dre - ven, Ghij

KOOR EEN

1. sijn de paet - jes¹ diep, ja diep; Dan komt dat lo - se²
2. in haer deur - tje staen, ja staen, Om - dat dat aer - dig
3. heb ick u mis - daen, ja daen, En dat ick niet met
4. hebt mij niet mis - daen, ja daen; Maar ghij moet mij driemaal

KOOR

1. vis - scher - tjen Vis - schen al in - ne dat riet, ja riet!
2. vis - scher - tje Voor - bij haer he - nen sou gaen, ja gaen.
3. vre - den Voor - bij uw deurtje mach gaen, ja gaen?*
4. zoe - nen, Eer ghij van hier meucht gaen, ja gaen*

EEN KOOR

- 1.2.3. Met sij - ne rijf - stock³ Met sij - ne strijckstock⁴ Met sij - ne
4. Met u - we rijf - stock, Met u - we strijckstock, Met u - we (enz)

mf EEN

lap - sack⁵ Met sij - ne knap - sack⁶ Met sij - ne

lee - re, van dir - re dom - de - re, Met sij - ne

mf KOOR

lee - re laers - jes aen! Met sij - ne lee - re, van dir - re dom -

1. slootjes, of misschien ook « paden » - 2. slimme - 3. pinhaak - 4. stok van een strijk of sleepnet - 5. plunjezak(?) - 6. zak met eten.

T. Zoals hierboven weergegeven, bij J. FR. WILLEMS, *Oude VI. Lieder*; een volkslied uit het begin der 18de of het einde der 17de eeuw (?) M. PR. VAN DUYSE, met kleine wijziging in het refrein door JAN BLOCKX in « Herberg-prinses ». De aanduidingen van solist en koor zijn van ons. Een oudere zangwijze vindt men in *N. L. W. II*. K. *N. L. W. II*, Orgelpunten aanbrengen! Transponeren in *sol!* Bewerking 4 gem. st. : MEULEMANS (*Vier Volksliederen*). — Het lied moet licht en guldig voorgedragen worden. Uitspr. Ned.

'K KWAM LESTMAEL DOOR EEN GROENE WEI

Guitig vertellend
♩ = 80

133 *mf* EEN *p* KOOR EEN

1. 'k Kwam lestmael door een groene wei, koe-koek! Ik
2. Een paerken¹ zong daer met plezier koe-koek! En
3. Want Cu-pi-do dat aer-dig kind, koe-koek! Hij

vond de nach-te-gael aen d'een zij, koe-koek! De
Cu-pi-do² speel-de op de lier koe-koek! Hij
schiet het wild daer hij het vindt, koe-koek! Hij
iets sterker

nach-te-gael zong op zijn best, De koekoek riep uit zijnen
speelde en danste een me-nu-et,³ De koekoek die riep al-tijd
nam zijn pijl-ken op het lest, En schoot den koekoek uit den
vertragen

nest: Koe-koek, koekoek, koe-koek! Koe-koek, koekoek, koe-koek!
mêe: Koe-koek, koekoek, koekoek! Koe-koek, koekoek, koe-koek!
nest: Koe-koek, koekoek, koekoek! Koe-koek, koekoek, koe-koek!

1. de koekoek en de nachtegaal - 2. Rom. god van de liejde - 3. uitspreken menuet.

T. en M. uit *N. L. W. II*. De T. hierboven komt uit *De gekroonde sneek* (3de druk, 1778). Oorspr. 7 str. De M. is zeer populair in Vl. : men maakte er vroeger allerhande gelegenheidsliederen op, met als refrein *Hoezee of Vivat*. Ook zeer bekend in Duitsland (Es ritten drei Reiter) en in Frankrijk. K. *N. L. W. II* en *C. P. P. B. I*. Ook O. V. V. — Uitspr. Ned.

DE SCHERESLIEP

♩ = 66

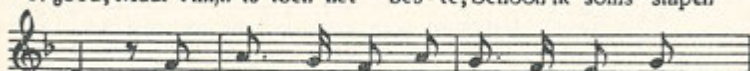
Met galgenhumor

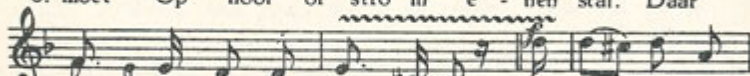
1. Komt, vrien-den, in het ron-de, Minnaars van e - nen
2. De schoenma-ker ge - ze-ten! Op e - nen pik-kel-
3. De kleer - ma - ker maakt kleren, Voor acht stuivers per
4. De maal-der moet graan ma-len Tot in het fijnste
5. De smid die moet hard werken, Ge - sta - dig voor het
6. Sa, vrienden voor het les - te: Alle ambachten zijn

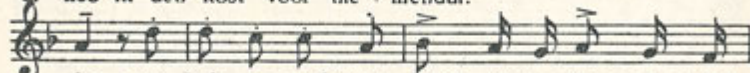
1. stiel! Ik zal u gaan ver - kon-den, Hoe ik door't slijpers
2. stoel, Zou kees² en droogbrood e - ten; Maar als ik nood ge -
3. dag; Wil hij den loon ver - me - ren, Hij snijdt meer dan hij
4. meel; Hij doet dub-bel be - ta - len Voor zij - ne dro - ge
5. vier; Hij durft hem niet ver - ster-ken Met e - ne kan goed
6. goed, Maar 't mijn is toch het bes - te, Schoon ik soms slapen

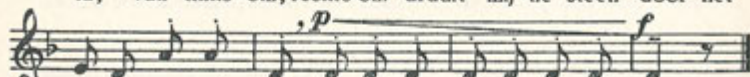
1. wiel, Den kost ver - dien voor vrouw en kind, Schoon
2. voel, Dan slijp ik tot den a - vond toe. En
3. mag. Maar ik met mij - nen slij - per - steen, Ik
4. keel. Maar ik door ie - ver en door vlijt 'k Win
5. bier. Ter - wijl ik ga op mijn ge - mak, Soms
6. moet Op hooi of stro in e - nen stal. Daar

1. bloot - ge - steld aan sneeuw en wind!
2. zo heb ik nooit ar - re-moe.
3. win meer op een uur al - leen. Ter - lier - om - ter -
4. mijn brood in recht - veer - dig - heid.
5. ook wel eens met le - gen zak.
6. heb ik den kost voor nie - mendal.

la, van links-om, rechts-om draait mij - ne steen door het

roe-ren van mijn been, ju, ju, ju, ju, ju, ju, ju, ju.

1. bij Bols : « de schoenmaker stijf gezeten » - 2. kaas.

T. en M. uit JAN BOLS : *Honderd oude Vl. Liederen met nota* : « gezongen te Lubbeek ». Oorspr. 7 str. K. C. P. P. B. I. Ook O. V. III. — Uitspr. Ned. of dial.

PIERLALA

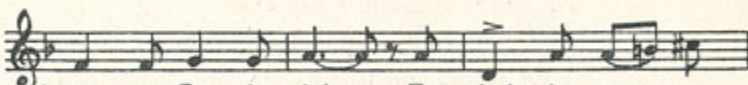
♩. = 80

Boertig

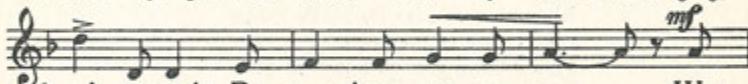
135

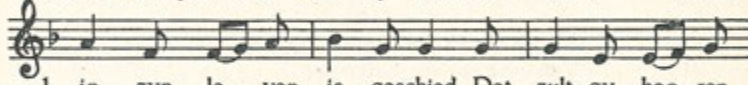
1. Komt hier al' by, aen - hoort dees klucht: Het
 2. Zoo zeer was Pier - la - la be - mind Van
 4. Maar als nu was den va - der dood, Och
 5. De vrienden smeir - den daer in huys, Voor -
 11. Als hij had al zijn geld ver - bruyd,³ Dan

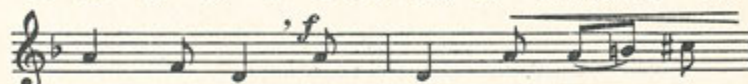
1. is van Pier - la - la! Een drol - lig vent - jen
 2. vaertje en moer - tje 't saem; Zij zey - den: "Hooft eens,
 4. ar - men! Pier - la - la Die heeft zyn vrien - den
 5. waer zoo lan - ge, tot Hy docht: nu wil ik
 11. wist hy gee - nen raed; Als hy om troost ging,

1. vol ge - nucht, De vreugd van zyn pa - pa. Wat
 2. lie - ve kind, Ons een - gen erf - ge - naem, Gy
 4. al ge - nood Op 't uyt - vaerd van pa - pa. Hy
 5. dit gespuys Weër voe - ren naer hun kot, Eer
 11. elk was uyt: Dan stak hy zich sol - daet. Maer,

1. in zyn le - ven is geschied, Dat zult gy hoo - ren
 2. wordt haest mees - ter van ons goed; Daer - om ziet wel toe
 4. hielt niet veel van lek - ker - ny, Hy gaf ze t'e - ten
 5. ik rae - ke al myn schyven² kwyt, Want 't is, ma foi, al
 11. als hy ex - er - ceer - de dan, En aen - leyd op een

1. in dit lied: 't Is al van Pier - la -
 2. wat gy doet! "t Is wel" zey Pier - la -
 4. pap en bry: "t Is bon" zey Pier - la -
 5. meer dan tyt; "A - dieu" zey Pier - la -
 11. hal - ven man:⁴ "Poef, paf!" zey Pier - la -

1. oorsp. Pier la la - 2. geld - 3. verkwist - 4. schietschijf, een halve man voorstellend

1. la, sa sa! 't Is al van Pier - la - la.
 2. la, sa sa! 't Is wel* zey Pier - la - la.
 4. la, sa sa! 't Is bon* zey Pier - la - la.
 5. la, sa sa! 'A - dieu* zey Pier - la - la.
 11. la, sa sa! *Poef, paf!* zey Pier - la - la.

16.

Als hy een zuypken⁵ g'eten had,
 Sprak hy: «k Ben nog meer krank!
 't Is aen myn hart, 'k en weet niet wat,
 'k En leef geen ure lang!»
 Hy maekte dan zyn testament
 Aen al de vrienden die hy kent
 «Ik sterf,» zey Pierlala, sa sa!

18.

Als men dan naer de kerke kwam
 Elk zey: «'t Is Pierlala!»
 Men hem al van de baere af nam
 En leyden⁶ by zyn papa.
 De vrienden zeyden al: «Kom, kom,
 De dooden en komen niet wederom!»
 «Ik wel!» zey Pierlala, sa sa!

19.

Als hy nu was in 't graf, den tyd
 Van omtrent een halve uer,
 De vrienden gingen meer verblyd
 Als droef te saemen deur;
 Hy schupte 't deksel van de kist
 En kroop er uyt dat 't niemand wist:
 «Ik leef!» zey Pierlala, sa sa!

20.

En Pierlala ging recht naer huys
 En vond zyn naeste bloed
 En vrienden, met een groot gedruys
 Daer twisten om zyn goed.
 Hy greep den bessem met'er haest;
 Al die hem zag, stond zeer verbaest:
 «Hier uyt!» zey Pierlala, sa sa!

T. en M. Door mondelinge overlevering overgezet volkslied. Oorspr. 24 str. De T. hierboven, zoals in *O. N. L.* nr 322; de M. als in *N. L. W.* WILLEMS zegt dat dit lied moet ontstaan zijn sedert de invallen van de Fransen onder Lod. XIV (1678) « De tekst neemt bij elke nieuwe gewichtige gebeurtenis een nieuwe vorm aan, doch telkens staat Pierlala uit zijn graf op en spreekt zijn vonnis uit over de plaats hebbende omstandigheden ». K. *N. L. W. II*; *N. V. I*; *C. P. P. B. I*; *Z. J. II*; *O. V. II*. Uitspr. Ned. of dial.

DE KOEKOEK EN DE JAGER

$\text{♩} = 112$ Fris
EEN

1. Op e - nen boom een koe - koek,
2. Daar kwam een jon - ge ja - ger,
3. Hij schoot den ar - men koe - koek,
4. Maar als een jaar ver - lo - pen,
5. Toen was de koe - koek we - der,
6. Hij floot den ar - men ja - ger,

ff KOOR

HET BEIAARDLIED VAN DUINKERKE

♩ = 84 *Guitig* *p* *♩*

137

Een ka - le - man - den¹ rok, een
 wit mant - lijn - tjen d'rop; en *mf*
 weet ye waer da'k weu - nen? al in Sint
 Gil - - lis dorp. *Slot* *f* Een
 lyn - wa - den ka - zak - je, een *cresc.*
 bie - ze - boo - men² rok, en zou'k daar - mee niet *mf*
 la - chen? de fruyt - pan op zyn - kop. Een *♩*

1. kalamink, wollen stof; Fr. calamande - 2. uit vlechtwerk.

T. Beschrijft een vastenavondzot. M. Waarschijnlijk van Fr. oorsprong; bekend als « Le Carillon de Dunkerque », reidans uit de XVIde eeuw; wellicht door de beiaard van Duinkerke populair geworden. K. C. P. B. I, Z. J. III en O. V. III. Men zal deze pittige melodie met volkse humor uitvoeren. Uitspr. Ned. of West. Vl. dial.

LA BERTRIJOTE

$\text{♩} = 80$ Allegretto *mf*

138

1. En re - ve - nant des Trois Ber - trix! (C'é -
2. El - le^a tom - bé dans un fos - sé, Ah!
3. Son p'tit à - non qui la sui - vait: "Ma
4. "Oh! na - ni - dà, mon pe - tit fils, Car
5. "Ap - por - tez moi du pa - pier blanc, De

1. tait la foi - re^{aux} à - nes) El - le^a tom - bé dans
2. pres - que^a de - mi mor - te. Son p'tit à - non qui
3. mèr', n'êt's - vous point mor - te?" "Oh! na - ni - dà³ mon
4. je res - pi - re^{en} - co - re! Ap - por - tez moi du
5. l'en - cre pour é - cri - re; C'est pour fai - re mon

1. un fos - sé. Hé, hé, hé! Hon, hon, hon! Ah!
2. la sui - vait Hai, hai, hai! Hon, hon, hon! "Ma
3. pe - tit fils, Hi, hi, hi! Hon, hon, hon! Car
4. pa - pier blanc, Han, han, han! Hon, hon, hon! De
5. tes - ta - ment Han, han, han! Hon, hon, hon! Au -

1. pres - que^a de - mi mor - te Hi, hon! Hi, hon!
2. mèr', n'êt's - vous point mor - te?" Hi, hon! Hi, hon!
3. je res - pi - re^{en} - co - re!" Hi, hon! Hi, hon!
4. l'en - cre pour é - cri - re" Hi, hon! Hi, hon!
5. pa - ra - vant d'mou - ri." Hi, hon! Hi, hon!

1. een dorp in de Ardennen (Semois) - 2. de ezelin - 3. neen, neen!

T. Ook in Frankrijk bekend als « Testament de l'âne ». « Bertrijote » is de spotnaam van de inwoners van Bertrix, door de volksmond « ezels » geheten. M. Waals volkslied; bemerk het zeer eigenaardig ritme. K. C. P. P. B. I. — Het « koor » kan de uitroepingen zingen.

SA, LAAT ONS VROLIJK WEZEN

Tamelijk snel
♩ = 132
139 *mf* EEN

1. Sa, — laat ons vro - lijk we - zen, op —
2. Een van Lu - ci - fers pos - tu - ren die —
3. A vouss! zaid' hij, Sint An - to - ne - ke, 'tis een
4. Dat — was om hem te kwel - len door —

1. Sint An - to - ni - us feest, feest, feest, op —
2. wil - de vro - lijk zijn, zijn, zijn, die —
3. gla - ze - ken te - gen de vaak, vaak, vaak, 'tis een
4. 't ne - men van den drank, drank, drank, door —

1. Sint An - to - ni - us feest, Sint An - to - ni - us en den
2. wil - de vro - lijk zijn, hij — droeg een ij - zer
3. gla - ze - ke te - gen de vaak, Sint An - to - ni - us riep: "k en
4. 't ne - men van den drank, Sint An - to - ni - us greep den

1. dui - vel wa - ren gemeen' en ze dans - ten om het
2. braad - pan op zijn hoofd en een vaat - je met bran - de -
3. mag geen bran - de - wijn! en hij goot het te - gen zijn
4. dui - vel bij den steert en hij schreeuwde wel zes u - ren

1. zeest,² zeest, zeest, en ze dans - ten om het zeest.
2. wijn, wijn, wijn, en een vaat - je met bran - de - wijn.
3. kaak, kaak, kaak, en hij goot het te - gen zijn kaak.
4. lang, lang, lang, en hij schreeuwde wel zes u - ren lang.

1. samen - 2. vlugst

I. en M. Uit « De Tentatie » van Sint-Antonius », oud rederijkersspel uit Deinze. Oorspr. 8 str. (Zie O. N. L., nr 411). K. O. N. L. D. (J. VAN NUFFEL); Z. J. II. — Het lied moet somber-schertsend, niet gebonden voorgedragen worden. Uitspr. Ned.

'T HAESKEN

♩ = 108 $\frac{8}{8}$ Vlug en zeer licht

140

1. Wil - len wij, wil - len wij 't Haes - ken
3. Haes - ken blij, haes - ken vrij Wil maar

ja - gen door de hei? Ja het haes - ken, gij en
spe - len door de heil 't Ja - ger - ken dat is ge -

ik - ke, Deur den din - ne, deur den
van - gen Deur heur schoo - ne roo - de

mf rall.

dik - ke! 't Haes - ken wil - len wij ja - gen
wan - gen, 't Meis - je wil - de hem ja - gen

mf *tempo*

gaen, 't Haes - ken wil - len wij ja - gen gaen: Deur²
gaen, 't Meis - je wil - de hem ja - gen gaen. Deur

haes - ken, doo - de - lik haes - ken³ Deur haes - ken door de
haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur haes - ken door de

hei. Deur haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur
hei. Deur haes - ken, doo - de - lik haes - ken Deur

(fluiten)

haes - ken door de hei. Wil - len wij, — wil - len
haes - ken door de hei. Haes - ken blij, — haes - ken

f *rall.* *Fine*

wij, 't Haes-ken ja - gen door de hei.
vrij, Wil maar spe - len door de hei.

2. 't Haes - ken blij, 't Haes - ken blij Kwam ge -

p

loo - pen door de hei; On-der 't groen geboomt ge -

p

ze - ten Wa - ren zij ge - heel ver -

mf

ge - ten, Wat ze wil - den ja - gen gaen.

f *rall.* *tempo*

Wat ze wil - den ja - gen gaen

D.C. al Fine

Haes - ken vrij haes-ken blij.

1. door dik en dun - 2. weg! - 3. haasje, ten dode opgeschreven(?).

T. uit een handschrift van Pr. VAN DUYSE, *Dendermondsche liedjes*. De 2de en 3de str. zijn waarschijnlijk van hem zelf. M. « Uit vaders mond opgetekend », zegt FL. VAN DUYSE, althans tot aan *Deur haesken door de hei*. Wat volgt is een verdere bewerking en ontwikkeling van FL. VAN DUYSE, in zijn *6 oud-Nederl. liederen*. K. N.V. I; Z. I. II; O.V. II; S. S. 1951. — Na de woorden « Deur, haesken, door de hei, in de 1ste str., kan men de rest fluiten. Kan gebruikt worden als staplied. Uitspr. Ned.

ZEG, KWEZELKEN, WILDE GIJ DANSEN ?

♩. = 80

Schalks

- 1.*Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
 2.*Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
 3.*Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij
 4.*Zeg, kwe - zel - ken, wil - de gij

1. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
 2. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
 3. dan - sen? Ik zal u ge - ven een
 4. dan - sen? Ik zal u ge - ven een

1. ei* _____ "Wel neen ik* zei dat
 2. koe* _____ "Wel neen ik* zei dat
 3. paard* _____ "Wel neen ik* zei dat
 4. man.* _____ "Wel ja ik* zei dat

1. kwe - zel - ken, "Van dan - sen ben ik
 2. kwe - zel - ken, "Van dan - sen word ik te
 3. kwe - zel - ken, "t En is mij 't dansen niet
 4. kwe - zel - ken, "k Zal al doen wat ik

1. vrij. _____ 'k En kan niet
 2. moe. _____ 'k En kan niet
 3. waard. _____ 'k En kan niet
 4. kan. _____ Ik kan wel

1. dan - - sen, 'k En mag niet
 2. dan - - sen, 'k En mag niet
 3. dan - - sen, 'k En mag niet
 4. dan - - sen, Ik mag wel

1. dan - sen: Dan - sen is on - ze
 2. dan - sen: Dan - sen is on - ze
 3. dan - sen: Dan - sen is on - ze
 4. dan - sen: Dan - sen is on - ze

1. re - gel niet, Be - gijn - tjes en kwe - zel - kens
 2. re - gel niet, Be - gijn - tjes en kwe - zel - kens
 3. re - gel niet, Be - gijn - tjes en kwe - zel - kens
 4. re - gel wel, Be - gijn - tjes en kwe - zel - kens

1. dan - - sen niet. _____
 2. dan - - sen niet. _____
 3. dan - - sen niet. _____
 4. dan - - sen wel. _____

T. en M. volkslied, zoals weergegeven in *N. L. W.* Gelijkaardige liederen zijn ook in Duitsland, Frankrijk, Engeland bekend. K. *Z. J. III*; *N. L. W. II*; *C. P. P. B. I*; *O. V. II*; *O. V. V.* Bewerking 4 gem. st.: MEULEMANS (*Vier volksliederen*). JAN BLOCKX bewerkte deze melodie voor orkest (Voor vierhandig klavier, bij Heugel). — Zeer lichtjes voordragen. De vraag moet guitig en schalks zijn; het antwoord van het kwezelken, in de 1ste str. gemaakt geërgerd, in de 2de pruilend, in de 3de misprijzend, in de 4de plots schertsend. Uitspr. Ned.

DEN UYL DIE OP DEN PEREBOOM ZAT

mf *Een* *mf* *Koor*

♩ = 96

142

1. Den uyl die op den pe-reboom zat, Den
 2. Den uyl die schoot in ee-nen droom, Den
 3. 't Was daer dat hij zijn poot-je brak; 't Was
 4. Men droeg hem dan naer den dok-toor, Men
 5. Men trok hem wel zes on-cen bloed. Men

1. uyl die op den pe-re-boom zat, *Een* *f* *Een*
 2. uyl die schoot in ee-nen droom, *Een*
 3. daer dat hij zijn poot-je brak; *Een* *f* *Een* *Koor*
 4. droeg hem dan naer den dok-toor, *Een*
 5. trok hem wel zes on-cen bloed. 't Is *Een* *f* *Een* *Koor*

1. bo-ven zijn hoofd daer zat er een kat, *Een* *f* *Een* *Koor*
 2. viel van bo-ven van den boom, *Een*
 3. prom-mel-de! hem al in ee-nen zak, *Een*
 4. jof-vrouw die kwam zel-ve voor, *Een*
 5. jam-mer dat hij ster-ven moet, *Een* *f* *Een* *Koor*

1. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra *Een*
 2. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra *Een*
 3. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra *Een* *f* *Een* *Koor*
 4. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra *Een*
 5. sin-gel-don-dui-len, van fa-la-de-ra 't Is *Een* *f* *Een* *Koor*

1. bo-ven zijn hoofd daer zat er een kat, *Een* *f* *Een* *Koor*
 2. viel van bo-ven van den boom, *Een*
 3. prom-mel-de hem al in ee-nen zak, *Een*
 4. jof-vrouw die kwam zel-ve voor, *Een*
 5. jam-mer dat hij ster-ven moet. *Een* *f* *Een* *Koor*

uyl vi - vat! Den uyl vi - vat! —

1. al frommelen induwen (O. N. L.)

T. en M. uit C. P. F. F. De 2de str. echter alsook « van singeldonduilen » enz. komen uit een variante van hetzelfde lied, bij A. DE COCK, *Volkkunde IX*. K. Z. J. II; C. P. P. B. I; O. V. III; S. S. — De voordracht moet zeer los zijn, het koor moet trouw de voorzanger in zijn manier van zingen en zijn gebaren nabootsen. Uitspr. Ned. of dial.

DAAR VAART EEN MAN OP ZEE

$\text{♩} = 88$

143

1. a) Daar vaart een man op zee, Daar
b) Wat doet die man op zee, Wat

vaart een man op de mos - sel - zee. Van ne
doet die man op de mos - sel - zee. Van ne

ram plam plam van ne mos - sel - man Daar
ram plam plam van ne mos - sel - man Wat

vaart een man op zee, daar vaart een man op zee.
doet die man op zee, wat doet die man op zee.

2. a) Hij vangt daar enen vis
b) Wat doet hij met dien vis ?
3. a) Hij stropt hem uit zijn vel...
b) Wat doet hij met dat vel ?
4. a) Hij maakt daarmee een beurs...
b) Wat doet hij met die beurs ?
5. a) Hij steekt daarin zijn geld...
b) Wat doet hij met dat geld ?
6. a) Hij koopt daarmee een kind...
b) Wat doet hij met dat kind ?
7. a) Hij zendt dat kind naar school...
b) Wat doet dat kind in school ?
8. a) Het leert den a b c
b) Het leert den a, b, mossel c.

JAN MYNE MAN ZOU RUITER WORDEN

J. = 104 **Vrolijk**
mf **EEN**

144

1. Jan my - ne man zou rui - ter
2. Jan my - ne man zou rui - ter
3. Jan my - ne man zou rui - ter
4. Jan my - ne man zou rui - ter

1. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
2. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
3. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een
4. wor - den, Kon hy ge - ra - ken aen een

1. peerd: 'k Pak - ke den bran - del'
2. zaël:² 'k Breek — een ei, 'k geef
3. toom: 'k Neem — mijn hem - de en
4. spoor: 'k Bre - ke 'nen pot en

1. uit den heerd, Daer heeft Jan my - ne
2. hem de schael, Daer heeft Jan my - ne
3. 'k scheur den zoom, Daer heeft Jan my - ne
4. 'k geef hem d'oor, Daer heeft Jan my - ne

1. man een peerd.
2. man een zaël.
3. man een toom. **Hup - sa,**
4. man een spoor.

jon - ker Jan, die wel rui - ter wor - den kan!

1. haardijzer - 2. zadet.

T. Volkslied met allerhande varianten te vinden in versch. verzamelingen oude volksliederen. De tekst hierboven is die van het *N. L. W. II. M.* Ontleend aan « Deux petits Savoyards » DELAYSAC (1789). *K. N. L. W. II* en *C. P. P. B. I.* — Met uitbundige vrolijkheid voordragen; vooral bij « 'k pakke den brandel ». Sterk ritmeren! Uitspr. Ned. of dial.

LANGS EEN NAUW WEGELTJE

$\text{♩} = 116$
145

Koor

Langs een nauw we-gel-tje kwam ik ge-tre-den

Een

gaan. D'r kwa-men daar twee 1. pa-ter-kes, twee
2. non-ne-kes, (enz.)

Koor

pa-ter-kes, twee pa-ter-kes. D'r kwa-men daar twee

Een

pa-ter-kes, twee pa-ter-kes. En die

pa-terkes deden al-zo, ze! al-zo, ze! Al-
al die com-plo-men-tjes, plo-men-tjes, plo-

Koor

zo, ze! En die pa-ter-kes de-den al-
men-tjes. Met — al — die com-plo-

1. 2. D.C.

zo, ze! Al-zo, — ze! Met
men-tjes, plo-men - - - tjes.

1. Paterkes (zogenen) - 2. Nonnekes (knielen en bidden) - 3. Heerkes (groeten) -
4. Juffrouwkes (rokjes vasthouden) - 5. Hondjes (bassen) - 6. Katjes (miauwen).

Y. en M. uit de volksmond opgetekend te Kortrijk. De optekenaar noteert er bij:
« de kinderen, die dit liedjes zongen, dansten rond een brandend keerske ».
K. Meezennestje III, B. — Dit lied is een rondedans met gebaren. Men zal voor
jongens of meisjes die na te bootsen figuren nemen die passen. Uitspr. Ned of dial.

EN DE BOOM EN DE BOOM

$\text{♩} = 66$ *Dansend*

146

Koor: En den boom en den boom en den
 god-de-lij-ken boom en den boom die staat in
 de aar - de en hij bloeit zo schoon! *Einde* *stappend*
 1. Al
 2. Al
 3. Al

aan dien boom daar komt er 'n tak, zo 'n
 aan dien tak daar komt er 'n bot zo 'n
 aan die bot daar komt er 'n blad, zo 'n

scho-nen tak zo 'n lie - fe - lij - ken tak.
 scho-ne bot zo 'n lie - fe - lij - ke bot.
 schoon blad zo 'n lie - fe - lijk blad.

1. Koor

1. Den tak komt van den boom
 2. De bot komt van den tak
 3. Het blad komt van de bot
 4. Al aan dat blad daar komt er 'n nest, enz.
 5. Al in dat nest..ei.
 6. Al van dat ei..jong
 7. Al van dat jong..pen.
 8. Al met de pen schrijf ik enen brief.

1. Deze trek zo dikwijls herhalen als nodig blijkt. De laatste stroof luidt: De brief komt van de pen, de pen komt van het jong, het jong komt van het ei, het ei komt van het nest, het nest komt van het blad, het blad komt van de bot, de bot komt van den tak, de tak komt van den boom, en den boom die staat...

T. en M. uit de volksmond opgetekend te Kortrijk. Over de betekenis van die « goddelijke boom » zijn de deskundigen het niet eens; de enen brengen hem in verband met de verering van de « heilige bomen » bij de oude Germanen; de anderen zoeken zijn betekenis bij de middeleeuwse verering van de boom van Jesse (waarvan Christus de bloem is) of « drogen boom » of braambos van Mozes, zinnebeeld van Maria. SCHRIJNEN, *Nederl. Volkskunde* beschouwt het zelfs als een Kerstlied. VAN DUYSE is van mening, dat het een lied is zonder enige bepaalde betekenis (*O. N. L. II*, nr 395 C). K. *Gebarenliedjes III*, R. GHESQUIERE. Zie in *Meezenestje I* uitvoerige beschrijving van de wijze waarop men dit gezelschapslied kan uitvoeren. — Een pandliedje-rondans. Uitspr. Ned. of dial.

EN 'S AVONDS

$\text{♩} = 96$

147

EEN

En 's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het

ALLEN

goed. En 's a - vonds, en 's a - vonds, en

EEN

's a - vonds is het goed. —

1. En 's a - vonds heb - ben wij
2. En 's a - vonds zou - den wij
3. En 's a - vonds zul - len wij

geld bij ho - pen, en 's mor - gens geen — om
geer - ne trou - wen, en 's mor - gens nug - tens
koe - ken bak - ken, en 's mor - gens te - gen uw

ALLEN

brood te ko - pen. En 's a - vonds, en
vroeg be - rou - wen.
o - ren plak - ken.

's a - vonds, en 's a - vonds is het goed. —

T. en M. uit C. P. F. F. DE COUSSEMAEKER, die noteert dat men dit lied aanziet als zeer oud. Het is in elk geval volks en realistisch. K. *Z. J. III*; *O. V. III*. — Uitspr. Ned. of dial.

'K WAS ZO LANGE SCHIPMAN

Luimig vertellend
mf EEN

♩ = 84

148

'k Was zo lan - ge schip - man tot

da 'k een 1. henn - tje wan.¹ — Ze vroe - gen mij in
 2. haan - tje
 3. zwaantje
 4. hond - je (enz.)

KOOR

Am - sterdam: *Hoe heet uw 1. hen - ne - tje dan?
 2. haan - tje

EEN *De 1^e maal herhalen door allen* KOOR

Tjiep - ken, heet mijn hen - ne - tje. 's A - vonds in het

Einde D.C.

don - ker kot en 's mor - gens weer in 't ren - ne - tje.²

EERST EEN

2. Koek - la - re - koek, zo heet mijn haan - tje,
 3. Lan - gen — hals, zo heet mijn zwaan - tje,
 4. Steer - tje — rond, zo heet mijn hond, —
 5. Trip - je - trap - je, heet mijn schaap - je,
 6. Half en — half, zo heet mijn kalf, —
 7. 'k Ben zo — moe, zo heet mijn koe, —
 8. Kwis - pel - steert, zo heet mijn peerd, —

1. won (kon kopen) - 2. plaats waar de hennen lopen.

N.B. — Er komt telkens een dier bij. Die zich vergist moet pand geven.

T. en M. uit de volksmond in West-Vl. opgetekend en door R. GHESQUIERE enigszins bewerkt. K. *Gebarenliedjes* IV. — Een pandliedje-rondedans: los en opgewekt voordragen. — Uitspr. Nederl. of dial.

DAAR KWAM EEN MUIS GELOPEN

J. = 88

Luimig vertellend

149

1. Daar kwam (er) een muis — ge -
2. Daar kwam (er) een kat - (te) ge -

lo - pen, een muis — van al - le ge -
lo - pen, een kat - (te) van al - le ge -

lijk, — 't was om van 't ko - ren
lijk, — 't was om die muis te

te - ten, en 'k gaf die muis ge -
pak - ken, en 'k gaf die kat - (te) ge -

f KOOR

1. lijk — O die - le - lij - ke muis!

2. lijk — De kat en de rat en de muis

't Ko - ren is al ver - lo - ren O, rat - ten en

1. Zoveel maal de si herhalen als er lettergrepen zijn.

mui - zen, wij zijn hier al bij - een, wij moe - ten ver -

hui - zen O rat - ten en mui - zen.

3. Daar kwam er een hond die kat te bijten
4. Daar kwam er een stok dien hond te slagen
5. Daar kwam er een vier die stok te branden
6. Daar kwam er een water dat vier te blussen
7. Daar kwam er een koe dat water te drinken
28. Daar kwam er een slachter . . . die koe te slachten

2. *De achtste stroof luidt als volgt* : De slachter, de koe en het water en 't vier en de stok en de hond en de kat en de rat en de muis ! *Die zich in de opsomming ergens vergist, moet een pand geven.*

T. en M. uit de volksmond opgetekend te Geluwe. K. *Meezennestje III B.* — Pandliedje. Uitspr. Ned. of dial.

BOERENKERMIS

♩ = 80 Lichtjes

150 *mf*

De boer - kens smel - ten van vreugd en ple - zier. Als
 d'oogst is bin - nen - ge - re - den, Ze gaan met hun - ne boe -
 rin - nen te bier En zij ma - ken zeer goe - de
 sier. De be - zem steekt ten ven - ster uit: Men
 danst er, men speelt er al op de fluit, Op
 pot - ten en pan - nen, Op gla - zen en kan - nen. Op
 al - ler - han - de ge - luid; Op mes - sen, op schup - pen op
 zou - te - vat, Op han - gel, op tan - gel, op
 dit en op dat. Op 't rom - mel - tje rom Dom
 dom - me dom dom. Op ke - tel - tjes, le - pel - tjes,
 tik - ke - tik - tang, En dat gaat zo den he - len dag lang.

T. (oorspr. 13 str.) en M. werden opgetekend door SNELLAERT (Gent, 1864).
 K. Z. J. III. — Uitspr. Ned.

WAARVAN GAAN DE BOEREN ZO MOOI ?

♩ = 80 *Guitig*
mf
 151

1. Waar - van gaan de boe - ren, de
 Allen: 2. Waar - van heb - ben de boe - ren, de
 3. Waar - van drin - ken de boe - ren, de

boe - ren, Waar - van gaan de
 boe - ren, Waar - van heb - ben de
 boe - ren, Waar - van drin - ken de

boe - ren zo mooi? Ze dor - sen het
 boe - ren veel geld? Ze kar - nen de
 boe - ren de wijn? Ze mes - ten het

koorn en ver - ko - pen het strooi! Daar - van
 bo - ter, ver - ko - pen de melk! Daar - van
 kalf en ver - ko - pen het zwijn! Daar - van

gaan de boe - ren, de boe - ren,
 heb - ben de boe - ren, de boe - ren,
 drin - ken de boe - ren, de boe - ren,

Daar - van gaan de boe - ren zo mooi!
 Daar - van heb - ben de boe - ren veel geld!
 Daar - van drin - ken de boe - ren de wijn!

T. en M. uit C.P.F.F., DE COUSSEMAEKER, die het lied beschouwt als een spotlied van de stedelingen op de boeren. Wij hebben de tekst vernederlandst. K. Z. J. II; O. V. III. Gemakkelijke meerstemmige bewerking (met ostinato's) in M. J. nr 8, door N. BOGAERT. Uitspr. Ned.

DE BOER HAD MAAR ENEN SCHOEN

$\text{♩} = 126$ Luimig *mf*

152

1. De boer had maar e - nen schoen,
2. De boer had maar e - ne broek,

Wei - nig ge - noeg, ge - noeg, ge - noeg, De
Wei - nig ge - noeg, ge - noeg, ge - noeg, De

boer had maar e - nen schoen, Wei - nig ge -
boer had maar e - ne broek, Wei - nig ge -

noeg; Een schoen zon - der hak d'r an: De
noeg; Een broek zon - der zak er in: De

boer is een e - del - man, Een schoen zon - der
boer is een e - del - man, Een broek zon - der

hak d'r an: De boer die is een e - del - man.
zak er in: De boer die is een e - del - man.

3. De boer had maar ene jas, enz.
Een jas zonder knoop er an, enz.
4. De boer had maar ene pet, enz.
Een pet zonder klep er an, enz.
5. De boer had maar ene kous, enz.
Een kous met een gat er in, enz.
6. De boer had maar enen hemd, enz.
Een hemd zonder slip er an, enz.

DE VASTENAVOND DIE KOMT AAN

$\text{♩} = 60$ Opgewekt

153

1. De Vas - ten - a - vond die komt an, Wij
 2. Tsa, meis - jes, zet de pan te vier, Slaat
 3. Wat raad - je, zal het kla - ver troef Of

zin - gen: "ho man! ho!" Geeft ons een pan - koek
 d'ei - ers in het meel, En haalt een kruik - je
 zal het schop - pen zijn? Neen, geen van bei: 't is

uit de pan, En zo, mijn - heer, al zo. En
 smok - kel - bier: Zo sme - ren wij de keel. Ter -
 har - te - boef En 't aa - sie! da's voor mijn! Wel -

nu het Vas - ten - a - vond is, Nu zijn er al - le
 wijl gij sa - men aan den haard de koek - jes uit de
 hey, wel - hey, wat zeg je nu? Kom, speel je mee, of

keel - tjes fris! Van dir - don - don! van dir - don -
 pan ver - gaart.
 ben je schuw?

don! van dir - don - don don dir - don -

dei - ne! Het spe - len gaat ge - wis!
 Wij spe - len met de kaart!
 Zie - daar is lan - ter - lu!²

1. haasje - 2. de « joker » van het kaartspeel (nar, zot).

T. uit *Tweede Delfs Cupido's Schighje*, 1656. Oorspr. 4 str. M. Naar *Oude en nieuwe Hollandse Boerenlietjes en Contradansen. De Zangblaadjes* (uitg. Volksdancetr. voor Vl., Deurne) wijzen terecht op het eigenaardige van de vorm dezer melodie: eerst 4 + 4 maten, dan 2 + 2 maten, dan 1 + 1 maat, eindelijk slot van vier maten dat de herhaling is van de eerste vier maten en tegelijk aansluit bij het dir-don-don ritme. K. O. V. III; Z. J. II. — Vooral het refreintje goed ritmeren! « Don » laten ronken. Uitspr. Ned.

JAN DE MULDER

d = 60 *Guitig*

154

Koor: Jan de mul-der, Met zij-nen lee-ren kul-der! En zijn
lee-ren broek-jen aen Zou-de zoo gei-ren Zon-der lan-
te-ren, Zou-de zoo gei-ren te vrij-en gaan. *Einde*

En

1. Hier is het vleesch en daar is het visch, En daer
2. Daer is de zon en daer de is maen, En daer
3. Daer is het glas en daer is de kan, En daer
4. Daer is de hond en daer is de kat, En daer

Koor

1. is het Man - ne - ken - pis. Vleesch en - de
2. is den kraey - en - de haen. Zon en de
3. is de dron - ke - ne Jan. Glas en de
4. is d'Oost-ind - sche rat. Hond en de

rit.

1. visch, Man - ne - ke pis, En daer
2. maen, Kraey - en - de haen,
3. kan Dron - ke - ne Jan,
4. kat Oost - ind - sche rat

tempo *D.C.*

is de vo-gel, die be-drie-ge-lyk is.

1. wambuis (jaquette).

T. en M. uit C. P. F. F., DE COUSSEMAEKER. De M. werd opgetekend te Belle (Bailloul) maar was in geheel Fr. VI. populair. Bij dit lied behoort een doek of bord waarop de aangehaalde voorwerpen afgebeeld staan, zoals de liedjeszangers ook gebruiken. De aangehaalde voorwerpen (vlees, vis, enz.) worden door de voorzanger met een stokje aangewezen en door geheel het gezelschap herhaald. Bij de 2de strofe herhaalt men op die plaats ook de voorwerpen van de 1ste; bij de 3de, die van de 2de en de 1ste, enz.; de voorzanger wijst alles. K. Z. J. II; O. V. III; C. P. P. B. I; N. V. — Uitspr. Ned. of dial.

METRONOOM CANON

$\text{♩} = 80$ Pittig

155

Ta ta ta ta ta ta ta ta

ta ta ta ta ta ta ta, lie - ber, lie -
Mijn bes - te, bra -

ber Mäl - zel!⁽¹⁾ ta ta ta ta ta ta ta ta
ve Mäl - zel, 2.

ta, le - bet wohl, sehr wohl.
't ga je goed, zeer goed!

1. Duits uitvinder, bekend door zijn pyramidevormige metronoom, die hij volgens het plan van de Amsterdamse mechanicus Winkel in 1816 bouwde. Hij was een tijd lang vriend van Beethoven, die aan deze uitvinding deze luimige canon wijdde -

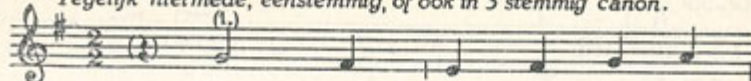
2. letterlijk « bezweerder ».

T. en M. van Ludwig van Beethoven. Het « ta ta ta... » geeft het getik van de metronoom weer. De eerste vier maten zijn tevens het beginmotief van het alle-gretto-scherzando van Beethovens 8ste symfonie. — De vertaling werd ontleend aan GEHRELS : 50 canons.

OSTINATO

Tegelijk hiermede, eenstemmig, of ook in 3 stemmig canon.

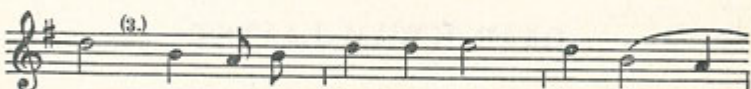
Lass die Wur - zel uns - res
Laat de wor - tel on - zer

Handels Lie - be sein, sen - ke sie in
da - den lief - de zijn, stort ze toch in

un - ser We - sen tief hin - ein, lass doch
on - zer zie - le diep - ste grond, laat toch

al - les, al - les hier auf Er - den Lie - -
al - les, al - les hier op aar - de lief - -

- be wer - den. Lie - be, Lie - be sein.
- de wor - den. Lief - de, lief - de zijn.

T. 1ste deel, WEINHEBER; 2de deel, KAESTNER. M. HEINZ LAU. Uit GOTTFRIED WOLTERS, *Das singende Jahr*. Bemerkt de nobele lijn van de melodie en het vrij ritme, dat zich ongedwongen voortbeweegt over de maatstrepen heen, alsof deze niet bestonden. Om die reden worden de volle maatstrepen vervangen door kleine streepjes. Practisch zal men best, zo lang men de melodie niet op natuurlijke wijze kan voordragen, eenvoudig de tijden tellen zonder te denken aan de maat.

O DIEPE LIEFDE

(♩=50)

157

1. O tie - fe Lie - be, die mich zu
O die - pe lief - de, die mij in

2.

3.

al - lem be - seelt, o tie - fe
al - les be - zielt, o die - pe

Lie - - - be, die mich be - seelt.
lief - - - de, die mij be - zielt.*

T. CHRISTIAN MORGENSTERN. M. FRITZ SCHIERI. Uit het *Chorbuch* «Musica», Verlag und Eigentum des L. Schwann Verlages, Schwann, Düsseldorf. — Elke stem zingt (na de herhaling) tot het einde door.

DAAR KWAM LAATST

♩=66

158

A

Daar kwam laatst een meis - je van Sche - ve - nin - gen aan

B

Zij had haar mandje met zeebanket, met prachtige haring be - laan.

C

Mijn hart ging o - pen toen 'k ze zag en ik juich - te met haar mee.

D

Nieu - we ha - ring! Nieu - we ha - ring! De bes - te uit heel de zee.

D.C.

1. overvloed van haring(?).

T. Schijnt geen tekst van een volkslied. Vergelijk met de teksten bij VAN DUYSE, O. N. L. I, die hetzelfde motief behandelen. M. J. HULLAH. De melodie is gebouwd op de klanken van het volmaakt akkoord. Uit GEHRELS, 50 *Canons*.

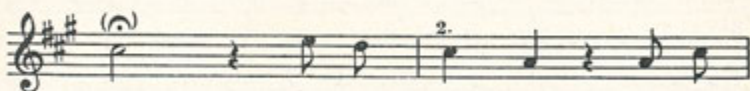
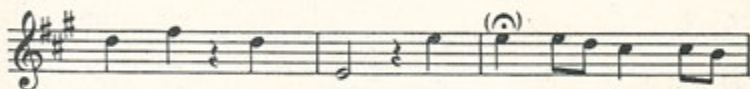
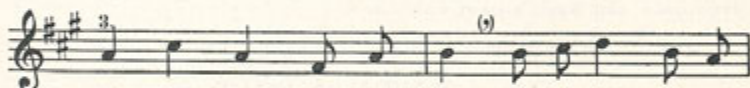
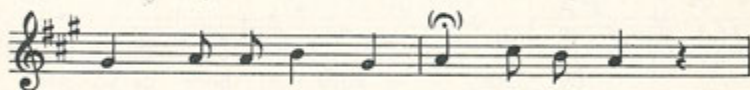
BONA NOX

(♩=63)

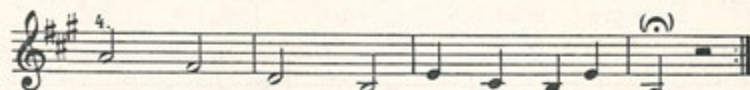
159

Bo - na nox! bist a rech - ta

Ox;¹ bo - na not - te,² lie - beLot - te;³ bonne nuit, pfui, pfui, good night, goodnight, heut müss ma no weit, gu - te Nacht, gu - te

Nacht. Es wird höch - ste Zeit, gu - te Nacht,

schlaff fei g'sund und bleib recht ku - gel - rund.

1. Du bist ein rechter Ochs (boerenkinkel) - 2. Italiaans : goede nacht - 3. verkorting voor Lieselotte of Charlotte.

T. Uit de Salzburger volksmond, echter enigszins vervormd bij gebruik door de familie Mozart. Bemerkt de typische dialectklanken. M. W. A. MOZART (K.V. 561).

LAAT LIEDEREN HOREN

Lichtjes
♩ = 112
160 *mf* *A*

Laat lie - de - ren ho - ren, de lente is ge -
bo - ren, de her - der die speelt op zijn
ou - de schal - mei: la, la, la, la, la, la, la,
la, la, la, la, la, la, la, la.

B
C *p*

T. en M. A. SPIESZ, overgenomen uit het *Liederboek van de K.A.J.* « Al zingen 't vrije lied ». Het klinkt als een « Ländler ».

DE LENTE KOMT

Gevoelvol
♩ = 84
161 *p* *A*

De Len - te komt, ik hoor de vo - gels
zin - gen in het groen. Hoor! hoor!
ik hoor hen zin - gen De me - rel en de
nach - te - gaal, de leeuw - rik, al - le - maal.

B
C

T. en M. uit *Doedeljoe* (Vivo-uitgave nr 7). Van Duitse oorsprong. — De delen A en C moeten zeer melodieus voorgedragen worden. B goed gedragen.

WEES WELKOM

(♩ = 46) Zangerig

162 *p* *mf*

Wees wel - kom, lie - ve, scho - ne mei, de
vo - gels zin - gen U ter eer. Wees wel - kom,
lie - ve scho - ne Mei, voor u weer - klinkt hun
lof - ge - zang. Wees wel - kom, lie - ve
scho - ne Mei, voor u weer - klinkt hun lof - ge - zang.

Detailed description: The musical score is for a song titled 'Wees welkom'. It is in G major (one sharp) and 3/4 time. The tempo is marked as quarter note = 46. The score consists of five staves of music. The first staff starts with a box containing the number '162'. The music is written in treble clef. The lyrics are written below the notes. There are dynamic markings 'p' and 'mf'. There are also performance instructions like 'Zangerig' and 'Zangerig' above the first staff. There are some markings like '1.', '2.', and '3.' above the notes, possibly indicating phrasing or breath marks. The score ends with a double bar line and repeat dots.

T. LUDWIG HÖLTY. M. FRANZ SCHUBERT. — Men zinge deze zangerige melodie zeer gebonden, eerder zacht, in matig tempo.

HET REGENT

♩ = 92 Schertsend

163 *mf* A B C

Het re - gent als het reg' - nen wil, het
re - gent dat het giet. En als 't ge - noeg ge -
regend heeft, dan roept de me - rel niet.

Detailed description: The musical score is for a song titled 'Het regent'. It is in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 92. The score consists of three staves of music. The first staff starts with a box containing the number '163'. The music is written in treble clef. The lyrics are written below the notes. There are dynamic markings 'mf'. There are also performance instructions like 'Schertsend' above the first staff. There are some markings like 'A', 'B', and 'C' above the notes, possibly indicating phrasing or breath marks. The score ends with a double bar line and repeat dots.

T. E. WAUTERS (vert. uit het Duits). M. K. F. ZELTER.

ALLES ZWIJGT NU

♩ = 72
164 *Dromerig*
mf **A**

Al - les zwijgt nu; nach - te - ga - len
 lok - ken met zoe - te me - lo - die - ën
 tra - nen in de o - gen, wee - moed in 't hart.
p **C**
 Lok - ken met zoe - te me - lo - die - ën
 tra - nen in de o - gen, wee - moed in 't hart.

T. en M. overgenomen uit « *Al zingen 't vrije Lied* ». Liederboek van de K.A.J.
 De melodie is van W. A. MOZART. — Zeer zacht en gebonden voordragen

ONTWAAKT GIJ LUIE SLAPERS

♩ = 112
165 *Opgewekt*
mf **A**

Ont - waakt gij lui - e sla - pers, de
 De zon kleurt met haar stra - len de
mf **B**
 koe - koek roept u op. Wordt wak - ker, wordt
 groe - ne heu - vel - top.
p **C**
 wak - ker, de koe - koek roept u op. Koe -
Punten
 koek, koe - koek De koe - koek roept u op.

T. uit *Wij zingen een nieuw lied*. M. naar J. FERRARI (1759-1842). — Een gemakkelijk en zeer aangenaam klinkend canon. Kan ook op stap gezongen worden. De derde stem moet goed uitkomen: het is de baspartij!

'T ZONNETJE SCHIJNT

Opgewekt
mf A

(♩=120)
 166

't Zon - ne - tje schijnt zo heer - lijk schoon.

B
 't Vo - gel - tje zingt op hel - d'ren toon

C
 't Wind - je suist zo zacht, ja het zingt met ons mee.

D
 In de wei - der dar - telt het jo - li - ge vee.

E
 Lus - tig klinkt mijn lied. Wie zingt met mij mee?

T. en M. uit *Zangoefeningen*, W. H. DE GROOT, uitg. Noordhoff, Groningen. — Kan op stap gezongen worden.

ALS DE KERELS GAAN OP TOER

Lustig

♩ = 120

167

Als de ke - rels gaan op toer,

B
 lui - de dreunt dan 't blij - e lied, hand in

C
 hand, en broer naast broer.

D
 Wie kent er de ke - rels niet.

T. en M. uit *Het Patronaat*. — Kan op stap gezongen worden.

VROLIJKE MUSICI

$\text{♩} = 108$ Opgewekt

168

He - mel en aar - de zul - len ver -
 gaan. Vro - lij - ke mu - si - ci,
 vro - lij - ke mu - si - ci, vro - lij - ke
 mu - si - ci blij - ven be - staan.

Detailed description: The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 108. The first staff starts with a box containing the number 168 and a treble clef. The melody is marked with 'A' and 'B' above it. The lyrics are written below the notes.

T. en M. uit *Doedeljoe*, Vivo-uitgave nr 7; algemeen bekend in Duitsland.

BRAND IN MOKUM

$\text{♩} = 108$ Luimig

169

Brand in Mo - kum, brand in
 Mo - kum, Zie 't is gin - der, Zie 't is
 gin - der; Brand! brand! brand!
 brand! en daar is geen wa - ter.

Detailed description: The musical score is written on four staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The tempo is marked as quarter note = 108. The first staff starts with a box containing the number 169 and a treble clef. The melody is marked with 'A', 'B', 'C', and 'D' above it. The lyrics are written below the notes.

T. en M. uit *Doedeljoe*, Vivo-uitgave nr 7.

DE KLOKKEN VAN HAARLEM

$\text{♩} = 120$ *Fris*
mf *A*

171

De klok - ken van Haar - lem die
 klin - ken zoet van toon, van klin - ge - lin - ge - ling, van
 klin - ge - lin - ge - lang, van klin - ge - lin - ge - ling, zo
 schoon. Soms klinkt er bij het - feest - lijk koor een
 zwa - re stem plecht - ma - tig - door: bim - bam,
 bim - bam, bim - bam door. Maar bo - ven de
 vel - den uit klinkt d'e - cho van 't ge - luid
 lang - zaam, lang - zaam, lang - zaam uit.

dim.

GROTE KLOKKEN

$\text{♩} = 100$
 172 **A**
 Gro - te klok - ken zeg - gen tik - tak,
B
 tik - tak! Klei - ne klok - ken zeg - gen tik - tak, tik - tak,
C
 tik - tak, tik - tak! En die klei - ne zak - hor - lo - ges:
 tik - ke - tak - ke, tik - ke - tak - ke, tik - ke - tak - ke - tik!

T. en M. uit *VL. Z. I. De drie stemmen samen vormen het volmaakt akkoord van do.*
 Bemerkt ook de drie notenwaarden: ♩ , ♪ en ♫ .

HET IS SLECHTS LANGS DE RECHTE BAAN

$\text{♩} = 84$
 173 **A** *Statig*
 Het is slechts langs de
B
 rech - te baan. Waar - langs men zon - der
C
 stil - le staan, Moet naar 't ge -
 luk - kig le - ven gaan.

T. en M. uit *Rooleeuw's Schriftelijke Gezangen (1686).*

ZIE, BROEDER, 'T SPEL DER VLAMMEN

Statig
A mf
174

Zie broe - der 't spel der vlammen en
Toe jon - gens, flink ge - zon - gen! De

d'helder-lich-ten schijn. De vlammen en d'helder-lich-ten
zang verkwikt het hart. Ge - zon - gen! De zang verkwikt het

schijn. Zo zul - len ook ons har - ten vol
hart. De droefheid weg - ge - drongen Door

gloed en lief - de zijn _____ zijn _____ vol
klucht en luim en part, _____ part _____ door

gloed en lief - de zijn. Zo zul - len ook ons
klucht en luim en part! Dus vro - lijk op - ge -

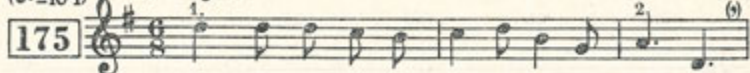
har - ten vol gloed en lief - de zijn _____
sprongen! Zo smo - ren wij de smart _____

zijn _____ vol gloed en lief - de zijn.
smart _____ Zo smo - ren wij de smart!

I. overgenomen uit *Wij zingen een nieuw lied*. M. W. A. MOZART(?) — Canongezang, met zeer brede omvang. Sommige klassen of groepen zullen het gemakkelijker zingen een halve of hele toon lager. Tempo-aanwijzing in acht nemen! Niet te rap! Al de tempo- en nuancetekens zijn van ons.

MUSIKANTEN - KANON

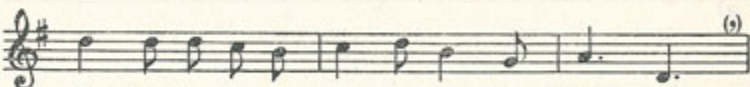
(♩.=104) (Allegro)

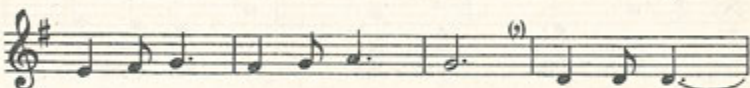
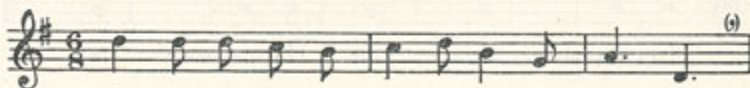
Fa la la la la la la la la la la,

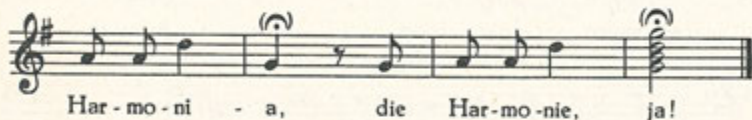
mu - si - ca, mu - si - ca, mu - si - ca,

fa la la la la la la la la la la,

ar - ti - um su - pre - ma est! Hundertfach _____
Honderdmaal _____— geschwun - gen, ge - hupft wie ge -
— ge - zon - gen, ge - danst en ge -sprungen, jeder Ton _____ ein Fest! _____
spron-gen, el - ke toon _____ een feest! _____

Fa la la la la la la la la la la,

WER SICH DIE MUSIK ERKIEST

(♩=92) 176

Wer sich die Mu - sik er - kiest, hat ein
Hij die de mu - ziek ver - kiest, heeft een

himm - lisch Gut ge - won - nen, hat ein
he - mel-se schat ge - von - den, heeft een

himm - lisch Gut ge - won - nen, denn ihr
he - mel-se schat ge - von - den, want haar

er - ster Ur - sprung ist von dem Him - mel
eer - ste oor - sprong is van de he - mel

her - ge - kom - men, weil die lie - ben En - ge -
voort - ge - ko - men, daar de lie - ve en - ge -

lein sel - ber Mu - si - kan -
len zelf toch mu - zi - kan -

- ten sein.
- ten zijn.

(ten sein.)
(ten zijn.)

T. MARTIN LUTHER. M. PAUL HINDEMITH. Uit P. Hindemith, *Acht Kanons*, Uitg. B. Schott's Söhne, Mainz. Een voorbeeld van moderne, grillige melodie. — Goed eenstemmig inoefenen alvorens men het waagt in tweestemmig canon te zingen. Zoals aangeduid zal de eerste stem vóór de twee laatste maten blijven stilstaan op lage *ré*, terwijl de tweede stem zingt tot het einde.

DAT U GOD BEWARE

(♩=42) Moderato

177

Dat u God be - wa - re, bid

Hem el - ke dag, dat u God be - wa -
(al - le da - gen)

- re al - le da - gen.

Detailed description: The musical score is for the hymn 'Dat u God beware'. It consists of three staves of music in 2/2 time, marked 'Moderato' with a tempo of quarter note = 42. The first staff begins with a box containing the number '177'. The lyrics are: 'Dat u God be - wa - re, bid'. The second staff continues with 'Hem el - ke dag, dat u God be - wa -' and '(al - le da - gen)'. The third staff concludes with '- re al - le da - gen.' There are various musical markings such as accents, slurs, and fermatas throughout the score.

T. G. WOLTERS; eigen vertaling. M. ORLANDO LASSUS. — Gebonden en met religieus gevoel voordragen.

LACHEND KOMT DE ZOMER

(♩=72)

178

La - chend, la - chend, la - chend, la - chend

komt de zo - mer o - ver het land,

o - ver het land komt hij la - chend, ha, ha, ha!

la - chend o - ver het land.

Detailed description: The musical score is for the hymn 'Lachend komt de zomer'. It consists of four staves of music in 2/2 time, marked with a tempo of quarter note = 72. The first staff begins with a box containing the number '178'. The lyrics are: 'La - chend, la - chend, la - chend, la - chend'. The second staff continues with 'komt de zo - mer o - ver het land,'. The third staff concludes with 'o - ver het land komt hij la - chend, ha, ha, ha!'. The fourth staff concludes with 'la - chend o - ver het land.' There are various musical markings such as accents, slurs, and fermatas throughout the score.

T. en M. van CESAR BRESGEN. Uit *Das Jahresrad, 12 Monatskanons*, Voggenreiter Verlag, Bad Godesberg. — Met licht stemgeluid « staccato » voordragen. Elke stem kan driemaal achtereen geheel de melodie zingen. Goede oefening op de toonladder van *do* groot.

VIVA LA MUSICA

(♩ = 66) Levendig

179

Vi - va, vi - va la mu - si - ca! Vi - va, vi - va la
mu - si - ca Vi - va, la mu - si - ca!

T. en M. MICHAEL PRÆTORIUS. — Een goede, gemakkelijke canon om bijv. een muzieklus of zangstond in te zetten.

O MUSICA

(♩ = 60)

180

O Mu - si - ca, o Mu - si - ca, o Mu - si -
ca, laus mag - na, laus mag - na, laus mag - na ti - bi
da - tur! Des zin - gen wij: O — Mu - si - ca — o Mu - si -
ca o Mu - si - ca!

1. grote lof wordt u gegeven.

T. overgenomen uit *Jubilate*, Halewijnstichting, Antwerpen. M. GOTTFRIED WOLTERS, Möseler Verlag, Wolfenbüttel. — Deze canon is veel moeilijker dan de voorgaande, vooral door zijn grillig ritme; ook wel doordat de drie stemmen zeer vlug na elkaar inzetten. Men zal er dus voor zorgen eerst de melodie eenstemmig goed in te oefenen. Eveneens bruikbaar als inzet van muzieklus of zangstond.

SURREXIT CHRISTUS

(♩=60) Plechtig

181

Sur - re - xit Chris - tus ho - di -
e! Al - le - lu - ja, al - le - lu - lu -
ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!

Detailed description: The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked '(♩=60)' and the mood is 'Plechtig'. The first staff begins with a box containing the number '181'. The melody features three distinct phrases, each starting with a first ending bracket. The lyrics are: 'Sur - re - xit Chris - tus ho - di - e! Al - le - lu - ja, al - le - lu - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja!'.

1. Christus is heden verrezen.

T. uit de liturgie. M. A. GUMPELZHAIMER.

JUBILATE DEO

(♩=60)

182

Ju - bi - la - tel Ju - bi - la - te
De - o, om - nis ter - ra ser -
(ter - ra!)
vi - te Do - mi - no, Do -
- mi - no in lae - ti - ti - a!

Detailed description: The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The tempo is marked '(♩=60)'. The first staff begins with a box containing the number '182'. The melody features four distinct phrases, each starting with a first ending bracket. The lyrics are: 'Ju - bi - la - tel Ju - bi - la - te De - o, om - nis ter - ra ser - (ter - ra!) vi - te Do - mi - no, Do - - mi - no in lae - ti - ti - a!'.

1. Juicht God ter ere, geheel de aarde; dient de Heer in vroegde!

T. uit de psalmen. M. MICHAEL PRÆTORIUS. — Men zal deze vijfstemmige canon eerst eenstemmig zodanig inoefenen, dat men ritmisch volkomen « vast » en tevens ongedwongen deze overigens gemakkelijke melodie zingt.

HIJST DE VLAG

$\text{♩} = 100$ Snedig

183

1. Hijst de vlag in de wind! Hijst de vlag
2. Rijst de vlag met de zon, Met de vlag

in de zon, — dat het licht haar sym-
rijst onz' hoop — naar de mor - gen van

bo - - - len — om - gloort! —
nieu - - - we — ge - boort! —

T. M. VAN ELSLANDE. M. P. FRANÇOIS. — Uit te voeren zonder klavierbegeleiding, in openlucht; best driestemmig.

AVONDGROET AAN DE VLAG

$\text{♩} = 60$ Dromerig

184

1. De a - vond - wol - ke'om - van - gen nu de
2. Al daalt de nacht, nooit sterft het licht, de

glo - rie van — de dag. Wij hul - len on - ze
zon scheidt nieu - we dag. Zo wijkt uit on - ze

dro - men in de plooi - en van de vlag.
har - ten nooit de trouw aan on - ze vlag.

T. M. VAN ELSLANDE. M. P. FRANÇOIS. — Zonder klavierbegeleiding in open lucht uitvoeren. Zeer gebonden en zacht.

VAARWEL MIJN BROEDER

♩ = 40

Sopr.
Alt.

185

Met diep gevoel

p *mf*

Vaar-wel mijn broeder, vaar-wel, mijn broeder, Ik zie

Ten.
Bas.

Vaar-wel mijn broeder, vaar-wel, mijn broeder, Ik zie

ppp

dij niet meer weer! Vaarwel, mijn broeder, vaarwel, mijn broeder, Ik zie

dij niet meer weer! Vaarwel, mijn broeder, vaarwel, mijn broeder, Ik zie

ppoco cresc.

der, Ik zie dij niet meer weer! Mijn goe-de broeder, der, Ik zie dij niet meer weer! Mijn goe-de broeder, Mijn goe-de broeder, Zij God ons hoe-der,

mf *piets trager*

mijn dood is na-bij — O denk toch steeds aan mijn dood is na-bij — mijn hart is aan dij — dan sneu-vel ik blij —

mij, O denk toch steeds aan mij, O

denk toch steeds aan mij, O denk toch steeds aan

denk toch steeds aan mij! Vaar - wel mijn broe -

mij, Vaar - wel, mijn broe -

p der, vaar-wel, mijn broe - der, O denk toch steeds aan

der, vaar-wel, mijn broe - der, O

mij, O denk toch steeds aan mij, O

denk toch steeds aan mij, O denk toch steeds aan

p denk toch steeds aan mij, Vaar - wel, mijn broe - der!

mij Vaar - wel, mijn broe - der.

T. Oorspr. Italiaans. J. VAN MALDEGEM (1810-1893) publiceerde dit madrigaal in zijn *Trésor Musical* en verving de Ital. tekst door een Nederlandse van zijn hand. Met die tekst, die geen vertaling is van de Italiaanse, is het stuk in Vlaanderen populair geworden. M. HUBERTUS WAELRANT (1517-1535). — Dit vierstemmig madrigaal moet met *gemengde* stemmen a capella uitgevoerd worden. Het is niet moeilijk en toch zeer mooi. Men zal zorgen voor een zeer gebonden voordracht; vooral in het tweede deel (O denk toch steeds). Uitspr. Ned.

ICK SEG ADIEU

$\text{♩} = 76$ Langzaam

186

Ick seg a - dieu, wy twee, wi moe - ten
scei - - den, tot op een nyeu, so
wil ic troost ver - bey - - den. Ic
laet bi u dat her - te myn, want
waer ghi zyt, daer sal ic zyn. Tsi
vruecht oft pyn, tsi vruecht oft pyn, al -
toos sal ic u vry ey - - gen² zyn.

1. tot bij een volgende gelegenheid — 2. zeer genegen.

T. XVIde eeuw, *Antwerps Liederboek*. Oorspr. 5 str. M. XVIIde eeuw; *Druyventros der Amoreusheit*. K. O. N. L. D. (STAF NEES) en C. P. P. B. I; ook O. V. II. — De herhaalde noten op « sceiden », « verbeyden » en « eygen » zonder hardheid vertolken. Overigens gemakkelijk. Zeer gebonden en met innig gevoel voordragen. Uitspr. Oud-Vl.

AFSCHEIDSLIED

$\text{♩} = 96$ Gemoedelijk
 187 *mf*

1. Hier staan tot af - scheid weer de broers in
2. Dat elk nu neem zijn broe - ders hand en
3. Veel za - li - ge u - ren sle - ten wij als

't rond bij - een ge - schaad, en de - ze vro - me
 hou - de vast - ge - snoerd. Zo gaan we zon - der
 broe - ders hier te gaar. Dat God dit gast - vrij

da - gen blij - ven, diep in 't hart be - waard.
 wij - ken langs de - baan waar God ons voert!
 huis en zijn be - wo - ners wel be - waar!

mf

Ik zeg u geen vaar - wel, m'n broer, dra

zien w'el - kan - der weer, zo - dra de Len - te

komt in 't land, zien wij el - kan - der weer.

I. (?) naar « *Auld lang syne* », BURNS. M. Schotse volksmelodie « *I fee'd a lad at Michaelmas* ». K. *Scottish Songs*, Bayley & Ferguson, London. Zie aldaar refrein, bewerkt voor vier ongelijke stemmen. — In de eerste maat niet *mi* zingen, en in de tweede niet *fa* #. Deze noot komt geen enkele maal voor in het lied. Het typische in deze pentatonische melodie is juist dat er geen enkele maal een halve - toonafstand in voorkomt. Het lied moet zeer gebonden en met warm gevoel voor - gedragen worden; het tempo niet te vlug nemen!

HET BELGISCH VOLKSLIED

(BRABANÇONNE)

$\text{♩} = 116$

Allegro fieramente

200

O dier-baar Bel-gië, o hei-lig land der
 Va-dren, on-ze ziel en ons hart zijn U ge-
 wijd. Aan-vaard ons kracht en het bloed van ons
 a-dren, wees ons doel in ar-beid en in
 strijd. Bloei, o land, in een-dracht niet te
 bre-ken; wees im-mer U zelf, en on-ge-
 knecht, Het woord ge-trouw dat ge-on-be-vreesd moogt

spre - ken Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht. Het woord ge - trouw dat ge on-be-vreesd moogt
spre - ken: Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht. Voor Vorst, voor vrij - heid en voor
recht, Voor Vorst, voor vrij - heid en voor recht.

T. Vrije vertaling van de derde strofe van de tekst, in 1860 door CHARLES ROGIER (1800-1885) gemaakt; de eerste strofe begint met de woorden « Après des siècles d'esclavage ». De oorspronkelijke tekst werd gemaakt door HIPPOLYTE L.A. DECHET, gezegd Jenneval (gesneuveld 1830 bij Lier): hij begon met de woorden « Qui l'aurait cru ? de l'arbitraire... » en ontstond tijdens de Septembertagen als een uiting van verzet en opstand. Daar hij beledigend was voor de Noord-Nederlanders en voor hun koning, werd hij officieel vervangen door de tekst van Ch. Rogier. Feitelijk werd deze Franse tekst weinig gezongen, omdat hij zo lastig aan de melodie aan te passen is. Wat de Nederlandse tekst betreft, lange tijd zong men « O vaderland, o edel land der Belgen » (REGULUS EMILE); daarna kwam « Juicht, Belgen, juicht ! » (VICTOR CEULEMANS). Tegen beide teksten (en nog andere, die later verschenen) konden ernstige bezwaren, zowel van letterkundig als van muzikaal standpunt uit, ingebracht worden. Volgens « Het Liederboek van den Belgischen Soldaat » heeft de minister van Openbaar Onderwijs in juli 1938 bovenstaande versie goedgekeurd: het is de enige, die voortaan nog bij officiële plechtigheden zal gezongen worden. Die tekst is « letterkundig » niet volmaakt, maar hij is niet opgeschroefd, hij vertolkt de essentiële gevoelens, die een trouw staatsburger tegenover zijn land koestert en hij past zeer goed op de nieuwe vereenvoudigde melodie. M. FRANÇOIS VAN CAMPENHOUT (1779-1848). Die melodie is niet zeer vocaal, alhoewel het verwijderen van de « italianismen » uit de oorspronkelijke lezing, haar in dit opzicht veel verbeterd hebben. Maar het is onloochenbaar, dat er karakter en een zekere « vaart » in steekt. K. C. P. B. 1; VAN GAEL, in *Verz. Vaderl. Schoolgezangen, 1ste deel* (Schott, Brussel). — Men neme de beweging niet vlugger dan opgegeven; de voordracht weze statig en beheerst. 200

NAAR WIJD EN ZIJD

♩ = 100

Allegro moderato

201

1. De tijd spoedt heen en ba-kent reeds de laan, Waar ook
 2. Uw lan-ge vreë zo-wel als kamp en strijd, Heeft uw
 3. O heil'-ge grond, der vaders erve en bouw, Door hun

nieu-we-re tij-den ons wen-ken; Wij vol-gen fier en
 vuis-ten verhard bij het wer-ken, En wat gij schiept en
 zweet en hun bloed ons ver-kre-gen; Of verre, of na, hem

zul-len langs de baan On-ze roem-rij-ke va-dren ge-
 bouw-det wijd en zijd Draagt uw eer-lij-ken naam en uw
 zul-len hou-en trouw, Hun-ne zo-nen be-wa-ren in

den-ken. Is uw bo-dem hier klein, ginds toch
 mer-ken. Zwelt uw a-der, te nauw voor uw
 ze-gen. Wij-ken kin-de-ren uit, hier toch

wacht u een strand, Als een we-reld zo groot, waar uw
 brui-sen-de bloed, Laat het stro-men al-om als een
 vaar-dig geschaard, Zijn er dui-zen-den steeds Die be-
 vertragen

REFREIN

vlag staat ge-plant: ¹ tijdmaat
 vrucht-ba-re vloed. Im-mer voor-uit,
 scher-men den haard:

dap-pe-re tel-gen, Moe-dig en vrij, vast hand in hand;

tegenhouden

God om-slui-tejn zijn ze-gen, der Bel-gen Vorst en Land!

1. Congo.

T. G. ANTHEUNIS. M. F. A. GEVAERT. Met toel. van de uitgever, A. Cranz.
 K. *Ibid.* De melodie van het refrein herinnert aan de laatste zinnen van het oud
 lied « Wie vaart met ons mee » nr 41. Dit lied werd gemaakt ter gelegenheid van de
 75ste verjaardagsfeesten van onafhankelijk België in 1905, op aanvraag van
 Leopold II. — Met geestdrift voor te dragen. De derde strofe een weinig trager.
 Bruikbaar als staplied, maar dan een trage, zware stap!

HEIL 'T VADERLAND

(♩ = 88) **Krachtig**

202

1. Heil 't Va-der-land! Heil 't Va-der-land!
 2. Heil 't Va-der-land! Heil 't Va-der-land!

met breed gevoel

Dat het mo-ge be-wa-ren De vrij-heid, de —
 Om de stro-men, de ste-den, Zo schit-te-rend —

vreugd, Bui-ten al-le ge-va-ren In
 schoon; Om het roem-rijk ver-le-den, Zijn

daad-kraft en — deugd! Dat het le-ve door
 schild en zijn — kroon; Om de vel-den, de

han-del In goed-heid en — gunst;
 wou-den Met geu-ren be- - - vracht,

Steeds de we-gen be-wan-del Van groot-heid en — kunst!
 O, het blij-ve be-hou-den In eendracht en — macht!

Heil! Heil 't Va-der-land! Heil! Heil 't Va-der-land!

Heil! Heil 't Va-der-land!

T. WILLEM GIJSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Kinderliederen.*
 — De ietwat ongewone toonafstanden eerst inoefenen. Met mannelijke kracht voor-
 dragen! Dit is geen romantisch lied: het ademt fiere vaderlandse geestdrift.

KONINGSMARS

♩ = 112
 203 *Gaande* *maestrillo* *croce.*

1. Heil den Ko - ning! Heil den va - der
 3. Kin - dren, moe - ders, jui - chen me - de

apertissimo

Van het vrij - e va - der - land. Volk en
 Door de goedheid wijs ge - leid: Heil den

le - ger juicht te ga - - der Hart in
 Vorst van vrij - heid, vre - de, Die de

causelijke noot

hart en hand in hand. Straalt de zon - ne,
 wel - vaart mild ver - spreidt. Sa - men wer - ken,

giert de wind hier? Een ge - voel ont - vlamt de
 blij van zin - nen, Vorst en volk in lief - de -

ff *mf* *mf*

borst: — Vrij - heid, scho - ne Vrij - heid! bindt hier
 band; — Door het Va - der - land te min - nen,

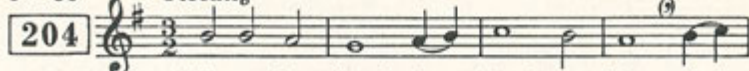
Va - der - land en volk en vorst! —
 Glanst hun roem de we - reld rond! —

T. EM. HIEL. De 2de strofe, die minder goed past op de muziek, werd weggelaten.
 M. PETER BENOIT. Zonder klavierbegeleiding. Uit de weinig bekende reeks
 « Vijf Soldatenliederen » overgenomen met toelating van het Peter Benoit-Fonds. —
 Let op de ademhalingstekens! Snel en krachtig adem nemen in dit lied! Kan als
 stapmars gezongen worden; tempo niet te vlug nemen, in dit geval. Best de noten
 si-do weglaten in de 1ste maat van de voorlaatste notenbalk.

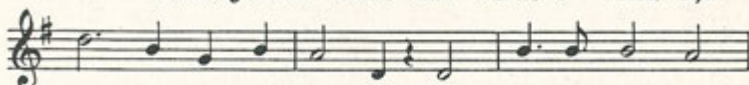
VADERLANDS GEBED

♩ = 66

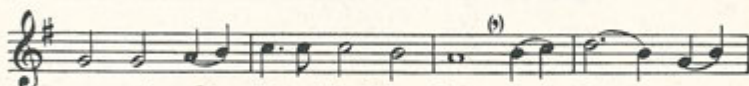
Plechtig

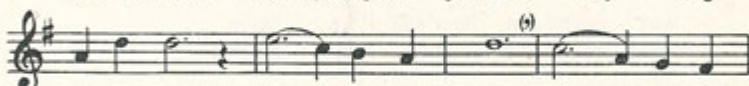
1. Ze-gen het Land, het Land, o Heer, de
 2. Ze-gen het Volk, het Volk, o Heer, ge -
 3. Ze-gen den Vorst, den Vorst, o Heer, zijn

Zee, het veld, den heu - vel! Dat U - we hand al
 bie - der, bur - ger, wer - ker! Maak, geest en ar - men
 doel, zjn daad, zjn po - gen, Zjn wijsheid en ver -

eu - vel van Belgie's bodem keer, van Bel - gie's
 ster - ker en al - le har - ten teer, en al - le
 mo - gen, dat Hij nog lang re - geer, dat Hij nog

bodem keer! Ze - gen het Land, Ze - gen het
 harten teer! Ze - gen het Volk, Ze - gen het
 lang re - geer! Ze - gen den Vorst, Ze - gen den

Land, het Land, o Heer! Ze - gen het Land,
 Volk, het Volk, o Heer! Ze - gen het Volk,
 Vorst, den Vorst, o Heer! Ze - gen den Vorst,

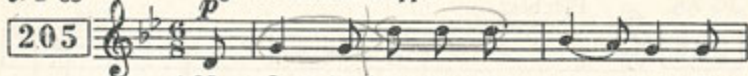
Ze - gen het Land, het Land, o Heer!
 Ze - gen het Volk, het Volk, o Heer!
 Ze - gen den Vorst, den Vorst, o Heer!

T. RENE DE CLERCQ. M. LOD. DE VOCHT. K. Secr. Bonden H. Hart,
 Mechelen. — Een echte nationale hymne! Eenvoudig en volks en toch geïnspireerd.
 Ongetwijfeld de beste van de vele toonzettingen op deze kernachtige zinvolle tekst.
 Breed, gebonden en met wijding voordragen.

OVER DE GOLVEN

♩. = 63

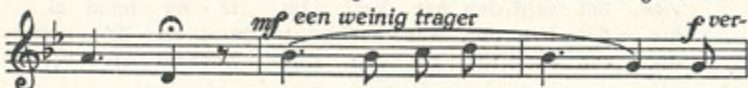
Allegretto ma non troppo

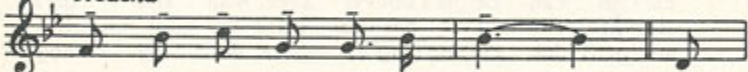
1. Naar Oost-land to-gen de va - dren, Ons
2. Zij draagt een ster in haar plooi - en, Een

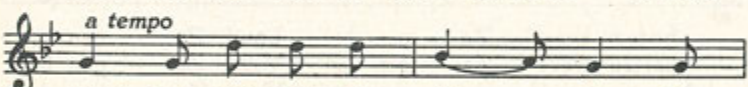
wenkt een an - de - re baan, Al o - ver de groe - ne
ster van von - ke - lend goud En o - ver de groe - ne

gol - ven; Ver o - ver de gol - ven, Daar
gol - ven, Ver o - ver de gol - ven, Daar

brekend

wap - pert een heer - lij - ke vaan. —
wordt ons een huis - je ge - bouwd. — 3. Daar

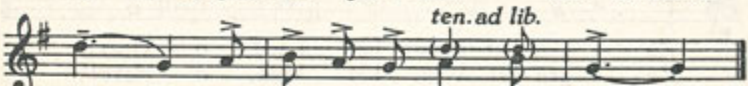
gaan wij wer - ken en zor - - - gen, En

neu - - ren te - vens een lied; — Want

o - ver de groe - ne gol - ven, Ver o - ver de

gol - ven, Ver - ge - ten wij Bel - gië niet! —

T. THEODOOR SEVENS. M. UYTENHOVE. K. Verz. Vaderl. Schoolz.
I, met biz. toel. van de uitg. Schott, Brussel. — Oppassen voor de plotselinge toon-
verandering op het einde van de derde str. De melodie werd geïnspireerd door het
oud-Vl. lied « Naer Oostland », nr 40.

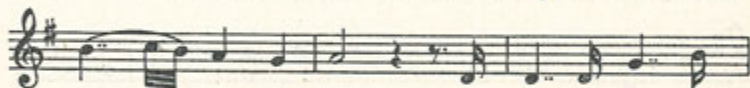
DE VLAAMSE LEEUW

(♩ = 116)

Stapmaat

1. Zij zul - len hem niet tem - men, Den
2. De tijd ver - slindt de ste - den, Geen
3. Hij strijdt nu dui - zend ja - ren Voor

fie - ren Vlaamsen Leeuw, Al drei - gen zij zijn
 tro - nen blij - ven staan, De le - ger - ben - den
 vrij - heid, land en God, En nog zijn zij - ne

vrij - heid Met kluis - ters en ge - schreeuw. Zij
 sne - ven, Een volk zal niet ver - gaan. De
 krach - ten In al haar jeugd - ge - not. Al

zul - len hem niet tem - men, Zo - lang een Vla - ming
 vij - and trekt te vel - de Om - ringd van doods - ge -
 zij hem macht - loos den - ken En ter - gen met een -

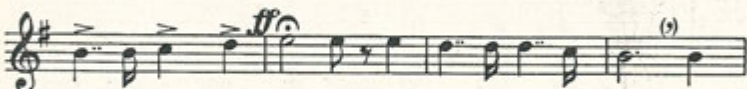
leeft. Zo - lang de Leeuw kan klau - wen, Zo -
 vaar. Wij la - chen met zijn woe - de, De
 schop. Dan richt hij zich be - drei - gend En

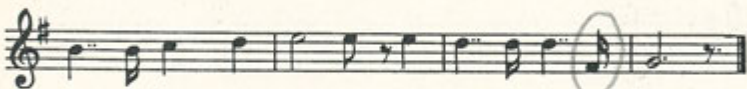
lang hij tan - den heeft.
 Vlaam - se Leeuw is daar. Zij zul - len hem niet
 vrees - lijk voor hen op.

tem - men, Zo - lang een Vla - ming leeft. Zo

lang de Leeuwkan klau-wen, Zo-lang hij tan-den heeft. Zo -

lang de Leeuw kan klau-wen, Zo-lang hij tan-den heeft.

T. HIPPOLIET VAN PEENE (1811-1864). Oorspronkelijk 5 strofen. Weerspiegelt goed het enigszins opgeschroefd romantisme van de ontluikende Vlaamse beweging. M. KAREL MIRY (1823-1889). Hij componeerde de Vl. L. in 1845. K. Cranz, Brussel. Ook in *Vl. Z. I* (in sol) en in *N. L. W. I* (in sib). In beide laatste is het refrein vierstemmig voor gelijke stemmen. Een zeer mooie, maar niet gemakkelijke klavierbegeleiding (in lab) schreef JEF VAN HOOFF in 1912 (De Crans, Antwerpen). — Juist ritmeren: let op de vele zestiende noten! De modulatie aan de 10de en 11de maat goed inoefenen! Doorgaans zingt men daar *si* en *mi* i.p.v. *si-mol* en *mi-mol*. Er zit in de Vl. L. geestdrift, kracht en fierheid. Hij is het symbool geworden van de Vlaamse heropstanding... De Vl. L. is een *strijdlid*: met strijdlust en een zekere opstandigheid voor te dragen! Goed staplied.

STRIJKCREET

Met geestdrift

(♩ = 120)

211

Hoe - ra! — Hoe - ra! — Wij wil - den
 wat was recht! — Hoe - ra! — Hoe - ra! — En
 won - nen wat wij wil - den! Reist de
 we - reld rond; rei - zet, hoort en ziet: —
 Leeft — er gro - ter volk, vrij - er is — het
 niet. — Dit dan - ken wij — der va - dren
 moed. — Voor vrij - heid ook ons laat - ste
 goed en bloed! — Dit dan - ken wij —
 — der va - dren moed — Voor vrij - heid,
 ook ons laat - ste — goed en bloed! — Hoe -

T. Het eerste deel is ontleend aan «De drie Zustersteden» van K. L. LEDEGANCK; het tweede (Reist de wereld rond) aan de «Genius des Vaderlands» van JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Met toelating van het Peter Benoit-Fonds. K. Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. — Zeer geschikt om zonder begeleiding, als staplied uitgevoerd te worden. Energisch de bij het zingen van dit lied veel voorkomende slordigheden bestrijden.

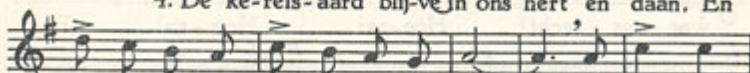
AL ZINGEN 'T VRIJE LIED •

♩ = 120)

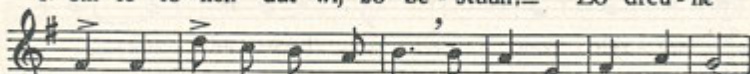
Stapmaat

1. Wij stappen ge-ren zingend langs de baan, Dat
2. Zo kwamen zij ook van de ma-le² weer, En
3. En als het kamp was in Ker-lin-ga-land.⁵ De
4. De ke-rels-aard blij-ve in ons hert en daan, En

1. mag in ons de ke-rels' nog ver-raän.— De ke - rels
2. lie - ten klinken, spijs hungraaf en heer.— De scher-rem -
3. ben-den kwamen toe van al - len kant,— En zwaai-den
4. om te to-nen dat wij zo be - staan,— Zo dreu-ne

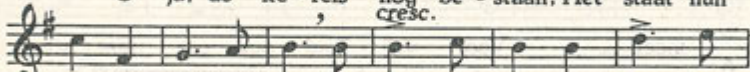

1. ook zij stap-ten ge - ren aan; Al zin-gen 't vrij - e lied.
2. sak-sen,³ 't vre-se - lijk ge - weer,⁴ Al zin-gen 't vrij - e lied.
3. trots de scherrem-saks in d'hand, Al zin-gen 't vrij - e lied.
4. luid door 't veld en langs de baan, Het vrij - e Vlaam-se lied.

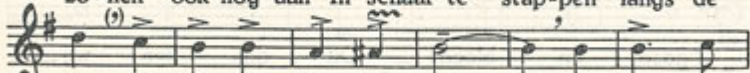
REFREIN

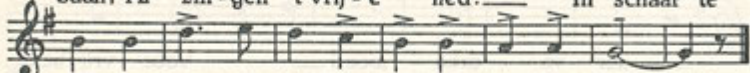
O ja, de ke - rels nog be - staan; Het staat hun

zo-nen ook nog aan In schaar te stap-pen langs de

baan, Al zin-gen 't vrij - e lied.— In schaar te

stap-pen langs de baan, Al zin-gen 't vrij - e lied.—

1. Naam, die de romantische geschiedschrijvers van Rodenbachs tijd gaven aan de Saksische bewoners van de Vlaamse kust. — 2. vergadering van de vrije kerels. — 3. kort, breed zwaard, het geliefkoosd wapen van de Saksers — 4. wapen — 5. land van de kerels.

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 5 str. M. KAREL MIRY. K. *Het Vlaamse Lied*, Uitg. Davidsfonds 1957. Deze klavierbegeleiding is van E. Hullebroeck. — Het telkens weer voorkomend inzetten van de zin op de tweede helft van de tweede tijd goed verzorgen. Oorspronkelijk heeft Rodenbach deze woorden ge-

maakt op de bekende Engelse volkswijze « John Brown's baby »; het was een mislukking: het versritme vloekte tegen het muzikaal ritme. Deze melodie is niet volmaakt, maar toch veel beter. Ze klinkt opgewekt en fris. Een goed staplied.

OMDAT IK VLAMING BEN

(♩ = 120)

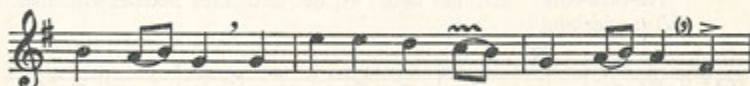
Risoluto

1. Waar - om, waar-om, waar - om — ik
2. Waar - om, waar-om, waar - om — ik
3. Waar - om, waar-om, waar - om — ik
4. Waar - om, waar-om, waar - om — ik

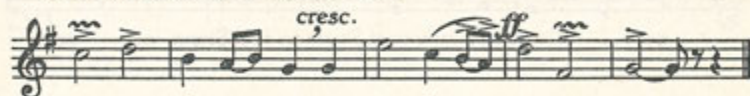
1. voor geen vreemden buig? Waar - om ik met van
2. bij mijn stil - len hard De taal der va - dren
3. aan mijn kin - dren leer: 'Maakt Vlaan-dren groot ge -
4. 't goede Vlaamse diet — Mijn hart blijf schen - ken

1. Maer-lant juich? Zijn leu-ze voor de mij - neer-ken? Zijn
2. heb be - waard? En aan geen an - dren toon ge - wen? En
3. lijk wel - eer! 'Waar-om ik, ho - pend, juich met hen? Waar-
4. en mijn lied, Mijn a - dem en mijn wak - kre pen? Mijn

1. leu-ze voorde mij-neer-ken?
2. aangeen an-dren toon ge-wen? Om-dat ik Vla-ming ben! Om-
3. om ik, ho-pend, juich met hen?
4. a-dem en mijn wak-kre pen?

dat ik Vla-ming ben! Om-dat ik — Vla-ming ben!!

1. Jacob van Maerlant, omstreeks 1300 gestorven te Damme, waar hij zijn standbeeld heeft. « Ende, omdat ic Vlaeminc ben » is een vers uit een zijner gedichten.

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. MARIA MATTHYSENS. K. Sloop-maekers, Niel. Ook Vl. Z., V. — Ingewortelde slordigheden in de uitvoering bestrijden: eerste noot op de vierde tel; zie verder de aangeduide plaatsen. Goed staplied.

'T KERELSLIED

(♩ = 112) *mf* **Stapmars**

2 14

1. Nu het lied der Vlaamse zo - nen, Nu een dreunend
 2. 't Wierd gezegd dat Vlaandren groot was Groot schein in der
 3. Weg de bastaards, weg de lauwaards, Ons behoort het

Ke-rels-lied. Dat in wil-de noorder-to - nen Uit het diepste ons
 tij-den volk, Maar dat Vlaanderland nu dood was, En het vrij - e
 noorderstrand Ons, den Kerels, ons, den Klauwaards, Leve God en

REFREIN

her-ten schiet.
 Ke-rels-volk. Ei, het lied, ei, het lied, Het lied der Vlaamse
 Vlaanderland!

mf *cresc.*

zo - nen, Met zijn wil-de noor-der-to-nen, Met zijn ou-de

Vlaams Hoe-zee: Vliegt de blauw-voet, Storm op zee! Vliegt de blauw-voet,
 Storm op zee! Vliegt de blauw-voet, vliegt de blauw-voet, Storm op
 zee! — Vliegt de blauw-voet, Storm op zee! Storm op zee! *D.C.*

1. *datief: aan ons, de herels*

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 8 str. M. PROSPER VAN EECHAUTE. Deze nieuwe versie van het bekende blauwvoetlied (we hadden reeds die van De Stoop, Hullebroeck, Ghesquiere) werd gecomponeerd ter gelegenheid van het eeuwfeest van de dichter en werd uitgevoerd in het raam van de Rodenbachsfeesten te Roeselare in 1956. K. Bij de toondichter, directeur van de muziekacademie te Kortrijk. — Zeer geschikt als stapmars.

VLIET DE BLAUWVOET

$\text{♩} = 76$ Statig

215

1. Nu het lied der Vlaam - se zo - nen,
 6. Ja, wij zijn der Vla - men zo - nen,
 7. Op ons va - ne vliegt de Blauw - voet,
 8. Weg de bas-taards, weg - de lau - waards!

1. nu een dreu - dend Ke - -rels - - lied,
 6. sterk van lij - ve, sterk van ziel,
 7. die voor - spelt het zee - - ge - - druis,
 8. Ons be - hoort het noor - - der - - strand,

1. dat in wil - de noor - der - to - - nen
 6. en we zo'n nog kun - nen to - - nen
 7. en de Leeuw er met - - zijn klauw hoedt
 8. ons den Ke - rels, ons - - den Klau - waards

1. uit het diep - ste ons her - ten schiet.
 6. hoe de klauw des - - Klau - waards viel.
 7. 't ze - ge - pra - - lend Chris - ti - - kruis.
 8. Le - ve God en - - Vlaan - der - land! +

Le-ve God! Le-ve God! en Vlaan - der - land!

1. datief : aan ons, de kerels.

T. ALBRECHT RODENBACH. Oorspr. 8 str. M. A. DE BOECK. Uit de cantate « Vliegt de Blauwvoet », gecomponeerd ter gelegenheid van de Rodenbachfeesten te Roeselare in 1910 en uitgevoerd bij de onthulling van zijn standbeeld. K. Zie dezelfde cantate; deze is zeer geschikt voor massa-uitvoering : niet te moeilijk en effectvol. Uitg. Vriamont, Brussel. — De lange noten flink aanhouden ! Van strofe tot strofe tempo verbreden en in kracht toenemen. De laatste strofe Largo en FF

DE TROMMEL SLAAT*

$\text{♩} = 104$ **216** *Fier* *mf* (9)

1. De trom-mel slaat, de flui - te gaat, de
2. Ei! ruimt de baan al waar wij gaan, wij,
3. Zijt wel - ge - zind die Vlaan-dren mint: De
4. De trom-mel slaat, de flui - te gaat, de

1. wind ont - vouwt de va - ne en, flink op stap, het
2. zo - nen van de hel - den die hiel - den vrij van
3. toe-komst hoort ons, kna - pen; wij ook wij gaan den
4. wind ont - vouwt de va - ne, en in 't ver-schiet nog

1. kna - pen - schap komt zin - gend langs de ba - ne.
2. sla - ver - nij hun vei - e! Vlaam - se vel - den.
3. vij - and slaan en gul - den spo - ren ra - pen.
4. dreunt het lied der kna - pen langs de ba - ne.

ALLEN *ff* *f*

'Hoe - zee! Hoe - zee! Hoe - zee! Hoe - zee! en

'Vliegt de blauwvoet? Vliegt de blauwvoet? Storm op zee!'

Fluitenspel of gefluit

1. vettig, vruchtbaar.

T. en M. REMI GHESQUIERE. Dit lied werd gedicht en getoonzet ter gelegenheid van het vieren der 600ste verjaring van de Guldensporenslag te Kortrijk, in 1902. K. VI. Z. III en VII, of bij Centr. Muziekhandel, Halle. — Flink ritmeren! Het refrein moet klinken als een strijkreet, eenstemmig tot aan het dere *Hoezee*. Het gefluit moet verzorgd en fijn zijn!

HET LIED DER VLAAMSE MEISJES *

mf
 (♩ = 120) 220

1. Als met hun Leeu - we - vlag - gen, Fris -
 2. Wij koen de man - nen strij - den En
 3. Wij dra - gen 't mild ont - far - men Als

op ons Broe - ders gaan, — De ster - ke tocht voor Vlaan -
 bouwen Vlaandren groot, — Wij, vrouwen, wil - len bre -
 ro - zen in on - ze schoot! Sint Lie - ze - bet³ komt wand -

dren, Naar wek - kende le -vens - daan, — Wij, meis - jes
 ken Ons zie - len als ho - nig - brood, — En rijst het
 len Door Vlaande - rens wee en nood, — Want meis - jes

wil - len zee - gen De zwart - te klau - wen - de blom! —
 huis van Vlaan - dren In o - pe - ne luch - ten vrij, —
 wil - len zee - gen De zwart - te klau - wen - de blom, —

— Wij heb - ben zo lang ver - ge - ten² Maar ke - ren tot
 — Wij zul - len de tin - nen kro - nen Met eeu - wi - ge
 — Zij heb - ben zo lang ver - ge - ten Maar ke - ren tot

Vlaan - dren weer - om! — Wij heb - ben zo lang ver -
 bloei - en - de Mei! — Wij zul - len de tin - nen
 Vlaan - dren weer - om! — Zij heb - ben zo lang ver -

ge - ten. Maar ke - ren tot Vlaandren weer - om! —
 kro - nen Met eeu - wi - ge bloei - en - de Mei! —
 ge - ten. Maar ke - ren tot Vlaandren weer - om! —

1. De leeuwenvlag, symbool van Vlaanderen. — 2. nl. onze plicht tegenover het Vl. volk. — 3. elk van onze Vl. Meisjes een St. Elisabeth, die de smarten van Arm Vl. komt lenigen.

T. WIES MOENS M. EMIEL HULLEBROECK. K. De Standaard, Brussel.
 — De zinnrijke verzen zijn met de frisse melodie vergroeid tot een zeer mooi geheel; contrast tussen de geritmeerde en gebonden zinnen goed doen uitkomen. Goed staplied.

HET LIED DER VLAAMSE MEISJES *

(♩ = 112) Met bezieling
 221 *mf*

1. De geestdrift die door Vlaan-dren slaat, Slaat

2. De daad, die on-ze broe-ders leidt Tot

3. En zo in ie-der Vlaams ge-zin 't Vlaams

ook — door ons ge-moed! Wij staan be-reid tot
 ho - ger man-nen-kracht, Heeft on - ze zie - len
 le - - ven bin-nen-slaat, Dan gaat ons land de

toenemen

eed - le daad, Die jon - ge geest - drift voedt. O
 ook - ge-wijd Tot heil - ge Vlaam-se wacht. O
 hoog - ten in Op jon - ge Vlaam-se daad. O

Vlaan - - - der-land, O lief - ste land ter
 Vlaan - - - der-land, O lief - ste land ter
 Vlaan - - - der-land, O lief - ste land ter

aard, God leg - de tus - sen ons een band: O
 aard, O wor - de nooit de meis - jes - stand Van
 aard, Uw kin - dren strij - den hand in - hand Voor

word' hij steeds be - waard! O Vlaan - - -
 Vlaan - de - ren ont - aard. O Vlaan - - -
 God, voor Taal en Haard. O Vlaan - - -

vertragen

- - der-land, O Vlaan - der - - land! —
 - - der-land, O Vlaan - der - - land! —
 - - der-land, O Vlaan - der - - land! —

HET LIED DER KNAPENSCHAP ●

♩ = 44

Plechtig-fier

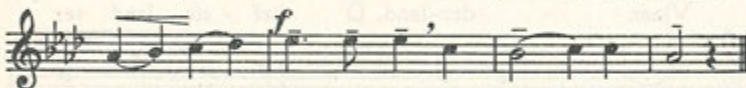
1. Ja kna - pen 't hoofd om-hoog! On - ze ou - de
2. Wen ron - dom on - ze vaan de hol - le
3. In on - ze brei - nen gonst, In on - ze
4. En daar - om jong en rap, Voor - uit met

1. va - ne omhoog! De zie - len hoog! 't Ver - le - den
2. trommels slaan, Wij, kna - pen, gaan; Haar eeu - wen -
3. har - ten bonst De kun - de en konst: Eens zijn wij
4. man - nen - stap, O kna - pen - schap! Spijts loei - end

1. leeft in ons, Het he - den hoopt op ons, De
2. oud ge - moed, Vol heug - nis vroed! en zoet, Her -
3. 't hoog gedacht, Ge - zag en - scheppings - kracht, 's Lands
4. storm - ge - bots, Vol kal - men vrij - manstrots, Vast

1. toe - komst straalt voor ons, God zij — met ons!
2. kwikt de — ste - de engroet Den jon - gen stoet!
3. Weer en — Pracht en Macht, En Or - - de - wacht!
4. langs de — waarheidsrots, Bij d'hul - pe Gods!

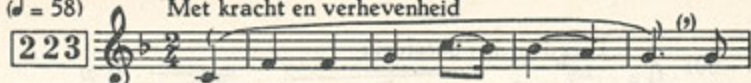
1. Wijs, schoon. De stede verkwikt haar oud gemoed, dat vol schone en zoete herinneringen is, als zij de stoet der jonge knapen ziet voorbijstappen.

T. ALBRECHT RODENBACH. M. REMI GHESQUIERE (1943). K. Rodenbachbundel. — Rodenbach dichtte die mooie verzen die geheel het idealisme van de Vlaamse jeugd uitzingen oorspronkelijk op de melodie van het Engels volkslied: « *God save the King* », zoals hij trouwens veel gedichten maakte op bekende Franse en Duitse melodiën. Daargelaten, dat de woorden minder goed pasten op die melodie, was het vernederend die prachtige woorden, vol nationale fierheid, te moeten zingen op de melodie van een vreemde nationale hymne. Zo kwam R. G. er toe een nieuwe melodie te componeren. Ze is bijzonder goed geslaagd. Men zal ze voordragen als een hymne : plechtig, waardig en fier.

HET LIED DER VLAMINGEN

♩ = 58)

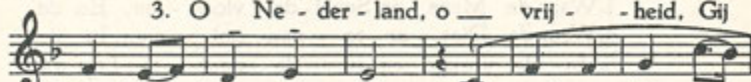
Met kracht en verhevenheid

1. Waar Maas en Schel-de vloe - - en de

2. Daar stij - gen uit 't ver - le - - den de

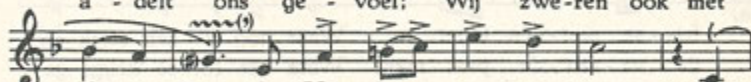
3. O Ne - der - land, o - - vrij - - heid, Gij

Noord-zee bruist en stormt, Waar vrede en Kun - sten

Geus¹ en Klau-waart² op; Zij heb-ben stout ge

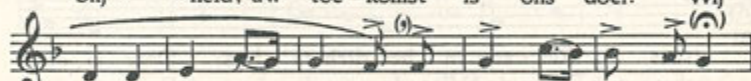
a - delt ons ge - voel; Wij zwe-ren ook met

bloei - - en, de Vrij - heid man - nen vormt; Waar

stre - - den, ver - plet der vreemden kop, hun

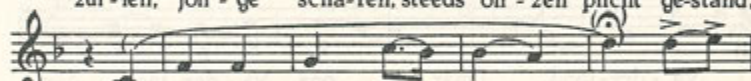
blij - - heid, uw toe - komst is ons doel. Wij

vel - den, wou - den, wei - den, als gaar - den rijk beplant,

goedhun bloed hun le - ven met mild - heid steeds verpand,

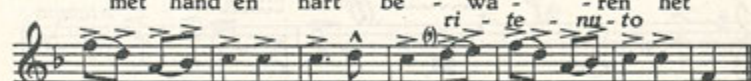
zul - len, jon - ge scha - ren, steeds on - zen plicht ge - stand,

de weel - de en vreugd ver - spre - - den: daar

om ons te kun - nen ge - - ven het

met hand en hart be - wa - - ren het

is daar is ons va - der - land, daar is ons va - der - land.

vrij - e, vrij - e va - der - land, het vrij - e va - der - land.

hei - lig, hei - lig va - der - land, het hei - lig va - der - land.

1. Uit de vrijheidsstrijd tegen Spanje, 16de eeuw. — 2. uit de strijd tegen Frankrijk, 1302.

T. EMMANUEL HIEL. M. PETER BENOIT. Uit het historisch oratorio « De Schelde », 1868. De aanvang van de melodie is dezelfde als die van het nieuwere *Wilhelmus*. K. Schott, Brussel. — Een moeilijke noot: de sol # ... Toen P. B. op 11 juli 1887 het volk te Brugge, na een muziekfeest op de Grote Markt, het lijd hoorde zingen *zonder* dit # en *met* de twee orgelpunten, wijzigde hij de oorspronkelijke lezing in die zin en schreef eigenhandig op het lijd: « Merkelyk verbeterd door Zijne Majesteit « Het Volk ». Zeer gedragen te zingen, en met een zekere wijding: het is geen strijdlid, maar een vaderlandse hymne!

ONS VADERLAND

$\text{♩} = 50$
 2 2 4 *Breed en met geestdrift*

1. Waar de Maas en Schel-de vloe - en, En de
 4. Waar de Diet - se to - nen gal - men, In de
 5. In de vreugd en in de smar - te Ligt dat

fris - se wei - den bloei - en, Waar nog ei - ken sterk en
 da - ve - ren - de psal - men, Waar het for - se krijgs - ge -
 land ons aan het har - te, Moe - dig steu - nen wij de

trots Rui - sen in het dich - te bos: Daar is ons
 schreeuw * Dreun - de * Vlaande - ren den Leeuw! * Daar is ons
 vaan, Wen het geldt ons volks be - staan. Hoog le - ve

Va - der - land, Daar is — ons Va - der - land, Dit
 Va - der - land, Daar is — ons Va - der - land, Dit
 't Va - der - land, Hoog le - ve 't Va - der - land, Dat

hei - lig pand, Dit hei - lig pand, Het scho - ne Vlaander - land!
 hei - lig pand, Dit hei - lig pand, Het e - del Vlaander - land!
 hei - lig pand, Dat hei - lig pand, Hoog le - ve 't Vlaamse land!

*

Dreun - de Vlaandren den Leeuw

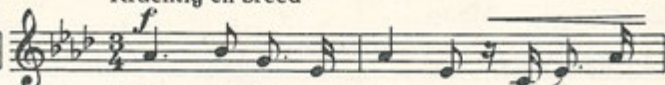
T. THEODOOR SEVENS. Ooorspr. 5 str. M. JAN BLOCKX. Met toelating van de uitgevers, Gebr. Schott, Brussel. K. Ibid.; N. L. W. I en C. P. P. B. I. — De str. kan door een solist gezongen worden; het refrein (Daar is ons V.) door de massa. De lange noten op « Daar » kloek aanhouden!

DE SCHELDE

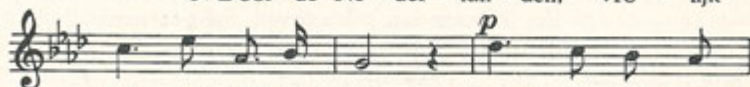
♩ = 46

Krachtig en breed

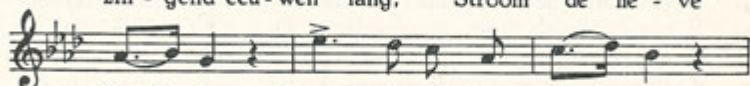
225

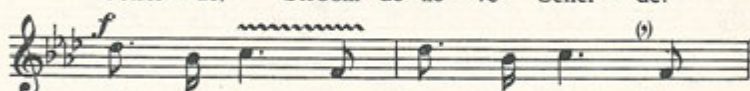
1. Door de Ne - der - lan - den, Naar de
2. Door de Ne - der - lan - den, Waar de
3. Door de Ne - der - lan - den, Vro - lijk

wij - de, die - pe zee, Stroomt de scho - ne
 krijg heeft uit - ge - woed, Stroomt de vrij - e
 zin - gend eeu - wen lang, Stroom' de lie - ve

Schel - de, Stroomt de scho - ne Schel - de.
 Schel - de, Stroomt de vrij - e Schel - de.
 Schel - de, Stroom' de lie - ve Schel - de.

Heil en le - - ven brengt ze mee! Des
 Maar de vrij - heid kost - te bloed! Toch
 Vrij van vreem - den band en dwang! Dan

jui - chen wij:
 jui - chen wij: O Schel - de! o Schel - de! o
 juicht ons kroost:

mach - ti - ge, prachti - ge vloed, - Wees ge - groet!

MIJN VLAANDREN HEB IK HARTLIJK LIEF

(♩. = 63)

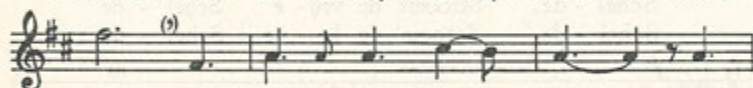
Matig

1. Mijn Vlaan-dren heb ik hart-lijk lief, Mijn
2. Des mor-gends, als de zon-ne lacht, Des
3. Des a - vonds, wen ik moe van zin, Des
4. En 'k droom dan, 'k droom van roem en macht, En
5. Mijn Vlaan-dren heb ik hart-lijk lief, Mijn

1. Vlaandren heb ik hart-lijk lief, Mijn Vlaan-dren bo-ven
2. mor-gends, als de zon-ne lacht, Dan zing ik blij, vol
3. a - vonds, wen ik moe van zin, Mijn stil - le rust - steê
4. 'k droom dan, 'k droom van roem en macht, En eeu-wen gaan voor -
5. Vlaandren heb ik hart-lijk lief, Mijn Vlaan-dren bo-ven

1. al! Mijn Vlaan - dren bo-ven al! ___ Dat
2. lust, Dan zing ik blij, vol ___ lust; ___ Zo
3. zoek, Mijn stil - le rust - steê ___ zoek, ___ Dan
4. bij, En eeu-wen gaan voor - - bij, ___ En
5. al! Mijn Vlaan - dren bo-ven al! ___ Dat

1. is 't re-frein, 't is ___ het lief - de - lied, Dat ik
2. za - - lig als ___ de bra - ve man, Die
3. bid ___ ik: "Vlaan-dren, Vlaandren lief, Mijn
4. dreu - - nend klinkt het: "Schild en Vriend!" En ik
5. is 't re - frein, 't is ___ het lief - de lied, Dat ik

1. nooit ver - ge - ten zal ___ Dat is 't re - frein, het
2. vrouw en kin - dren kust, Zo za - lig als de
3. Vlaan - dren houd u kloek! Dan bid ik: "Vlaan-dren,
4. zie mijn Vlaandren vrij! ___ En dreunend klinkt het.
5. eeu - wig zin - gen zal ___ Dat is 't re - frein, het

1. lief - de - lied, Dat ik nooit ver - ge - ten zal! —
 2. bra - ve man, Die — vrouw en kin - dren kust.. —
 3. Vlaandren lief, Mijn — Vlaandren houd u kloek! *
 4. *Schild en Vriend! *En ik zie mijn Vlaandren vrij! —
 5. lief - de - lied, Dat ik eeu - wig zin - gen zal. —

T. TH. COOPMAN. M. G. ANTHEUNIS. Hoe romantisch T. en M. ook zijn, dit lied is populair gebleven, omdat beide, ook nu nog, het volksgemoed aanspreken. K. P. Struyf, Brabantstraat 27, Gent, en in *N. L. W. I.* Deze laatste begeleiding verschilt enigszins van de oorspronkelijke, die eenvoudiger, maar ook armer is. Er verscheen ook een geslaagde *klavier-parafrase* van Mej. Callebert. — Bij het aanleren, goed het drieledige van de maat doen aanvoelen; het spelen van de klavierpartij kan daar veel toe bijdragen. Het ritme niet laten onderbreken op het einde der zinnen. Men zal dit lied zeer gebonden en met warm gevoel voordragen. Niet slepen! Zie tempo-aanduiding. Op het einde niet vertragen vóór het *rall.*! Let ook op de verdeling van de woorden over de noten, in de 2de, 3de en 4de str. Wij drukken de *oorspronkelijke* uitgave over! Het zal wel best zijn, bij massazang, het lied een toon, of althans een halve toon lager te nemen.

VLAENDEREN BOVEN AL

1. Vlaen - de - ren, dach — en nacht
 3. Vlaen - de - ren, bo - - - ven al
 5. Vlaen - de - ren, al - - - len tyt

denc ic aen — u. Waer ic ooc
 heb - bic u — lief. Ghi mi - nen
 blyf di mi — lief. Neemt van mi

ben en vaer, ghi syt mi al - tyt naer.
 lust, myn smert, ghi licht mi diep int hert
 hert en hant, neemt mi - ne trou te pant.

cresc.

Waer ic ooc ben — en vaer,
 ghi mi - nen lust — myn smert,
 Neemt van mi hert — en hant

ghi syt mi al - tyt naer. Vlaen - de - ren,
 ghi licht mi diep — int hert. Vlaen - de - ren,
 neemt mi - ne trou — te pant. Vlaen - de - ren,
vertragen

Einde

dach — en nacht denc ic aen — u.
 bo - ven al heb - bic u — lief.
 al - len tyt blyf - di mi — lief.

tijdmaat

p

2. Beem - den en vel — den staen o - ver - al
 4. O - ver - al vro - lich - heit, o - ver - al

mf

groen; — Schoon is ons lant ge - heel,
 lust — Maech - den van fier ge - laet.

tr

schoon als een lust - pri - eel, beem - den en
 cna - pen so vrom en draet! O - ver - al

vertragen

tijdmaat

vel — den staen o - ver - al groen. —
 vro - lich - heit, — o - ver - al lust. —

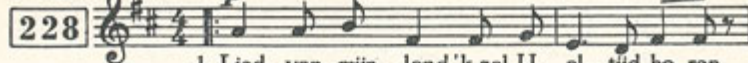
1. vlug.

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN. M. FL. VAN DUYSE K. N. L.
 W. I. — Zeer gebonden en gedragen zingen, met diep gevoel in de stem. De lange
 noten flink aanhouden: dus diep ademen. De tweede en voorlaatste maat van str. 2
 en 4 moeten speciaal ingeoeffend worden: de triolen mogen de maat niet breken.
 Uitspr. Oud-VI.

LIED VAN MIJN LAND

(♩=72)

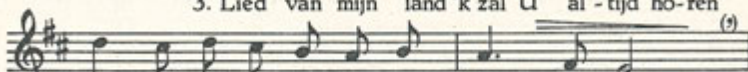
Met breed en mild gevoel.

1. Lied van mijn land 'k zal U al - tijd ho - ren

2. Lied van mijn land 'k zal U al - tijd ho - ren

3. Lied van mijn land 'k zal U al - tijd ho - ren

Uit al - le da - len der her - in - ne - ring,

Uit al - le dor - pen in de deem - ste - ring,

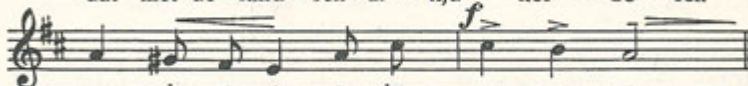
Lied van ver - lan - gen en ver - te - de - ring.

o - ver de heuv - len van rui - - send ko - ren

en uit de warm - te der hui - zen rond de to - ren

dat met de kind - ren al - tijd her - bo - ren

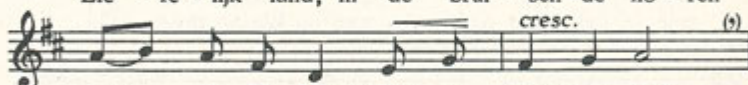
en de ri - vier in haar stei - ge - ring.

on - der de huif van de zo - mer - wind.

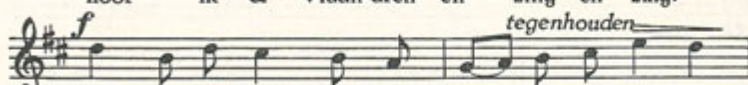
zacht met de do - den tot zaad ver - zinkt.

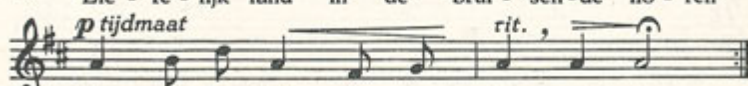
Lie - fe - lijk land, in de brui - sen - de ho - ren

hoor ik U Vlaan - dren en zing en zing.

Lie - fe - lijk land in de brui - sen - de ho - ren

hoor ik U Vlaan - dren en zing en zing.

T. A. VAN WILDERODE. M. IGNACE DE SUTTER. K. JEF VAN HOOFF. « de Crans ». — Uitgegeven met klavierbegeleiding in 1951 is dit lied zeer snel populair geworden in Vlaanderen. Is het door de enigszins mysterieuze maar zinnvolle tekst, of door de gevoelloze, warme melodie?... Opgepast om bij het inzetten van het eerste woord van het derde vers van elke strofe (over, en, dat) niet te accentueren!

VLAANDEREN

(♩ = 63) *Gevoelvol-breed*

229

1. 't Zijn wei - den als wie - gen - de zee - ën, Die
 2. Uit beel - den en doe - ken en zan - gen, Uit

groe - nen langs stroom en ri - vier, Hier
 al wat een kun - ste - naar schiep, Straalt

vre - di - ge dorp - kens, daar stee - - ën Die
 gij als met to - ver om - han - - gen, Zo

rij - zen met to - rens vol zwier. 't Zijn
 in - nig ge - voeld en zo diep. Gij

we - li - ge vel - den en wou - den, Of
 spie - gelt den aard u - wer kin - dren, Gij

vlak - ten der hei - de vol rust. O,
 vindt in hun wer - ken u weer. Hoe

'k wil in mijn har - te be - hou - den Die
 zou mij - ne lief - de ver - min - dren, U

schoon - heid, mijn op - per - sten lust. Voor
 min - nen wil ik meer en meer.

Vlaan - de - ren, Vlaan - de - ren tril - le Mijn
 har - te vol geest - drift en vuur; Mijn
 land is het land van de stil - le De
 vreed - za - me bre - de na - - - tuur!

T. WILLEM GIJSELS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Kinderliederen.*
 — Zowel de intonatie- als de ritme-moeilijkheden moeten degelijk aangepakt worden.
 Pas daarna kan de melodie natuurlijk, in haar sierlijke, brede deiningen, voorge-
 dragen worden.

IK KAN U NIET VERGETEN

(♩. = 50) *Zeer innig*
 230 *p*

Ik kan U niet ver - ge - ten. O
 sim - pel lan - de - kij, bij men - sen die veel
 we - ten veel heb - ben en veel zijn! Ik

1. De dichter, geboren te Deerlijk, uit eenvoudige ouders — zijn vader was vlas-
 werker — werd leraar, gevierd dichter, en kwam aldus in aanraking met geleerde en
 invloedrijke mensen...

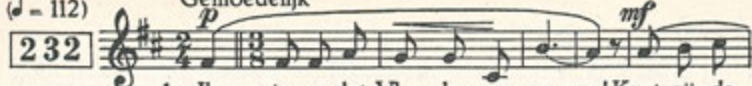
heb U nooit ver - lo - ren uit de ogen van mijn ziel, mijn
 dorp - ke en mijn to - ren en vaders zin - gend wiel. Dat
 zin - gend wiel van va - der, het bracht met staag ge - ruis, den
 rij - ken a - vond na - der en 'tbrui - ne brood in
 huis _ Draait door mijn zang bij
 tij - den een har - de ron - ken rond, _ Het
 maakt in lust en lij - den mijn ar - men trots ge - zond.

T. RENE DE CLERCQ. M. RENAAT VEREMANS. Met toelating van de uitgever: De Ring. K. Ibid. — De melodie biedt veel intonatiemoeilijkheden; deze overwinnen door veelvuldige trefoefeningen op de aangeduide moeilijke plaatsen. De stemmige, zangerige melodie vraagt een zeer gebonden voordracht; een bescheiden « portamento » op sommige toonaasten zal niet misplaatst zijn.

HET LIED VAN NELE¹

(♩ = 112)

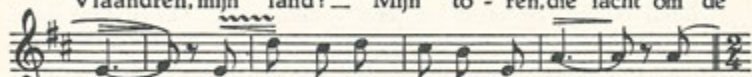
Gemoedelijk

1. Ik zie er dat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij de
2. Ik zie er dat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij het
3. Ik zie er dat Vlaandren zo ge - ren! Kent gij dat

Taal van mijn land? — De taal is het niet van de
Volk van mijn land? — Het wroet om ver - lost van de
Vlaandren, mijn land? — Mijn to - ren, die licht om de

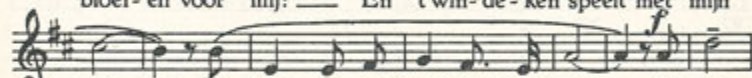
He - ren Ik wei - ger die He - ren mijn hand — Mijn
He - ren Het eet er een rog - ge - nen kant. — Het
He - ren Is daar bij mijn bo - men ge - plant. — Mijn

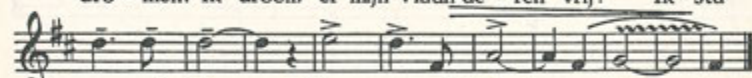
Taal is de zon van mijn gaar - de.² Mijn Taal is een
zendt naar den Y - zer zijn hel - den, En Vlaan - de - ren
dak is er rood als mijn ro - zen, Mijn ro - zen, ze

lied van den Mei, — Mijn Taal is 't ge - bed van ons
oogst er zijn loon: — Een kruis - ken van hout in de
bloei - en voor mij: — En 't win - de - ken speelt met mijn

aar - de En die er op trapt, trapt op mij! Ik sta
vel - den, Met spot van zijn klauwaarts tot kroon! Ik sta
dro - men: Ik droom er mijn Vlaan - de - ren vrij! Ik sta

voor mijn Vlaams, 't Vlaams van mijn land, van Vlaan - dren!
voor mijn Volk — 't Volk van mijn land, van Vlaan - dren!
voor mijn Land, 't Land van mijn hart, mijn Vlaan - dren!

1. De bruid van Tijl Uilenspiegel; verpersoonlijkt het hart van Vlaanderen; de klok in de IJzertoren te Diksmuide draagt ook die naam — 2. tuin.

T. JOHAN DE MAEGT. M. EMIEL HULLEBROECK. K. Zes Lieder. 19de r. — Het voorspel voor klavier staat in de $\frac{2}{4}$ maat; vandaar het ongewone begin: de eerste noot op « Ik » behoort nog tot dit voorspel. De klavier-begeleiding maakt de anders moeilijke modulatie aan de 9de maat voor de zangers gemakkelijk. Tweede deel, tot aan « Ik sta... » zeer zacht voordragen.

KERLINGALAND¹

$\text{♩} = 63$ Kloek en breed

233

1. Waar de kere-len woon - den, — Daar won-en wij
 2. Want de kere-len min - den, — be-vrijd-den dit
 3. Wat de kere-len won - nen, — be-wa-ren wij

 goed; Waar de ke-re-len woon - den, — daar wonen wij
 land, Want de ke-re-len min - den, — bevrijdden dit
 vrij, Wat de ke-re-len won - nen, — be-wa-ren wij

 goed. Daar golft op de vo - ren Het we - li - ge
 land. Zij steun - den den standaard En red - den den
 vrij. Wij ha - ten wat vals is, Be - strij - den wat

 ko - ren, Daar we - ren de dui - nen den reu - zi - gen
 land - aard, Al leef - den ze bij e - nen rog - ge - nen
 wals² is, Ver - schoppen den waan en de dwin - ge - lan -

 vloed...
 kant... O Ker - lin - ga - land, O Ker - lin - ga - land, O
 dij...

 Ker - lin - ga - land, ge - groet!

1. Land van de Kerels, dus Vlaanderen (zie nr 212). — 2. oneigen, Zuiders, Frans.

T. THEODOOR SEVENS. M. KAREL MESTDAGH. K. N. L. W. I. —
 Let op de aangeduide intonatie-moeilijkheden. In het refrein de triolen flink rit-
 mieren! Men zal de laatste lettergreep van « woonden » enz. voorzichtig, zonder
 ruwheid neerzetten op de lange noot en daarna wat aanzwellen. Wat de uitdrukking
 betreft, elke strofe moet apart behandeld worden. Zo in het midden, aan *p*, de eerste
 strofe zacht en gebonden; de tweede geritmeerd en met nadruk; de derde met ver-
 beten kracht. De tweede stem in het refrein werd ontleend aan de klavierbegelei-
 ding; in de laatste strofe kan men op de laatste noot de vier noten van het fa-groot-
 akkoord nemen... Oorspronkelijk staat het lied in *sol* groot. De klavierbegeleiding is
 gemakkelijk, effectvol en practisch onmisbaar...

HET KAERELSLIED

(d. 56) **Manhaftig**
 235 *mf*

1. Ic wil van den kaer - le¹ sin - ghen, Al
 2. Hi es - ser⁸ een vriman ghe - bo - ren. Ter
 3. Hi - ne wert niet den ru - ter een sla - ve, Ter

met si - nen lan - ghen baert; Hi - ne²
 see, upt velt of int bos. Waer -
 ker - mes - se blijf - ti gaen, Met

laet ghe - nen ru - ter hem dwin - ghen: On -
 om sou gheenplec hem be - ho - ren, Gheen
 ghes - pen, knyf⁹ en - de sta - ve,¹⁰ Sin

tem - baer so es hi van aert. En -
 plec vor een paert oft een os? Die
 wyf met een man - tel - kin aen. Daer

de of si - ne clee - der ont - naeit syn, Sin
 ru - ter heeft al - les ghe - no - men: Men
 py - pen die cor - ne - mu - sen; Daer

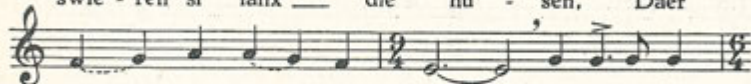
1. Bewoner van de West-Vlaamse kustvlakte, ten tijde van Zannekin († 1328); de « kerels » handhaafden lange tijd hun onafhankelijkheid tegenover de graaf en de « ridders » — 2. hij en — 8. is er — 9. mes — 10. stok.

hoofd met een hoet-kin³ ghe - capt; — En-de
 cru - pet, als hi ghe - biet. — Bi
 sprin - ghen en-de dan - sen si ront, — Daer

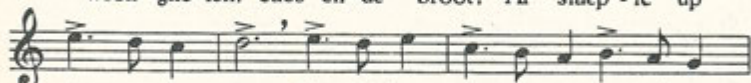
mach sin ca-proen⁴ ooc ver - draeit syn, Sin
 du - nen, bi vlac - ten, bi stro - men, Dat en
 swie - ren si lanx — die hu - sen, Daer

scoen en - de cou-sen ghe lapt; Al e - ti⁵ maer
 doet die kae - rel niet! Al e - ti maer
 sin - ghen suut¹¹ lu - der mont: *Al e - tic maer

wron - ghe-len,⁶ caes en-de broot; Al slaep - ti up
 wron - ghe-len, caes en-de broot; Al slaep - ti up
 wron - ghe-len, caes en-de broot; Al slaep - ic up

stro en-de cruut; Vri als het veu - len, en ken-ti⁷ gheen
 stro en-de cruut; Vri als het veu - len, en ken-ti gheen
 stro en-de cruut; Vri als het veu - len, en ken-ic gheen

noot, — En-de lacht die ru - ters uut. —
 noot, — En-de lacht die ru - ters uut. —
 noot, — En-de lach die ru - ters uut. —

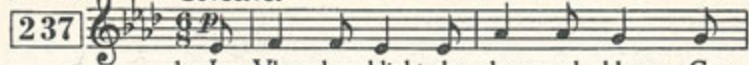
3. hoedje — 4. hoofddeksel — 5. eet hij — 6. gestremde melk — 7. kent hij —
 11. zij uit.

T. J. DE GEYTER. Oorspr. 5 str. M. FL. VAN DUYSE. Uit het epos *Keizer Karel en het Rijk der Nederlanden*. K. N. L. W. I. — Woorden en melodie zijn in oud-Vlaamse balladestijl opgevat. Eigenlijk is dit « Kerelslied » een dichterlijke vervorming en omkering van een oud spotlied van de ridders tegen de kerels. — De woorden vergen een krachtige articulatie. Uitspr. Oud-Vl.

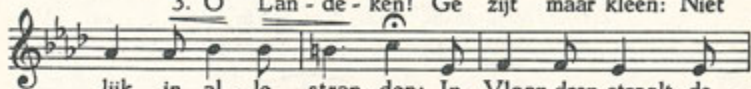
IN VLAANDREN

(♩. = 46)

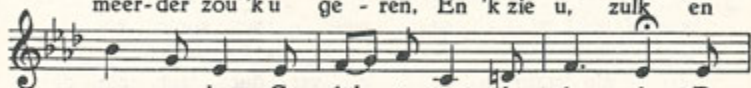
Gevoelvol

1. In Vlaandren blinkt de he - mel blauw, Ge -
 2. Lijk el - ders riekt de roos hier goed, Hier
 3. O Lan - de - ken! Ge zigt maar klein: Niet

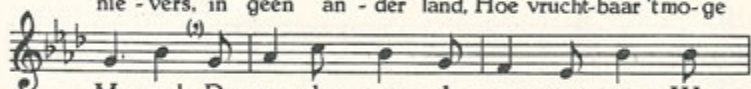
lijk in al - le stran - den; In Vlaan - dren straalt de
 klinkt der vo - glen ta - le, En Phi - lo - me - le
 meer - der zou 'ku ge - ren, En 'k zie u, zulk en

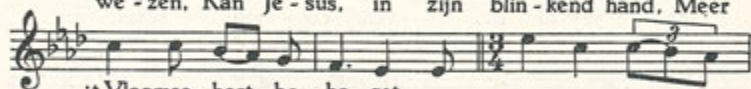
mor - gendauw, Ge - lijk in an - dre lan - den. De
 zingt er zoet, Al heet zij Nach - te - ga - le. De
 is er géén, En 'k zie u toch zo ge - ren! En

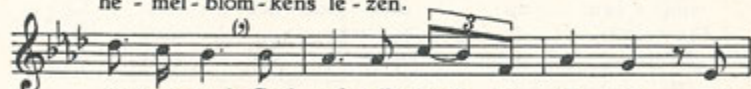
Maan bij ons is geen Go - din, Maar 't beekder zui - vre
 jon - ge wief - ster galmt heur lied, Van 's mor - gens vroegaan
 nie - vers, in géén an - der land, Hoe vrucht - baar 't mo - ge

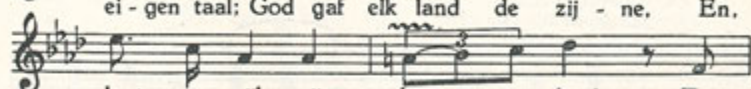
Ma - ged, De moe - der van de zoe - te min, Wier
 't pol - ken, En z'antwoordt dien ze niet en ziet Den
 we - zen, Kan Je - sus, in zijn blin - kend hand, Meer

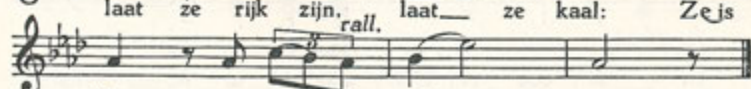
't Vlaamse hert be - ha - get.
 leeu - werke in de wol - ken. Mijn Vlaandren spreekt een
 he - mel - blom - kens le - zen.

ei - gen taal; God gaf elk land de zij - ne, En,

laat ze rijk zijn, *rall.* laat ze kaal: Ze is

Vlaams en ze is de mij - - - ne.

O MYN DIETSC!

Sterk geritmeerd

♩ = 69)

mp Niet te langzaam

238

1. Hoe min - nic¹ di, o Dietsc, myn ta - le! Du
 2. Mer vres - se - lic⁵ don - ders - tu⁶ in den o - ren, Wan -
 3. O Diet - sche ta - le, moghes tu bli - ven Die

waers,² so³ mi - ne moe - der sprac, so
 neer du tfolc roeps up tot - ten strijt, _____
 co - nin - ghin - ne al o - ver dat lant. En - de

soet als 't liet der nach - te - ga - le Die
 Te - ghen ti - ran - ne die het ver - do - ren⁷ O
 o - - ver hen die als _____ kei - ti - ven⁹ Te

sing - hen up den groe - nen tac, Die
 Dietsc dan don - ders - tu bout⁸ en - de wijt... O
 scher - ne¹⁰ di dri - - ven, co - me scant, Te

sing - hen up den groe - nen tac. O
 Dietsc dan don - ders - tu bout en - de wijt.. O
 scher - ne di dri - - ven co - me scant. O

Een weinig breder

Voor drie gelijke stemmen ad lib.

Diet - sche ta - le so clae - en - de hel - als
 ta - le coe - ne, Dan clincs tu fel - als
 ta - le van gou - de, so nie - mand el¹¹ - Di

1. minne ik — 2. gij waart — 3. toen — 4. kristaal — 5. vreselijk — 6. dondert gij
 — 7. bespotten — 8. stout — 9. snoodaards — 10. spot — 11. anders.

een ker - sta - le⁴ — di min - nic wel! — O
 een cla - roe - ne — di min - nic wel! — O
 min - nen sou - de. — Ic min - ne di wel! — O

Diet - sche ta - le so claer en - de hel — Als
 ta - le coe - ne. Dan clincs tu fel — Als
 ta - le van gou - de, so nie - mand el — Di

een ker - sta - le di min - nic wel!
 een cla - roe - ne di min - nic wel!
 min - nen sou - de Ic min - ne di wel!

T. SERVAES DAEMS. In oud-Vlaamse trant. M. STAF NEES. K. «De Ring», Antwerpen. — De aanpassing van de woorden aan de melodie in de 2de en 3de str. speciaal verzorgen. Het driestemmig refrein is zeer effectvol. Let ook op het verschil van stemming tussen de drie strofen. De eerste zal men met warm gevoel voordragen; de tweede met kracht, de derde met vurige geestdrift. Uitspr. Oud-Vl.

PSALM

(♩ = 50) Matig

239 *mf*

God, on-ze Heer! Gij — zijt de Heer der He-ren, Gij
 draagt de — we - reld op — Uw hand;
 lacht Geopen volk, het bloeit in roem en e - ren.

keert Gij Uw blik - ken, 't stort in 't zand.

zacht God, on - ze Heer! Gij loecht wel - eer op Vlaandren, toen

was het mach - tig, — schoon en — fier,

kluis - ters en juk, het — sloeg ze ruw aan spaandren,

“Vrij - heid en Ne - ring” klonk het — hier —

breed God, on - ze Heer, wil 't jong geslacht aan - ho - ren, red

vertragen Vlaan - dren uit zijn die — pen — val,

f ze - gen den eed door al - len trouw ge - zwo - ren:

zo breed mogelijk Vlaan - dren, Vlaan - dren bo - ven al!

T. ALBRECHT RODENBACH. M. ADOLF DE GRAEVE. K. A. De Graeve, Tempelhof 4, Brugge. — De eerste en tweede str. kunnen door een solist of een groep solisten gezongen worden; de derde str. door de massa. Van Hoof bewerkte dit gedicht voor 4 st. mannenk. a capella.

NEEMT MY INDER HAND

$\text{♩} = 50$ Statig *PA* *mf*

245 Neemt my in - der hand. Hoort in 't kort ver - kla - ren.

C *D*

Wat ons hier in 't land Al is we - der - va - ren.

I. en M. uit VALERIUS' *Nederlandsche Gedenck-clanck*, die niets anders is dan een geschiedenis van de beroerten in de Nederlanden van het begin tot in 1625; deze « canon met 4 » staat op de titelbladzijde. Daarmede wordt de tekst zonder meer duidelijk. — Geen fa kruis in de eerste maat!

GROENINGE

$\text{♩} = 120$ Met geestdrift *ff*

246 Het Vlaam - se heer! staat im - mer pal, daar

't win - nen of daar 't sterven zal: _____ al

1. heir, leger.

hier, al daar, aan lan-ge lan-sen, de leeu-wen
 dan-sen? — 1. De win-den schudden, met ge-
 2. Ha-rop! ha-rop! de trom-pe⁸
 weld, de zwar-te blom-me in 'tge-luw veld,³ de
 steekt; de boei-en los, de ban-den breekt! Ten
 kwa-den zien, be-nēen hun tran-sen,⁴ de
 vij-and in! — Dat op-zijn schan-sen, de
 leeu-wen dan-sen Met be-ze-men zo ko-men
 leeu-wen dan-sen! Sta vuist en voet de va-ne om-
 ze af, om 't Vlaam-se volk, af te ran-sen,⁵ als
 trent! En gij die God noch e-re en kent — ruimt
 ij-del⁶ kaf dat 't zwaard on-weerd⁷ is, De leeu-wen
 ba-ne, eer op uw ve-ge ban-sen⁹ De leeuwen
 dan-sen! de leeu-wen dan-sen! de leeu-wen dan-sen!
 dan-sen! de leeu-wen dan-sen! de leeu-wen dan-sen!

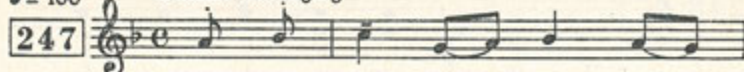
2. de heraldische zwarte leeuw van Vlaanderen op het gouden veld der kleine vaandels, hoog aan de lansen geknoopt, wappert in de wind — 3. zie 2 — 4. de torentransen van de Kortrijkse burcht, van waaruit enkele voornaam Franssen de strijd heten te hebben gevolgd — 5. ranselen — 6. ledig — 7. onwaardig — 8. trompet — 9. den dood gewijde, stervensgerede rompen (Zie Jubileumuitgave van G. Gezelle's werken).

T. GUIDO GEZELLE (Uit « Groeninge'ns grootheid », Laatste Verzen). M. JEF VAN HOOFF. K. Uitgave « De Crans », Antwerpen. — Niet gemakkelijk! Ritme verzorgen! (Aangeduide plaatsen inoefenen; ingewortelde fouten uitroeien). Overigens stipt de ritme- en nuanceringstekens onderhouden. Het zal wel best zijn, bij samenzang, het lied een halve toon lager te nemen. Goed staplied.

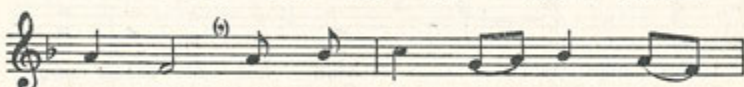
GOEDENDAG

♩ = 100

Gaande beweging

1. *Goe - den - dag!* klinkt eer - en —
2. *Goe - den - dag!* dat ge - ve —
3. *Goe - den - dag!* dat woord des —
4. *Goe - den - dag!* dat wordt een —
5. *Goe - den - dag!* dat woord heeft —

1. vriend-lijk, 't Vlaam-se groet - woord hier en —
2. God u! zei men eer - tijds vroom ge - -
3. vre - den, 't woord der vriend- schap o - -ver - -
4. wa - pen en hij voegt bij — raad en —
5. Frank - rijk eens te Kort - rijk — wel ge - -

1. daar, — of 'teen groot man of 'teen
2. zind, — en het kind zei — 't zij - nen!
3. al, — maar wee hem die 't kreu - pel - -
4. daad — 't al - tijd moe - dig — Vla - mings -
5. leerd³ — en de Frans bijt — nog zijn

1. klein is, of't de Ko - ning zel - ve waar' —
2. va - der en de va - der 't zij - nen kind. —
3. her - tig² tot den Vla - ming zeg - gen zal! —
4. her - te, dat naar recht en vrij - heid staat! —
5. kne - vels,⁴ Als ge in't Vlaams hem sa - lu - eert. —

1. Aan zijnen — 2. vals van hart — 3. op de Groeningekouter, waar de « goedendag », als wapen, een belangrijke rol speelde — 4. geeft nog tekens van spijt.

T. GUIDO GEZELLE. M. JEF VAN HOOF. K. Uitgave « De Crans », Antwerpen. — Het tempo is langzamer dan men zou denken; toch moet het lied flink geritmeerd voorgedragen worden. Let op het verschil van stemming van strofe tot strofe. De laatste strofe wordt « levendiger en krachtiger » uitgevoerd, zoals de toondichter het aanduidt. De mooie pianobegeleiding zal dit « volkslied » kracht en kleur bijzetten. Bruikbaar als staphied.

WILLEM VAN SAEFTINGEN

Stapmaat
(♩ = 108) *f* *Krachtig-bezield* (9)

1. Ju - tho, voor-uit en dap - per, Ju -
2. 't Was Wil - lem, die uit 't kloos - ter Kwam
3. 'Har - op! de zwaar - den sid - dren, Daar
4. En toen uit el - ken to - ren De

1. tho mijn paard! ——— Mijn har - te draaft nog
2. van ter Doest, ——— Een vro - me zie - le -
3. valt het hoofd ——— Van Ro - brecht, 't hoofd der
4. ze - ge klonk, ——— De slag der Gul - den

1. rap - per Te strij - de waart. ——— Te
2. troos - ter, Die strij - den moest. ——— Hij
3. rid - dren God zij ge - loofd! ——— Nu
4. Spo - ren De vrij - heid schonk; ——— Toen

1. Kor - trijk in de beem - den, Wordt 't pleit be -
2. droeg op pries - ter - klee - ren Het pant - ser
3. met ge - rust ge - we - ten Naar 't kloos - ter
4. bad in 't stil - le duis - ter Van 't kloos - ter -

f *Krachtig*

1. slecht, Daar gaapt het graf voor vreemden Of voor ons recht?
2. zwaar, Om 't Va - der - land te we - ren Uit groot ge - vaar.
3. weer. Is niet mijn plicht ge - kwe - ten Naar recht en eer?
4. graf, De held die roem en luis - ter Aan Vlaandren gaf!

T. WILLEM GIJSSELS. Jammer dat de woorden van de 2de en vooral van de 3de strofe zo slecht passen op de melodie. In de 2de « klooster » verbinden met « kwam ». M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Kinderliederen*. — Tweestemmig gezongen moet het lied zonder begeleiding uitgevoerd worden!

HET BLIJHEIDSLIED

(♩ = 66)

Vrolijk

249

1. De bei-aard speelt zo schoon hij kan, De
 2. Voor-goed ver-ge-ven zij de hoon, Ver-
 3. Het schal-le bo-ven veld en woud En

vreug-de heerst al - om; Met bloe-men kroont de
 ge - ten ook het wee: Nu schalle uit slot en
 o - ver land en zee: Ge - not en heil aan

vrouw haar man, De bruid haar brui - de - gom!
 poor - ters - woon, Het lied van heil en vrée! De
 jong en oud, Aan al - len vreugd'en vrée!

vo - gel kweelt zo hel en blij, Het wind - je speelt zo

vrij! En - blij En - vrij Ons - volk ter eer Is -

Vlaandren weer. En - vrij En - blij is - Vlaanderland nu

weer! Men strooi - e kruid en pal - men uit bij klank en

zang! Hou eeu - wig stand, O Hei - lig Va - der - land.

I. THEODOOR SEVENS. M. KAREL MESTDAGH. K. *Het Vl. Lied*,
 Uitg. Davidsfonds, 1954. Het « Blijheidslied » is een volkslied uit de cantate « *De
 Zege van Groeninge* » (1902). — Een moeilijke trek op « zo hel ». Die sol ♯ zuiver
 nemen! Bij het inoefenen eerst laten voorafgaan door *la*; bij het begeleiden, de mo-
 dulatione reeds op de *si* laten horen. « De vogel kweelt » enz. zal men zacht, maar zeer
 zangerig voordragen. Dit lied kan ook als stapmars worden gezongen; dan natuurlijk
 zonder tempo-veranderingen. In de cantate wordt de 1ste strofe door vrouwenst.,
 de tweede door mannenst. en de derde door beide samen, *ff* uitgevoerd.

STROOIT BLOEMEN ★

Allegretto con grazia
SOLISTEN

♩ = 108

250

p Strooit bloe-men op hun weg, — vlecht kro-nen voor de
cresc.
hel - den, vlecht kronen voor de hel - den, Strooit bloemen op hun
mf **TUTTI**
weg! Strooit bloemen op hun weg, — vlecht kronen voor de
cresc.
hel - den, vlecht kro-nen voor de hel - den, Strooit
dim. *p* **SOLISTEN** *cresc.*
bloe - men op hun weg! Zij ke - ren uit den strijd, die
mf *dim.*
't volk in eer her - stel - den! Zij ke - - - ren
mf **TUTTI**
uit den strijd, die 't volk in een her - stel - den! Zij
dim.
ke - - ren uit den strijd die 't volk in eer her -
eer,
p
stel - - - den! Strooit bloe-men op hun
— in eer her - stel - den!
pp
weg, vlecht kro - nen voor de hel - den! Strooit

bloemen! Vlecht kro-nen! Strooit bloemen!

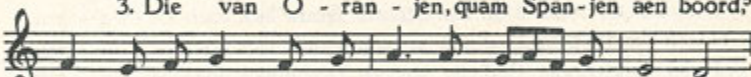
T. JULIUS SABBE M. EDGAR TINEL. Uit de cantate « De Klokke Roeland ». Als de Vlaamse strijders zegepralend van de Groeningekouter terugkeren, worden zij onthaald op huldegezang van de grijsaards, op triomfgelui van « Roeland » en op het gratievol, blijde zingen van vrouwen en kinderen: « Strooit bloemen... ». K. Schott, Brussel. — Een betrekkelijk gemakkelijk driest. koor voor *gelijke stemmen*; het zal best klinken voor meisjes- of knapenstemmen; het kan echter ook door mannenkoor uitgevoerd worden. Het gaat « a capella », al zal het mooier klinken met de klavierbegeleiding er bij. Enkele varianten van de 2de en 3de stem werden overgenomen uit « De Notenleer » door Hullebroeck, voor het geval, dat dit koor a capella uitgevoerd wordt. Een toon lager genomen, zal het beter binnen het bereik van gewone stemmen liggen.

HET BELEG VAN BERGEN-OP-ZOOM

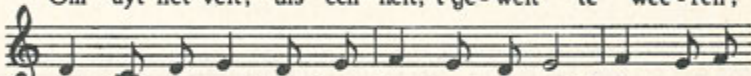
$\text{♩} = 72$ Met verbeterd kracht

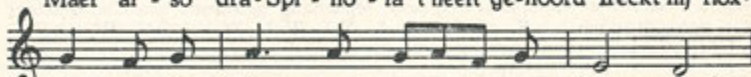
1. Merck toch hoe sterck nu int wercksich al steld,
2. 't Moe-di-ge, bloe-di-ge, woe-di-ge swaerd
3. Die van O-ran-jen, quam Span-jen aen boord;⁵

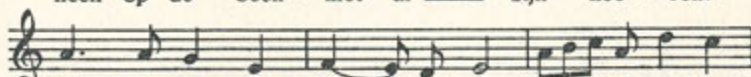
Die t'al-len tij soo ons vrij-heijt heeft be-stre-den.
Blonck en het klonck dat de von-cken daer uyt sto-ven
Om uyt het velt, als een helt, 't ge-welt te wee-ren;

Siet hoe hij slaeft, graeft en draeft met ge-weld, Om on-se
Be-ving en le-ving, op-ge-ving der aerd, Won-der ge-
Maer al-so dra⁶ Spi-no-la 't heeft ge-hoord Treckt hij flox⁷

goet, en ons bloet, en on-se ste-den!
don-der nu on-der was, — nu bo-ven,
heen op de been⁸ met al — zijn hee-ren.

Hoor de Spaen-sche trom-mels slaen! Hoor Maraens¹ trom-
Door al't mij-nen en 't ge-schut Dat men daeglijcx
Cor-du-a⁹ kruid spoe-dig voort, Sach daer niet te

1. Schimpwoord voor Spanjaard — 5. de partijgangers van Oranje wonnen het op de Spanjaards — 6. bekend Spaans veldheer — 7. fluks, gezwind — 8. hij gaf het beleg van de stad op — 9. Cordua en Velasco zijn Spaanse namen, hier gebruikt om woordenspelingen te vormen met kruid (kords-wagen, d.i. kruiwagen) en vlas.

Duyt - schen² bloet. Den Va - der - lant ghe -
Godt mijn Heer! Op U so wil ick

trou - we Blijf ick tot in - den doet! Een
bou - wen, Ver - laat mij nim - mer - - meer! Dat

prin - ce van O - ran - jen³ Ben ick,
ick doch vroom⁵ mach blij - ven, U die -

vrij, on - ver - veert, Den Co - - - ninck
naer 't al - ler - stont, Die ty - - - ran -

van His - pan - jen⁴ Heb ick al - tijd ghe - ëert.
ny⁶ ver - drij - ven, Die mij mijn hert door - wont.

2. zijn vader was Otto van Nassau.

3. prinsdom Oranje, in Frankrijk — 4. Spanje; Willem van Oranje was de ziel van de opstand tegen Spanje, doch de dichter laat hem hier nog zijn loyaliteit tegenover de koning van Spanje bevestigen — 5. sterk — 6. van de hertog van Alba.

T. Wordt toegeschreven aan FILIPS VAN MARNIX VAN St ALDEGONDE; er bestaat echter geen rechtstreeks bewijs van zijn auteurschap. Oorspr. 15 str. De oudste lezing komt voor in « Een nieu Geusen lieden boecxken », 1581. Werd waarschijnlijk na de mislukte veldtocht van 1568 gedicht. M. In de vorm zoals boven komt de melodie overeen met de lezing voorkomend in VALERIUS' *Gedenck-Clanck*; zij is officieel in Noord-Nederland. Eigenlijk stamt zij uit Frankrijk; het *Geusen lieden boecxken* zegt uitdr. « na de wijze van Chartres ». Deze laatste ontstond waarschijnlijk uit een trompetsignaal (sonnerie). Zie, over T. en M. VAN DUYSE in O. N. L. nr 433. De lezing van T. en M. zoals boven opgegeven werd overgenomen uit « *Kun je nog zingen* », Noordhoff, Groningen, 1941. Sedert begin dezer eeuw is het Wilhelmus de Noord-Ned. nationale hymne. W. J. Hofdijk noemt haar « Elegie van het lijdend, krijgsvang van het strijdend, dithyrambe van het triomferend Nederland. » In Zuid-Nederland wordt het Wilhelmus eerder beschouwd als symbool van de Groot-Nederlandse gedachte. K. N. V.; « *Kun je nog zingen* »; Z. J. IV; C. P. P. B. I en O. V. I. — Let op de maatveranderingen! Voordragen als een koraal: breed en gebonden, met bijna religieus gevoel. Uitspr. Ned.

WIE DAT SICH SELFS VERHEFT

$\text{♩} = 60$ **Krachtig**

253

1. Wie dat sich selfs ver - heft te - met¹ Wert
 2. Doch't schijnt dat ner - gens ghy nae vraegt, Ghy
 3. De god - loos groeyt een wyl seer wel, Doch

wel een ar - me sle - ter?² Duc d'Alf, u beeld³ tot
 wilt het al ver - scheu - ren; Maer die daer doet wat
 't eyn - de staet te vree - sen; Siet, Lu - ci - fer quam

spyt ge - set, Waer af - ge - bro - ken
 God mis - haegt, Sal 't eyn - de noch be -
 in de — hel Door zijn hoo - veer - dig

be - ter. U boo - se daed, die ghy begaet, Bij
 treu - ren, Als hy, vol noot, sal naeck en bloot, Voor
 we - sen, Daer't volk sich al aen spie - glen sal, In - -

al - len toch on - ly - dig is, En
 Go - des oor - deel schul - dig staen, On -
 dien se soe - cken goe - den spoet; Want

stry - dig is Met on - zer lan - den staet.
 dul - dig gaen, Ver - we - sen tot - ter doot.
 ho - gen moet Gaet al - tydt voor den val.

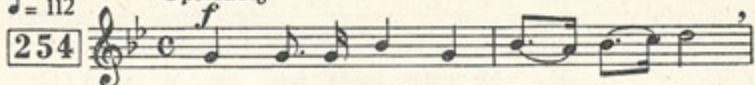
1. somtijds(?) — 2. sukkel — 3. Alva had zich te Antwerpen, in de citadel, in 1571, een voor het Nederl. volk zeer smadelijk standbeeld laten oprichten. Het lied vertolkt de verontwaardiging van het volk daarover — 4. voorspoed.

T. ADRIAEN VALERIUS: *Nederl. Gedenck-clanck* (1626). M. Van Engelse oorsprong, op de wijze van « Het Schoenlapperken » (The Cobbeler). K. N.L.W. I, Z. J. III en N. V. I. — Uitspr. Ned.

HELPT NU U SELF

♩ = 112

Opstandig

1. Helpt nu u self, zoo helpt u — Godt,
8. O Ne - der - landt, ghy zyt be - laen,

Uut der ty - ran - nen bant en slot! Be -
Doodt en - de le - ven voor u staen: Dient

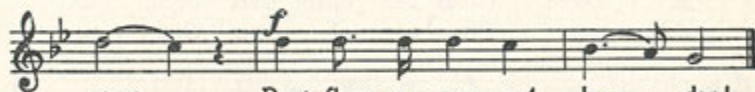
nau - de² Ne - der - lan - - den, Be - -
den ty - ran van Span - - gien, Dient

nau - de Ne - der - lan - - den;
den ty - ran van Span - - gien,

Ghy draecht den bast³ — al om — u —
Of volgt, om hem — te we - - der -

strot, Rept flux uw vro - me⁴ han - den!
staen, Den Prin - ce van O - ran - gien.

1. In 1570 vaardigde Alva de bij het volk zeer gehate belasting van de « tiende penning » uit. Het lied is een geweldig en bij plaatsen brutaal protest tegen de tiende penning — 2. in het nauw gedreven, verdrukt — 3. koord — 4. sterke.

T. Uit het *Geuse liet-boeck* (1603). Oorspr. 8 str. M. De oorspr. melodie is ontleend aan een lied uit *Souterl.* 1540. WILLEMS plaatste de melodie van « Die vogelkens in der muten » op deze tekst; F. GEVAERT heeft deze verder bewerkt (zie hierboven) en er een klavierbegeleiding voor geschreven. Het is in die vorm, dat zij opnieuw populair geworden is. K. N. L. W. I (bewerking van GEVAERT); C. P. P. B. I; en N. V. — Het lied vraagt een flink geritmeerde voordracht. Uitspr. Oud-Ned.

O NEDERLAND ! LET OP U SAECK

$\text{♩} = 104$ Met kracht

255

1. O Ne - der - land! let op u saeck, De
 2. Neemt acht op u - wer Lan - den staet, U
 3. Be - schut, beschermt, be - waerd u lant, Let

tyt en stont is daer! Op - dat nu in den
 volck end' ste - den meest Sy sterck, end' daer is
 op het Spansch be - drog; Ey, laet niet ne - men

hoek niet raeck, U vry - heid die voor - waer, U
 raet en daet, Van outs al - tyt ge - weest. U
 uyt u hant, U pre - vi - le - gien toch: maer

ou - ders heb - ben dier ge - cocht, Met goet en bloet en
 a - del is man - haf - tich vroom? Men vind niet haers ge -
 thoont u elck een man vol moet, in t'hou - den van u

le - ven: Want sy werd nu gantsch en
 lij - cken; Houd den Span - jaert doch, ick
 wet - ten, Bo - ven al dient God, en

't ee - ne - mael gesocht Tot niet te zyn ver - dre - ven.
 bid u, in den thoom, dat hy van ons mag wy - cken.
 valt Hem steeds te voet, Dat Hy op u mag let - ten.

1. Don Juan van Oostenrijk was in 1576 uit Spanje in Luxemburg aangekomen, van waaruit hij aan de Raad van State een schrijven richtte met vredesvoorstellen namens de koning. Het lied is niets anders dan een waarschuwing aan de Nederlanden om niet in de val te lopen. — 2. sterk.

T. ADRIAEN VALERIUS: *Nederlandsche Gedenck-clanck* (1626). M. Toegeschreven aan J. VREDEMAN (rond 1600). K. N. L. W. I; C. P. P. B. I; N. V. I; Z. I. IV (Bewerking voor 3 gel. st.); O. V. I; S. S. 1945. — Deze klavierbegeleidingen hebben alle fa \sharp in 't voorlaatste vers. — Uitspr. Ned.

WILT HEDEN NU TREDEN

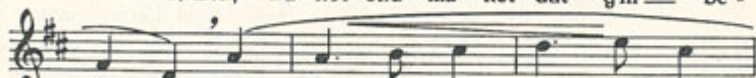
♩ = 96

Met wijding

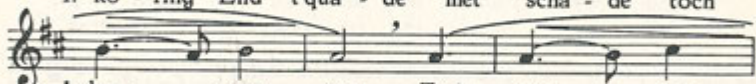
256

1. Wilt he - den nu tre - den voor God den
 2. Ter ee - ren ons Hee - ren wilt al — u
 3. D'arg - lo - sen, den boo - sen om yet — te
 4. Bid, wa - ket end' ma - ket dat g'in — be -

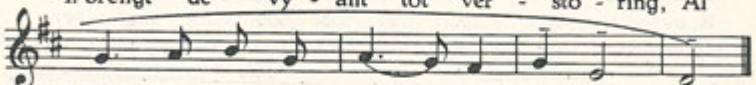
1. Hee - re; Hem bo - ven al lo - ven, van
 2. da - gen Dit won - der by - zon - der ge -
 3. vin - den, Loopt dries - chen² en bries - schen ge -
 4. ko - ring End' 't qua - de met scha - de toch

1. her - - ten seer. End' ma - - ken
 2. den - - cken toch. Maeckt u! — o
 3. lyck — een Leeu, Soec - ken - - de
 4. niet — en valt. U vroom - - heyt

1. groot Syns lie - ven nae - mens ee - re, Die
 2. menschl! voor God steeds wel te dra - gen, Doet
 3. wie hij wree - de - lyck ver - slin - den, Of
 4. brengt de vy - ant tot ver - sto - ring, Al

1. daer nu on - sen vy - - and slaat ter neer.
 2. y - der recht, en wacht — u voor be - drog.
 3. ge - ven mocht een doo - de - lyc - ke preeu.³
 4. waer syn ryck noch eens — soo sterck be - walt.⁴

1. Draag zorg — 2. brallen, te keer gaan — 3. beet — 4. door wallen beschermd.

T. en M. uit VALERIUS' *Gedenck-Clanck*. Het is een danklied voor de overwinningen van Prins Maurits (1597). De M. is de oude wijze « Hey! wilder dan wilt, wie sal mij temmen ». Zie in de nieuwe, in 1942 verschenen uitgave van de *Gedenck-Clanck* (Standaard, Brussel), op bl. LVIII zeer interessante nota's over de verspreiding van dit lied in Wenen, Duitsland, Amerika (Thanksgivings-day). De schrijver (A. KOMTER-KUIPERS) zegt aldaar: « Het is een ontroerend lied; de vrome, geïnspireerde tekst past buitengewoon mooi bij de nobele, waardige melodie ». K. N. V. I; Z. J. IV; O. V. I. — Wijdingsvol-gebonden voordragen. Niet vlugger, dan het opgegeven tempo, vooral niet op de ♩ noten. Uitspr. Ned. Echter *yder* in 2de str. uitspr. als *ie*. Evenzo *yct* in 3de str.

FRED'RICK HENDRICK VAN NASSOU

$\text{♩} = 60$ Fier
mf
 257

1. Fred'rick Hendrick van Nas-sou! prin-ce van O -
 2. Die my al-tijd in het veld en in swa-re
 6. Noch de vy-and, noch de nijd my het hert be -
 7. Wil-dy dat ick voor u tree? volght dan oock mijn

1. ran - gien, dien' mijn va - der - land ge - trou
 2. toch - ten hebb' voor in de spits ge - stelt,
 6. nou - wen, want ick, mid - den in den strijd,
 7. gan - gen; want tot on - der - lin - ge vree,

1. te - gen 't machtigh Span - gien; dies² ick 't Ba - ta -
 2. rid - der - lijck ghe - voch - ten; of ick schoon was
 6. met een vast be - trou - wen, sie, hoe God my
 7. streckt al mijn ver - lan - gen; bur - gers drijft wech

1. viers ghe-moet wil be - tuy - ghen³ door mijn bloed,
 2. jongh en teer, 'k socht mijn vro - mig - heyd en eer
 6. uyt ge - vaer heeft ver - lost soo me - nigh jaer,
 7. twist en haet, die ons lant soo dap - per schaet,

1. en mijn fris-sche le - ven voor haer⁴ vryheyd ge - ven.
 2. in u dienst te lee - ren, 't va - der - lant ter ee - ren.
 6. die my in dees ty - den noch wel sal be - vry - den.
 7. en vlecht al u sin - nen met den band van min - nen.

1. Zoon van Willem van Oranje — 2. daarom — 3. bewijzen (dat ik een goed Bataviër-Nederlander ben) — 4. hun (van de Bataviërs).

T. Uit *Bellerophon*, Amsterdam, 1633; lied op de belegering en verovering van Grol door Prins Frederik Hendrik (1627). Oorspr. 10 str. O. N. L. nr 467. M. Van Franse oorsprong: « Baise moy ma lanneton »; het bekende Fr. kerstlied: « Allons Bergers », nr 400 heeft ongeveer dezelfde melodie; ook het beroemde « Noël » van DACQUIN, voor orgel. K. O. V. I. — Flink ritmeren. Kan als staplied gebruikt worden: een ♩ per stap. Uitspr. Ned.

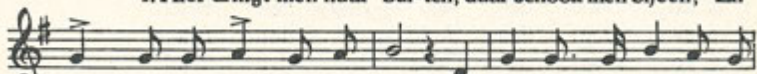
EEN LIEDJE VAN KOPPELSTOK DE VEERMAN

♩ = 112

Marsmatig

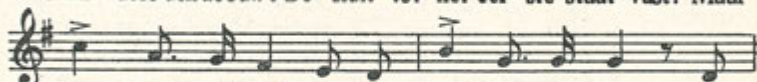
1. In naam van O - ran - je! doet o - pen de poort! De
2. De vloot is met vijf - duizend kop - pen bemand, De
3. Komt, geeft de verzeeking, 'k moetspoedig terug, De
4. Hier dringt men naar bui - ten, daar schoolt men bijeen⁵ En

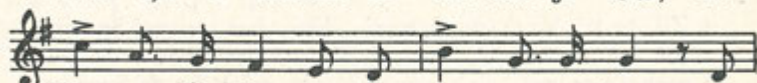
1. Wa - ter - geus² ligt aan den wal. De vlootvoogd der Geuzen, hij
2. man - nen zijn kloek en vol vuur! Een o - gen - blik nog en zij
3. klok heeft het uur reeds ge - meld. Ik zeg't u, geeft gij mij de
4. spreekt o - ver Kop - pelstoks last: "De stad in hun handen - of

1. maakt geen akkoord, Hij vor - dert den Briel³ of uw val. Dat
2. stap - pen aan land, Zij wach - ten be - richt bin - nen 't uur. Gij
3. sleu - tels niet vlug, Dan is reeds uw von - nis ge - veld. De
4. an - ders dendood⁴. 't Be - sluit tot het eer - ste staat vast! Maar

1. is het be - vel van Lu - mey⁴ op mijn eer, En
2. moogt dus niet dra - len, doet o - pen de poort! Dan
3. wak - ke - re Geu - zen staan tand - kner - send daar, Zij
4. nauw - lijks is daar - mee de veer - man ge - vleid⁶, Of

1. bur - gers, hier baat nu geen te - gen - stand meer, De
2. ne - men de Geu - zen ter - stond zon - der moord Be -
3. wet - ten hun zwaarden en ma - ken zich klaar, En
4. Si - mons de Rijk⁷ heeft de poort ge - ram - meid⁸, En

1. In naam van Willem van Oranje, leider van de opstand tegen Spanje. Het is « Koppelstock », de veerman, die spreekt, als afgezant van de Watergeuzen, die de vesting « Den Briel » belegeren — 2. oproerlingen, die van de zee uit de Spaanse Ned. aanvielen — 3. vesting in Zuid-Holland, in 1572 door de Watergeuzen veroverd — 4. bevelhebber van de Watergeuzen — 5. binnen in de vesting — 6. nauwelijks heeft men dit aan de veerman, tot zijn tevredenheid, medegedeeld — 7. een van de Watergeuzen — 8. ingebeukt met een stormram.

1. Wa - ter - geus komt om den Briel! De
 2. zit van de ves - ting den Briel! Be -
 3. zwe - ren: "den dood of den Briel!" En
 4. zo kwam de Geus in den Briel! En

iets terughouden

1. Wa - ter - geus komt om den Briel.
 2. zit van de ves - ting den Briel!
 3. zwe - ren: "den dood of den Briel!"
 4. zo kwam de Geus in den Briel!

T. en M. A. J. SCHOLEMAN. K. N. L. W. I. Ook N. V. I. — Ritme verzorgen: onderscheid tussen en . Tempo niet te vlug nemen: de woorden zijn enigszins zwaar, en men moet de tijd hebben, om ze flink uit te galmen. Bruikbaar als staplied. Uitspr. Ned.

EEN TRIOMFANTELIJK LIED van de ZILVERVLOOT

Levendig
 (♩ = 60) *(mf)*

259

1. Heb je van de Zil - ve - ren Vloot¹ wel gehoord de
 2. Zei toen niet Piet Hein, met een aalwaerig⁵ woord: "Wel
 3. Klommen niet de jon - gens als kat - ten in't want⁹ En
 4. Kwam er nu nog een - maal zo'n Zil - ve - ren Vloot Zeg

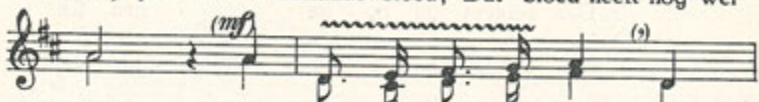
1. Zil - ve - ren Vloot van Spanje? Die had er veel Spaanse
 2. jon - getjes van O - ran - je, Komt klim' reis⁶ aan dit en
 3. v och - ten ze niet als leeuwen? Ze maak - ten de Span - jers
 4. zou je - lui nog zo kloppen?¹⁰ Of zoudt gij u vei - lig en

1. mat - ten² aan - boord En — ap - pel - tjes van O -
 2. dat Spaanse boord,⁷ En — rol⁸ me de mat - ten van
 3. duch - tig te schand, Tot in Span - je klonk hun
 4. bui - ten — schoot¹¹ Maar stil in je hang - mat

1. Vloot welke vroeger, met zilver en goud beladen, jaarlijks uit Spaans Amerika naar Spanje zeilde — 2. zilveren geldstukken — 5. ernstig, eenvoudig — 6. eens — 7. schip — 8. overweldig(?) — 9. touwwerk — 10. toeslaan — 11. schot.

1. ran - je! Piet Hein,³ Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
2. Span-je!² Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
3. schreeuwen. Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein, zijn naam is
4. stop-pen?⁴ Wel Neerlands bloed, Dat bloed heeft nog wel

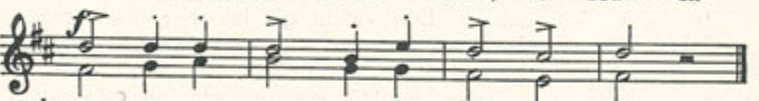
1. klein, Zijn da - den ben - nen⁴ groot, zijn
2. klein, Zijn da - den ben - nen groot, zijn
3. klein, Zijn da - den ben - nen groot, zijn
4. moed! Al ben - nen we niet groot, al

1. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
2. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
3. da - den ben - nen groot: Die heeft ge -
4. ben - nen we niet groot, Wij zou - en

1. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
2. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
3. won - nen de Zil - ve - ren Vloot, die heeft ge -
4. win - nen een Zil - ve - ren Vloot, we zou - en

1. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
2. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
3. won - nen, ge - won - nen de Zil - ver Vloot.
4. win - nen, nog win - nen een Zil - ver Vloot!*

3. Nederl. vlootvoogd; veroverde in 1629 de Spaanse Zilvervloot in de nabijheid van Cuba — 4. zijn.

T. J. P. HEIJÉ. M. J. J. VIOTTA. K. FL. VAN DUYSE in *N. L. W. I*; andere K. (met varianten in de melodie) in *N. V.* en in *O. V. I.* Bewerking 4 gem. st. MEULEMANS (*Suite Oud-Vl. L.*) — Het ritme in het refrein niet laten ontaarden in . De str. levendig vertellend, het refrein met geestdriftige jubel voordragen. Kan ook als staplied gezongen worden (een per stap). Uitspr. Ned.

BEIAARDLIED

$\text{♩} = 98$ Opperuimd en vrolijk

260

1. Dan¹ mocht de bei - aard spe - len Van
2. Dan schiept gij op - ge - to - gen, Tot
3. Dan liet gij uw ron - de - len⁵ En
4. Dan spreid - det gij voor d'o - gen Uw

1. al uw to - ren - tran - sen?² Dan mocht de grijs - heid
2. Prin - sen, Vlaam - se ste - den; Wie on - der ze - ge -
3. kan - ten ge - vels⁶ glan - sen; Dan hieldt gij land - ju -
4. Vrij - heid, Kunst en Ze - den: Op al - len mocht gij

1. kwe - len,³ Dan mocht de jonk - heid dan - - -
2. bo - gen Op ze - ge - wa - gens re - - -
3. we - len?⁷ Dan vlocht gij lau - wer - kran - - -
4. bo - gen, Om al - lenwerdt geaan - be - - -

1. - - - sen. Dan mocht de jonk - heid dan - sen.
2. - - - den.⁴ Op ze - ge - wa - gens re - den.
3. - - - sen. Dan vlocht gij lau - wer - kran - sen.
4. - - - den! Om al - lenwerdt geaan - be - den!

1. In de bloeitijd van de Vlaamse kunst (15de-16de eeuw) — 2. torenspitsen, of ook torenomgangen — 3. dan mochten zelfs de ouden van dagen zich verheugen — 4. dan maaktet gij, Vlaamse Steden, opgetogen tot Prinsen, diegenen die (als deelnemers aan uw landjuwelen) op zegewagens, onder zegebogen door uw straten reden — 5. ronde torens aan de wallen — 6. gevels, fijn versierd, als kant — 7. wedstrijden voor dicht- en toneelkunst.

T. JULIUS DE GEYTER. M. PETER BENOIT. Uit *Vlaanderens Kunstroem, Rubens-Cantate* (1877). K. N. L. W. I.; C. P. P. B. I. — Het beiaardlied vormt het hoofdmotief van de Rubenscantate. Nadat de dichter Vlaanderen beschreven heeft, als het eerste land waar « het licht van de blijheid blonk » en « het lied van de vrijheid klonk » na de donkere nacht (van de middeleeuwen ?) stelt hij het voor als het paradijs van alle kunsten (16de eeuw)... en dán, « dan mocht de beiaard spelen, enz. ». P. B. laat dit eerst door knapenstemmen zingen. — Bij de 1ste str. heeft hij als « stemming » opgegeven : *opperuimd en blij*; bij de 2de : *opperuimd en fier*; bij

de 3de : *opgeruimd en lieflijk* (en ditmaal *p*); bij de 4de : *breder en kloek*. Men houde met al die aanduidingen rekening. Let op het tempo : niet te rap, maar toch licht; *niet gebonden*, elke lettergreep los van de andere ! Kan ook als staplied gebruikt; dan echter vlugger.

VAN RIJSWIJCKMARS

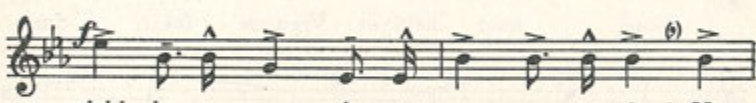
(♩ = 100) *Zeer matig*

261

Hij' vlei - de geen gro - ten der wæ - reld, Wat

recht was en schoon,joeg Zijn boe - zem in brand: Hij

duld - de geen vreem - den tot mees - ters in 't land, Hij

eer - de geen kroon dan met glo - rie be - pæ - reld; Hij

gaf maar de Vrij - heid den staf in de hand; Hij

gaf maar de Vrij - heid den staf in de

Einde
hand *In lie - dren klonk zijn hart, in

1. Het gaat over Theodoor van Rijswijk, Vlaams volksdichter uit Antwerpen (1811-1849).

liedren klonk zijn hart,* zo liet ons Moe - der
 ho - ren, zo liet ons Moe - der ho - ren; *En
 waar zijn har - te klonk, en waar zijn har - te
 klonk, daar hield de Vreugde feest, daar
 hield de Vreugde feest, en waar zijn har - te
 klonk, en waar zijn har - te klonk, daar
 hield de Vreugde, de Vreugde — feest.*

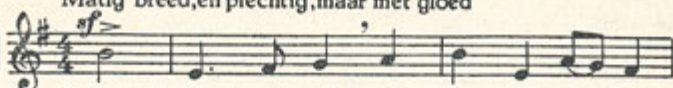
T. JULIUS DE GEYTER. De tekst is niet van pathos vrij te pleiten. M. PETER BENOIT; uit « *Theodoor van Rijswijck*, Kinderhulde aan een Dichter, 1884, cantate voor kinderstemmen ». K. Zie klavieruittreksel van ARTHUR WILFORD; Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. — Let op het tempo : gewoonlijk wordt deze mars veel te vlug gezongen. Bij de herhaling zet P. B. : « zeer breed ». Bemerkt ook het contrast tussen het eerste en het tweede deel (bestemd voor meisjesstemmen) : het eerste sterk geritmeerd, het tweede zeer gebonden.

IN TRANSVAAL

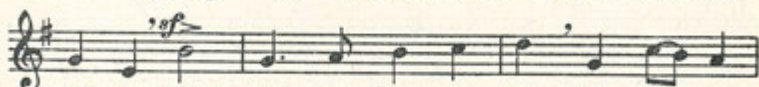
♩ = 112

Matig breed, en plechtig, maar met gloed

265

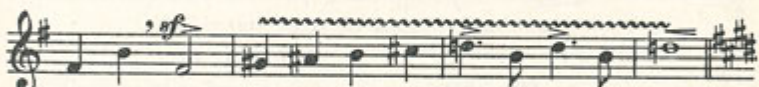
1. Daar is een zucht die gloeit in ie - der
 2. Wie kent ze niet de Hu - gue - nots' en
 4. Jong is de Staat: maar ei - kels wor - den

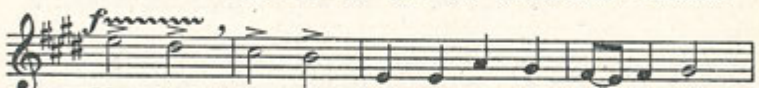
her - te; Daar is een kreet die dreunt door ie - der
 Geu - zen? Ze zeil - den uit, op wil - de vol - ken
 bo - men! 's Lands moed 's lands eer. O God, ver - laat ons

land: 't Waait uit de vlag die wap - pert in - de
 af. Elk we - reld - deel bracht schat - ting aan die
 nooit; Laat op Transvaal uw ze - gen ne - der -

ver - te; 't Vliegt met het schip dat ste - vent van het strand...
 reu - zen. Wij zijn hun zoons, en zwaai - en hier den staf.
 stro - men: We - ze A - fti - ka met ste - den eens be - strooid!

Vrij zijn! Vrij zijn! Dreu - ne 't ook uit on - zen mond,

Daar op A - fri - kaan - sen grond, Daar geen volk op -

't we - reld - rond Vrij - er is dan wij zijn!

1. Calvinisten van de 16de eeuw, waaronder vele uitweken naar Zuid-Afrika.

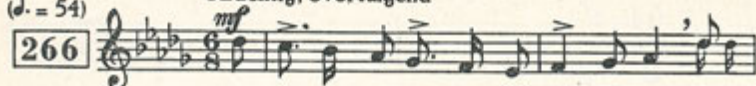
T. JULIUS DE GEYTER. Oorspr. 4 str. M. PETER BENOIT. Opgenomen met de toelating van het Peter Benoit-Fonds, Antwerpen. K. N. L. W. l. — De eerste en vierde strofe passen best op de melodie; het zijn ook de beste als poëzie. Goed staplied.

TROUW

(♩. = 54)

Krachtig, overtuigend

266

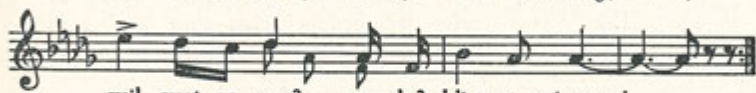
1. Ik hou van 'n man wat sij man kan staan; ik
2. Ik hou van 'n man wat sij moe-der eer In die

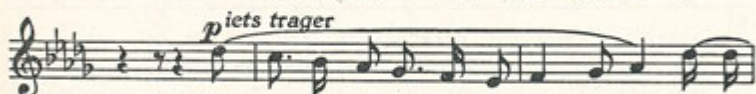
hou van 'n arm wat 'n slag kan slaan, 'n
taal uit haar vro - me mond ge - leer en die

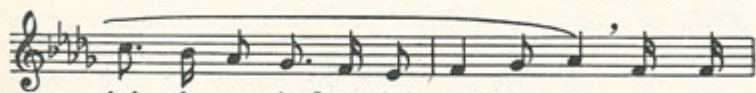
oog wat nie wijk, wat 'n bars kan kijk' en 'n
bas - ter - ge - slag⁵ in sij siel ver - ag, wat,

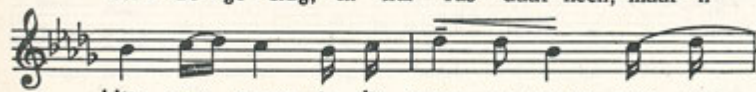
wil wat so vas² soos 'n³ klip - steen⁴ staan! —
haar⁶ ver - stotend, hul - self klei - neer! —

3. Die oog wil ik sien wat 'n traan nog ween, vir 'n

hel - de - ge - slag,⁷ in hul rus⁸ daar heen, maar 'n

blits van trouw in die traan van rouw, wat aan

lief - de weer gee, wat haar bron is ont - leen. —

1. dat een doordringende blik op iemand kan werpen — 2. vast — 3. als een — 4. rots — 5. bastaardsgeslacht — 6. de moedertaal — 7. heldengeslacht — 8. in hun laatste rustplaats.

Tijdmaat

4. Vir mij d'A-fri-ka-ner van durf en daad, Wat

Mam - mon's eer — en loon versmaad, Sij

hoofd en sij hand vir sij volk en sij land en 'n

trap van sij voet vir laag ver-raad! —

5. O, ik hou van 'n man wat zij man kan staan, ik

hou van 'n daad wat soos don - der slaan, 'n

oog wat nie wijk, wat 'n bars kan kijk en 'n

wil wat so vas soos'n klip - steen staan! —

T. JAN F. E. CELLIERS (Zuid-Afrikaans dichter). M. EMIEL, HULLEBROECK. K. *Zes Liederen*, 16de r. — Bij de vooroefeningen het ritme stellen tegenover het ritme. De derde noot van het eerste niet te kort nemen; eerst traag, met drieledig onderverdeelde tijden, dan vlugger. De prachtige tekst moet met overtuiging en kracht voorgedragen worden. Rekening houden met het verschil in de stemming, van strofe tot strofe.

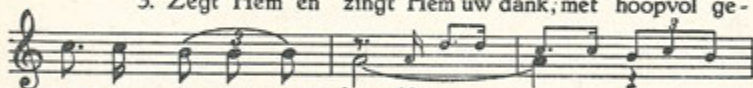
GAUDETE

Gaande (3e ZONDAG ADVENT)

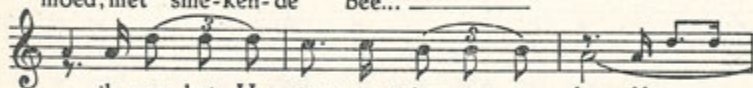
♩ = 88

stil - begeistert

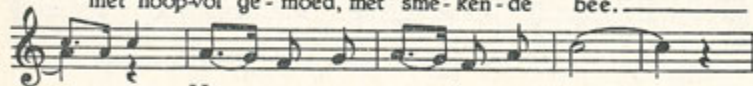
1. Broe - ders, weest blij in den Heer, ik zeg het U
2. We - ze den lie - den be - kend uw ze - dig en
3. Zegt Hem en zingt Hem uw dank; met hoopvol ge -

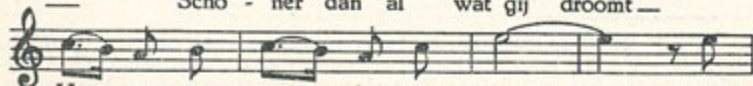
nog weest im - mer ver - heugd! _____
 zacht, uw need'rig ge - moed. _____
 moed, met sme - ken - de bēe... _____

ik zeg het U nog weest im - mer ver - heugd! _____
 uw ze - dig en zacht, uw need'rig ge - moed. _____
 met hoop - vol ge - moed, met sme - ken - de bēe. _____

— Her - ten en zie - len om - hoog! _____
 — Kom - mer zij ver - re van U: _____
 — Scho - ner dan al wat gij droomt _____

Her - ten en zie - len om - hoog! _____ Hoe
 Kom - mer zij ver - re van U: _____ de
 Scho - ner dan al _____ wat gij droomt _____ is

na - der Zijn komst, hoe gro - ter de
Heer dien gij dient, uw God - is zo
't geen Hij U gunt: Zijn he - mel - se

vreugd! hoe gro - ter de vreugd! hoe gro - ter de
goed! uw God - is zo goed! uw God - is zo
vrêe... Zijn he - mel - se *tegenhouden* vrêe... Zijn he - mel - se

vreugd! hoe gro - ter de vreugd! _____
goed! uw God is zo goed! _____
vrêe... Zijn he - mel - se vrêe... _____

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans I.* — Klavierbegeleiding onmisbaar! (Voor al de liederen uit *Jaarkrans*, zie inleidende nota in de oorspronkelijke klavieruitgave).

VIGILIE VAN KERSTMIS

♩ = 76

Licht gaande

peenvoudig voordragen

276

1. Her-der-kens her-der-kens die er zo vroom,
2. 'tKindje door he-mel en aar-de ver-wacht,
3. Gaat nu tot Hem die in 't krib-be-ken rust

wa - ken-de bidt in de sla - pen-de vel - den,
dui - zend-maal scho - ner dan 't licht waar wejn zwe - ven,
de ar - rem - kens o - pen om vre - de te bie - den,

schuch - te - re her - der - kens, laat u - wen schroom,
't wordt van een Maagd nu ter we - reld ge - bracht,
vre - de die 't men - sen - wee troos - ten - de sust;

luis - tert wat blijd - schap wij zin - gen - de mel - den!
om u ver - los - sing en vre - de te ge - ven.
he - mel - se gunst voor goed - wil - li - ge lie - den!

zacht

Glo - - - ri - a in ex - cel - sis

De - - o Glo - - ri - a in ex -

- cel - sis De - o! Glo - - - ri

a in ex - cel - sis De - - o!

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans I.* — Stipt naar de maat zingen, in het opgegeven tempo, dat trager is dan men het veelal hoort uitvoeren. Vooral in het refrein « Gloria » het ritme zeer zuiver houden. Zeer snel leren ademen tussenin de muzikale zinnen; zie (*).

HET WAS EEN MAGHET UUTVERCOREN

$\text{♩} = 52$ Langzaam en vroom

277

1. Het was een ma-ghet uut-ver - coren daer Je-sus
2. Te Na-za-reth bin-nen die ste-de daer was een
3. Daer quameen groot le-gaat van Go-de, want Gabri-
4. *Ma-ri-a wees ghegroet en blyde!* Maer Mari-
5. *En wilt niet vreezen ma-ghet schoone, Gods moeder
6. *Godt heylich gheest sal in U - kommen, Ghelyck den

1. af wou syn — ghe - bo - ren¹

2. ma - ghet sui - ver van se - de.

3. el die was — den bo - de.

4. a haer seer — ver - my - de.

5. sult ghy syn — i - doo - ne²

6. dau valt op — de blom - men.

} Dies ben ic

1. Waaruit Jezus wilde geboren zijn — 2. geschikt, waardig.

Jubelend, iets sneller

vro, dies ben ic vro, Ho, ho, ho, ho, be-ne-di-ca-mus Domi-

rit.

no. Ho, ho, ho, ho, be-ne-di-ca-mus Do-mi-no.

T. en M. worden hierboven weergegeven, zoals ze te vinden zijn bij LOD. MORTELMANS, Oud.Vl. Kerstl. Beide schijnen uit begin 17de, of einde 16de eeuw te stammen. Oudste bron: *Het preeel der gheest. mel.*, Brugge 1609. (Zie O. N. L. I, nr 650). K. L. MORTELMANS o.c. — Een zeer mooie melodie, wijdingsvol voordragen! De str. kunnen door solist gezongen worden. Het koor zingt: « Dies ben ic vro ». Vergel. met het oudere, en strengere « Het was een maghet », nr 331. Uitspr. Oud-Vl.; echter *wou*, in 1ste str., op zijn Ned. ! 277

HET VIEL EENS HEMELS DOUWE

d = 46 Zeer gedragen

278

1. Het viel eens he - mels dou - - - we! Al
5. Ma - ri - a en Jo - seph me - - - de Sy
6. Int velt heb - ben si von - - - den Een
7. Uut moe - der - li - ker min - - - nen Leyde
8. Ma - ri - a, suy-ver fon-tey - - - ne, Daer

1. in een maech - de - kyn. Ten was² nye³ be - ter
5. quamen te Beth - le - em waert, Want dat was Jo - sephs
6. huys seer din - ne ghe - daect;⁶ Bin - nen so cor - ten
7. si hem op ha - ren schoot; Haer her - te ver - bli - de
8. God syn rus - te aen nam, Bidt voor ons al ghe -

1. *Dauw; de Verlosser is « ros de caelo », dauw, die uit de hemel nederdaalt; vandaar het adventslied « Rorate caeli desuper » — 2. daar en was — 3. nooit — 6. met een zeer dun dak op.*

1. vrou - - - we.⁴ Dat de - de genkin - de -
5. ste - - - de, Als ons de scrif-tu-re ver-
6. ston - - - den Heb-ben sy daer lo - gys ghe-
7. bin - - - nen, Dat de - de syn mon - de - ken
8. mey - - - ne En(de)ver-soent dat god - lyck

1. kyn Dat van haer wert ghe - bo - ren, En - de
5. claert. Sy en moch - ten ner - gens in - ne, Men
6. maect. Daer wert die ma - ghet moe - der Al
7. root. Si cus - te hem aen syn wan - gen, Hi
8. lam, So dat wy moe - ten ghe - ra - ken Met

1. si bleef maghet fyn. O ma - ghet uut - ver -
5. wys - de - se al - tyt voort. Die he - mel - sche co - nin -
6. son - der wee oft pyn, Van smen - schen so - ne een
7. such - te me - nich - fout, Daer hi quam syn ghe -
8. hem int soe - te dal⁹ Daer vreucht is bo - ven

1. co - - - ren, Lof moet u al - toos syn.
5. ghin - - - ne En was daer niet ghe - hoort⁵
6. broe - - - der.⁷ Hoe mocht hi ons naer - der syn?⁸
7. van - - - ghen Ver - los - sen, jonk en out.
8. ma - - - ten, Die ee - welyck due - ren sal.

4. (merk op, dat hier een punt staat : er begint dus een nieuwe zin met « Dat dede een kindekijn ») — 5. vond daar geen gehoor — 7. Maria werd moeder van iemand, die een broeder is van elk mensenkind — 8. kan men zich nadere verwantschap voorstellen? — 9. de hemel.

I. en M. uit « Een devoot en prof. boecxken », Antwerpen 1539. Doch het lied is zeker ouder; de tekst komt reeds voor in « Dit is een suverlijc boecxken », uitg. 1508 (oorspr. 8 str.); de opgegeven « wise » is die van « den lodderiken pape ». Vergelijk deze tekst met die van nr 103. **K. S. B.**; **O. N. L. D.** (J. VAN NUFFEL); **Oud-VI Kerstl. LOD. MORTELMANS.** Bewerking voor 3 gel. st. : VAN NUFFEL, Secretariaat, Lemmensinstituut, Mechelen. — Tamelijk maatvrij uitvoeren; de woorden zo natuurlijk mogelijk aan de melodie aanpassen. Een zeer eigenaardige en mooie melodie met modulatie in het midden. Wijdingsvol voordragen. Uitspr. Oud-VI.

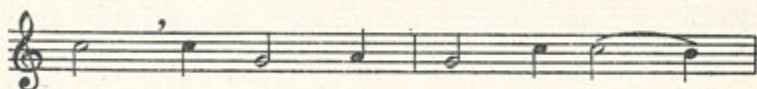
MARIA DIE ZOUDE NAER BETHLEHEM GAEN

♩. = 50

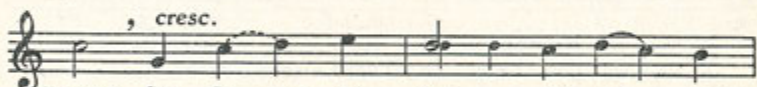
Gemoedelijk

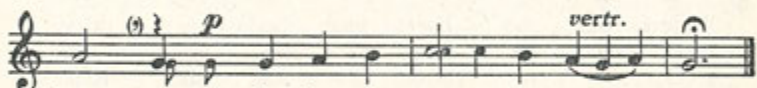
1. Ma - ri - a die zou - de naer Beth - le - hem
2. Het ha - gel - de het sneeuw - de het miek er zoo
3. Ma - ri - a die zey: "Ik zyn er zoo
4. Zy kwa - men een wei - nig ver - der ge -

1. gaen, Kers - a - vond voor den noe - - -
2. koud, De rym lag op de da - - -
3. moe, Laet ons een wei - nig rus - - -
4. gaen, Tot aen een boe - re - scheu - - -

1. nen: Sint Jo - seph die zou - de met haer
2. ken; Sint Jo - - seph te - gen Ma - ri - a
3. ten* "Laet ons nog een wei - nig ver - der
4. re. 't Is daer waer Heer Je - sus ge - bo - ren

1. gaen Om haer den weg te toe - nen.
2. sprak: "Och Hee - re, wat zul - len wy ma - ken?"
3. gaen, Aen een huy - se - ken zul - len wy rus - ten?
4. was, En daer slo - ten noch vensters, noch deu - ren.

1. middag, van « nonen », hora nona, het negende uur van de ouden.

I. en M. zoals ze staan in *S. B.* De T. is overgenomen uit *C. P. F. F.*; de M. uit *Het prieel der Gheest. mel.*, Brugge, 1609. De T. is een typisch voorbeeld van « lokale kleur »: echt « het kindeke Jezus in Vl. ! ». De M. staat in de 8ste modus en herinnert vaag aan *Veni creator*. K. *S. B.* en *Z. J. III.* Zie ook *VI. Volksliederen voor de Jeugd*, L. MORTELMANS en O. V. I. Bewerking voor 3 gel. st. : VAN NUFFEL, Secretariaat Lemmensinstituut, Mechelen. De 2 laatste verzen van str. 4 veel trager en met nadruk. Uitspr. Oud-Vl.; noemen en toenen uitspreken als nonen en tonen.

NU IS DIE ROE VAN JESSE GHEBLOEYT

Zeer ingetogen

$\text{♩} = 84$

280

1. Nu is die roe van Jes-se¹ ghe-bloeit, Door
 3. O groo-ten Heer van he-mel en aerd O
 4. Hoe heb-dy soo ver-ko-ren een stal? Is
 7. O Je-su soet! mijn op-per-ste Goet, Waer-

1. Go-des soe-ten dauw; Van d'heiligh Gheest Ma-
 3. Schep-per van ons al! Hoe komt dat ghy wilt
 4. dat u lust-hof schoon? Ghy light hier in dit
 7. ach-tigh Godt en mensch Die komt voor my be-

1. ri-a be-sproeyt In de-se scher-pe kauw!
 3. we-sen ghe-baert In 't aerd-sche trae-nen-dal?
 4. krib-be-ke smal, Is dat u gou-den throon?
 7. tae-len de boet Ut heel myn hert ick wensch

mf

1. Heeft ons ghe-baert haar Soon-tje kleyn
 3. U schoon pa-keys, is He-mel-ryck,
 4. O Jes-se blom! O soet-ste Kindt!
 7. Dat u-wen naem de we-reld wydt

1. Een maeg-dhe-vrucht, een Blom-me reyn!
 3. En ghy be-mint ons aerd-sche slyck!
 4. Hoe ligh-dy soo vlack in den windt?
 7. Van y-der zy ghe-be-ne-dydt.

1. « radix Jesse » : zó wordt Maria geheten, de verre afstammeling van Jesse (vader van David); uit die wortel of stam (roe) is de bloem, Jesus, ontsproten (flos de radice Jesse).

T. en M. uit *Gheestelycken Waeckenden Staf der Jodsche Schaep-Herders*, ghemaeckt door H. PHILIPPUS JENNYN, Brugge 1651. De M. is op de wijze: « Waer toe doch maect u monden reyn? ». — Bemerck de prachtige tekst, en de zeer archaisch aandoende tweestemmige bewerking. — De tweede stem is de moeilijkste en moet goed ingeoeffend worden. Zonder begeleiding zingen! Uitspr. Oud-VI.

O KERSNACHT, SCHOONER DAN DE DAEGEN

J = 72 Ernstig
mf

281

1. O Kers - nacht, schoo - ner dan de
2. Hij pooght _____ d'on - noos - le¹ te ver -
3. Dan na _____ het wes - ten, dan na't
8. Be - druck - te. Ra - chel⁴ schort⁵ dit

cresc.

1. dae - gen, Hoe kan He - ro - des t licht verdrae - - - gen,
2. nie - len, Door't moorden van on - noos - le zie - - - len,
3. oos - ten? Wie zal die droeve moe - der troos - ten,
8. wae - ren: Uw kin - ders sterven mar - te - lae - - - ren,

decresc. *p*

1. Dat _____ in uw duister - nis - se blinckt, En wordt ge -
2. En _____ weckt een stad en land - ge - schrey, In Beth - le -
3. Nu _____ zij haar lie - ve kin - ders derft? Nu zij die
8. En _____ eer - ste - lin - gen van het zaed, Dat uit uw

1. viert en aen - ge - be - den? Zijn hooghmoed luis - tert na geen
2. hem en op den ac - ker, En maeckt den geest van Rachel
3. ziet in t' bloed versmooren, Al - eer ze nau - lix zijn ge -
8. bloed begint te groei - en, En heer - lijk tot Gods eer zal

rit.

1. re - - den, Hoe schel die in zijn oo - - ren klinckt.
2. wac - ker, Die wae - ren² gaet doorbeemd _____ en wey.
3. bo - ren, En zoo - veel zwaerden rood _____ ge - verft?
8. bloei - en, En door geen wreedheid en⁶ _____ ver - gaet.

1. Jezus — 2. weklagen — 3. dit eerste vers hoort nog bij de vorige str., wat de zin betreft — 4. Cfr. Mt. II v. 18 — 5. staak — 6. ontkennend bw.; dus, dof uitspreken.

T. JOOST VAN DEN VONDEL: Rei van Clarissen in *Gysbrecht van Aemstel*, oorspr. 8 str. **M.** Uit *Amsteldams minne-beeckie*, met een paar wijzigingen door FL. V. D. Sommigen schrijven haar toe aan DIRK SWEELINCK; volgens O. N. L. heeft VonDEL zijn lied geschreven op een bestaande 17de eeuwse Italiaanse melodie. **K. S.B.** — Een moeilijk lied: ingewikkelde maat, zeer lange zinnen. Dus diep ademen. Goed ritmeren en toch zonder hardheid. Zeer gedragen te zingen. Het is veel eerder een klacht over de onnozele kinderen, dan een kerstlied. Uitspr. Ned.

STILLE NACHT

♩ = 84

Met grote innigheid

282

1. Stil - le nacht, Hei - li - ge nacht. Al - les slaapt,
2. Stil - le nacht, Hei - li - ge nacht. Da - vids zoon,
3. Stil - le nacht, Hei - li - ge nacht. 't God - lijk kind

een - zaam wacht Bij het kind - je 't hoog - hei - li - ge
lang ver - wacht, Wordt door d'herders be - groet in de
vreed - zaam licht, Lief - de spreekt uit zijn mon - de - ke

paar, Rond de krib - be zingt de enge - len - schaar: Slaap in
stal; Op de ber - gen klinkt vreugde - ge - schal: Heil de
teer, Komt, knielt al - len bij 't krib - be - ke neer. Schenkt Hem

he - mel - se rust. _____ Slaap in he - mel - se rust. _____
red - der is daar! _____ Heil de red - der is daar! _____
al - len uw hart. _____ Schenkt Hem al - len uw hart. _____

T. JOS. MOHR. Oorspronkelijk Duits. Vertaling uit *Wij zingen 'n nieuw lied*.
M. FR. GRUBER. Nieuwe bewerking voor drie gelijke stemmen van P. FRANÇOIS.
Deze zal beter klinken indien men ze een halve of hele toon hoger neemt.
Let op het ritme! De $\frac{3}{4}$ maat zal bij dit trage tempo minder aanleiding geven tot
slordige uitvoering dan de $\frac{3}{8}$ maat waarin het lied oorspronkelijk geschreven werd.
Doch men zal zorgen dat het motief zonder hardheid gehandhaafd blijft,
ook als het tegenover het motief gesteld wordt (bijv. in de laatste maten).

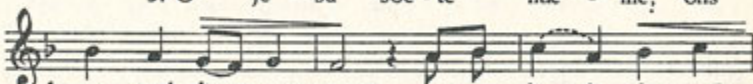
EEN SERAPHINSCH TONGHE

♩ = 80

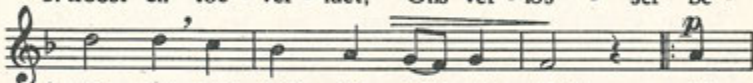
Plechtig

mf

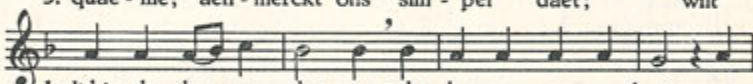
1. Een se - ra - phin - sche ton - ghe my
2. Syn twee bruy n ooch - skens schoo - ne en
3. Syn lief aen - schyn ge - pre - zen, syn
4. Ghe - eert sy dan de moe - der, nu
5. O Je - su soe - te nae - me, ons

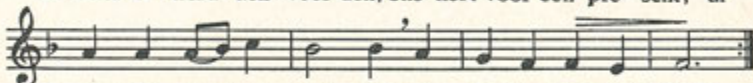
1. nu wel dient voor - waer, een - ke - le die wel
2. syn mon - de - ken root syn - le - de - kens i -
3. gra - ci' al - der - meest, en - syn kin - der - lick
4. en 't al - len ter - myn, die - 't kint, on - sen be -
5. troost en toe - ver - laet, Ons ver - los - ser be -

1. son - ghe met soe - te stem - me claer, om
2. doo - ne² syn han - de - kens mi - nicoot,³ die
3. we - sen ver - heucht my in den geest; en,
4. hoe - der, ge - baert heeft son - der pyn; glo -
5. quae - me, aen - merckt ons sim - pel daet; wilt

1. 't kin - de - ken so clee - ne, ghe - bo - ren soo - men¹ siet, van
2. too - ghen ons de we - ghen die wy moe - ten in - gaen, op
3. soo ick wel aen - schauwe, hy is ge - heel ge - lyck syn
4. ri' sy Godt ge - ge - ven, den menschen peys⁴ al - hier, die
5. duer U liefd' aen - veer - den, ons hert voor een pre - sent, al

1. een - der ma - get ree - ne te lo - ven met een liedt.
2. dat wy al den ze - gen van hem mo - gen ont - faen.
3. moe - der, on - se Vrou - we, in goe ma - nie - ren ryck.
4. op der eer - den le - ven, van wil - le goe - der - tier.
5. syn wy cleen van weer - den, O Heer, 't is U be - kent.

T. en M. uit *Het prieel der gheest. melodie*, Brugge, 1609. De auteur, althans van de tekst, is waarschijnlijk de jezuiet JAN DE TOLLENAER, wiens spreuk onderaan het lied staat. « Leght Tolle naer recht » (Zie O. N. L. III, nr 490). K. Oud-VI. Kerstl., LOD. MORTELMANS, Z. J. IV. Zie aldaar ook bewerking 3 gel. st. — In koraaltrant zeer gebonden voordragen; een solist kan voorzingen, terwijl het koor — zoals oorspr. aangegeven wordt — de tweede helft herhaalt. Uitspr. Oud-VI.

EEN KINT GEBOREN IN BETHLEHEM

J. = 44 *Fris*
mf
 284

1. Een kint ghe - bo - ren in Beth - le -
 9. Die en - ghe - len son - - ghen doe² ter
 7. Drie co - nin - ghen qua - men uut Oos - ten
 11. Al mit den en - ghe - len wil - le - wi⁴

1. hem Ver - bli - det al - le Je - ru - sa -
 9. tyt, Die her - der - kens wa - ren me - de ver -
 7. lan - de En - de brachten mit hem³ haer of - fer -
 11. sin - ghen En - de la - ten ons her - ten in vrou - den⁵

P *trager*

1. lem!
 9. blyt.
 7. han - de. } A - mor, a - mor! A - mor, a -
 11. springhen. }

rit. *ppp*

mor! A - mor, quam dul - cis est a - mor!

1. Geheel Jeruzalem (unde gaudet Jerusalem) — 2. toen — 3. met hen — 4. willen wij — 5. vreugde

T. Uit *Horæ Belgicæ*, HOFFMANN V. F. Vrije bewerking van het bekende Lat. lied: Puer natus in Bethlehem. Het refrein is latijns. Dit gebruik van Latijn is typisch voor sommige oude kerstliederen. Oorspr. 11 str. M. *Das kath. Deutsche Kirchenlied*. K. S. B.; O. N. L. D. (VAN NUFFEL); Oud-Vl. kerstl. MORTEL-MANS. Bewerking v. 3 gel. st.: VAN NUFFEL, Secret. Lemmensinst. Mechelen; voor 4 gem. st.: in *Zes oude Lat. Kerstl.* R. GHESQUIERE. — De str. kan door een solist, het refr. door een koor — echter zeer zacht en genuanceerd — gezongen worden. Uitspr. Oud-Vl. Echter Ned. ou in vrouwen.

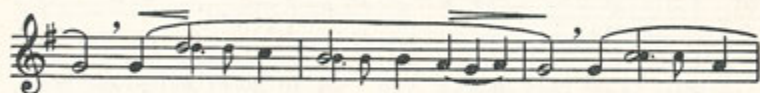
ONS IS GHEBORN EEN KINDEKYN

♩. = 46

Met tederheid

1. Ons is ghe - bo - ren een kin - de -
 2. Die ster - ren ghe - ven ons lich - ten
 3. Si lech - den³ in een crib - be -
 4. Dat kin - de - kyn speel - de der moe - der
 9. Die os - se en - de ooc dat e - sel -
 12. O et o et glo - ri -

1. kyn Noch claer - re¹ dan die son - ne; Dat sal ons
 2. schyn Al door den hemel ghe - dron - gen Ma - ri - a die
 3. kyn Mit ha - ren snee - wit - ten han - den, Si cus - se - den⁴
 4. toe Mit si - nen clei - nen arm - kens; Het lachede haer
 9. kyn En con - den niet ghe - spre - ken; Doe⁷ Je - sus
 12. al! Dat soet - ste van der min - nen! Dat is Je -

1. al - le vrou - de² syn Al tot - ter enghe - len won - ne.
 2. heeft haer lie - ve kint Mit gan - ser minnen ghe - won - nen.
 3. voor syn mon - de - kyn: Des⁵ had haer seer ver - lan - ghen.
 4. al - so soe - te - lyk toe Mit bli - den blenkenden ooch - kens.
 9. in der crib - ben lach, Doe lie - ten si haer e - ten.
 12. sus, Ma - ri - en soon! God la - ten⁸ ons ghe - win - nen!

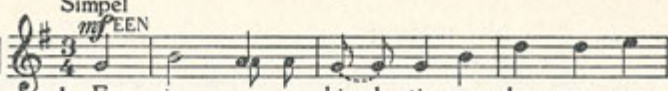
1. Klaarder — 2. vreugde — 3. legde hem — 4. kuste hem — 5. daarnaar — 6. blinkende — 7. toen — 8. late hem.

T. en M. zoals ze staan in S. B.; beide stammen af van de Lat. hymne uit de middel-eeuwen « Puer nobis nascitur ». De tekst komt voor in al de VI. liederverzamelingen der 16de en 17de eeuw. Oorspr. 12 str. K. S. B.; Oud.VI. Kerstl. LOD. MORTEL - MANS; O. V. I; Z. J. I. — Men drage dit lied voor met grote tederheid van gevoel: het is echt een kerstlied voor de huiskring (zie str. 3 en 4). Uitspr. Oud-VI.

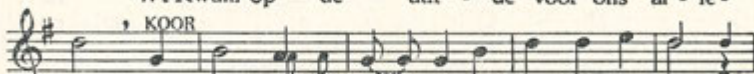
ER IS EEN KINDETJE

♩ = 108

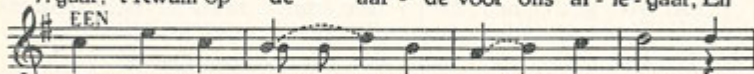
286

Simpel
mf EEN

1. Er is een kin-de-tje ge-bo-ren op
2. Er is een kin-de-tje ge-bo-ren in't
3. 't Had twee schoon oog-jes zo zwart als la-
4. 't At pap uit een panne-tje, 'ten maakt'hem niet
5. 't Keek naar zijn moe-der, en 't lach-te zo
6. Het leer-de timme-ren bij Jo-seph, den
7. 't Kwam op de aar-de voor ons al-le-

- , KOOR
1. d'aard; Er is een kin-de-tje ge-bo-ren op d'aard;
 2. strooi, Er is een kin-de-tje ge-bo-ren in't strooi,
 3. get! 't Had twee schoon oog-jes zo zwart als la-get, Twee
 4. vuil, 't At pap uit een panne-tje, 'ten maakt'hem niet vuil, En
 5. snel, 't Keek naar zijn moe-der en 't lach-te zo snel,
 6. man, Het leer-de timmeren bij Jo-seph, den man, En
 7. gaar, 't Kwam op de aar-de voor ons al-le-gaar, En

- EEN
1. 't Kwam op de aar-de voor ons al-le-gaar.
 2. 't Lag in een kreb-be-tje ge-dekt met hooi.
 3. bleu-zen-de kaak-jes, dat stond hem zo net. Twee
 4. 't viel op de aar-de en 't had er geen buil. En
 5. 't Ken-de de lief-de zijns moe-ders zo wel.
 6. 't maakte hem een ta-fel-tje en 't zet-te er hem aan? En
 7. 't wenst ons een za-lig nieu-we jaar. En

- KOOR
1. 't Kwam op de aar-de voor ons al-le-gaar.
 2. 't Lag in een kreb-be-tje ge-dekt met hooi.
 3. bleu-zen-de kaak-jes dat stond hem zo net.
 4. 't viel op de aar-de en 't had er geen buil.
 5. 't Ken-de de lief-de zijns moe-ders zo wel.
 6. 't maakte hem een ta-fel-tje en 't zet-te er hem aan.
 7. 't wenst ons een za-lig nieu-we-jaar.

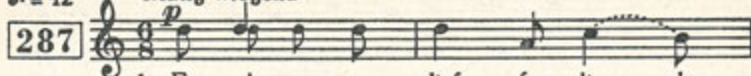
1. gitzwart — 2. uitspreken « an ».

T. en M. algemeen in Vl. bekend volks-kerstliedje, met talloze varianten in tekst en melodie. De lezing hierboven is die van LOOTENS EN FEYS: *Ch. Pop. Fl.* min een paar str. Het is echt « Het Kindeke Jezus in Vlaanderen », ja in de Vl. familiekring. K. *Geest. Liederkr. II, Moortgat (VERHELST); Z. J. I; Oud-Vl. Kerstl., E. VERHEYDEN; O. V. I.* — Men zal de tekst laten uitspreken, rekening houdend met het plaatselijk dialect (bijv. kindeke, i.p.v. kindetje, enz.). Uitspr. Ned. of dial.

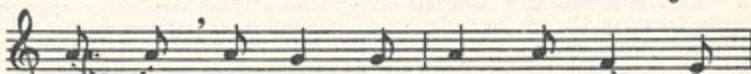
EEN ALRE LIEFFELICKEN EEN ★

♩. = 42

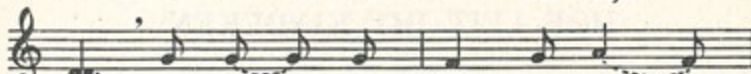
Matig wiegend

1. Een al - re lief - fe - li - cken
 2. Des⁴ wi - len wy nu bli - de
 7. God die va - der heeft ge -
 11. Och mocht ic bi - der crib - -
 12. Als ic hem dan al - dus von - - -
 49. Ic wil nu myn be - trou - - -
 51. Die ons die va - der heeft ge -

1. een! — dat heb ic uut - ver - co - - -
 2. we - sen end heb - ben vroeck - de⁵ gro - - -
 7. sent — van myn - nen⁷ op - ter eer - - -
 11. ben — sit - ten mit ge - dach - - -
 12. de — wat mocht ic dan be - ghin - - -
 49. wen — set - ten al - toes vast op
 51. sant — uut her - te - li - ker myn - - -

1. ren; dat is — Jhe - sus van Na - za -
 2. te, want hi is nu ons ghe -
 7. den si - - nen soen⁸ tot een pre -
 11. te, end sien hem daer in lig - - -
 12. nen, dan uut rey - nen gron - - -
 49. hem, ic ho - pe hem nog te scou - - -
 51. nen, die moet ons bren - gen in dat

1. reen, is van der ma - get ge - bo - - ren.
 2. ge - ven uut des va - ders sco - - te.⁶
 7. sent⁹ die scat van rii - ker weer - - den.
 11. gen arm end on - ghe - ach - - te. } Su - yo²
 12. de een lie - de - kyn te sin - - gen.
 49. wen in dat he - mels Jhe - ru - sa - lem.
 51. lant al daer die en - ge - len sin - - gen. }

1 Jemand die allerlieflijkst (beminnelijk) is — 2. tederheids-woordje zonder bepaalde betekenis, in de aard van « susa ninna », « sus, sus » die men in andere wiegeliëden vindt; misschien een aanmaning tot stilte (Hoffmann v. F.) — 3. nieuw; de u's van suyo en su moeten dus als uu uitgesproken worden — 4. daarom — 5. vreugde — 6. schoot — 7. uit minne, liefde — 8. zoon — 9. geschenk.

su - yo, su - yo su, su - yo, su - yo su - yo su, su - yo,
 su - yo, su - yo su, lie - ve sus - ters, is dat niet nu?³

T. en M. - waarschijnlijk zestiende eeuw (zie *O. N. L.* nr 485). Oorspr. 59 str.; eigenlijk een geestelijk minnelied, doch met enige strofen over het kerstgeheim, en een refrein, dat zeker door het kerstgebeuren geïnspireerd is, en dat doet denken aan andere kerstwiegeliederen (zie nrs 288, 289, 299, 301). Zie in *O.N.L. III*, bl. 1886 en 2047, zeer interessante bijzonderheden over de « wiegeliederen van de Kerstnacht ». K. *Oud-VI. Kerstliederen*. LOD. MORTELMANS. Muziekkfonds, Antwerpen. In het refrein wijkt Mortelmans enigszins af van de lezing, die *O.N.L.* geeft (zie kleine noten). — Aanpassing van de tekst op de melodie goed verzorgen. Met fijn gevoel en grote tederheid voordragen, vooral het refrein. Uitspr. *Oud-VI.* (de y in mynnen als i, niet ie).

HOE LEIT DIT KINDEKEN

♩ = 88

Met grote tederheid

288

1. Hoe leit dit kin - de - ken hier in de kou!
2. Sa, ras dan, her - der - kens, komt naar den stal!
3. En gij, o en - gel - tjes, komt hier ook bij,

Ziet eens hoe al - le zijn le - de - kens be - - ven!
 Speelt een zoet lie - de - ken voor dit teer lam - me - ken!
 Zingt een mo - tet - te - ken! voor u - wen Ko - ning!

Ziet eens hoe dat het weent en krijt van rouw!
 Mij dunkt het nu wel - haast wat sla - pen zal:
 Wilt hem ver - ma - ken door uw me - lo - dij:

1. Veelstimmig zangstuk op kerkelijke tekst.

Na, na, na, na, na, na, kin - de - ken teer!

Ei, zwijg toch stil, sus, sus, en krijt niet meer!

T. en M. uit *Honderd oude Vl. liederen*, JAN BOLLS. Volkslied uit de 18de (?) eeuw. Een kerst-wiegelielid, zoals nrs 287, 289, 299, 301. K. N. V. II; *Kun je nog zingen I* (Noordhoff, Groningen); Z. J. IV. Zie aldaar bewerking voor 3 gel. st.; O. V. I. — Met warm, meewarig gevoel voordragen. Uitspr. Ned.

O HERDERKENS, AL SOETJENS

♩ = 126 Met grote tederheid

289

1. O her - der - kens, al soet - jens en
2. Goe lie - de - kens van buy - ten, nu
3. Hout op van u stor - men gy
4. Sus, lam - mer - kens laet al u
5. Swyght haen - tiens! en wacht van te
6. Nu Je - su, nu slaept, nu is
7. Noch weent gy, noch schreyt gy, uit

1. son - der ge - tier, Mes - si - as rust al - hier.
2. stil - le - kens al, Die komt in de - sen stal.
3. Noor - den - wint: 't Is u - wen Heer dit kint.
4. blei - ten staen Oft van hier moet gy gaen.
5. doen ver - maen Hoe dat ons ue - ren gaen.
6. 't al ge - stilt, Nu slaept ge - lyk gy wilt.
7. bit - te - re rouw, In de - ze fel - le couw.

mf ♩ = 104

1.6. Na, na, na, kin - tje klein, na, na Em - ma - nu - el,
7. Het strooy is al te hert, 't doet u teer le - den smert;

mf *p*

Slaept, blom van Jes - se stam, nu slaept, on - noo - sel lam;
Comt lie - ver in ons hert, op - dat gy war - me wert.

104

Slaept cley - nen co - ninck, slaept Em - ma - nu - el,
Comt, comt dan lie - ver rus - ten in on hert.

pp *uitsterven*

Slaept cley - nen co - ninck, slaept Em - ma - nu - el. —
Comt, comt dan lie - ver rus - ten in ons hert. —

T. Handschrift ter Kon. Bibl. Brussel (1621). Zeer mooi in zijn soberheid. M. Ibid. door VAN DUYSE enigszins gewijzigd, overeenkomstig met latere lezingen van dezelfde mel. (O. N.L. nr 494). K. R. GHESQUIERE (met uitbeelding). Een kerstwiegelied zoals nrs 287, 288, 299, 301. — Een zeer fijn kerstliedje. Let op de tempo-aanduidingen! Uitspr. Ned.

ER KWAM EEN KLEINE KINDEKE

♩ = 56

290

1. Er kwam een klei - ne kin - de - ke, In
2. Een os - ke en een e - zel - ke, In
3. Er klonk een hel - der stem - me - ke, In
4. Er blonk een hel - der ster - re - ke, In
5. Er kwam een klei - ne kin -de - ke, In

1. 't midden van den nacht, Het was ons al - ler vrin - de - ke, Een
2. 't stalken koud en arm, Die maakten, met hun a - semkes, Dat
3. 't midden van den nacht, Daar zong een gouden en - gel - ke, Dat
4. 't midden van den nacht, Het was zo 'n schitterend sterre - ke, Vol
5. 't midden van den nacht, Het was ons al - ler vrin -de - ke, Een

1. kind - je teer en zacht; Een krib - be was zijn
2. zoe - te kind - je warm, Ze a - sem - den heel
3. ne - der - vloog, vol pracht. Naar al die vro - me
4. gou - den glin - ster - pracht. Het kwam in 't land der
5. kind - je teer en zacht; Zijn wieg - ske was een

1. bed - de - ke, Het had geen klee - tjes haast, Ma -
2. zoe - te - kes, Op 't teer en fijn ge - zicht En
3. her - der - kes die waak - ten op het veld, En
4. ko - nin - gen, En bleef daar wach - tend staan, Toen
5. krib - be - ke, Het had geen klee - tjes haast, Maar

1. ri - a zong een lie - de - ke, Sint Jo - seph knielde er naast.
2. op zijn blo - te voe - te - kes: Toen sloot 't zijn oogskes dicht!
3. heeft daar, blij - de ju - be - lend, Van 'tscho - ne kind ver - teld.
4. zijn zij, Uit hun wo - nin - gen, En mee naar 't kind ge - gaan.
5. her - der - kes en ko - nin - gen Die kniel - den blij er - naast.

KOOR 2-STEMMIG

* Afwisselend te zingen met O! en met bromstem.

T. LEONARDUS. M. REMI GHESQUIERE. K. Kerstvreugde. Zie daar ook cello- of harmoniumpartij. — Zeer eenvoudig en toch gevoelvol voordragen. Een uitstekend kerstlied voor de huiskring.

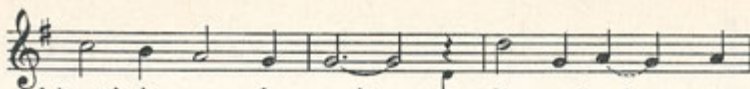
HERDERS, HY IS GEBOREN

$\text{♩} = 54$

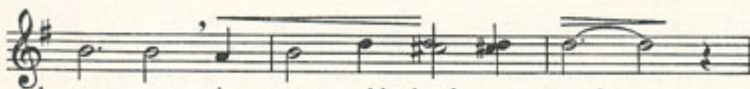
Eenvoudig

1. Her - ders Hy is ge - bo - ren in
2. Wy ar - me slech - te² lie - kens ghe -
3. Als wy daer zijn ge - ko - men, siet,
4. Ick nam mijn fluytjen, een an - der die
5. *Siet wij schen - cken U 't sae - men een
6. 't Kint - je be - gonst te slae - pen, de

2. eenvoudige

1. 't mid - den van den nacht, die zo lanck van te
2. lijck de boe - ren zijn, ont - wek - ten ons ghe -
3. een clijn kin - de - ken leyt op'tstroy nieuw ge -
4. nam sijn moe - sel - tjen,⁴ en speel - den met mal -
5. teer clijn lam - me - ken, bo - ter, melck en
6. moe - der sprack ons aen, lie - ve her - der - kens

1. vo - ren de we - reld heeft ver - wacht.
2. buer - kens, en in de mae - ne - schijn,
3. bo - ren soet als een lam - me - ken:
4. can - der voor 't soe - te kin - de - ken:
5. sae - ne⁵ voor U lief mon - de - ken;
6. 't sae - men, wilt soet - jens bui - ten gaen;

1. "Vro - lijck o her - der - kens" son - ghen ons d'en - gel - kens,
2. lie - pen met blij ge - schal naer de - sen ar - men stal,
3. d'oogskens van ston - den aen sach men vol trae - nen staen,
4. "na, na, na, kin - tjen teer, sus, sus, en kryt niet meer,
5. Na, na, na, kin - tjen teer, sus sus, en kryt niet meer,
6. U - lie zij peys en vree dat brengt mijn kint u mee,

1. son - ghen met blij - de stem: "haest U naer Beth - le - hem!"
2. daer ons den en - ghel - sanck al - te - mael toe be - dwanck.³
3. 't weenden uyt druck en rouw in de - se straf - fe kouw.
4. doet U clijn ooghsken toe, sy zijn van 't krij - ten moe.?
5. doet U clijn ooghsken toe, sy zijn van 't krij - ten moe.?
6. want 't is Godt u - wen Heer, komt morghen noch eens weer.?

1. hij die — 3. dwong, uitnodigde — 4. doedelzak — 5. room.

T. Zoals hierboven uit « *Liefdevier in den Kersnacht* », Leuven, 1669. Derde vers, 4de str. gewijzigd zoals in S. B. om wille van het rijm (oorspr. « en dus fluyten en songhen »). M. Zoals hierboven, naar « *Evangelische leeuwewerk* », 1682. (Zie O. N. L. III, nr 495). K. *Oud-Vl. Kerstl.*, LOD. MORTELMANS; Z. J. III; ook *Godvr. Zanger II*, R. GHESQUIERE; *Sursum Corda* en S. B. (met kleine wijziging in melodie: zie kleine noten); O. V. I. *Bewerking voor 3 gel. st.*, J. VAN NUFFEL, Secr. Lemmensinst. Mechelen. — Tempo niet zo vlug nemen als men veelal hoort. Het gevoel geheel aanpassen aan de tekst: dus verschillend van strofe tot strofe. Uitspr. Ned.

HERDERS BRENGT MELK EN SOETIGHEID

Frís
p
 ♩ = 52
 292

1. Her - ders brengt melk en soe - tig - heid,
3. De logt² vol schoo - ne en - gels vliegt,
4. Nu maekt hy vier, nu raept hy hout,
5. Slaept Je - sus, slaept, Em - ma - nu - el,

cresc.

1. den lie - ven Je - sus legt¹ en schreyt; hangt u - wen lank rock
3. een en - gel met Ma - ri - a wiegt, daer Jo - seph werckt den
4. want met den win - ter is het kout, maer Jo - seph die was
5. slaapt grooten prins van Is - ra - ël, duyst en duyst zie - len

rit.

1. voor den wind, den voed - ster - va - der sorgt voor 't kind.
3. hee - le nacht, en wascht de luy - ers³ in de gracht.
4. heel verblyd, om - dat het kind niet meer en kryt.
5. zyn ver - blyd, om - dat gy nu ge - boo - ren zyt.

1. ligt — 2. lucht — 3. doeken — 4. duizend.

T. C. P. F. F. (Oorspr. 8 str.); *Het geestelyk opeelken* (Duinkerke 1696) van PIETER DE CAUWÉ bevat reeds dit lied. M. Is ontleend aan het *Veni Creator*; het tweede deel echter eindigt meer modern op si b i.p.v. fa. K. *Oud-VI. Kerstl.*, LOD. MORTELMANS. — Er komen in dit lied zeer dikwijls onbeklemtoonde lettergrepen op de eerste noot van een tijd: de voordracht moet deze tegenstrijdigheid zoveel mogelijk verdoezelen. Uitspr. Oud-VI.

DE HERDERTJES LAGEN BIJ NACHT

Rustig verhalend
p
 ♩ = 56
 293

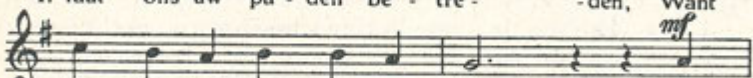
1. De her - der - tjes la - gen bij nach - te, Zij
2. Toen zij er te Beth - le - hem kwa - men, Daar
3. Ma - ri - a die bloos - de van weel - de, Van
4. Och Kindje, och Kin - dje dat he - den, In

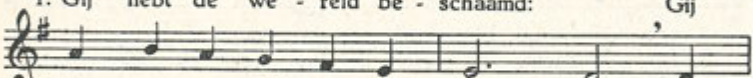
1. la - gen bij nacht in het veld: Zij
 2. scho - ten drie stra - len door - een: Een
 3. oot - moed en lief - lij - ke vreugd; De
 4. 't ne - dri - ge stal - le - tje kwaamt, Ach

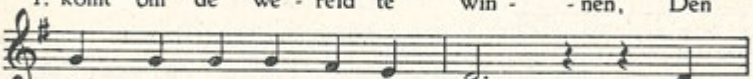
1. hiel - den vol trou - we de wach - te, Zij
 2. straal van om - hoog zij ver - na - men, Een
 3. goe - de Sint Jo - zef, hij streel - de, Het
 4. laat ons uw pa - den be - tre - den, Want

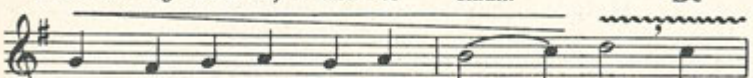
1. had - den hun schaa - p - jes ge - teld. Daar
 2. straal uit het krib - je be - neën; Toen
 3. Kind - je, der men - sen ge - neugt. De
 4. Gij hebt de we - reld be - schaamd: Gij

1. ho - ren zij d'En - ge - len zin - gen Hun
 2. vlamd' er een straal uit hun o - gen, En
 3. her - ders be - va - len te wei - den Hun
 4. komt om de we - reld te win - nen, Den

1. lie - de - ren vloe - end en klaar: De
 2. viel op het Kin - de - ke teer: Zij
 3. schaa - p - jes aan d'En - ge - len schaar: Wij
 4. mach - tig - sten vij - and te slaan: De

1. her - ders naar Beth - le - hem gin - gen: 't Liep
 2. ston - den tot schrei - ens be - wo - gen, En
 3. kun - nen van 't krib - je niet schei - den, Wij
 4. macht u - wer lief - de van bin - nen Kan

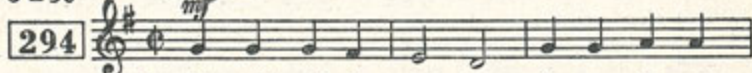
1. te - gen het Nieu - we Jaar. _____
 2. kniel - den bij Je - zus neer. _____
 3. wach - ten het Nieu - we Jaar. _____
 4. we - reld noch hel weer - staan. _____

T. en M. Uit *Oude en Nieuwe Kerstliederen*, bewerkt door J. A. en L. J. ALBERDINGK THIJM. « Dit schoon oud lied wordt met Kerstmis door de arme kinderen te Utrecht langs de straat gezongen en is, voor een gedeelte, met de wijze in haar geheel, opgetekend door een godvruchtige en smaakrijke kunstenaar, aan wie ook onze Katholieke Dichtkunst menig schoon stukje verplicht is ». Aldus A. T. Oorspr. waarschijnlijk einde 17de, begin 18de eeuw. K. *Sursum Corda; Het Ned. Kerstlied*, BRUNING; Z. J. II; *Geest. Lied. II*, MOORTGAT (VERHELST). Deze laatste is wel de beste, maar de melodie wijkt enigszins af van de lezing hierboven. O. V. I. — In verhalende trant en gebonden voordragen. De maat niet onderbreken, op het einde van de zinnen. Uitspr. Ned.

NU SIJT WILLEKOME

$\text{♩} = 50$

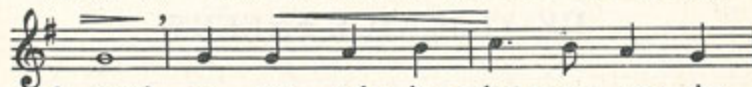
Blij *mf*

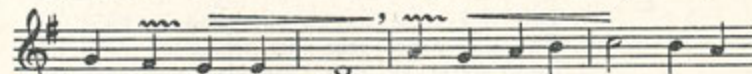
1. Nu sijt wil - le - ko - me Je - su lie - ven
2. Chri - ste Ky - rie - lei - son laet ons sin - ghen
3. D'Herders op den vel - de hoorden een nieuw
4. D'Heij-li - ge drie Koon'ghen uyt soo ver - ren

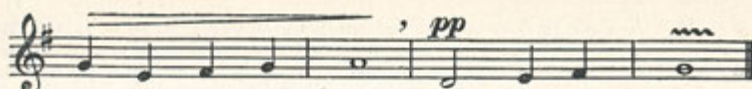
1. Heer, gij komt van al - soo ho - ge, van al - soo
2. blij, daer meed' oock on - se leij - sen³ be - ghin - nen
3. liedt, dat Je - sus was ge - bo - ren, sij wis - ten
4. landt sij soch - ten on - sen Hee - re met Of - fer -

1. veer;¹ nu sijt wil - le - ko - me van den
2. vrij: Je - sus is ge - bo - ren op den
3. 't niet: Gaet aen geen - der⁴ stra - ten en ghy
4. handt: s'Of - fer - den oyt - moe - de - lijk Myrh'

1. hoghen He - mel neer, hier al in dit aert - rijk sijt
2. Hey - li - ghen Kers - nacht, van een Ma - get rey - ne, die
3. sult hem vin - den klaer, Bethlem is de ste - de, daer
4. Wier - oock en - de Goudt t'ee - ren van den Kin - de, dat

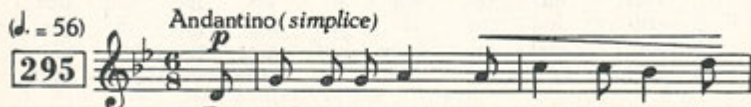

1. gij ge - sien noijt meer.² Ky - ri - e - - leis.
 2. hoogh moet sijn ge - acht. Ky - ri - e - - leis.
 3. 't is ge - schiet voor - waer. Ky - ri - e - - leis.
 4. al - le dinck be - houdt. Ky - ri - e - - leis.

2. nooit te voren.

T. en M. Uit een handschrift van omstreeks 1600, door W. JANSEN uitgegeven in *Tijdschrift der Ver. voor N.-Ned. Muziekgesch.* (1891). O. N. L. nr 521. Beide klimmen echter veel hoger op. De melodie stamt af uit het *Tantum ergo* (more italico). In *Het Nederl. Kerstlied van de 14de tot de 20ste eeuw* door FR. E. BRUNING komt een Hoogduitse lezing van de tekst voor uit de 11de eeuw. De « *Officia propria chori* » van de abdij van Thorn (Ned. Limburg) uit de 14de of 15de eeuw zeggen, in een beschrijving van de Kerstnachtviering aldaar: « Na het Evangelie (Liber generationis...) moeten de Schepenen van Pol (een plaatsje bij Thorn) komen zingen: Nu siet willecom Heero Korst (Here Christus) op zijn minst drie of vier verzen (strofen) vóór het altaar van de H. Georgius en de Abdis behoort hen daarvoor met pap en een kruik wijn te vereren. ». Een bewijs welk een belangrijke rol de volkszang — in de volkstaal! — toen in de liturgie speelde. K. S. B. (let echter op kleine varianten) *Godvr. Zanger II* (id.); Begeleidingsboek *Sursum Corda* (id.). Ook in het hoger aangeh. werk van Bruning. O. V. I. *Bewerking voor 3 gel. st.*: VAN NUFFEL, Secr. Lemmensinst. Mechelen. — Let op het tempo! Goed binden! De lange noten flink aanhouden! Uitspr. Ned.

DE VLOKKIGE SNEEUW

1. De vlok-ki-ge sneeuw viel blank en koud, En
 2. En sim-pe-le sche-pers, trouw op wacht Bij
 3. Toen 't sterre-ke rees aan blau-wen trans, Toen

Je - zu - ke werd ge - bo - ren; In
moch - ten Hem eerst ver - e - ren; Een -
ko - men aan - bid - den stil - le, Dee -

't krib - be - ke op wat scha - mel hooi Lag
vou - di - gen vóór werd kond ge - daan De
moe - dig - vroom knie - lend in den stal Vóór

't boor - lings - ke vóór een bla - tend ooi! Mes -
heer - lijk - ste van Gods won - der - daan. De
't god - de - lijk Kind dat kwam voor al De

KOOR

si - as, ver - kond te vo - ren.
herder - kes spoedden ze - re. Diep vóór het krib - je ge -
mensen van goe - den wil - le.

bo - gen Aan - bid - den we 't kin - de - ke klein, Dat

in ons leed en el - len - de Een he - mel - se trooster wil

zijn. — Glo - rie aan God in den ho - - ge!

1. schaap.

T. JOZEF SIMONS. M. ARTHUR VERHOEVEN. K. *Vijf Kerstliederen*,
Standaard, Brussel. — Het lied staat wel wat hoog... Men neme het desnoods een
toon lager; bij een « uitvoering » in regel, kan men de str. door een solist (soprano
of tenor) laten zingen; het refrein, tweestemmig, door een koor.

KERSTVERTELLING

♩ = 69)

296

Andantino

p

1. Toen de her - der - kes in
2. En de her - ders na - men
3. Maar het rei - zen o! zo
4. Toen zij eind - lijk wa - ren,
5. O zo min - zaam lacht het

1. 't Kem - pen - land, Van koop - lie uit den Oost, — Ver -
2. staf en hoed En deën hun man - tel aan; — Ze
3. lan - ge duurt En bar is 't win - ter - weer, — En
4. af - ge - mat, Ge - raakt tot Beth - le - hem, — Sprak
5. god - lijk Kind Van op zijn war - men wol! — Ma -

1. na - men hoe klein Je - zu - ke Door
2. zijn dan zon - der om - me - zien Te
3. 's a - vonds, waar geen licht - je wenkt, Doet
4. stil de grij - ze Co - ry - don, Met
5. ri - a dankt de her - der - kes, Met

1. her - ders werd ge - troost In 't koud bouw - val - lig
2. zaam op reis ge - gaan. Ze dre - ven, 't was hun
3. hon - ger - pijn zo zeer. Het sneeuwt en, bij dien
4. wee - moed in de stem: 'O Jo - zef, 't gu - re
5. tra - nen vreug - de - vol: 'U wacht een hon - derd -

1. stal - le - ke, Toen sprak een grij - ze
2. of - fer - gift, Tien blan - ke schaa - jes
3. Noor - der - wind, De schaa - jes min - dren
4. win - ter - weer Heeft on - ze schaa - jes
5. vou - dig loon, U die zo sim - pel

1. sche - per daar: *Wie volgt mij tot bij
 2. vóór hen uit En Pau - wel blies tot
 3. ie - dren dag En 'tlaat - ste, na een
 4. wreed ge - slacht, Toch heb - ben wij voor
 5. zijt, zo rein, Want vre - de zij den

1. 't krib-be - ke? *Wij wil - - len al te gaar!
 2. tijd - ver - drijf Een kerst - lied op zijn fluit.
 3. gu - ren nacht Ook dood - ge - vro - zen lag.
 4. 't krib-be - ke De wol - le mee - ge - bracht!
 5. men - sen al, Die goed van wil - le zijn!

T. JOZEF SIMONS. M. ARTHUR VERHOEVEN. K. *Vijf Kerstliederen*,
 Standaard, Brussel. — Goede oefening voor het zingen van triolen. Moeilijke of
 onverwachte toonafstanden goed inoefenen. Desnoods een halve toon lager nemen.
 Vertellend, doch meevoelend voordragen.

KINDERKERSTLIED

(♩ = 72)

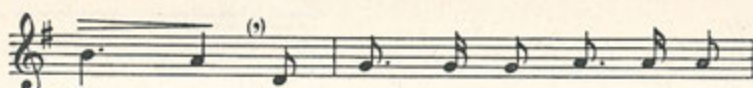
Levendig

1. Het De - ze - ke! schud - delt zijn
 2. De kin - de - kens kij - ken de
 3. En nu ligt de we - reld in
 4. En De - ze - ke daalt in een

1. bed - de - ken uit En laat de plui - me - kens
 2. plui - me - kens na En staan er op — te
 3. schit - te - rend wit; 't En is geen vlek — te
 4. gul - de - nen gloed; Al pluim - kens wor - den

1. vlie - gen; De plui - me - kens tui - me - len
2. pei - zen; Ze slaan al de wie - glen - de
3. speu - ren; De kin - de - kens kij - ken en
4. stra - len; En zwe - ven - de omstuwt het een

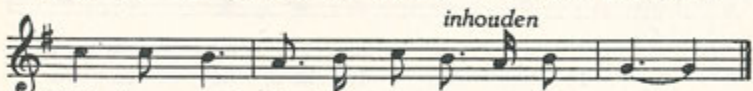
1. zon - der ge - luid En draai - en en waai - en en
2. we - gel - kens ga, Waar langs al die plui - me - kens
3. roe - ren geen lid, Zij wil - len geen pluim - ke ver -
4. en - ge - len stoet, Die zin - gen met fluit en cym -

1. wie - gen; Schud maar, De - ze - ke, Schud maar uit,
2. rij - zen. Kijkt maar, kin - de - kens, Kijkt maar na,
3. beu - ren. Kijkt maar, kin -de - kens, Kijkt maar wel!
4. ba - len. *Sit nunc glo - ri - a! Sit nunc pax!

1. Schud maar uw bed - de - ken uit! — Schud maar, De - ze - ke,
2. Kijkt maar de plui - me - kens na! — Kijkt maar, kin - de - kens,
3. Da - len gaat De - ze - ke snel! — Kijkt maar, kin - de - kens,
4. Glo - ri - a! Glo - ri - a! Pax! — Sit nunc glo - ri - a!

1. Schud maar uit! Schud maar uw bed - de - ken uit! —
2. Kijkt maar na, Kijkt maar de plui - me - kens na! —
3. Kijkt maar wel! Da - len gaat De - ze - ke snel! —
4. Sit nunc pax! Glo - ri - a! Glo - ri - a! Pax! —

T. EMIEL FLEERACKERS, S.J. M. JAAK OPSOMER. K. VI. Z. VI en VII. — Het lied biedt geen intonatiemoeilijkheden, maar wel ritmische: bij dit tempo is het zeer moeilijk om het ritme vol te houden en niet te vervallen in . Er zijn dus speciale ritmische vooroefeningen nodig: eerst traag, en dan vlugger, zonder het oorspronkelijk ritme te veranderen.

IN JESUS NAME

Ingetogen en ernstig

p

♩ = 60

298

1. In Je - sus na - me, broe - ders eer -
 2. Een her - te ree - ne en an - ders
 3. Sin - ne - lyck ster - ven, ghe - noech - te²

cresc.

sa - me, Stelt u een - paer¹ nu te be -
 ghee - ne, dat sal, voor - waer, win - nen al - -
 der - ven, al valt het zwaer, het doet ver -

decresc.

ghin - nen hem te be - min - nen, al in dit
 lee - ne 't kin - de - ken clee - ne, al in dit
 wer - ven d'he - mel - sche er - ven, al in dit

rit.

soe - te nieu - - - we jaer.
 soe - te nieu - - - we jaer.
 soe - te nieu - - - we jaer.

1. Weest eenparig — 2. geneugte.

T. Uit *Veelderhande Schrift. liedekens*, Antwerpen, 1587. Oorspr. 5 str. M. Uit *Het prieel der gheest. mel.*, 1609, Brugge. K. *Oud-Vl. Kerstl.* E. VERHEYDEN, Muziekfonds, Antwerpen; O. V. I; O. V. V. — Eigenlijk een Nieuwjaarlid, van geestelijke aard: zeer devoot voor te dragen. Uitspr. Oud-Vl.

ONS-HEREN BESNIJDENIS ★

(WIEGELIED)

Rustig en ingetogen
met innige eenvoud

♩ = 48

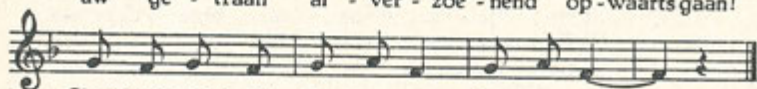
299

1. Kin - dje lief, ik ben zo arm,
 2. Ach! dat ge onder droef ge - schrei
 3. Moog' uw lij - den, moog' uw pijn

heb geen wiegske dan mijn arm, heb geen heul¹ voor
 't merk ontvingt der sla - ver - nij, ach! dat ik uw
 de ar - me zondaars ba - tig zijn! Moog' uw bloed en

u - wen nood dan mijn boe - zem en mijn schoot...
jeug - dig bloed al te vroeg zien vloe - en moet!
uw ge - traan al - ver - zoe - nend op - waarts gaan!

Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.
Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.
Slaap nu, slaap nu, slaap nu maar, slaap nu maar.

1. leniging.

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans I.* — Een zeer eenvoudig en toch zeer mooi wiegelielje van Maria voor het Jezukindje. Let op triool, in de vierde maat: , en niet of .

EEN KINDEKYN IS ONS GHEBORNEN

Met diepe ernst
♩ = 56 *mf* KOOR

Een kin - de - kyn is ons ghe - bo - ren In Beth - le -

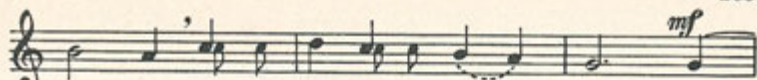
hem: Des¹ had - de He - ro - des to - ren, Dat scheen aen hem²

EEN vertellend

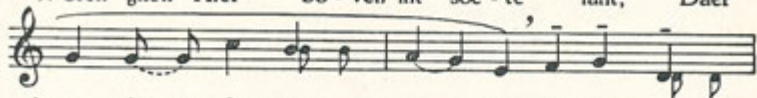
1. Drie co - nin - ghen uut O - ri - en - ten
3. He - ro - des vraechde die co - nin - ghen,
6. Doe³ die co - nin - ghen qua - men
7. Doe si dat kin - de - kyn von - den,
9. Nu bid - den wi den kin - de

1. Qua - men uut Je - ru - sa - lem; Si vraech - den, waer is ghe -
3. Waer dat kint ghe - bo - ren was. Si sei - den, te Beth - le - hem
6. Recht bu - ten Je - ru - sa - lem, Mit vroom - den dat si ver -
7. Doe wast⁸ der - tien daghen out; Si of - fer - den hem daer ter -
9. Dat Je - sus is ghe - nant,¹¹ Dat - tet ons al - len wil

1. daarom - 2. dat (zijn toorn) was hem aan te zien - 3. toen - 8. was het 11. genoemd.

1. bo - ren Die co - ninc der Jo - den? Wi
 3. bin - nen, Als ons die pro - phet - las:
 6. na - men Die ster - re staen voor hem, Ter
 7. ste - den Mer - re, wie - rooc en - de gout Mit
 9. bren - ghen Hier bo - ven int soe - te lant, Daer

1. sa - ghen in O - ri - en - ten Die ster - re
 3. Dat daer co - men sou - de Een heer al - so
 6. tyt doe dat si von - den Dat kin - de - -
 7. al - so gro - ter weer - den,⁹ Het was daer
 9. hem die en - ghe - len sin - ghen Tot al - re

1. syn, Wi co - men om te aen -
 3. groot, Die al die we - relt ver - los - sen
 6. kyn In doe - ker - kyn ghe - -
 7. noot: Si von - den daerden o - ver - sten
 9. tyt: Des gon - ne¹² ons die he - mel - sche

1. be - - den Dat kin - de - kyn?⁷
 3. sou - - de Met si - nen doot?⁸
 6. won - - den Bi der moe - der syn
 7. co - - ninc Van ha - ven bloot!¹⁰
 9. va - - der Ghe - be - ne - dyt!

2.

Doe Herodes dat vernam.
 dattet⁴ kint gheboren was,
 hi wert toornich ende gram
 ende hi ontsach hem das,⁵
 dat hi verliesen soude
 sijn rike groot,
 hi pensde⁶ hoe hi brenghen woude
 dat kint ter dood.
 Een kindekijn enz.

4. dat het - 5. hij was daarom bevreest - 6. peinsde - 9. waardigheid -
 10. beroofd van « have » = huis, onderdak - 12. vergunne.

4.

Herodes sprac den coninghen toe
 «reist uut ende soeket dat kint
 mit also groter waerdicheit:
 men seit, hij is coninc,
 coninc boven alle coninghen
 so wil hi sijn.
 Men seit, hi sal besitten
 dat rike mijn.»
 Een kindekijn enz.

5.

«Als ghi dat kint hebt vonden
 keert weder ende secht mi,
 dat ic in corter stonden
 mach weten waer dattet si;
 ic soudent⁷ also gheern aenbeden,
 hi is so fijn,
 hi heeft so seer doorsneden
 dat herte mijn.»
 Een kindekijn enz.

8.

Snachts als die coninghen slapen
 die enghel quam tot hem,
 dat si niet en souden keren
 weder tot Jerusalem.
 Op enen anderen weghe
 sijn si ghekeert
 al in haers vaders rike
 als men ons leert.
 Een kindekijn enz.

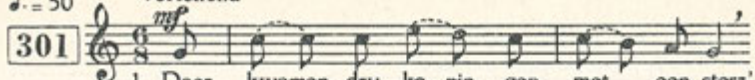
7. zou hem.

T. en M. Naar een Berlijns vijftiendeuws handschrift. Zowel de tekst als de melodie duiden op een hoge ouderdom. De melodie doet onweerstaanbaar denken aan psalmodie voor twee koren, die elk op een eigen dominant en met eigen cadans de tekst reciteren. K. S. B. en *Oud-Vl. Kerstl.* LOD. MORTELMANS. Bewerking voor 3 gel. st. : VAN NUFFEL, Secr. Lemmensinstit., Mechelen. — Men zal de tekst, die zeer waardig en sober het evangelieverhaal volgens Mattheus weergeeft, met slechts nu en dan een meer subjectieve bijzonderheid of beschouwing, zeer natuurlijk en bijna maatvrij voordragen en aan de melodie aanpassen. Men kan wellicht, om het lied te verkorten en de eentonigheid te vermijden, de str. 2, 4, 5 en 8 uitgalmen i.p.v. zingen. Uitspr. *Oud-Vl.*

DAER KWAMEN DRY KONINGEN ★

♩. = 50

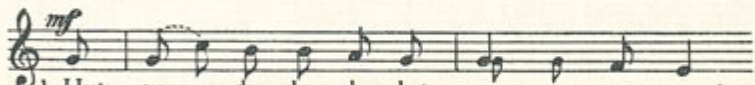
Vertellend

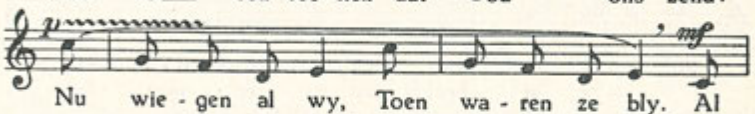
1. Daer kwamen dry ko-nin-gen met een sterr-
 2. Ze kwamen den hoogen berg op-ge-gaen,
 3. Och! ster-re, ge moet-er zoo stil-le niet staen,
 4. Toe² Beth-le-hem, bin-nen die schoo-ne stad,
 5. De ster-re gink vooren, ze vol-gen ze naer,
 6. Ze ga-ven een kloptje en He-ro-des deur.
 7. He-ro-des die sprak met een val-schen hert:
 8. Al zyn ik zwart, 'k zyn wel-be-kend,
 9. Zyt gy den ko-ning van 't Mo-ri-a-land?
 10. Heb ik de zonne en de maene verblend?

nu wie-gen, nu wie-gen, nu wie-gen al wy,

1. Uyt vrem-de lan-den, het was zoo verr'
 2. Ze za-gen de ster-re klaer stil-le staen.
 3. We moe-ten nog't a-ven¹ nae Beth-le-em gaen.
 4. Waer Ma-ri-a met heur klein kind-je zat.
 5. Toe-dat ze by ko-ning He-ro-des kwam.
 6. He-ro-des den ko-ning kwam zel-ve veur.
 7. Hoe komt den jongsten der³ dry zoo zwart?
 8. Ik zyn den ko-ning van 't Mo-ri-a-land?
 9. Gy hebt-er de zon-nen de mae-ne ver-blend.
 10. Het is een tee-ken dat God ons zend?

Nu wie-gen al wy, Toen wa-ren ze bly. Al

on-zen troost en onz' toe-vloet⁴ 't Is Ma-ri-a zoet.

1. deze avond — 2. te — 3. oorspr. van de — 4. toevlucht (voor het rijm).

T. en M. Uit C. P. F. F. Het lied draagt duidelijk de stempel van zijn afkomst uit de volksmond: het werd opgenomen uit de mond van een oude vrouw te Duinkerke. Het is ook een kerstwiegelied (zie O. N. L. nr 528. Zie ook, op bl. 1886 en 2047, hoe men in de middeleeuwen zelfs in de kerk dergelijke wiegeliederden zong). K. R. GHESQUIERE. Daar zal men ook uitvoerig beschreven vinden, hoe het lied kan geënceneerd worden. O. V. I. — Het refrein: nu wiegen zeer goed doen binden. De laatste zin: al onzen troost enz. met warmte en nadruk. Uitspr. Oud-Vl. Het woord hert in 7de str. uitspreken als hart.

LAET ONS MET HERTEN REYNE

REFREIN
Met vrome eerbied *cresc.*

302

Laet ons met her-ten rey - ne lo-ven dat sue-te
kin - de - kyn; het brinct ons u - ter wey - ne.

ENKELEN

1. Ons es een kint ge - bo - ren, een so - ne ge - pre - sen - teert,²
2. Dies mo - gen wi wel dan - cken, der ma - get die - ne droech⁵
3. Ge - looft soe moet si we - sen, nu en - de in al - der tyt;

hi comt die hel - le sto - ren, als men - sche ge - fi - gu - reert³
in haer wel su - ver lan - cken,⁶ die dracht haer niet en ver - woech⁷
bi⁸ haer syn wi ge - ne - sen, en - de bracht⁹ in dit jo - lyt;¹⁰

cresc.

Hi wilt ons al - le ge - mey - ne ver - los - sen u - ter
Nu laet ons, groot ende cle - ne lo - ven die ma - get
O weer - de, su - ver rey - ne, des son - deers me - de -

rit.

pi - - ne⁴ met si - nen bloe - de al - ley - - ne.
fi - - ne; si brenct ons u - ter wey - ne.
ci - - ne, bidt vor ons (al) ge - mey - ne.

1. uit het geweent, de ellende van de zonde — 2. « Filius datus est nobis » (zie liturgie, kerstdag) — 3. in de gedaante van een mens — 4. uit de pijn, gevolg van de zonde — 5. de maagd, die hem droeg in haar schoot — 6. lenden (Fr. flancs) — 7. overwoog haar niet — 8. door haar (denk aan Engels « by ») — 9. gebracht — 10. vreugde.

T. Uit een XVd-eeuws handschrift. Ook in « Dit is een suverlijc boecxken », Antw. 1508 en andere dergelijke boekjes. Bovenvermeld handschrift bevat 12 str. Wij geven de str. 10, 11 en 12. M. Uit « Dit is een suverlijc boecxken ». Goed voorbeeld van melodie in de dorische toonaard (re-modus). K. S. B. Meerstemmige bewerking J. VAN NUFFEL, Secr. Lemmensinst. Mechelen. — Uitspr. Oud-Vl.

ER KWAMEN DRIE KONINGEN

$\text{♩} = 46$ Plechtig *mf* EEN KOOR

303

1. Er kwamen drie konin-gen met e - ne ster, Er
2. Zij kwamen den ho - gen berg op-ge - gaan, Zij
3. *Wel ster-re ge moet er zo stil-le niet staan, Wel
4. *Naar Beth-le - hem binnen de scho - ne stad, Naar
5. Zij ga - ven dat kin-de-ken e - -nen zoen, Zij
(of: me - nig - vou'd)

1. kwa-men drie ko-nin-gen met e - ne ster, Zij
2. kwa-men den ho - gen berg op-ge - gaan, Zij
3. ster-re ge moet er zo stil - le niet staan, Gij
4. Beth-le - hem bin-nen de scho - ne stad, Waar
5. ga - ven dat kin-de-ken e - -nen zoen, Van
(of: me - nig - vou'd)

1. kwa-men van bij en zij kwa-men van ver Zij
2. von-den de ster-re daar stil - - le staan; Zij
3. moet er met ons — naar Beth-le - hem gaan. Gij
4. Ma - ri - a met haar klein kin-de - tje zat, Waar
5. wie-rook en mir-re en ro - de fijn goud. Van

1. kwa-men van bij en zij kwa-men van ver.
2. von-den de ster-re daar stil - - le staan.
3. moet er met ons — naar Beth-le - hem gaan.*
4. Ma - ri - a met haar klein kin-de - tje zat.*
5. wie - rook en mir-re en ro - de fijn goud.

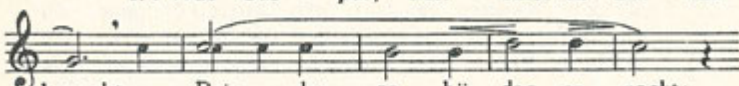
DRIEKONINGENLIED

♩. = 48

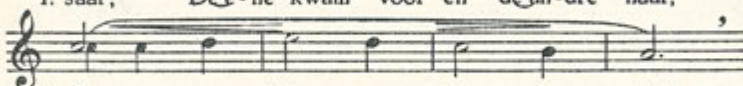
Plechtig

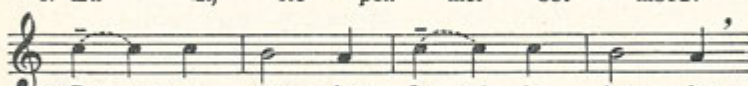
1. Drij ko - nin - gen rijk en groot van
2. Ma - ri - - a liet e - nen zwa - ren
3. Wij heb - ben ge - reisd met groot be -
4. 't Was Gas - par, Mel - chior en Bal - tha -

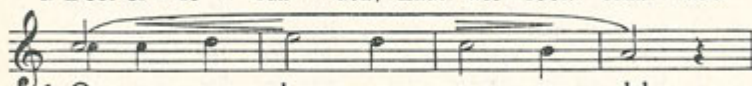
1. macht Reis - den zo bij dag en nacht;
2. zucht, Als zij hoor - de het ge - rucht:
3. dwang: Wij reis - den der - tig mij - len lang,
4. saar; De e - ne kwam voor en de an - dre naar,

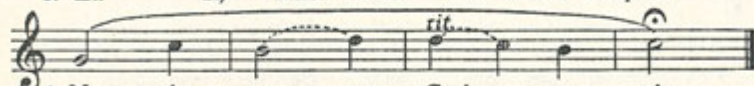
1. O - - ver berg en o - ver dal
2. Zij vrees - de voor haar zoe - te Lam
3. Om - - dat wij de rech - te baan
4. En zij rie - pen met oot - moed:

1. Gin - gen zij zoe - ken In al - le hoe - ken.
2. Dat zij met zor - gen Hield ver - bor - gen;
3. Niet meer wis - ten Maar wel mis - ten;
4. *Doet of - fe - ran - den, Laat wie - rook bran - den!*

1. O - - ver berg en o - ver dal
2. Zij meen - de dat He - ro - des gram
3. Waar de ster bleef stil - le staan,
4. En zij kniel - den met - ter - spoed

1. Naar den groo - ten God — van al.
2. Om haar klein — kin - de - ke kwam!
3. Zijn wij sa - men bin - nen ge - gaan.
4. Voor dat klein — kin - de - ke zoet.

T. en M. Uit *Honderd oude Vl. Liederen*, J. BOLS, die er bij aantekent: gezongen te Alseberg. De melodie stamt af van een Frans « Air du Traquenard », waarop ook het mooie Frans kerstlied « Dans le calme de la nuit » gezongen werd. K. Oud-Vl. Kerstl., E. VERHEYDEN, Muziekfonds, Antwerpen. — Aanpassing van de woorden op de melodie verzorgen en inoefenen! Uitspr. Ned.

STERRENLIEDJE

♩ = 100 **305** *Dromerig*
mf **A**

De ster, de ster moet
 ron - dom - me gaan, **B** Wij moe - ten van
 a - vond nog ver - re gaan; **C** Wij
 moe - ten van a - vond nog ver - re gaan.

I. E. WAUTERS, vert. uit het Duits. **M.** Uit FRITZ DIETRICH, *Dreikönigs-kantate*, Bärenreiter Verlag, Kassel. — Geschikt om gezongen te worden in een « sterrestoet ». In deze canon moeten alle stemmen tegelijk eindigen, op het volmaakt akkoord.

DRIEKONINGENLIED

♩ = 66 **306** *Statig gaande*
plechtig

1. Vre - de - ko - ning, Al - be - heer - ser,
 2. Wij, de vóór - wacht al - ler Volk' - ren,
 3. Scho - ner dan de won - der - ster - re

Vorst, Wiens Rijk zal eeu - wig staan, uit de
 bie - den U den ko - nings - groet, spre - den
 die ons heeft tot U ge - leid, zult gij

ver - re Mor - gen - lan - den kwa - men
 on - ze weid - se man - tels vóór Uw
 zon - ne - glan - zend stra - len o - ver

wij tot U ge - gaan, kwa - men
 god - de - lij - - ken voet, vóór Uw
 tijd en eeu - - wig - heid, o - ver

wij tot U — ge - - gaan. —
 god - de - lij - - ken voet. —
 tijd en eeu - - wig - heid. —

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans I.* — De eigenaardige, schilderende klavierbegeleiding zal het lied veel kleur bijzetten.

WIJ GAAN ER, DE KLEUTERKONINGSKES

$\text{♩} = 88$
 307 *mf*

1. Wij gaan er, de kleuter - ko - ningskes, Nu
 2. Wij klopten al — bij He - ro - des aan; Die
 3. In 'n dorpke dicht - bij in Beth - le - hem, Zo
 4. Nu komen wij — voor uw deur - ke staan Met

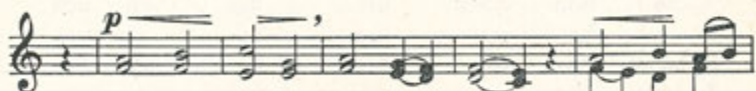
1. op Drie - ko - nin - gen - dag, Ge - drie - ën weer langs de
 2. had er zo een boos hart, En liet er ons aan zijn
 3. heeft men ons ge - zaid, Daar zul - len wij ze - ker
 4. on - ze scho - ne — ster, En vra - gen langs waar wij

1. wo - ning - skes Met 'n lied - je en een —
 2. deu - re staan; Toen vroe - gen wij vol —
 3. vin - den Hem In een har - de krib ge - -
 4. moe - ten gaan? Is — Beth - le - hem nog —

1. lach, Met lich - tjes en een — gou - den ster, Drie
 2. smart, Of hij ons dan niet — zeg - gen wou Waar
 3. leid, De rij - ke Ko - ning — van 't heel - al, —
 4. ver? Wij gaan, met on - zen — ke - mel - stoet, Het

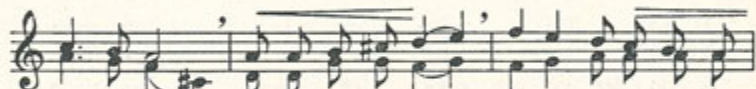
1. vro - me ko - nin - gen van ver.
2. of wel 't ko - ningske we - zen zou?
3. In een ar - men bees - ten - stal.
4. kind - je bren - gen den ko - nings - groet:

A - ve Je - su, Kind - lijn - zoet - A - ve Ma -

ri - a, Ma - ged - goed! Drie ko - nin - gen, Drie

ko - nin - gen - val - len u te voet A - ve, Jezus en Ma -

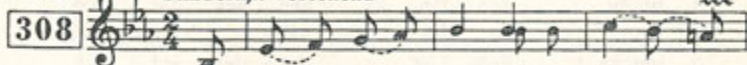
ri - a, A - ve, a - ve, wees - ge - groet!

T. LEONARDUS. M. REMI GHESQUIERE. K. Kerstvreugde. 307

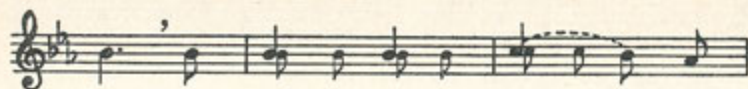
VAN JESUS EN SINT JANNEKEN

$\text{♩} = 100$

Kinderlijk vertellend

1. Lest - mael op - ee - nen so - merschen
2. Die wit - te vet - te voetjens die wa - ren
3. D'een troetel - de dat lam - me - ken syn -
4. En als het dan - sen was - ghe -
5. Jo - an - nes sijn cley - ne neef - ken
6. Sy sa - ten, en re - den al o - ver
7. De moe - der die maeckte op staen - de
8. Naer ta - fel soo danck - ten sy on - sen

1. dagh Maer hoort wat ick _____ be -
2. bloodt, Hun lip - - pe - kens als _____ co -
3. hoot! En d'an - der kit - tel - de het
4. daen, Soo moest het lam - me - ken
5. nam, En set - te hem bo - - - ven
6. handt, En rol - - den, en tuy - mel - den
7. voet Van suy - cker en melck _____ een
8. Heer, En vie - len beeld' op hun - ne

1. val - lijks sagh, Van Je - sus en Sint
2. rael soo root; De soe - te vet - te
3. on - der sy - nen poot; Het lam - me - ken gingh
4. e - - ten gaen; En Je - sus gaf wat
5. op dat lam: "Schoon man - ne - ken ghy moet
6. in het sandt, En de - se twee cleyn
7. pap - pe - ken soet; Daer sa - ten de twee
8. knie - kens neer, Ma - ri - a gaf een

1. Jan - ne - ken, Die spel - den met een
2. pra - ter - kens, Die sa - ten by de
3. sprin - - ghen, En Jan - ne - ken gingh
4. broey - - ken² En Jo - han - nes gaf wat
5. rey - - en, Ick sal u 't huys gaen
6. joncks - - kens Die de - den sul - cke
7. bab - baert - jens⁵ Daer a - ten de twee
8. cruy - se - ken, Daer toe een suy - cker

1. lam - me - ken, Al in _____ dat groen ghe -
2. wa - ter - kens, Het son - ne - ken dat schein _____
3. sin - ghen, En hup - pel - de en trip - pel - de
4. hoey - ken;³ Ter we - - reldt was - ser noyt
5. ley - en: Want moy - ër - ken⁴ die _____ sal
6. spronghs - kens En al _____ de kin - der - kens
7. slab - baertjens,⁶ En wa - ren soo vro - - lijck
8. huy - se - ken, En songh _____ hen stil - le - kens

1. kla - vert landt. Met een pap - -
2. daar soo heet, Sy de - - den malck -
3. door de wey, En de - se crol - le -
4. meer - der vreught, Als de - se twee cou -
5. zijn in pijn, Waer dat wy soo
6. sa - ghen het aen, Tot - dat se ten
7. en soo bly, Gheen ko - ninghs ban -
8. in den slaep, En naer het

1. scho - tel - tjen in hun handt. _____
2. an - de - ren met melcks - ken be - scheet. _____
3. bol - le - kens die dansten al - le bei. _____
4. sijn - - - tjes wa - - ren ver - heught. _____
5. langh _____ ge - ble - ven zijn!⁵ _____
6. les - ten zijn 't huys ghe - - gaen. _____
7. quet _____ en heeft er by. _____
8. stal - le - ken ghingh het schaepe. _____

3. hooi — 4. moeder — 6. kinderen, die slurpend eten of drinken.

T. Toegeschreven aan A. POIERTERS: « *Ydelheit des werelds* », verschenen in 1645. M. Een volkswijze; zij werd genoteerd door Willems; corsprong onbekend. K. S. B.; Z. J. II; L. MORTELMANS in « *Vlaamsche Volksliederen* ». Bewerking 4 gemengde st. MEULEMANS (*Suite oud-Vl. L.*). — De aanpassing van de tekst op de melodie moet speciaal verzorgd worden. Uitspr. Ned.

SCHOON BOVEN ALLE SCHOONE

J = 44
 Gedragen, maar niet langzaam
 EEN cresc.

1. "Schoon bo - ven al - le schoo - ne! Hoe
 2. "Dat Ghy dus hanght ghe - nae - ghelt Vlack
 3. "Ghy die 't al hebt ghe - schae - pen, Wat
 7. "Wee my be - druck - te Moe - der! Wee
 9. "Ach, Si - me - on vol weer - den, Ach
 13. "Comt, comt, wilt my ghe - ley - den, 'k Zal
 14. "Want hier met U te ster - ven Is

1. maght² ghe - schien, Dat Ghy dus hanght ten
 2. in den windt, Be - re - ghent en be -
 3. vrent be - stier!³ Heb - dy gheen pleck om
 7. my, wat raet. Alst nu, o mijn be -
 9. ach, o smert! Nu gaen u⁴ se - ven
 13. vol - ghen naer: 'k En wil van U niet
 14. groot ghe - luck: Daer U te moe - ten

1. too - ne Voor — al - le lien? Dat
 2. hae - ghelt, Mijn — lief - ste Kindt? Be -
 3. slae - pen El - ders dan hier? Heb -
 7. hoe - der, Met — U soo gaet! Alst
 9. sweer - den Dweersch door mijn hert. Nu
 13. scheyden. Lief — we - der - paer. 'k En
 14. der - ven Waer — lan - ghen druck. Daer

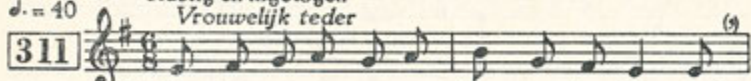
1. Ghy dus hanght ten too - ne Voor — al - le lien?
 2. reghent en be - hae - ghelt, Mijn — lief - ste Kindt?
 3. dy gheen pleck om slae - pen El - ders dan hier?
 7. nu, o mijn be - hoe - der, Met — U soo gaet!
 9. gaen u se - ven sweerden Dweersch door mijn hert.
 13. wil van U niet scheyden, Lief — we - der - paer.
 14. U te moe - ten der - ven Waer — lan - ghen druck.*

1. Maria, de moeder van smarten, spreekt tot Jezus aan zijn kruis — 2. hoe kan het — 3. welk een vreemde schikking — 4. uw.

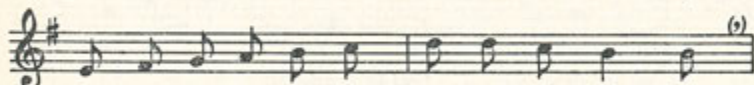
T. JUSTUS DE HARDUYN, *Godelicke lof-sanghen*, Gent 1620. Oorspr. 14 str. M. « Op de voys van 't Tucht-huys ». Zie O. N. L. III, nr 550. K. *Sursum Corda*, begeleidingsboek; S. S. 1947; Ó. V. I; Z. J. IV. — Een zeer stemmig passielied. Met weemoedig-klagende stem voordragen. Uitspr. Ned.

ZATERDAG VOOR PASEN ★ (HEILIGE VROUWEN)

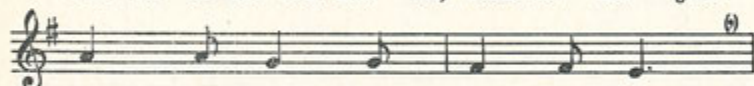
J. = 40
 Rustig en ingetogen
 Vrouwelijk teder

311

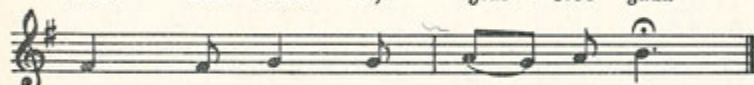
1. Zus-ters, ontwaart ge geen licht aan den Oos-ten?
2. Spoedt u dan, zus-ters, uw kruik-skes ge-no-men
3. Moch-te onze lief-de den He-re be-ha-gen,

komt ons geen klaar-te van da-ge-raad troos-ten?
 en Hem ge-zalft met uw geu-ri-ge-a-ro-men...
 rein als de bal-sem dien wij Hem nu dra-gen!

Laat ons naar zijn graf-steë gaan
 Laat ons naar zijn graf-steë gaan
 Laat ons naar zijn graf-steë gaan

eer de zon is op-ge-staan...
 eer de zon is op-ge-staan...
 eer de zon is op-ge-staan...

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans II.* — Het adem-halen moet zeer snel gebeuren, op het einde van de twee eerste zinnen; echter zonder ruwheid.

LIED VAN MARIA MAGDALENA

J. = 80
 EEN

312

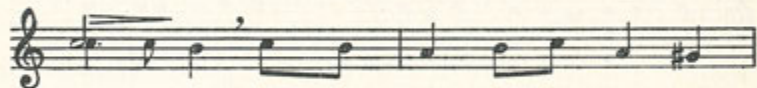
1. Als de Paas-zon-ne rees aan de
2. Maar het graf vond zij o-pen en
3. D'Engen spra-ken: "Ma-ri-a Mag-da-

kim - me Mag - da - le - na kwam graf - waarts ge -
le - dig En twee en - ge - len hiel - den de
le - na, Waa - rom weent gij en hebt gij ver -

gaan, Om haar Je - zus met reuk - werk te
wacht, Die daar za - ten aan el - - ke
driet? En zij zei - de: 'Hoe zou — ik niet

bal - se - men En te schou - wen Hem nog eens
zij - de, Schoon ge - man - teld in wit - ten
we - nen, 'k Zoe - ke Je - zus en vind Hem

aan, Om haar Je - zus met reuk - werk te
dracht, Die daar za - ten aan el - - ke
niet? En zij zei - de: 'Hoe zou — ik niet

bal - se - men En te schou - wen Hem nog eens aan.
zij - de Schoon ge - man - teld in wit - ten dracht.
we - nen, 'k Zoe - ke Je - zus en vind Hem niet.'

T. REMI GHESQUIERE. Oorspr. 6 str. M. Opgetekend te Eine en verschenen in *Volk en Taal*, 2de Jg. Een zeer merkwaardige oude wijze. De woorden, die dáár opgegeven worden beginnen met « 't Was op enen Driekoningenavond » : ze schijnen eerder op de verrijzenis dan op de geboorte Christi te doelen... Waarschijnlijk een vervorming, door het volk, van een oorspronkelijk Maria-Magdalenalied (zie *O. N. L.* III, nr 672A). De woorden van R. G., die een parafrase zijn van de Evangelietekst, gaan uit van die opvatting. K. *Meezennestje III B.* — Voordragen met weemoedig gevoel in de stem. Uitspr. Ned.

PASEN

♩ = 88 *Gaande* *met allergrootsten jubel*

313

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Voor de drie Strofen *Om te eindigen*
wat vertragen *wat vertragen*

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia! Al - le - lu -

wat vertragen *In tijdmaat* *In tijdmaat*

- ia! Al - le - lu - ia! —

1. He - me - len,
2. Vol - ke - ren,
3. Chris - tus ver -

breekt van hei - li - ge vreug - de! Aar - de
wendt naar 't Licht en het Le - ven! Klink' be -
rees, vol stra - len - de glo - rie, eert den

sid - der in glan - zen - de pracht! 't Licht ver -
dwel - mend door 't glan - zend heel - al vreug - de -
ster - ken, ver - win - nen - den Leeuw! Brengt hem

won en ge - dood is de Nacht!
zang en ba - zui - nen - ge - schal!
hul - de van eeu - we tot eeuw!

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans II.* — Het lied is zeer effectvol in massazang, doch het eind-alleluia moet met veel eenheid, onder goede directie uitgevoerd worden. Vergelijk het 3de Alleluia met het 4de, het 5de met het 6de! Krachtig articuleren!

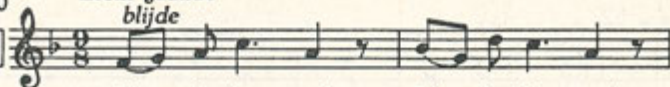
BELOKEN PASEN

♩. = 100

Licht gaande

blijde

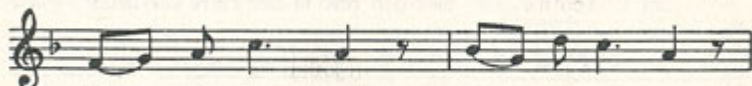
314

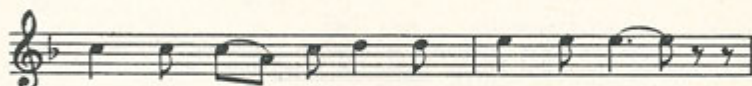
Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

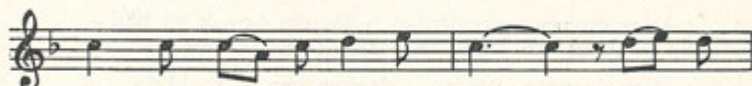
1. Als de klei - ne kind' ren laat ons vro - lijk zijn!
2. Zijn we niet ver-nieuwd, ver - re - zen in den Heer?
3. Kom! voor Chris-tus nu ge - leefd in ho - ge vreugd!

Al - le - lu - ia! Al - le - lu - ia!

Vreug - dig als de bloe - men die er staan
 Weg dan, win - ter - dood, nu is't ge - daan!
 't Blij - ve Pa - sen in ons hart voort-aan, —

in den len - te - zon - ne - schijn!... Al - le -
 't zon - dig le - ven van wel - eer!
 't Blij - ve Pa - sen, eeuw'ge jeugd!

lu - ia! Al - le - lu - ia! _____

T. AUG. CUPPENS. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans II. — Let op het vlugge tempo! Zeer licht ritmeren!

'T WAS OP ENEN MAANDAG

♩. = 52

315

't Was op e - nen maan - dag, daar - om ben ik zo
don - der - dag

blij! dat de Heer der He - ren ge - bo - ren is voor mij. Waar -

om n' zou' me nie' meu - gen ons in den Here ver - heu - gen? Waar -

om n' zou' me nie' meu - gen een uur - ke vro - lijk zijn?

- 2 't Was op enen disendag (of Dinsdag), - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren besneden werd voor mij.
Waarom 'n zou' me nie' meugen
ons in den Here verheugen? enz.
- 3 't Was op enen woensdag, - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren de bruiloft hield voor mij.
- 4 't Was op enen donderdag, - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren zijn zelven gaf aan mij.
- 5 't Was op enen vrijdag, - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren gestorven is voor mij.
- 6 't Was op enen zaterdag, - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren begraven is voor mij.
- 7 't Was op enen zondag, - daarom ben ik zo blij! - dat de Heer der Heren verrezen is voor mij.

T. en M. Opgetekend door toondichter R. GHESQUIERE uit de mond van een oude kloosterzuster, te Geluwe. Het is een lied op het leven van O.L.H. : het verbindt enige hoofdgebeurtenissen uit Zijn leven met de dagen der week. K. *Meezenestje III, B.* — Men zal de woorden van het refrein, die typisch West-Vl. zijn, ook in het West-Vl. uitspreken. Dus « waarom 'n zoe me nie meugen » en « 'n urke vrolijk zijn ». Overigens Ned. uitspr. Bemerkt de zeer mooie melodie. Stemming aanpassen aan de woorden!

DERDE ZONDAG NA PASEN

$\text{♩} = 69$ **Breed**
met geestdrift

316

1. Geeft den Hei - land lof en eer,
2. Hij die stierf voor ons op 't kruis,
3. Loof mijn ziel uw le - ven lang,

prijst — Hem nim - mer - moe; on - zen vij - and
 won — het op den Dood; rijst voor - op naar
 loof — Hem d'eeu - wen door, juich Hem toe met

sloeg — Hij neer, heil bracht Hij — ons
 's Va - - - ders Huis dat Hij ons — ont -
 nieuw — ge - zang: Volk' ren juicht — in

toe! —
 sloot! — Al - le - lu - ia, Al - le - lu - ia, Al - - - le -
 koor: —

lu - ia, Al - - - le - lu - ia, Al - le - lu - ia,

Al - le - lu - ia, Al - le - lu - - - ia.

T. JOZ DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans III. — Zeer geschikt voor massazang; echter zorgen dat de maat, op het einde van de zinnen niet onderbroken wordt! Let in 't bijzonder op het 3de en 4de Alleluia: streng in de maat blijven. Enkel ademen aan komma's en rusttekens.

ADORAMUS TE CHRIS TE

♩ = 60

Andante

1st stem Ad - o - rá - - - mus te, Chri -

317 2nd stem Ad - o - rá - - - - mus te, _____

3rd stem Ad - o - rá - - - mus _____ te, _____

- - - ste, et be - - ne - di - ci -

- Chri - - - ste, et be - - ne -

- Chri - - - ste, et be - - ne - di - ci - mus ti -

mus ti - - - bi, qui - a per tu - am san - -

di - ci - mus ti - - - bi, qui - a per tu - am san - -

bi, qui - a per tu - - - am _____

espress.

- ctam cru - - cem re - - de-mi - sti mun -

ctam cru - - cem re - de-mi - sti

- san-ctam cru - cem re - de-mi - sti mun -

Rit. *Tempo*

- - dum: Do - mi - ne, mi - se - ré - re

Rit.

mun - dum: Do - mi - ne, mi - - se - ré - re

Rit.

- - dum: Do - mi - ne, mi - se - ré - re no -

pp *Rall.*

no - - bis, mi - se - ré - - re no - bis.

pp *Rall.*

no - bis, mi - se - ré - - re no - bis.

pp *Rall.*

- bis.

T. Uit de liturgie van Goede Vrijdag. M. ROLAND DE LASSUS. Driestemmig koor voor gelijke stemmen. Een voorbeeld van vocale polyfonie uit de Renaissance-tijd.

JESU, ALLERLIEFSTE KIND

Gemoedelijk
(*mf*)

♩. = 54

318

1. Je - su, al - ler - lief - ste kind,
2. Lief - ste broe - der, Je - su zoet,
3. Je - su, God en mens te - zaam,

van uw moe - der teër be - mind, Je - su, die in
die ons al ver - blij - den doet met uw scho - nen
weze ons gif - te u aan - genaam, schoon zij zon - der

d'he - mel - zaal Speelt bij de en - geln al - te - maal,
lief - de - lach, schoon - der als de len - te - dag,
weer - de zij, hebt ons hert en ziel daar - bij;

komt ge - tre - den naar be - ne - den en verhoort ons
hoog ge - pre - zen moet gij we - zen al zo - veel ik
als wij ster - ven laat ons er - ven, dat wij gaan ter

kin - der - taal! komt ge - tre - den naar be - ne - den
prij - zen mag! hoog ge - pre - zen moet gij we - zen
rech - ter - zij! als wij ster - ven laat ons er - ven,

en ver - hoort ons kin - der - taal!
al zo - veel ik prij - zen mag!
dat wij gaan ter rech - ter - zij!

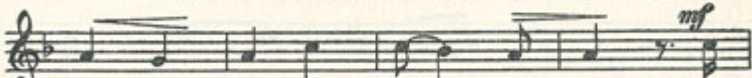
DIE SOETE NAEM JESUS

♩ = 60

Zeer innig

1. O soe-ten Je - sus Godt en Mensch, Doet
 2. Schryft u - wen naem dat ik be - min, Daer
 3. O groen-der naem als le - vend' hout; O

my de gunst daer ick - naer wensch, Komt,
 hon - dert duy - sent kee - ren in, O
 ry - ker na - me als 't fyn - ste gout; O

spant myn hert eens op de raem, bor - duert daer U - wen
 Je - sus naem, o soe - ten naem, O naem van ho - rinkx -
 sag - ter naem als tor - tel - duyf; O ver - scher naem als

soe - ten naem: Be - schryft het wit van myn ge -
 soe - te faem. Waer is - ser naem soo aen - ge -
 wyn - gaert druyf; O klaer - der naem als son - ne -

moet, met pur - per van u dier - baer bloet.
 naem Als Je - sus al - der - soet - sten naem!
 strael; O ster - ker naem als lou - ter stael!

T. Volgens F. van Duyse (O. N. L.) komt de tekst uit « Den Liefvelycken Paradijsvogel » van Daniël Bellemans (1640-1674). Wij geven de tekst zoals De Coussemaeker hem gevonden heeft in een handschrift van geestelijke gezangen dat berust bij de Zwarte Zusters van Belle (Fr. VI.). Oorspr. 8 str. Vergelijk met de hymne « Jesu dulcis memoria »; geheel in dezelfde Bernardiaanse trant, « den Honingvloyenden doctoor », zoals str. 7 van hetzelfde lied Bernardus noemt. M. Eveneens uit Belle. Met grote innigheid voor te dragen. De tweede zin (met de herhaalde) zonder hardheid, maar gebonden. K. S. S., 1948. Uitspr. Oud-VI.

VEERTIENDE ZONDAG NA PINKSTEREN

(GEEN ZORGEN VOOR MORGEN)

Licht
kinderlijk opgetogen

$\text{♩} = 54$
 320

1. Wees zon - der vrees voor mor - gen, o
 2. Aan - schouw de lie - ve bloe - men, geen
 3. Uw Va - der kent uw no - den, zoek

mens, God is — zó goed. — Zal
 le - lie spit - te of spon, — toch
 zijn ge - rech - tig - heid, — en

Hij voor U niet zor - gen, Hij
 op zo'n schoon - heid roe - men Kon
 't wordt U vast ge - - bo - den al

die de vo - - gels voedt? Hij
 zelfs geen Sa - - lo - - mon, Kon
 wat uw hart ver - - beidt, al

die de vo - gels voedt, Hij die de vo - gels
 zelfs geen Sa - lo - mon, Kon zelfs geen Sa - lo -
 wat uw hart ver - beidt, al wat uw hart ver -

voedt, Hij die de vo - gels voedt? —
 mon, Kon zelfs geen Sa - lo - mon. —
 beidt, al wat uw hart ver - beidt. —

HEER JESUS HEEFT EEN HOFKEN

♩ = 69

Eenvoudig

1. Heer Je - sus heeft een hofken¹ daer schoon bloemen
2. Die le - li - kens die ick daer sach, syn suyver -
3. De schoone pur - per roo - se was de lydt - saem -
4. Noch wasser een die bo - ven al spande de
5. Maer d'alderschoonste beste bloem al in dat
6. Och Je - sus, al myn goet en al myn sa - lich -

1. staen, Daer in soo wil ick pluck - en gaan, 't is wel ghe - daen²
2. heyt; Die soe - te vi - o - letten syn oot - moedich - eyt.
3. heyt; De schoon vergul - de goude bloem, ge - hoorsaem - heyt.
4. croon: Co - ron' im - pe - ri - a - le,³ 't was de lief - de schoon.
5. hof, Dat was den Hee - re Jesus soet; dus sy hem lof.
6. eyt, Maect van mijn hert u hove - ken, het is be - reynt.

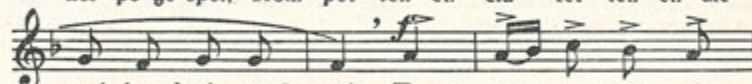
REFREIN

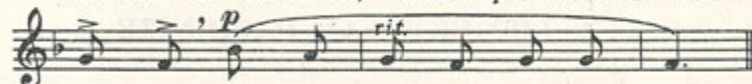
Men hoort daer niet dan en - ge - len - sanc en

her - pe - ge - spel,⁴ Trom - pet - ten en cla - ret - ten⁵ en die

veel - kens⁶ al - soo⁷ wel, Trom - pet - ten en cla -

ret - ten en die veel - kens al - soo wel.

1. De hemel wordt voorgesteld als een hof, waar al de deugden (zuiverheid, ootmoedigheid, enz. maar bovenal de liefde) bloeien, en waar Jezus zelf de schoonste bloem is - 2. het is een goede daad - 3. fritillaria imperialis - 4. harpspel - 5. clarinetten - 6. violen - 7. ook - Nadat de godminnende ziel al die deugdenbloemen geplukt heeft, is zij zelf als een hemels hofken, waar Jezus zijn intrede kan doen (laatste str.).

T. en M. uit *Het prieel der geestelycke melodie*, Brugge 1609. K. S.B. en O.N.L.D. (FLOR PEETERS). R. GHESQUIERE bezorgde een uitgave met uitbeelding. O.V.I.; O.V.V.; Z.J.III. — Bemerkt de prachtige tekst. De melodie is zeer eenvoudig, maar toch eigenaardig en zangerig. Let op de maat! Beurteilungen $\frac{3}{4}$ en $\frac{2}{4}$. Een weinig vertragen op het einde van elke zin. Uitspr. Oud-Vl.

ARMOEDE LIEF

$\text{♩} = 69$ Eenvoudig, niet te traag

322 *p*

Ar-moe-de lief, — He-mels ge-rief!
Schamel en bloot — Stierf hij den dood,

Geeft gij aan de-zen, Ar-moe-ge-pre-zen,
Arm uit der ma-ten, Hing hij ver-la-ten

Die om u la-ten Rijk-dom en sta-ten,
Aan 's kruise roe-de 't Lichaam in bloe-de,

iets tegenh. langzamer

We-relds ge-rief, Ar-moe-de lief.
Schamel en bloot, Stierf hij den dood.

1. bezit.

I. GUIDO GEZELLE. M. JOZEF RYELANDT. K. *Zielezuchten*. Neder-
landse Zangstukken, Davidsfonds. — Deze sobere melodie zal men zeer gebonden
en met grote eenvoud voordragen. 322

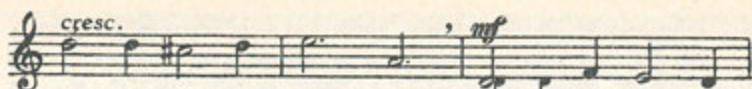
EEN LIEDEKE VAN PACIENTIE

$\text{♩} = 60$ Ernstig

323 *mf*

1. Pa-cien-tie is soo goe-den cruyt, sij
3. Wil-di pa-cien-tie krij-gen saen,⁵ hoort
4. Al die on-pa-cien-tich zijn, in

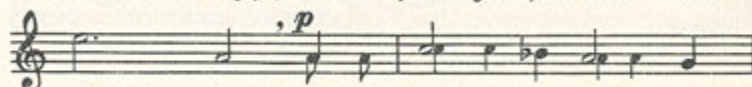
5. spoedig

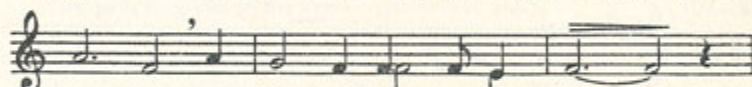
1. is nu in sai - soe - ne,¹ want haer cracht en
 3. toe ick salt u lee - ren: Ghij sult die dae-gelijcx
 4. de - se droe-ve tij - den,⁶ Sy doen hen sel - ven

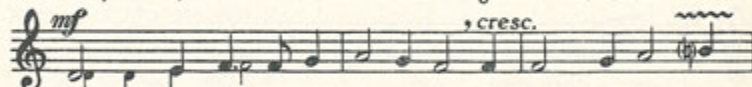
1. haer vir - tuyt² heeft ye - ge - lyck³ nu van
 3. pluc - ken gaen, Int bit - - ter lij - den ons
 4. dob - bel pijn, want ye - ge - lijck moet nu

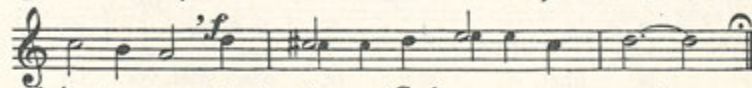
1. doe - - ne. Wilt u te pluc - ken
 3. Hee - - ren; Wilt u her - te - ken daer - toe
 4. lij - - den; Ten baet murmu - re-ren noch

1. spoe - ne⁴ dat e - del cruy - de - ken goet. —
 3. kee - ren met trae - nen wilt , aen - sien. —
 4. strij - den, hout u in Godt ghe - rust. —

1. Sluy - tet bin-nen int her-te dijn en dinckt het sal eens
 3. Wat Je - sus voor u ghe - le - den heeft; Hij is die de pa -
 4. Liet elck zijn son - dich le-ven staen den tyt die sou - de

1. be - ter zyn: sterct in Godt u - wen moet ...
 3. cien - tie gheeft de ghe - ne die tot hem vlien ...
 4. beteren saen, den hon - ger soude worden ghe - blust ...

1. het is nu de goede tijd voor geduld — 2. Lat. virtus, macht — 3. iedereen —
 4. wil u spoeden — 6. het was de tijd van de Calvinistische terreur.

T. KATHARINA BOUDEWYNS « Prieelken der gheestelycker wellusten », Brussel, 1587. M. Uit « Het prieel der gheestelyke melodie », Brugge, 1609 (zie O. N. L. III). K. S. S., 1951. — Uitspr. Ned. of Oud-Vl. (in dit geval alle ij's uitspreken als ie).

O KEER DINE OGHEN

Andante
Zeer eenvoudig en met stil gevoel voordragen.
 ♩ = 80
 328

1. O keer dine o - ghen vol me - de -
 2. En - de als ic lij - de, en - de als ic
 3. Ic cran - ke, sma - le! ic min - ne Di

iets toenemen

do - ghen tot mi! Mijn her - te
 strij - de so fel: Du schencs mi
 wa - le;² mer³ Du! Du draghes, Vor -

poco rit.

ja - ghet, o soe - te. Ma - ghet, vor Di!
 crach - ten, ic en vrees gheen mach - ten der hell!
 stin - ne, noch gro - te - re min - ne mi toe!

p

O Lie - ve Vrou - we, als ic — be -

1. smal in de bet. van klein (Eng. « small ») — 2. wel, vurig — 3. maar.

scou we Dijn beelt, dijn beelt, ic voe-le de

smer-te in mi - -nen her-te ghe - heelt!

in mi - -nen her-te ghe - heelt!

T. SERVAAS DAEMS. In Middelnederl. trant. M. JULES VAN NUFFEL.
 K. *Drie Geestelijke Meiliederen*, J. VAN NUFFEL, bij R. Lebrun, Muziekhandel,
 Brouwerijstr. 19, Brussel. — Uitspr. Oud-Vl. « Du » uitspreken in dit lied, als « doe »
 om wille van de rijmen (zie 3de str. waar *Du* moet rijmen op *toe*); ij uitspreken als
 ie (kort!).

MARIA DOOR EEN DOORNWOU TRAD

♩ = 96

329

Solo

Koor

1. Ma-ri - a door een doornwoud trad, Ky-ri - e - lei -
 2. Wat droeg Ma-ri - a aan haar hart?
 3. De doornen brachten ro - zen voort.

Ky-ri - e - lei - -
 Ky-ri - e - lei -

Solo

Ma - ri - a door een - doorn-woud trad, 't had
 son. Een klein lief kind - je - zon - der smart dat
 Als 't kind - je werd in - 't woud ge - hoord dan

Koor

ze - ven jaar geen loof ge - had. Je - zus en Ma - ri - a.
 droeg Ma - ri - a aan haar hart. Je - zus en Ma - ri - a.
 brach - ten door - nen ro - zen voort. Je - zus en Ma - ri - a.

T. en M. naar een oud volkslied uit Thüringen. De driel. bewerking is van H. VAN VAECK, verschenen in de reeks *M. J.* — Uitspr. Ned.

ER WAS EEN MAEGDETJE

[♩ = 76] Allegretto grazioso

Er was een maeg-de-tje zui-ver en
 Er was een maeg-de-tje

net In Da - vids stad ge - bo - ren; Het
 zui - ver en net in Davids stad ge - bo - - ren;

staet ge - schre - ven al in de wet, Van
 Het staet ge - schre - ven al in de

God was zy ver - ko - ren; Zij bleef ten
wet, Van God was zy ver - ko - ren; Zij

al - len ston - de Zui - ver van al - le
bleef ten al - len ston - de Zui - ver van al - le

zon - de; Zij is, voor - waer, een spie - gel
zon - de; Zij is, voor - waer, een

klaer Voor u, o maeg den eer -
spie - gel klaer Voor u, o maeg - den eer -

baer. 3 Een en - gel kwam met
baer. Een en - gel

groot eer - waerd Tot haer naer Gods be - ha -
kwam met groot eer - waerd naer Gods be - ha -

gen En sprak haer toe: O rei - - ne maegd,
gen En sprak haer toe: O rei-ne maegd,

A - ve, gra - ti - a ple - - na!* Zij was ver - -
A - ve, gra - ti - a ple - - na!* Zij

won - derd al - zoo zeer, Dees tee - dre cre - a -
was ver - won - derd zeer, Dees tee - dre cre - a -

tu - re, Als zy daer zag in blank ge -
tu - re, Als zy daer zag in blank ge -

waed Gods en-gel glan - zend pu - - re.
waed Gods en-gel glan - zend pu - - re.

T. 1ste str. (Er was) is een enigszins gemoderniseerde weergave van de 1ste str. van *Het was een maghet* uit *Veelderhande Schifturelijke leysenen*, Antwerpen (1587). De 2de str. (Een Engel kwam) werd samengesteld door F. VAN DUYSE uit elementen van de volgende str. M. 1ste str. is de lichtelijk gewijzigde lezing van LOOTENS en FEYS, *Ch. pop. fl.* (XVIIde eeuw). De 2de str. is een compositie van F. VAN DUYSE, die trouwens ook de tweede stem en de klavierpartij schreef. K. 6 *Oude Ned. Liederen*, bewerkt door F. VAN DUYSE voor koor met begeleiding van harmonium. — Uit te voeren door twee gelijke stemmen. Men kan de oorspr. 6 str. vinden in *O.N.L.* nr 655; 4 gemoderniseerde str. in *Godvruchtige Zanger II*, R. GHESQUIERE. Zie dáár ook een andere klavierbegeleiding. Uitspr. Ned.

HET WAS EEN MAGHET UUTVERCOREN

♩ = 52

Eenvoudig

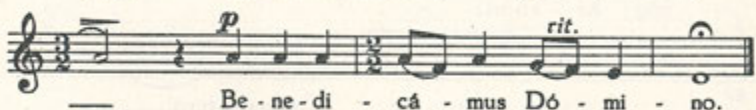
1. Het was een ma - ghet uut - ver - -
 2. Heer Ie - sus sprac tot Ga - bri - el
 3. Al tot - ter ste - de van Na - za - -
 4. Groet-se mi met - ten na - me
 15. Ma - ri - a viel ne - der op haer

1. co - ren, daer Ie - sus
 2. schoon, hi sey - de: vaert
 3. reth, daer woont een
 4. myn² en - de segt, dat
 15. knien: *den wil - le

1. af¹ wou - de syn ghe - bo - ren. Dies ben ick
 2. ne - der uu - ten troon. Dies ben ick
 3. ma - ghet on - be - smet. Dies ben ick
 4. ic haer kint wil syn. Dies ben ick
 15. Gods moet in my ghe - schien? Dies ben ick

Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no.

f. uit, « waaruit Jezus wilde geboren zijn » - 2. uit mijn naam.

T. en M. uit *Een dev. en prof. Boecxken*, Antwerpen 1539, zoals weergegeven in *S. B. Oorspr.* 15 str. T. en M. schijnen tot de 14de eeuw te behoren. Bemerkt de echt « Gregoriaanse » wending van deze melodie (eerste modus). K. O.N.L.D.: (VAN NUFFEL) of S.B. R. GHESQUIERE bezorgde een uitgave met uitbeelding. Zie ook *M.J.*, 3-st. bewerking VAN VAECK. — Tamelijk maatvrij voordragen. Let op de aanpassing van de tekst aan de melodie. Uitspr. Oud-Vl.

MARIA - VISITATIE

Ingetogen
innig vertellend

♩ = 69

332

1. Ma - ri - a ging met vlug - gen tred dien
 2. E - li - sa - beth ging Haar te - moet en
 3. Ma - ri - a dien - de in stil - le - vlijt zo 't

gou - den mor - - gen, te die - nen nicht E -
 hoog aan 't prij - - zen, haar kind heeft Je - sum
 God be - geer - - de, tot dat ze al - rei - ne

li - sa - - beth die zat in zor - -
 vroom be - - groet op won - d're wij - -
 wist haar tijd, en huis - waarts keer - -

- - gen. En of ze 't Een! maar
 - - ze. Ma - ri - a zag een
 - - de. En on - der - weg ook

zeg - gen wou, bad lui - ster - stil de
 schoon ver - schiet en zong, ver - rukt, het
 ruis - te 't woord, dat aarde en he - mel

Lie - ve Vrouw:
 heer - lijk lied: Ma - gni - - fi - cat,
 nog be - koort:

a - ni - ma me - a, Do - mi - num. —

1. aan Een, nl. God.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans III.* — Het einde van de twee eerste zinnen speciaal verzorgen: de laatste lettergreep zonder ruwheid, zo natuurlijk mogelijk neerzetten en toch correct ritmeren en de maat niet breken! Het « Magnificat » is dit van onze Gregoriaanse zangboeken, 5de Modus. Een zeer fijn lied, met de geheimzinnig-klinkende klavierpartij, die onophoudelijk het Magnificat-motief herhaalt.

O.L.V. HEMELVAART

♩. = 71 *lets snel*
licht en blijde

333

Al - le - lu - ia, Al - le - lu - ia As -
 sump - ta est Ma - ri - al Al - le - lu - ia, Al -
 le - lu - ia As - sump - ta est Ma -
 ri - al ^(s) *als gesproken*

1. Om - kleed met de zon en de
 2. Al de en - ge - len zweef - den Haar
 3. Ten troon heeft Gods Zoon Zij - ne

ster - ren tot kroon, ont - steeg Zij het graf op den
 te - gen in stoet, en heb - ben met zan - gen Gods
 Moe - der ge - leid, en Haar tot vor - stin van de
 wenk van Haar Zoon. De heu - ve - len beur - den den
 Moe - der be - groet. Ze veel - den! en pre - zen hun
 we - reld ge - wijd. Al - hoge en Al - wij - ze, be -
 top in die praal, de spar - ren ze neur - den 'n
 rei - ne Vor - stin, en ste - gen en re - zen Gods
 kom de ge - nâ dat we al - door U prij - zen op
 roe - rend ko - raal:
 hei - lig - dom in: Al - le - lu - ia, Al
 aar - de en hier - na:

1. met de « vedel » spelen.

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. *Jaarkrans III.* — De ademhalingen mogen de schone, stijgende lijn van de melodie niet breken: ze wezen dus kort en bescheiden.

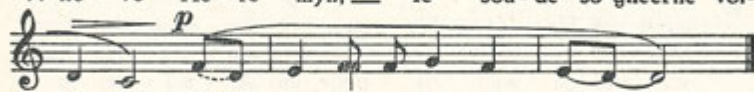
IC SIE DIE MORGHENSTERNE

1. Ic sie die mor-ghen - ster - ne! Heer
- 2.^e Wat is daer dat mi we - cket² En - de
- 3.^e Dat bin ic,³ rid - der coe - ne, Een
- 7.^e Ghe - na - de, He - re, ghe - na - de!⁴ Och

1. Je - sus claer aen - schyn; — Hi we - cke - de mi mit
2. mi niet sla - pen laet? — Ic wil die we - relt
3. Heer die voor u strijt; — Wan - neer wil - di mi
7. lie - ve He - re myn, — Ic sou - de so gheerne vol -

1. li - den: Danc heb - be die Hee - re myn. —
2. la - ten Ende al haer toe - ver - laet.² —
3. lo - nen Al mi - nen ar - re - beit?² —
7. brenghen, Den lief - sten wil - len dyn.² —

1. *Morgenster* - 2. *(de minnende ziel spreekt)* - 3. *(Jezus spreekt)* - 4. *(de ziel spreekt)*.

T. *Een dev. en prof. Boeczken*, Antwerpen 1539. Oorspr. 10. str. M. Ontleend aan het wereldlijke lied « Ic sie die morgensterre », waarvan dit lied een « vergeestelijking » is. Komt voor in een 15^e-eeuws handschrift bewaard te Wenen. K. S. B. en O. N. L. D. (VAN NUFFEL); O. V. II; C. P. P. B. II. — Deze bijna Gregoriaanse melodie (1ste Modus) moet met godsdienstig gevoel en wijding voorgedragen worden. Een schoon morgengebed! Uitspr. Oud-Vl. Echter in 3de str. *strijt* doen rijmen met *ararbeit*.

GLORIEUSE VIOLETTE

$\text{♩} = 100$ Opgetogen
 335 *mf*

1. Glo - ri - eu - se vi - o - let - te, Ko - nin -
 2. Pre - ci - eus pa - leys van troos - te Blinckend'
 3. Al - der - hey - lich - ste Prin - cers - se, Ma - ri -

ghinn' van he - mel - rijk, Suy - ver vat vry sonder
 als den da - ghe - raet, Ster - re lichtend uyt den
 a Gods moe - der reyn, Ons al - ler ad - vo - ca -

smet - te, In den geur a - ro - ma - tijck! Soe - ti -
 oos - te Als de son - ne claer op - gaet, U - wen
 ters - se,⁵ Siet ons in dit droe - vich pleyn; Tot u

cheyt son - der ghe - lijk, Sulck een vreucht ghy sijt, Die ver -
 lof elck met - ter daet Hon - dert - fout ver - claert, Als een
 roe - pen wy ghe - meyn⁶ Voor u die - naers doet Der ghe -

meucht al - tijt Smert' en leed te scheu - ren?⁷ Met vreucht, io -
 goet bewaert⁴ In des he - mels throo - ne; Benaut, ver -
 na - den vloet U - wen zoon ghe - denc - ken? Dat hy ons

lij³ verheucht, ver - blij³ Ons weemoedich treu - ren.
 vaert, verflaut, beswaert Is nu elck per - soo - ne.
 't goetsijns rijk - ke⁸ soet Will' hier - naemaels schenc - ken.

1. welriekend — 2. verdrijven — 3. blijdschap — 4. als een schat, die voor ons bewaard wordt in de hemel — 5. voorspreekster — 6. samen — 7. doet uw Zoon aan overvloed van genade denken — 8. van zijn rijk (de hemel).

T. en M. uit *Het prieel der geestelicker melodie*, Antwerpen 1617. — Een typisch voorbeeld van rederijkerspoëzie. K. S. B. — Uitspr. Ned.

DE VELDKAPEL

Vreedzaam
mf
 ♩ = 50
 336

1. Het we - melt in de Mei van blon - de
 2. Een pa - ra - dijs van bloemen ziet men
 3. Het koe - le dorpken a - demt niets dan

klei - nen Na - bij de veld - ka - pel, — De
 sprui - ten Na - bij de veld - ka - pel, — Ter -
 vre - de Na - bij de veld - ka - pel, — Zijn

tak - ken van de gro - te lin - de dei - nen
 wijl de vo - gels in de tak - ken flui - ten
 slui - mer is een en - kle rei - ne be - de

Con anima
p *mf*

Ron - dom de veld - ka - pel. Ma - ri - a
 Ron - dom de veld - ka - pel. Ma - ri - a
 Ron - dom de veld - ka - pel. Ma - ri - a

hoort de zoe - te li - ta - nie - ën
 hoort, in 't hei - lig a - vond - zwij - gen,
 hoort, ter - wijl de ster - ren glan - zen,

II P

Der boe - ren - kin - dren en der ho - nig - bie - ën.
 Een ju - bel - psalm van nach - te - ga - len stij - gen.
 De naklank van de laat - ste ro - zen - kran - sen.

mf *rit. p*

A - ve Ma - ri - a! A - ve Ma - ri - a!

T. LAMBRECHT LAMBRECHTS. M. REMI GHESQUIERE. K. Zingende Harten III. — Een gemakkelijk tweestemmig lied. Het tweeledig ritme zuiver houden, ook als de klavierbegeleiding triolen speelt! Aan «Maria hoort» geen tweede stem!

SA KOMT, 'T IS MEIDAGMORGEN

$\text{♩} = 108$ *Vrolijk*
mf
 337

1. Sa komt, 't is Mei - dag - mor - gen, Al
2. De bloemkens langs de be - ken Ver -
3. Met Mei - groen en lau - rie - ren, Met
4. Sa, laat ons al ge - din - ken Ma -

1. vroeg eens op - ge - staan, ge - staan; Voor bloemkens wil ik
2. to - nen hun fat - soen, fat - soen; En 'k hoor ze scho - ne
3. leel - jen lief - ge - tal, ge - tal, Wil ik Ma - ri - a
4. ri - a's na - me zoet, zo zoet, En, zin - gend, elk heur

1. zor - gen, Om naar de kerk te gaan.
2. spre - ken, Om mij 'nen dienst te doen.
3. vie - ren, De schoonste bloem van al!
4. schin - ken Een scho - nen wees - ge - groet!

REFREIN

lichtjes

Wel - wel - welkom zij Mei - dag Mei - dag - mor - gen mij!

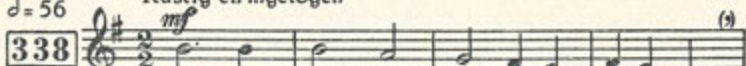
Wel - wel - wel - kom zij Mei - dag - mor - gen mij!

T. GUIDO GEZELLE. Oorspr. 6 str. M. Harba lorifa. K. Godvruchtige Zanger II, R. GHESQUIERE. — Een naief-fris Meeliedje. Kan ook al stappend gezongen worden, bijv. bij een optocht, met bloemen, naar een Maria-kapelletje. Uitspr. Ned.

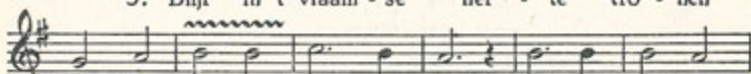
ONZE LIEVE VROUW VAN VLAANDEREN

♩ = 56

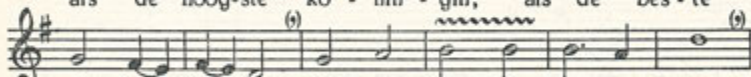
Rustig en ingetogen

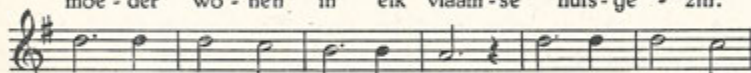
1. Lief - de gaf U dui - zend na - men
 2. Waar men ga langs vlaam - se we - gen,
 3. Blijf in 't vlaam - se her - te tro - nen

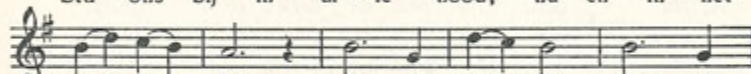
groot en e - del, schoon en zoet maar geen een die
 ou - de hoe - ve, huis of tronk, komt men U, Ma -
 als de hoog - ste ko - nin - gin, als de bes - te

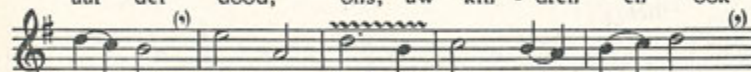
't hert der Vla - men e - ven hoog ver - blij - den doet
 ri - a, te - gen, staat Uw beel - te - nis te pronk,
 moe - der wo - nen in elk vlaam - se huis - ge - zin.

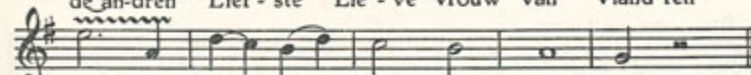
als de naam, o Moe - der - maagd, dien Gij in ons
 lacht ons toe uit lin - de - groen, bloe - men - krans of
 Sta ons bij in al - le nood, nu en in het

land - je draagt scho - ner klinkt hij dan al
 blij fes - toen... mo - ge't nim - mer hier ve -
 uur der dood, ons, uw kin - dren en ook

de an - d'ren: On - ze Lie - ve Vrouw van Vland'ren
 ran - d'ren O gij Lie - ve Vrouw van Vland'ren
 de an - dren Lief - ste Lie - ve Vrouw van Vland'ren

On - ze Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!
 O gij Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!
 Lief - ste Lie - ve - Vrouw van Vlan - d'ren!

T. AUGUST CUPPENS. M. LODEWIJK DE VOCHT. K. Bode-Vinck, Sint-Jacobsmarkt 12, Antwerpen. Men gebruike bij een uitvoering altijd deze mooie, zangerige klavierbegeleiding. — De ingewortelde slordigheden in de uitvoering (zie **) uitroeien! De juiste toonhoogte bewaren: niet lager nemen en ook niet vals laten zingen! De uitspraak van de vele ie-klanken zuiver houden! Rustig en ingetogen voordragen, zoals de toondichter het vraagt: dus, geen grote cresc. of decr., maar van het begin tot het einde als in de hoogte zwevend.

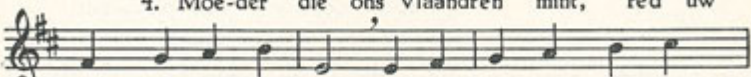
LIEVE VROUWE VAN ONS LAND

♩ = 52

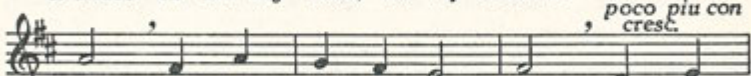
Met stille emotie

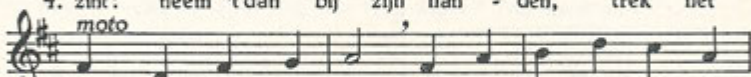
1. Lie - ve Vrou - we van ons land, met uw
 2. Moe - der die op Vlaandren waakt, van zo
 3. Gij hebt ons den vree ge - bracht na zo
 4. Moe - der die ons Vlaandren mint, red uw

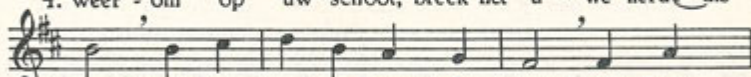
1. kroon of sleep van kant, en ge - torst door ru - we
 2. ver onz' heug - nis raakt, al wat Vlaandrens grootheid
 3. meen' ge ban - ge nacht: bij U vond ons volk de
 4. dwaas en nuk - kig kind, als 't op vreem - de lus - ten

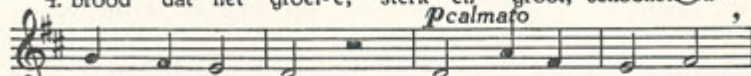
1. hand langs de vlak - ke we - gen, Lie - ve
 2. maakt hebt Gij ons ge - ge - ven: een - voud,
 3. kracht 't ei - gen huis te bou - wen: Lie - ve
 4. zint: neem 't dan bij zijn han - den, trek het

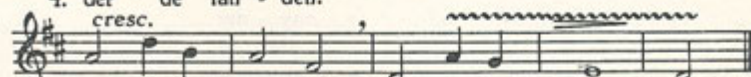
1. Vrouw langs beemd en gaard, Lie - ve Vrouwke bij den
 2. a - del van ge moed, moe - der - weel - de, min - ne -
 3. Vrou - we 't al - len tijd blij - ve Vlaan - dren U ge -
 4. weer - om op uw schoot, breek het u - we liefde als

1. haard, door ge - slach - ten vroom be - waard, schenk ons
 2. gloed, rein - heid en den stil - len moed voor uw
 3. wijd, in de ze - ge als in den strijd in al
 4. brood dat het groei - e, sterk en groot, schoonste on -

1. volk uw ze - gen.
 2. Zoon te le - ven. A - ve Ma - ri - a
 3. vreugd en rou - wen.
 4. der de lan - den.

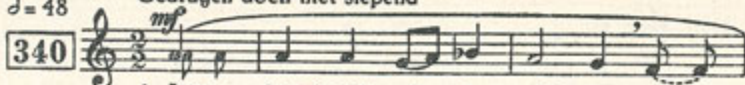

A - ve Ma - ri - a, A - ve Ma - ri - a.

AENHOORT, ICK SAL BEGHINNEN

♩ = 48

Gedragen doch niet slepend

1. Aen - hoort, ick sal be - ghin - nen om te
 3. Mi - nen tyt heb ick ver - sle - ten al in
 4. Mocht ick doch troost ver - wer - ven, so

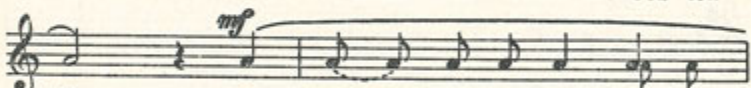
sin - gen een nieu - we liet; Ont - stelt ben ick van
 son - den me - nich - fout; myns seifs heb ick ver -
 waer myn herte ont - last; maer ick duch - te voer dee - wich!

bin - nen en myn heft lyt swaer ver - driet. Van
 ghe - ten ey - laas, dat mi seer rout. Van
 ster - ven, want myn cranck - heyt da - ge - lycx wast. Van

duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick
 duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick
 duech - den ben ick bloot — van duech - den ben ick

bloot; O schoonste bo - ven al - le
 bloot; O moe - der en - de ma - ghet
 bloot; O e - del be - slo - ten fon -

vrou - wen, troost mi in myn - der noot.
 rey - ne, troost mi in myn - der noot.
 tey - ne,² troost mi in myn - der noot.

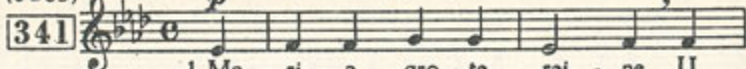
1. het eeuwige — 2. Maria wordt in de H. Schrift « fons signatus » genoemd.

T. en M. komen uit *Een dev. en prof. Boezken*, Antwerpen 1539. Oorspr. 9 str. K. O. N. L., D. (FL. PEETERS). — In roerende eenvoud spreekt de rouwmoedige ziel haar betrouwen uit op Maria; het lied zal in die stemming voorgedragen worden. Uitspr. Oud-VI.: echter in 2^e str. in *menichfout* en *rout*, Ned. ou.

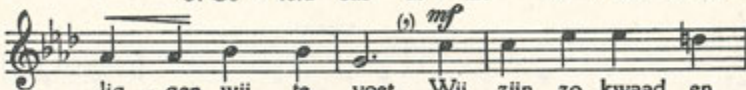
DE WIEDSTERS

Devoot: langzaam en gedragen

(♩ = 63)

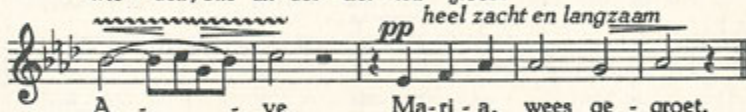
1. Ma - ri - a gro - te rei - ne, U
 2. Ook Gij hebt op der aar - de ge -
 3. Ge - leid ons ar - me lie - den schier

lig - gen wij te voet. Wij zijn zo kwaad en
 pijn, ge - slaafd, ge - wroet; Ge - waar - digd door uw
 blind van zweet en bloed. En weer, als Gij zult

klei - ne, Ma - ri - a wees ons goed.
 waar - de der armen ar - re - moed. A - - ve
 wie - den, ons uit der hel - len gloed.

A - - ve Ma - ri - a, wees ge - groet.

T. RENE DE CLERQ. M. FLOR. PEETERS. Met toelating van uitgave De Ring. — K. Ibid — In de uitgave met klavier zal men ook een bewerking vinden voor vierstemmig gemengd koor.

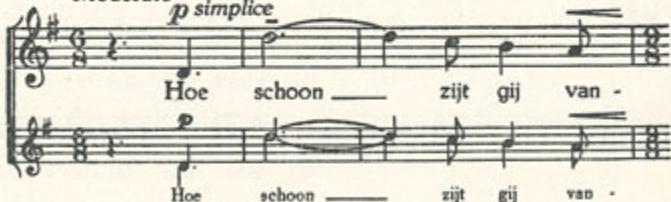
MARIALIEDEKEN

♩ = 63

Moderato

p semplice

342

Hoe schoon — zijt gij van -

Hoe schoon — zijt gij van -

daag, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a! — Ik

daag, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a! —

zie — U, o zo gaag, mijn lie - ve Maagd Ma -
Ik zie — U, o zo gaag, mijn lie - ve Maagd Ma -

ri - a, Hier bij U voel ik mij vei - lig, Hier is
ri - a, Hier bij U, —

zoe - te rust om mij, O Ma - ri - a, drie - werf
is rust om mij, O Ma - ri - a, drie - werf

hei - lig, drie - werf hei - lig zijt — gij mij.
hei - lig, drie - werf hei - lig zijt gij mij.

Blij klopt mijn har - te, o zo
Blij klopt mijn har - te, o zo

blij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. — O,
blij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. —

al - - - les zingt en lacht in

O, al - les zingt en lacht in

dim. mij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. De ge -

dim. mij, mijn lie - ve Maagd Ma - ri - a. De ge -

be - den, die'k U wijd, Ko - men uit mijn

be - den die'k U wijd, — Ko - men uit mijn

kin - der - lijk ge - moed. 's Mor - gens vroeg zeg ik

kin - der - lijk ge - moed. 's Mor - gens vroeg zeg ik

mf U verblijd, Ver - blijd, mijn ver - he - ven groet. —

mf U ver - blijd, Ver - blijd, mijn ver - he - ven groet. —

rit. dim. p

rit. dim. p

T. GIZA RITSCHL. M. JEF VAN HOOFF. K. *Twee Marialiederen*, « De Crans » Antwerpen. — Een Marialied dat naar woorden en muziek eerder voor de concertzaal bestemd schijnt. Men zal het dus best bij dergelijke gelegenheden kunnen gebruiken... ook in de huiskring natuurlijk. Zoals men ziet kan het driestemmig uitgevoerd worden, best door vrouwenstemmen.

SINTE - LUTGARDISLIED

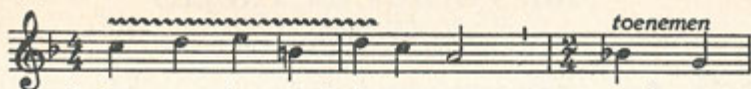
(♩ = 72) Innig - Gaande

352

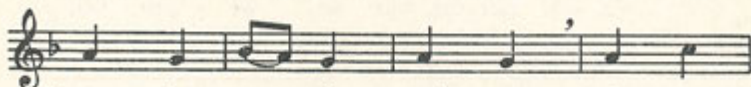
1. O Lut - gar - dis! Won - der - bloem en
2. Hei - lig - ste van Vlaandrens vrouwen,
3. Veer - tig ja - ren lang ver - toef - det
4. Volks - be - waarster is 't be - die - den

1. Pe - rel van ons Vlaam - se Land,
2. om het Kruis - lam tê - er - be - mind,
3. Gij ter land - streek van den Waal,
4. U - wes na - men oud en schoon:

1. bo - ven al wat lie - den roe - men,
2. om zijn lij - den, om Zijn rou - wen
3. zon - der dat Gij 't geen Gij hoef - det,
4. wil dan hoe - den land en lie - den

1. bo - ven bag - gen, di - a - mant, pronk - ju -
 2. ween - det Gij uwe o - gen blind; doch Uw
 3. ooit mocht noe - men in hun taal, zelfs geen
 4. uit Uw ho - gen he - mel - troon; bid dat

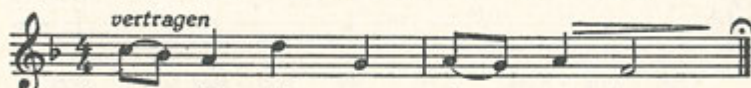
1. we - len uit — de schrij - nen door de
 2. geest, waar - op — de stra - len schit - ter -
 3. brood en kondt Gij vra - gen dan in
 4. Vlaam - se taal en ze - den blij - ven

1. We - reld aan - ge - boën, koost Gij
 2. den van 't hoog - ste Licht, staarde al -
 3. 't Diets, Uw moe - der - spraak; toch vol -
 4. heer - sen in elk huis, dat onz'

1. gloed van bloed - ro - bij - nen
 2. o - ver de aard - se pa - len
 3. bracht Gij, al — die da - gen,
 4. toe - komst, lijk — 't ver - le - den,

1. uit — Heer Je - zus' door - nen - kroon.
 2. naar den glans van Gods ge - zicht!
 3. hei - lig, daar, Uw plicht en taak.
 4. voe - re in top het Chri - sti - kruis!

1. ringen (fr. bague).

T. AUGUST CEUPPENS. M. ARTHUR MEULEMANS. K. Geestelijke Liederen.

HH. PETRUS EN PAULUS

(29 Juni)

$\text{♩} = 60$ Plechtig *f met geestdriftige fierheid* (9)

353

1. O Ro - me's roem en luis - ter, Uw
 2. Ve - ro - ve - raars der Wij - zen, der
 3. Gij, Her - der, wijs de we - gen, Gij,

stem, Uw lief - de, Uw daad, ont
 vor - sten van _____ dees aard', Ge
 Le - raar, spreek _____ Gods woord, schenkt

sta - ken in _____ het duis - ter Gods
 wont Gods Pa - ra - dij - zen door
 Kerk en Paus _____ Uw ze - gen en

da - ge - raad. De we - reld - stee stond
 kruis en zwaard. En groot is Ro - me en
 hoedt ons voort. O redt ons in het

niet zo sterk als op U bei _____ staat
 blijft be - groet om - dat Ge 'ta - delt
 eind - ge - richt en voert ons in _____ Gods

Chri - stus Kerk, De we - reld - stee stond
 in uw bloed, En groot is Ro - me en
 Glo - rie - licht, O redt ons in het

niet zo sterk als op U bei staat Chri - stus Kerk.
 blijft be - groet om - dat Ge 'ta - delt in uw bloed.
 eind - ge - richt en voert ons in Gods Glo - rie - licht.

SINT CECILIA

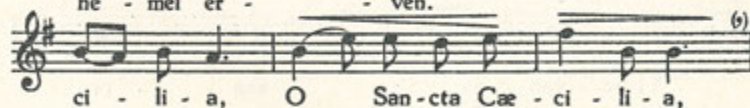
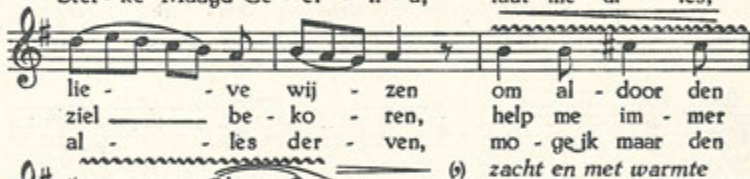
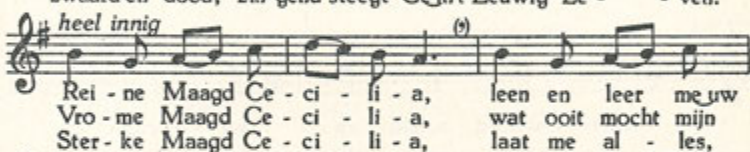
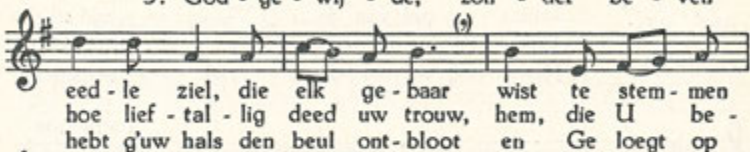
♩. = 44

Rustig en ingetogen

*p*beschouwend

354

1. Rei - ne roos in Ro - me's ho - ven,
 2. Vro - me bruid en Gods be - min - de,
 3. God - ge - wij - de, zon - der be - ven

T. JOZ. DE VOGT. M. LOD. DE VOCHT. K. Jaarkrans IV. — Een lied voor soprano of tenor. De melodie beweegt zich voortdurend in de hoge noten: desnoods kopstem laten gebruiken en een halve toon lager nemen.

SINT - JAN - BERCHMANS LIED ●

$\text{♩} = 80$ Iets bewogen
Jong-fris

1. Schuts - en - gel van de Vlaam - se jeugd, strekk'
2. Lijk zij be - li - chaamd en be - zield, Gij
3. Het oog vol zon, de - ziel vol zangs, ge -

hun de glo - rie van uw deugd tot
hebt in bidde' en boet ver - niel al
voer - de uw stil - le tre - den langs het

wacht - woord, schild en wa - pen! En
gis - ting uit den kwa - de, ter -
pad des E - van - ge - lies, met

zinge uw vroomheid en uw vreugd in
wijl ge uw ziel te bla - ken hieldt aan
in uw hand den wit - ten glans en

vol innigheid, tegenhouden

't hart van on - ze kna - - pen!
't vuur van Gods ge - - na - - de.
bloei van o - pen le - - lies.

T. EMIEL FLEERACKERS, S. J. M. ARTHUR MEULEMANS. K. *Geestelijke Liederen*. — Aan de maat $\frac{3}{2}$ blijft ♩ dezelfde waarde behouden als in $\frac{4}{4}$. Zeer gebonden en gevoelvol voordragen. In de derde str. na « langs » niet ademen.

DE MAEGDEKENS

(♩ = 104) Moderato quasi allegretto

356

Ik zag een choor ver - he - ven met

maeg - de - kens play - sant, *p sempre* door

lief - den soet ge - dre - ven in

't he - melsch va - der - lant.

poco cresc.

Om 't lam - me - ken sy

swier - den en son - gen een nieu

liedt met Kroo - nen van Lau -

rie - ren So ons Sint Jan be -

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 2/4 time. It begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a tempo marking of 'Moderato quasi allegretto' with a metronome marking of 104 quarter notes per minute. The score is numbered 356 in a box. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. There are several dynamic markings: 'p' (piano) at the beginning, 'p sempre' (piano sempre) above the second line, and 'poco cresc.' (poco crescendo) above the fifth line. The music features a variety of note values including quarter, eighth, and sixteenth notes, as well as rests and slurs. The piece concludes with a final cadence.

diedt! Men

hoort daar nie - mand sug - - - ten, het

poco animato was al vol ge - nug - ten, men

song daar al vic-to - rie, vic - to - - ri -

Riten. molto dimin. a! Men gaf daar aan het Lam-me - ken de

p *Tempo I°* *dim.* *pp* eeuw' - ge glo - ri - a.

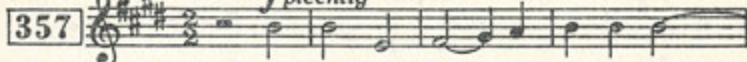
1. Bedoeld wordt het boek der Openbaring van Sint-Jan, waarin de apostel o.m. de aanbidding van het Lam beschrijft, die ook de gebr. Van Eyck inspireerde (Sint-Baafs, Gent).

T. Uit een oud liederboek van Dokkum, aangehaald in O.N.L. M. JOSEPH RYELANDT. Oorspronkelijk in la groot. K. bij CNUUDE, Voldersstraat, Gent. — Eigenlijk een kunstlied, met schitterende klavierpartij, maar eenvoudige, niet moeilijke melodie. Uitspr. Oud-Vl.

ALLERHEILIGEN

♩ = 69

Statig gaande

f plechtig

1. Nu juicht het ho - ge He-mel-hof —

2. De hel - den zijn 't die tri-om-fant —

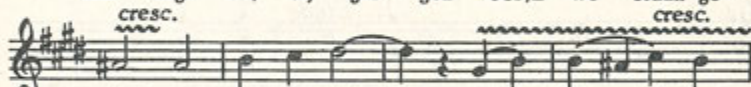
3. Gij die hun heer - lijk - heid beschouwt, —

— en zingt van koor tot koor, — om al zijn

— ge - ste - gen uit den strijd, in't glo - rie -

— volgt na, zij gin - gen voor, — we staan ge -

heil - gen, Go - de lof, — de — ze - - ge -

licht van't za - lig Land — ge - kroond staan

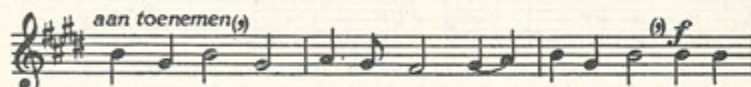
sterkt en stap-pen stout, — we stij - - gen

zang breekt door —

en be - vrijd. — 1. 3. En de gade zingt van

in hun spoor —

zee tot zee, ze ju - belt mée, ze ju - belt na: Al - le -

lu - ia Al - le - lu - ia Al - le - lu - ia —

— Al - le - lu - ia. —

MISSIELIED VOOR DE JEUGD

d = 50 *Gaande*
mf *zielsinnig*

361

1. Reeds bui - gen rij - pe hal - men in
2. Wel - aan door on - ze be - den de
3. En dan dien rijk - dom schu - ren en

gou - den o - ver - vloed, en wach - ten op den
 sta - len zeis ge - wet, de rij - ke rei - ne
 zan - ten op het veld, geen en - kel aar ver -

maai - er die 't ko - ren oog - sten moet.
 gar - ven tot stui - ken saam - ge - zet! Wij
 ge - ten: de zie - len zijn ge - teld!

zijn de Vlaam - se kna - pen, die
 (meis - jes)

blij ten oogst in gaan, de groot - se taak voor

de o - gen, het Kris - ti - kruis voor - aan!

HOE WIJD HET LAND

(♩ = 108)

Opgewekt
bezielt

362

1. Hoe wijd het land waar
2. Naar nacht en nood, naar
3. Wij zijn 't ge - slacht dat
4. Aan - vaard ons nu, wij

1. zon - ne - brand ver - guld't het gol - vend
2. zon - den - dood, met ze - ge - nend er -
3. Je - zus' macht doet rij - zen door de
4. vra - gen't U, tot dra - gers van ge -

1. ko - ren: 't Is maai - ers - tijd, wij
2. bar - men; Met mor - gen - groet, met
3. lan - den; Dit is het uur: w'ont -
4. na - den; En zend den gloed die

1. staan be - reid, ons heeft de Heer ver - ko - ren:
2. o - ver - vloed van ze - genend ont - far - men. In
3. ste - ken 't vuur en d'aar - de zal ont - bran - den.
4. 't le - ven voedt, op al - le a - pos - tel - pa - den.

Oost en West zijn Rijk ge - vest, Wij

ma - ken de we - reld zijn win - ge - west!

CARITASLIED

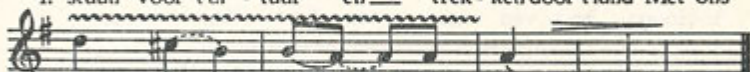
1. Wij staan in den rij - zen - den da - ge -
2. Wij heb - ben ons volk in z'n nood be -
3. Wij die - nen ons volk in ont - hou - ding
4. Komt, meisjes van Vlaanderen, volgt hand in
(jon-gens)

1. raad, Wij staan in het wor - den - de licht. — Ons
2. mind, Wij heb - ben ge - zwo - ren den eed: — Wie
3. rein, Met ons li - chaams en zie - le - kracht, Wij
4. hand, De wen - ken - de lief - de - vlag. — Wij

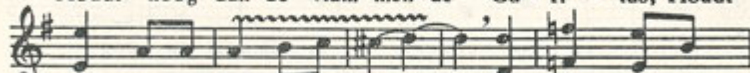
1. le - ven wil zijn als ons jeugd: één — daad, En die
2. lief heeft wordt knecht, hij staat op en dient, Zo —
3. schen - ken het we - der den lief - de - wijn, 't Heeft zo
4. staan voor 't al - taar en — trek - ken door 't land Met ons

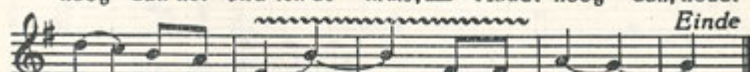
1. daad is een lief - - de - plicht. —
2. Chris - tus, de Mees - ter, het deed. —
3. lang te ver - geefs — ge - wacht. —
4. of - fer — dag — voor dag. —

Houdt hoog dan de vlam - men - de Ca - ri - tas, Houdt

hoog dan het stra - len - de kruis, — Houdt hoog dan, houdt

hoog dan het stra - - len - de kruis! —

T. ZUSTER MARIA-JOZEFA. M. REMI GHESQUIERE. K. Centrale Muziekhandel. Ritme verzorgen: let op de breeknoten! De aanpassing van de woorden aan de melodie moet speciaal ingeoeffend worden: het verschilt van strofe tot strofe. Een goed staplied.

OVER DE GLOOIENDE LANDEN

Zangerig
mf
 ♩ = 100
 380

1. O - ver de glooi - en - de lan - den
2. O - ver de sluim - ren - de da - ken
3. O - ver de grij - zen - de ste - den
4. O - ver de mist - grau - we stran - den

1. zei - len de wol - ken op jui - chenden wind.
2. hou - den wij lief - de - vol bid - den - de wacht.
3. waai - ert de bei - aard zijn dar - te - le vreugd:
4. rijst tri - om - fe - rend het god - de - lijk licht.

1. Lich - ten - de toor - tsen ont - bran - den
2. Rein wil - len meis - jes be - wa - ken
3. Stem uit het gil - de - ver - le - den
4. Hoog bo - ven ster - ven - de lan - den

f

1. Jeugd viert! de va - nen: de tocht be - gint.
2. 't vuur, dat in haard - en en har - ten lacht.
3. groe - tend de volks - trou - we bur - ger - jeugd.
4. hou - den wij 't red - den - de kruis ge - richt.

REFREIN
lichtjes

Lich - te vu - ren branden in ons hart en oog

cresc. *rit.*

Kranke meisjes - handen Hef - fen de we - reld hoog!

1. ontrolt.

T. MAURITS VAN ELSLANDE. M. PAUL FRANÇOIS. K. Secretariaat
 V.K.B.J. Jozef II-str. 123, Brussel 4. — De melodie breed uitzingen, goed fraseren en
 met warme bezieling voordragen!

VLAGGELIED

$\text{♩} = 120$ Opgewekt

382

1. Wij dra - gen een vlag den —
2. Wij dra - gen een vlag met —
3. Wij dra - gen een vlag als een
4. Wij dra - gen een vlag den —

1. heu - vel op! Wij dra - gen een vlag den
2. blij ge - baar! Wij dra - gen een vlag met
3. zin - gen - de groet! Wij dra - gen een vlag als een
4. heu - vel op! Wij dra - gen een vlag den

1. heu - vel — op! Wij dra - gen een vlag tot den
2. blij ge - baar, Wij dra - gen een vlag en wij
3. zin - gen - de groet! Wij dra - gen een vlag, gaan de
4. heu - vel — op! Wij dra - gen een vlag tot den

1. hoog - sten top! Een — steil - rech - ten stok en een
2. zien er — naar! En — men - sen kij - ken en
3. zon te ge - moet! Een — ho - ge heu - vel, een
4. hoog - sten - top! Laat — men - sen kij - ken, laat

1. kleu - ri - ge vaan.
 2. men - sen staan.
 3. stei - le — baan.
 4. men - sen staan.
- Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij

gaan! Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij gaan! Hoe - zee! Wij gaan.

ALLONS BERGERS

$\text{♩} = 72$
 Gemoedelijk vertellend
 393 *mf.*

1. Al - lons, ber - gers, par - tons
2. Quels pré - sents faut - il por -
3. De nos plus char - mants con -
4. Sa - tan au fond des en -
5. Mais, pour bien fai - re la

1. tous, L'an - ge nous ap - pel - le; Un Sau -
2. ter A ce roi des an - ges? Ro - bin,
3. certs Que tout re - ten - tis - se, Le ciel
4. fers Brû - lant dans les flam - mes, Vou - drait
5. cour A ce nou - veau mai - tre, No - tre

1. veur est né pour nous, L'heu - reu -
2. pour l'em - mail - lo - ter Of - fri -
3. à nos maux di - vers Est en -
4. dans les mê - mes fers En - chaî -
5. zè - le et no - tre a - mour Doit sur -

1. se nou - vel - le! U - ne é - table est le sé -
2. ra des lan - ges, Gros Guil - lot un ag - ne -
3. fin pro - pi - ce, Ac - cor - dons en ce grand
4. ner nos à - mes, Ne crai - gnons plus ces com -
5. tout pa - raî - tre: Que cha - cun of - fre son

1. jour Qu'a choi - si ce Dieu d'a - mour;
2. let, Moi, je por - te a - vec du lait,
3. jour Le fi - fre a - vec le tam - bour;
4. bats, Tout son pou - voir est à bas;
5. cœur Tout brú - lant de cet - te ar - deur,

1. Cou - rons au... zau, zau, Cou - rons plus, plus,
2. Le plus beau, beau, beau, Le plus fro, fro,
3. Tim - ba - le et, let, let, Tim - ba, trom, trom,
4. Mal - gré sa, sa, sa, Mal - gré fu, fu,
5. C'est la sain, sain, sain, C'est la to, to,

1. plus, Cou - rons au... cou - rons plus, Cou - rons au plus
2. fro, Le plus beau, le plus fro, Le plus beau fro -
3. trom, Tim - ba - le et, tim - ba trom, Tim - ba - le et trom -
4. fu, Mal - gré sa, mal - gré fu, Mal - gré sa fu -
5. to, C'est la sain, c'est la to, C'est la sainte of -

1. vi - te A ce pau - vre gi - te.
2. ma - ge, Lui en fais hom - ma - ge.
3. pet - te Pour lui fai - re fê - te.
4. ri - e, Dieu nous rend la vi - e.
5. fran - de Que Jé - sus de - man - de.

T. Volkslied. M. Op de wijze: « *Quand la mer Rouge apparut aux yeux de Grégoire* ». T. en M. werden overgenomen zoals ze gepubliceerd werden in *Bulletin Paroissial et Liturgique*, 1924, Supplément de Noël. De orde van de strofen werd veranderd, om een meer logische volgorde van gedachten te krijgen. — Het is een luimig gezelschaplied voor Kerstavondviering in de huiskring. Een zingt voor; het gehele gezelschap herhaalt de laatste verzen; men kan er ook gezamenlijke gebaren bij maken.

EN REVENANT DE SAINT - MARTIN

Allegro

1. En re - ve - nant de Saint Mar - tin
2. Il a - vait l'air sous les é - tel -

(♩ = 132)

394

1. En re - ve -
2. Il a - vait

J'ai ren - con - tré un p'tit la -
D'un pé - le - rin de Com - pos -

les¹

nant de Saint Mar - tin
l'air sous les é - tel - - les¹

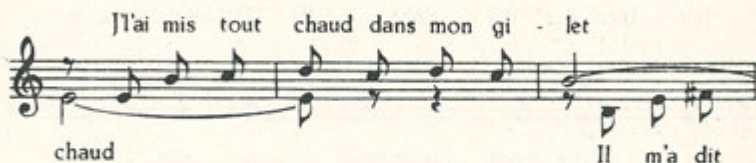
pin
tel - - le²

J'ai ren - con - tré p'tit la - pin Des - sus la
D'un pé - le - rin de Com - pos - telle,² Et qui trem -

neige et tout trem - blant, dans son jo - li sac de poils
blait, tremblait, trem - blait Comme à ton bras la boîte au

1. étoiles

2. Sint Jacob van Compostella in Spanje, beroemde bedevaartplaats in de middel-eeuwen.

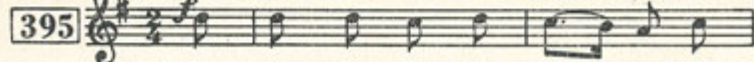

T. PAUL FORT. M. JEAN ABSIL, uit *Six Chœurs pour voix d'enfants*, 2^e recueil. Uitg. Vriamont, Brussel. K. Deze zeer pittig geschreven klavierpartij is practisch onmisbaar. — Bemerkt het contrast tussen 1ste en 2de stem: ze schijnen elk in eigen tonaliteit te zingen. Verder de scherpe dissonanten.

RONDE

(♩ = 120) *Vivo*

395

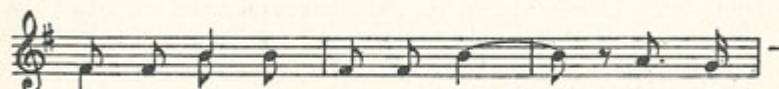
1. Si toutes les filles du mon - de vou -
2. Si tous les gars du mon - de vou -

laient s'don - ner la main, Tout au - tour de la
laient bien êtr' ma - rins Ils f'raient a - vec leurs

mer Elles pour - raient faire u - ne ron - de
bar - ques Un jo - li pont sur l'on - de,

Tout au - tour de la mer Elles pour -
ils f'raient a - vec leurs bar - ques Un jo -

raient faire u - ne ron - de Elles pour - raient faire
li pont sur l'on - de Un jo - li

u - ne ron - - - de.
pont sur l'on - - - de.

3. Si tous les gens du mon - de vou -

laient s'don-ner la main A - lors on pour - rait
 faire u - ne ronde au - tour du mon - de
 A - lors on pour - rait faire U - ne
 ronde au - tour du mon - - de. Si
 tous les gens du mon - de vou -
 laient s'don - ner la main.

T. ALPHONSE SECHE. M. en K. JEAN ABSIL, uit *Six Chœurs pour voix d'enfants*, 1er Recueil. Vriamont, Brussel. — De melodie is bijna « atonaal » gehouden tot geheel op het einde waar zij in uitgesproken *sol* groot uitmondt. Dit geldt nog meer voor de klavierpartij, die aan deze meeslepende rondedans een bijzondere kleur geeft.

LA LAINE DES MOUTONS

Moderato
♩ = 112
396 *Een*

1. La lai - ne des mou - tons C'est
2. La lai - ne des mou - tons C'est

nous qui la ton - dai - ne! La lai - ne des mou -
nous qui la la - vai - ne. La lai - ne des mou -

Allen

tons C'est nous qui la ton - dons. Ton -
tons C'est nous qui la la - vons. La -

dons, ton - dons. La lai - ne des mou - tai - nes. Ton -
vons, la - vons. La lai - ne des mou - tai - nes. La -

dons, ton - dons, La lai - ne des mou - tons.
vons, la - vons, La lai - ne des mou - tons.

3. ... C'est nous qui la cardaine...²
4. ... C'est nous qui la filaine...
5. ... C'est nous qui la vendaine...
6. ... C'est nous qui la chantaine...

1. tondaine wordt voorlopig gebruikt voor tondons, wegens de assonantie met « laine ». Evenzo in de volgende strofen lavaine voor lavons, cardaine voor cardons, enz. — 2. kammen.

LES TROIS MARINS DE GROIX

♩ = 66

397

Een

1. Nous é - tions trois ma - rins de Groix,
2. Le mousse! est al - lé prendre un ris²

Allen *Een*

Ah! ah! ah! ah! ah! Em - bar - qués sur le
Ah! ah! ah! ah! ah! Un pa - quet de mer

Allen *REFRAIN*

Saint - François, Ah! _____ Il
l'au - ra pris. Ah! _____

ven - te, il ven - te C'est l'ap -

pel de la mer qui nous tour - men - te.

3. On n'a r'trouvé que son chapeau
Son garde-pipe et son couteau.
4. Sa pauv' Maman s'en est allée,
Prier la Sainte Anne d'Auray.³
5. «Sainte Ann' rendez-moi mon garçon,
Sainte Ann' rendez-moi mon garçon.»
6. Et Sainte Anne lui répondit :
«Tu le verras en Paradis.»

1. Jonge matroos beneden 16 jaar. — 2. Serrer sur la vergue (de ra) la partie de la voile destinée à cet usage (ris = reef). — 3. Bedevaartplaats in Bretagne.

TROIS JEUNES TAMBOURS

♩ = 100

398 *Een*

1. Trois jeun's tam - bours, S'en re - ve - naient de
 2. Le plus jeune a dans sa bouche u - ne
Allen
 guer - re. Trois jeun's tam - bours, S'en
 ro - se. Le plus jeune a dans
 re - ve - naient de guerre, et ri et ran, Ra - pa - ta -
 sa bouche u - ne rose, et ri et ran, Ra - pa - ta -
 plan, S'en re - ve - naient de guer - re.
 plan, dans sa bouche u - ne ro - - se.

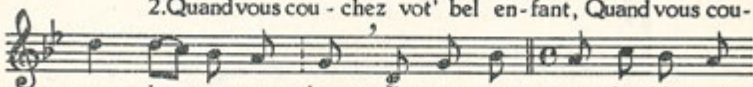
3. La fille du roi/était à sa fenêtre (*bis*)
4. Joli tambour./donnez-moi votre rose. (*bis*)
5. Je te la donne./mais tu seras ma mie (*bis*).
6. Joli tambour./d'mandez-le z'à mon père. (*bis*)
7. Sire le roi./donnez-moi votre fille. (*bis*)
8. Joli tambour./quelles sont tes richesses? (*bis*)
9. Sire le roi./ma caisse et mes baguettes (*bis*)
10. Joli tambour./tu n'es pas assez riche. (*bis*)
11. N'a pas vaillant/la robe de ma fille. (*bis*)
12. Sire le roi./je ne suis que trop riche. (*bis*)
13. J'ai trois vaisseaux/dessus la mer jolie. (*bis*)
14. L'un chargé d'or./l'autre de pierreries. (*bis*)
15. Et le troisièm'/pour promener ma mie. (*bis*)
16. Joli tambour./dis-moi quel est ton père. (*bis*)
17. Sire le roi./c'est le roi d'Angleterre. (*bis*)
18. Joli tambour./je te donne ma fille. (*bis*)
19. Sire le roi./je vous en remercie. (*bis*)
20. Dans mon pays/y en a de plus jolies. (*bis*)

T. en M. Frans volkslied, thans over geheel West-Europa verspreid. Ook in Vlaanderen bekend: « Drie schuin tamboers » (schuin = jeunes) of nog met tekst van Rodenbach: « Daar waren drie tamboers », echter toegepast op de Guldenstrijd. Bemerkt de pittige tekst met het onverwachte slot. — Voordragen in flink geritmeerd marstempo.

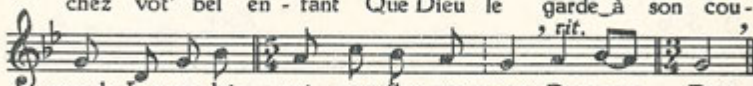
LE JOLI MOIS DE MAI

(♩ = 104) Eenvoudig en fris

1. En re - ve - nant de ces verts champs, En re - ve -
2. Quand vous cou - chez vot' bel en - fant, Quand vous cou -

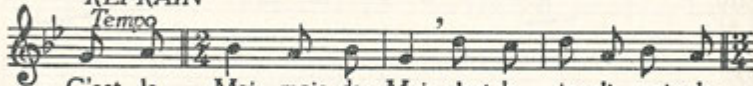
nant de ces verts champs, J'a - vons trou - vé les blés si
chez vot' bel en - fant Que Dieu le garde à son cou -

grands, Les au - bé - pi - nes fleu - ris - sant, De - vant Dieu.
cher Et à toute heure de la jour - née, De - vant Dieu.

REFRAIN

Tempo

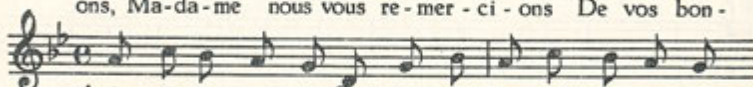
C'est le Mai, mois de Mai, c'est le jo - li mois de

Mai. 3. Un pe - tit brin de vot' fa -
4. Ma - da - me nous vous re - mer - ci -

rine, Un pe - tit œuf de vot' gé - line! C'est pas pour
ons, Ma - da - me nous vous re - mer - ci - ons De vos bon -

boire ni pour man - ger, C'est pour a - voir un jo - li cierge
nes in - ten - ti - ons, Nous pri - ons Dieu dans vot' mai - son,

Pour y lu - mer la Sain - te Vierge, De - vant Dieu.
Aus - si quand nous en sor - ti - rons, De - vant Dieu.

Ref.

1. poule (Lat. galina).

T. en M. Frans volkslied uit Lotharingen. Zeer bekend door het gebruik dat Honniger er van maakte in zijn *Jeanne d'Arc au bûcher*. Bemerkt de frisse naïviteit van de tekst en de natuurlijke, vrije vlucht van de melodie.

♩ = 100

400

RONDEAU

Tenor

Ha - ro, le mal d'ai - mer M'oc - cit!

Superius

Altus

Solo Il me fait dé - si - rer. *Koor* Ha - ro, le

Solo mal d'ai - mer. Par un doux re - gar - der Me

Koor prit. Ha - ro, le mal d'ai - mer *rit.* M'oc - cit.

1. *Me tue* (Lat. « occidere »).

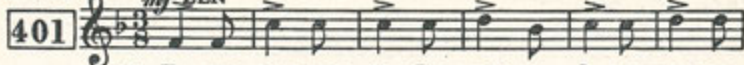
T. en M. ADAM DE LA HALLE (gestorven rond 1288). Een specimen van hoofs minnelied uit de tijd van de trouvères. Bemerkt de rondovorm. Tegelijk ook een voorbeeld van vroege vokale polyfonie.

EN PASSANT PAR LA LORRAINE

♩ = 96

Lustig

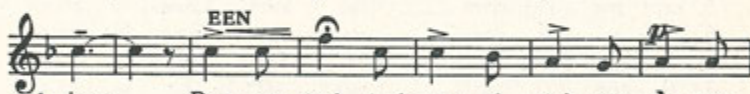
mf EEN

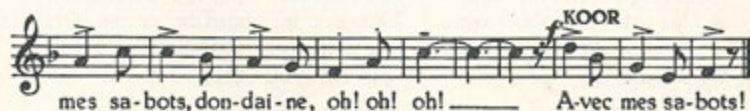
1. En pas-sant par la Lor-rai-ne, A-vec mes sa-
2. Ren-con-trai trois ca-pi-tai-nes, A-vec mes sa-
3. Ils m'ont ap-pe-lé' vi-lai-ne, A-vec mes sa-
4. Je ne suis pas si vi-lai-ne, A-vec mes sa-
5. Puis-que le fils du roi m'ai-me, A-vec mes sa-
6. Il m'a don-né pour é-tren-ne, A-vec mes sa-
7. Un bou-quet de mar-jo-lai-ne, A-vec mes sa-
8. S'il fleu-rit je se-rai rei-ne, A-vec mes sa-

1. bots, En pas-sant par la Lor-rai-ne, A-vec mes sa-
2. bots, Ren-con-trai trois ca-pi-tai-nes, A-vec mes sa-
3. bots, Il m'ont ap-pe-lé' vi-lai-ne, A-vec mes sa-
4. bots, Je ne suis pas si vi-lai-ne, A-vec mes sa-
5. bots, Puis-que le fils du roi m'ai-me, A-vec mes sa-
6. bots, Il m'a don-né pour é-tren-ne, A-vec mes sa-
7. bots, Un bou-quet de mar-jo-lai-ne, A-vec mes sa-
8. bots, S'il fleu-rit je se-rai rei-ne, A-vec mes sa-

1. bots, Ren-con-trai trois ca-pi-tai-nes, A-vec
2. bots, Ils m'ont ap-pe-lé' vi-lai-ne, A-vec
3. bots, Je ne suis pas si vi-lai-ne, A-vec
4. bots, Puis-que le fils du roi m'ai-me, A-vec
5. bots, Il m'a don-né pour é-tren-ne, A-vec
6. bots, Un bou-quet de mar-jo-lai-ne, A-vec
7. bots, S'il fleu-rit, je se-rai rei-ne, A-vec
8. bots, S'il y meurt, je perdsma pei-ne, A-vec

LA LÉGENDE DE SAINT NICOLAS

Vertellend
KOOR

mf

d = 72

402

Il é-tait trois petits enfants qui s'en al-laient glaner aux

Einde *p* *EEN* *cresc.*

- champs. 1. S'en sont al - lés chez le bou - cher: "Bou - cher,
2. Ils n'é-taient pas si - tôt en - très Que le
3. Saint Ni - co - las au bout d'sept ans, Vint à
4. "En-trez, en - trez, Saint Ni - co - las, Pour de
5. "Du p'tit sa - lé je veux a - voir Qu'il y a
6. "Boucher, boucher, ne t'en - fuis pas! R'pens-toi,
7. "Pe - tits en - fans, qui dor - mez là, Je suis
8. Le pre-mier dit: "J'ai bien dor - mi! Et le

mf

1. vou-drais-tu nous — lo - ger? "En - trez, en -
2. bou-cher les a — tu - és, Les a cou -
3. pas - ser de - dans — ce champ, Al - la frap -
4. la pla - ce il n'en — man - que pas! Il n'é - tait
5. sept ans qu'est dans — l'sa - loir! Quand le bou -
6. Dieu te par - don - ne - ra! Saint Ni - co -
7. le grand Saint Ni - co - las! Et le Saint
8. se - cond dit: "Moi — aus - sil! Et le troi -

cresc. *D.C.*

1. trez, pe - tits en - fans: Il ya d'la place assu - ré - ment!
2. pé s en p'tits mor - ceaux, Mis au sa - loir comme pourceaux!
3. per chez le bou - cher: "Bou-cher, vou-drais-tu me lo - ger?"
4. pas si - tôt en - tré Qu'il a de - mandé-z-à sou-per.
5. cher en - ten - dit ça, Hors de la porte il s'enfuy - a.
6. las al - la s'as - seoir Des - sus le bord de ce sa - loir.
7. é - ten - dit trois doigts: Les p'tits se re-lè-vent tous les trois!
8. siè - me ré - pon - dit: "Je cro - yais être au Pa - ra - dis!"

T. en M. Volkslied, over de bekende legende van Sint Nikolaas en de drie kinderen.
T. en M. zijn beide even bekoorlijk. K. MOELLER, *Französische Volkslieder*.
Ed. Schott. — De eerste, hoge noot zuiver nemen! Voordragen met een tikje weemoed in de stem.

KOOR DER JONGELINGEN
(JUDAS MAKKABEÛS)

335

$\text{♩} = 66$ I
II **403** See, the conqu'ring he - - ro!

III

comes! Sound - the trum - pets, beat the

mf drums Sports² pre - pare, the lau - rel

cresc. bring, songs of tri - umph to him

sing, sports pre - pare, the lau - - rel bring,

allargando
songs of tri - umph to him sing.

1. Judas Makkabeër, die de zegepraal behaalde op Nicanor, veldheer van Lysias (Syrië). — 2. blijde feestviering.

T. en M. Uit *Judas Maccabäus*, bijbels oratorio, door G. F. HANDEL gecomponeerd te Londen in 1746. Act III. Deze triomfzang wordt eerst driestemmig door het koor der jongelingen, dan tweest. door het koor der jonkvrouwen en eindelijk vierstemmig door allen uitgevoerd. K. *Judas Maccabäus*, Klavier-Auszug, Ed. Peters.

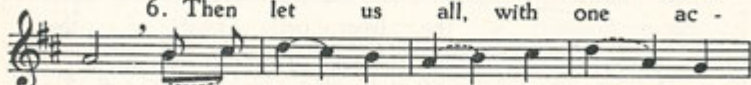
THE FIRST NOWELL

♩ = 100

Feestelijk

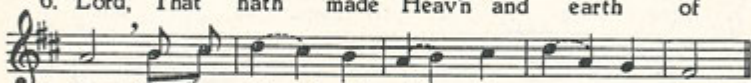
1. The first Now - ell' the An - gel did
 2. They look - ed up and saw a
 3. And by the light of that same
 6. Then let us all, with one ac -

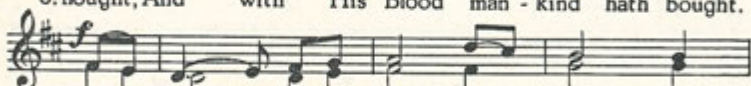
1. say, was to cer-tain poor shep-herds in fields as they
 2. Star, Shin-ing in the East, be - yond them
 3. Star, Three wise men came from coun - try
 6. cord, Sing prai - ses to our Hea-ven - ly

1. lay; In fields where they lay keep-ing their
 2. far, And to the earth it gave great
 3. far; To seek for a King was their in -
 6. Lord, That hath made Heav'n and earth of

1. sheep, On a cold win-ter's night that was so deep.
 2. light, And so it con-ti-nued both day and night.
 3. tent, And to fol-low the Star wher - e - ver it went.
 6. nought, And with His Blood man - kind hath bought.

Now - ell, Now - ell, Now - ell, Now -

ell, Born is the King of Is - ra - el.

1. Noël, Kerstdag.

T. en M. Bekend Engels volks-kerstlied. K. *Song Book*, Chronicle House, Fleetstr., London.

DRINK TO ME ONLY

$\text{♩} = 104$ Met diep gevoel
 405 *p*

1. Drink to me on - ly with thine eyes, And
 2. I sent thee late a ro - sy wreath, Not

I — will pledge with mine; — Or leave a kiss with -
 so much hon' ring thee, — As gi - ving it a

in — the cup, — And I'll — not ask for
 hope, that there It could not wi - ther'd

wine; The thirst that from the soul doth rise Doth
 be; — But thou there - on didst on - ly breathe, And

ask a drink di - vine; — But might I of love's
 sent'st it back to me; — Since when it grows and

nec - tar sip, — I would not change for thine.
 smells, I swear, Not of it - self, but thee.

T. Ben Jonson. M. Volksmelodie. K. RICHARDS and HOWELL, *Fifty Songs for Schools*, published by The Associated Board of the Royal Schools of Music, London, Bedford Square 14. — Let op het langzame tempo! Zeer gebonden en met warm gevoel voordragen. Het is een voorbeeld van nobel gehouden liefdelied.

THE BRITISH GRENADIERS

Levendig
♩ = 80
406

1. Some · talk of Al - ex - an - der, And
2. When - e'er we are com - man - ded To
3. Then let us fill a bum - per, And

some of Her - cu - les, Of Hec - tor and Ly -
storm the pa - li - sades, Our lea - ders march with
drink a health to those Who car - ry caps and

san - der, And — such great names as —
fu - ses, And — we with hand - gre -
pou - ches, And — wear the lou - ped —

cresc.
these; But of all the world's brave he - roes, There's
nades, We — throw them from the gla - cis A -
clothes; May they and their com - man - ders Live

none that can com - pare, With a tow row row row
bout the e - nemies' ears, Sing tow row row row
hap - py all their years, With a tow row row row

row row To the Brit - ish Gren - a - dier.
row row The — Brit - ish Gren - a - diers.
row row For the Brit - ish Gren - a - diers.

T. (?) M. uit de zestiende eeuw. De melodie is ook in ons land populair; denk aan het Guldensporenlied: « Daar kwamen preutse ridders ». K. RICHARDS and HOWELL, *Fifty Songs for Schools* (zie nr 405). — Dit Soldatenlied — zeer typisch in zijn soort — moet flink geritmeerd worden.

THE MILLER OF THE DEE

♩ = 104 Zeer opgewekt
mf

407

1. There was a jol - ly mil - ler once lived
2. 'I lived by my mill, she is to me like
3. Thus like the mil - ler, bold and free, let

on the ri - ver Dee, He work'd and sang from
 pa - rent, child and wife, I would not change my
 us re - joice and sing; The days of youth are

morn till night, no lark more blithe than he. — And
 sta - tion now for a - ny one in life. — No —
 made for glee, and time is on the wing. — This

this the bur - den of his song for
 la - wyer, sur - geon, or doc - tor, e'er
 song shall pass from thee to me, a -

e - ver used to be, — 'I care for no - bo - dy,
 had a groat from me, — I care for no - bo - dy,
 long this jo - vial ring, — Let heart and voice and

no, not I, if no - bo - dy cares for me? —
 no, not I, if no - bo - dy cares for me? —
 all a - gree to say Long live the King? —

DASHING AWAY

♩ = 100

Moderato

408

1. 'Twas on a Mon-day morn-ing When I be-held my
2. 'Twas on a Tues-day morn-ing

dar - ling; She looked so neat and charm - ing In
ev - 'ry high de - gree; She looked so neat and
nim - ble, O, 1. A - wash - ing of her lin - en, O,
2. A - hang - ing out her lin - en O,
Dashing a-way with the smooth-ing iron, Dashing a-way with the
smooth-ing iron, She stole my heart a - way.

(Men herhaalt in elke strofe de onderstreepte woorden)

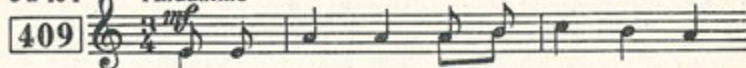
3. 'Twas/on a Wednesday/morning, etc.
A/-starching of her/linen, O./etc.
4. 'Twas/on a Thursday/morning, etc.
A/-ironing of her/linen, O./etc.
5. 'Twas/on a Friday/morning, etc.
A/-folding of her/linen, O./etc.
6. 'Twas/on a Saturday/morning, etc.
A/-airing of her/linen, O./etc.
7. 'Twas/on a Sunday/morning, etc.
A/-wearing of her/linen, O./etc.

T. en M. Volkslied uit Somerset K. *Folksongs*, Vol I; arranged by SHARP and VAUGHAN WILLIAMS, London, Novello. — Een interessant voorbeeld van volkslied met talrijke strofen, doch met slechts een paar nieuwe woorden voor elke strofe: de dagen der week en de behandeling van het linnen: washing, starching, ironing, folding, airing, wearing. Vergel. 't Was op enen Maandag (nr 315) doch met godsdienstige inhoud. Het ritme is typisch voor de Engelse volksliederen van geestige aard: ♩♩♩ enz.

I WILL GIVE

♩ = 104

Andantino

1. I will give my love an ap - ple with -
 2. My head is the ap - ple with -

out e'er a core, I will give my love a
 out e'er a core, My mind is the

house with - out e'er a door, I will
 house with - out e'er a door, My

give my love a pal - ace where -
 heart is the pal - ace where -

in she may be, And she may un -
 in she may be, And she may un -

lock it with - out a - ny key.
 lock it with - out a - ny key.

DER LINDENBAUM

(♩ = 56)

Gevoelvol

4 10

1. Am Brun - nen vor dem To - re, da
2. Ich musst' auch heu - te wan - dern vor -
3. Die kal - te Win - de blie - sen mir

steht ein Lin - den baum; Ich träumt' in sei - nem
bei in tie - fer Nacht, Da hab' ich noch im
grad' ins An - ge - sicht, Der Hut flog mir vom

Schat - ten so man - chen süs - sen Traum. Ich
Dun - keln die Au - gen zu - ge - macht; Und
Kop - fe, ich wen - de - te mich nicht! Nun

schnitt in sei - ne Rin - de so man - ches lie - bes
sei - ne Zwei - ge rauschten, als rie - fen sie mir
bin ich man - che Stun - de ent - fernt von je - nem

Wort; Es zog in Freud' und Lei - de zu
zu: Komm' her zu mir, Ge - sel - le, hier
Ort, Und im - mer hör ich's rau - schen: du

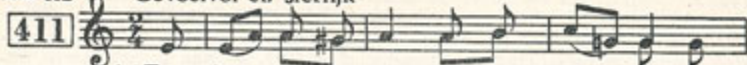
ihm mich immer fort zu ihm mich im - mer fort.
find'st du dei - ne Ruh', hier find'st du dei - ne Ruh'.
fän - dest Ru - he dort, du fän - dest Ru - he dort!

T. WILHELM MUELLER, uit « *Die Winterreise* ». M. FRANZ SCHUBERT.
In de oorspronkelijke compositie van Schubert heeft elke der drie strofen haar eigen melodie. Friedrich Silcher heeft het lied zó bewerkt, dat de drie strofen gezongen worden op de melodie van de eerste, echter met de eindcadans van de derde. Het is in die vorm zó populair geworden, dat het lied van Schubert nu een echt volkslied is.
K. *Deutsche Lieder*. Herder, Freiburg. — Een typisch lied uit de Duitse romantiek. Met romantisch gevoel en een tikje melancholie voordragen.

FEINSLIEBCHEN

♩ = 112

Gevoelvol en sierlijk

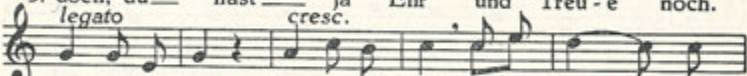

411

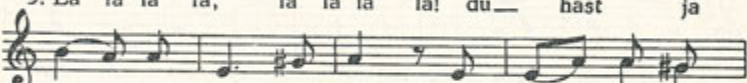
- 1.* Feins-lieb-chen, du sollst mir nicht bar - fuss
 3.* Feins-lieb - chen, willst du mein ei - gen
 5.* Und bist du — arm, so — nehm ich dich

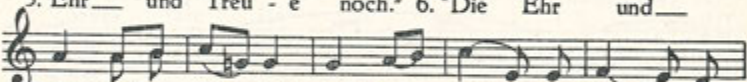
1. gehn, du zer-trittst dir die zar - ten Füß-lein schön;
 3. sein, so — kau - fe ich dir ein Paar Schüh-lein fein!
 5. doch, du — hast — ja Ehr und Treu - e noch.

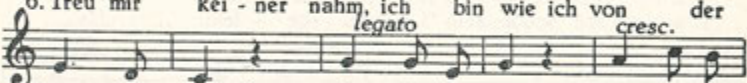
1. La la la la, la la la la! du zer - trittst dir die
 3. La la la la, la la la la! so — kau - fe ich
 5. La la la la, la la la la! du — hast ja

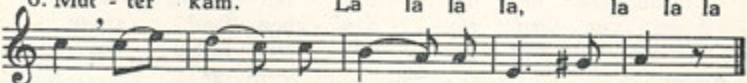
1. zar - ten Füß - lein schön.* 2.* Wie soll - te ich
 3. dir ein Paar Schüh - lein fein!* 4.* Wie könn - te —
 5. Ehr — und Treu - e noch.* 6.* Die Ehr und —

2. denn nicht bar - fuss gehn, hab kei - ne Schu - he ja
 4. ich eu - er ei - gen sein, ich bin — ein ar - mes
 6. Treu mir kei - ner nahm, ich bin wie ich von der

2. an - zu - ziehn? La la la la, la la la
 4. Mäg - de - lein. La la la la, la la la
 6. Mut - ter kam. La la la la, la la la

2. la! hab kei - ne Schu - he ja an - zu - ziehn.*
 4. la! ich bin ein ar - mes Mäg - de - lein.*
 6. la! ich bin wie ich von der Mut - ter kam:*

7. «Und Ehr und Treu ist besser wie Geld,
 Ich nehm' mir ein Weib, das mir gefällt.»
 8. Was zog er aus seiner Tasche fein?
 Mein Herz, von Gold ein Ringlein.

T. en M. Volkslied. Samenspraak tussen de jongen (str. 1, 3, 5, 7) en het meisje (str. 2, 4, 6). Zowel de naïeve en toch rake tekst als de fijne melodie dwingen bewondering af. K. *Deutsche Volkslieder*, JOHANNES BRAHMS, aangehaald in *Das Lied im Unterricht*, Ed. Schott. Irmgard Seefried gaf een prachtige vertolking voor Deutsche Grammophon-Gesellschaft, 16077. — Kan in twee koren uitgevoerd worden: koor I zingt str. 1, 3, 5, 7 en koor II str. 2, 4, 6. Str. 8, samen.

SANDMÄNNCHEN

Teder
♩ = 80
412

1. Die Blü - me - lein sie schla - fen schon
2. Die Vö - ge - lein sie san - gen so
3. Sand - män - chen kommt ge - schli - chen und
4. Sand - män - chen aus dem Zim - mer, es

1. längst im Mon - den - schein, sie ni - cken mit den
2. süß im Son - nen - schein, sie sind zur Ruh ge -
3. guckt durchs Fen - ster - lein, ob ir - gend noch ein
4. schläft mein Herz - chen fein, es ist gar fest ver -

1. Köp - fen auf ih - ren Sten - ge - lein. Es __
2. gan - gen in ih - re Nest - chen klein. Das __
3. Lieb - chen nicht mag zu Bet - te sein. Und __
4. schlos - sen schon sein Guck - äü - ge - lein. Es __

1. rüt - telt sich der Blü - ten - baum, er __
2. Heim - chen in dem Aeh - ren - grund, es __
3. wo er nur ein Kind - chen fand, streut __
4. leuch - tet mor - gen mir Will - komm das __

1. säu - selt wie im Traum: Schla - fe
2. tut al - lein sich kund: Schla - fe
3. er ihm in die Äu - gen Sand. Schla - fe
4. Äu - ge - lein so fromm! Schla - fe

T. J. W. VON GOETHE (?). M. Volksmelodie. Deze is ook ons land populair, aangezien er een kerstlied op gezongen wordt: «*Te Bethlehem geboren.*» K. JOHANNES BRAHMS, *Volkskinderlieder*; Peters, Leipzig. — Een zeer mooi wiegeliedje. Met grote eenvoud en teder gevoel voordragen.

FEIN SEIN, BEINANDER BLEIBN

1. sneeuwen.

T. en M. Uit het Alpengebied. Uit *Das singende Jahr*, Mössler Verlag, Wolfenbüttel. Bemerkt het eigenaardige ritme.

KOMM, SÜSSER TOD

$\text{♩} = 63$ Rustig, doch gevoelvol

414

1. Komm, süs - ser Tod, komm, sel' - ge
2. Komm, süs - ser Tod, komm, sel' - ge

Ruh! Komm, füh - re mich in Frie - de,
Ruh! Ich will nun Je - sum se - hen

weil ich der Welt bin mü - - de.
und bei den En - geln ste - - hen.

Ach, komm! ich wart auf dich,
Es ist ja nun voll - - bracht,

komm bald und füh - re mich, drück mir die
drum, Welt, zu gu - ter Nacht, mein Au - gen

Au - - gen zu. Komm, sel' - ge Ruh!
schliess ich zu. Komm, sel' - ge Ruh!

T. Dichter onbekend. M. J. S. BACH. Dit lied werd ontleend aan het *Musikalisches Gesang-Buch* van Schemelli, tijdgenoot van Bach. K. Zie *Das Lied im Unterricht*, Ed. Schott. Generalbass uitgewerkt door SPITTLER.

LOB DER FREUNDSCHAFT

1. O Freundes-treu-e, Eintracht der See-len!
2. Wie leicht zer- knik-ken ein- zel- ne Pfei- le,

$\text{♩} = 100$
415
(Klavier)

Im-mer aufs Neu-e führst du em-por. Weg dumpfes
spielend zer-drük-ken kannst du ihr Rohr. Doch fest ver-

Has-sen, ein-sam Ver-quä-len! Im Hände-fas-sen
bunden, trot-zen die Tei-le. Se-li-ge Stunden

pas-sen wir uns zum ei-ni-gen Chor.
run-den dem sich, der Freund-schaft er- kor.!

1. zalige uren zullen hem omringen die zich de vriendschap uitverkozen heeft.

T. Dichter onbekend. M. J. HAYDN. — Vergelijk met nr 414 *Komm süsßer Tod*. Tegenover de diepe, in zichzelf gekeerde muziek van Bach, de fonteinklare, bevallige muziek van Haydn. Voorbeeld van klassiek gebouwde melodie. K. De klavierpartij hierboven is van HAYDN zelf.

BUNDESLIED

♩ = 100
4/16

mf

(1) Brü - der, reicht die Hand zum Bun - de. Die - se
(2)
(4)
(3)

cresc.

schö - ne Freundschafts - stunde führ uns hin zu lich - ten

Höhn! Lasst, was ir - dish ist, ent - flie - hen, uns - rer

Freundschaft Har - mo - nie - en dauern e - wig

cresc. *rit.*

fest und schön, dau - ern e - wig fest und schön!

T. Dichter onbekend. M. W. A. MOZART. K. Oorspronkelijk componeerde Mozart dit lied met begeleiding van een snarentrio. Dit lied wordt hier zó genoteerd dat het ofwel één- en tweestemmig voor gelijke stemmen, ofwel driestemmig voor gelijke ofwel vierstemmig voor gemengde stemmen kan gezongen worden. Als men met drie gelijke stemmen zingt moet men de plaatsen aangeduid met 8... een octaaf lager zingen. (*Musik in der Schule*, Band 2, Möseler Verlag, Wolfenbüttel).

ODE AN DIE FREUDE

Freude, schöner Göt-ter-fun-ken, Tochter aus E-
 ly - si - um, wir be-tre - ten feu - er - trun - ken,
 Himmli - sche, dein Hei - ligtum! Dei - ne Zau - ber
 bin - den wieder, was die Mo - de streng geteilt. Al -
 - le Menschen werden Brüder, wo dein sanfter Flü - gel weilt.

T. F. SCHILLER. M. LUDWIG VAN BEETHOVEN. Hoofdmotief van het laatste deel zijner 9^e symfonie, hier in de aldaar voorkomende bewerking voor snarenkwartet.

ARIA (FREISCHÜTZ)

(♩ = 54) 4 18 Adagio

Lei - se, lei - se, from - me
Zu dir wen - de ich die

(cresc.)

Wei - se, schwing dich auf zum Ster - nen -
Hän - de, Herr ohn An - fang und ohn'

(mf)

krei - se. Lied er - schal - le,
En - de. Vor Ge - fah - ren

fei - - ernd wal - le mein Ge -
uns zu wah - ren, sen - de

(legato)

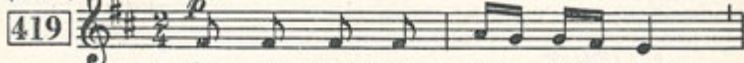
bet zur Him - mels - hal - - le!
dei - ne En - gel - scha - - ren!

T. FRIEDRICH KIND. M. CARL MARIA VON WEBER. Aria van Agatha uit 2de Act van « Der Freischütz ». Voorbeeld van klassieke aria, althans eerste deel er van. K. Der Freischütz, Ed. Peters.

HEIDEN - RÖSLEIN

♩ = 63)

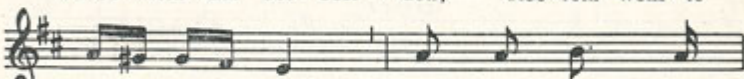
Liefelijk

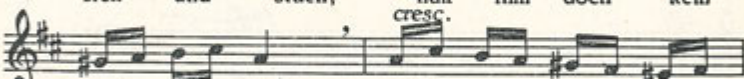
1. Sah ein Knab ein Rös - lein stehn,
 2. Kna - be sprach: "Ich bre - che dich,
 3. Und der wil - de Kna - be brach

Rös - lein auf der Hei - den, war so jung und
 Rös - lein auf der Hei - den!" Rös - lein sprach: "Ich
 's Rös - lein auf der Hei - den, Rös - lein wehr - te

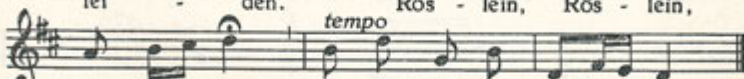
mor - gen - schön, lief er schnell, es
 ste - che dich, dass du e - wig
 sich und stach, half ihm doch kein

nah zu sehn, sah's mit vie - len
 denkst an mich; und ich will's nicht
 Weh und Ach, musst es e - ben

Freu - den. Rös - lein, Rös - lein,
 lei - den.* Rös - lein, Rös - lein,
 lei - den. Rös - lein, Rös - lein,

Rös - lein rot Rös - lein auf der Hei - den!
 Rös - lein rot Rös - lein auf der Hei - den!
 Rös - lein rot Rös - lein auf der Hei - den!

FRÜHLINGSGRUSS

(♩ = 66) Langzaam

4/20 *(mf)*

1. So sei ge-grüsst viel tau-send-mal,
 2. Du kommst, und froh ist al-le Welt,
 3. So sei ge-grüsst viel tau-send-mal,

hol - der, hol - der Früh - ling! Will -
 hol - der, hol - der Früh - ling! Es
 hol - der, hol - der Früh - ling! O

(cresc.)

kom - men hier in un - serm Tal,
 freut sich Wie - se, Wald und Feld,
 bleib' recht lang' in un - serm Tal,

(p) *(mf)*

hol - der, hol - der Früh - ling! Hol - der Früh - ling,
 hol - der, hol - der Früh - ling! Ju - bel tönt dir
 hol - der, hol - der Früh - ling! Kehr' in al - le

ü - ber - all grü - ssen wir dich froh mit
 ü - ber - all, dich be - grü - sset Lerch' und
 Her - zen ein, lass doch al - le mit uns

v.3. *p*

Sang und Schall, mit Sang und Schall.
 Nach - ti - gall, und Nach - ti - gall.
 fröh - lich sein, fröh - lich sein!

T. HOFFMANN VON FALLERSLEBEN. M. ROBERT SCHUMANN. Uit een reeks liederen, opgedragen aan de jeugd. K. *Sämtliche Lieder*, Band II, Ed. Peters. — Een specimen van romantisch gevoel in tekst en melodie.

WIEGENLIED ★

♩ = 63

Met zacht gevoel

421

1. Gu - ten A - bend, gut Nacht, mit
 2. Gu - ten A - bend, gut Nacht, von

Ro - sen be - dacht, mit
 Eng - lein be - wacht, die

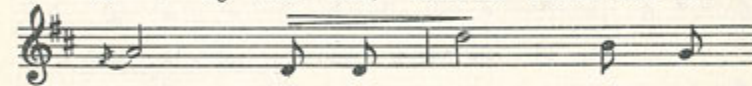
Näg - lein be - steckt, schlupf
 zei - gen im Traum dir

un - ter die Deck: Mor - gen
 Christ - kind - leins Baum: Schlaf nun

früh, wenn Gott will, wirst du wie - der ge -
 se - lig und süß, schau im Traum 'sPa - ra -

weckt, mor - gen früh, wenn Gott
 dies, schlaf nun se - lig und

will, wirst du wie - der ge - weckt.
 süß, schau im Traum 'sPa - ra - dies.

MUSIKANTEN SEIN

(♩ = 52)

4/2 2

1. Wer sich die Mu-sik er-kieset, hat ein
2. Wenn einst in der letz-ten Zeit al-le

himm-lisch Gut, ein himm-lisch Gut ge-
Ding wie Rauch, all Ding wie Rauch ver-

won-nen. Denn ihr er-ster Ur-sprung, ihr
ge-hen, blei-bet in der E-wig-keit,

er-ster Ur-sprung ist von dem Him-mel her ge-
in der E-wig-keit doch die Mu-sik noch be-

kom-men: Weil die lie-ben En-ge-lein, die lie-ben
ste-hen:

Eng-lein sel-ber Mu-si-kan-ten, sel-ber Mu-si-

kan-ten, Mu-si-kan-ten sein. sein.

T. MARTIN LUTHER. M. HEINZ LAU (1950). Uit Gottfried Wolters *Das singende Jahr*, Möseler Verlag, Wolfenbüttel. Bemerkt hoe de componist zich heeft losgemaakt uit het keurslijf van de klassieke «maat» met haar regelmatig terugkerende zware tijd. Het ritme van de melodie loopt voortdurend over de maatstrepen heen en de woordaccenten vallen hoegenaamd niet altijd samen met de zogenoemde zware tijden. Bewust schijnt de componist ook te verzaken aan de gewone harmonische achtergrond: de melodie leeft en heeft waarde op zichzelf. Het vraagt enige oefening om er zich in te leven, maar eens de moeilijkheden overwonnen vloeit de melodie zeer natuurlijk en geeft perfect de tekst — althans van de eerste strofe — weer. Een goed specimen van lied zoals de jonge Duitse school gaarne propageert.

KOMM DOCH MIT!

(♩ = 54)

423

d(*d*) , (*d*)

1. Scheint die hel - le Son - ne, welke
2. Wenn wir heu - te wandern, lass die

Won - ne, scheint ins wei - te Land hin ein:
Andern, die zu Haus ge - bie - ben sind:

Sin - gen wir ein fri - sches Lied, und wer
Sit - zen in dem warmen Nest! Wer den

mit uns zieht, singt es fröh lich mit. Fa la la,
Sommer lässt, hält ihn auch nicht fest. Fa la la,

komm doch mit! Komm doch mit uns in die
bleib doch da! Und wir wan - dern in die

1. 2.

Welt, wie es uns ge - fällt.
Welt, wie es uns ge - fällt.

T. en M. HEINZ LAU (1950). Uit Gottfried Wolters, *Das singende Jahr*, Möseler Verlag, Wolfenbüttel. Zie nota bij nr 422. Hier is het ritme nog vrijer. Zie eerste maat die nu bestaat uit twee $\frac{1}{2}$ en een $\frac{1}{4}$, waar het regelmatig 3 maal $\frac{1}{2}$ moest zijn! En toch merkt men bij het zingen niets dat het ritmegevoel stoort...

ALLE GUTE GABE

(♩ = 54)

1. Wir pflü - gen und wir streu - en den
 3. Der sen - det Tau und Re - gen und
 4. Und bringt ihn dann be - hen - de in

Sa - men auf das Land, doch Wachstum und Ge -
 Sonn' und Monden - schein, der wickelt Got - tes
 un - ser Feld und Brot, es geht durch sei - ne

dei - hen steht nicht in uns - rer Hand:
 Se - gen gar zart und künstlich ein.
 Hän - de, kommt a - ber her von Gott.

Al - le gu - te Ga - be kommt o - ben her von Gott, vom

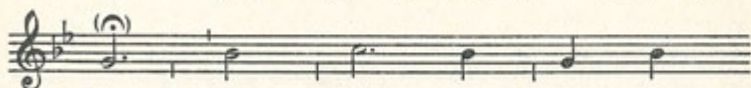

schö - nen blau - en Him - mel her - ab.

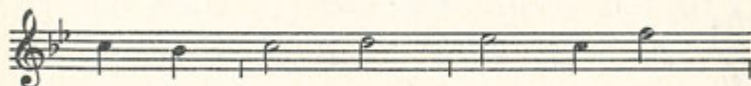
DAS WAR DES SOMMERS SCHÖNSTER TAG

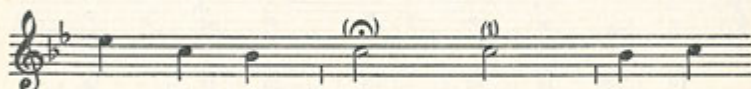
1. Das war des Som - mers schön - ster
2. In die - ser Stun - de gold - nen

Tag, nun klingt er vor dem
Born giesst schwel - ge - risch in

stil - len Haus in Duft und süs - -
ro - ter Pracht der Som - mer aus

sem Vo - gel - schlag un - wie - der -
sein vol - les Horn und fei - ert

bring - - lich lei - se aus.
sei - - ne letz - te Nacht.

NUN HIEVT DEN LETZTEN ANKER HOCH

♩ = 69 **Krachtig**
Een

430

1. Nun hievt den letz - ten Anker hoch, wir
2. Der Käp - ten ist ein bra-ver Mann, auf
3. Das Meer ist gross, das Meer ist weit, wir
4. In frem-dem Land, da trinke ich an

1. fah - ren ü - bers Meer! Es weht der Wind, leb
2. See ist er zu Haus; steht fest an Deck bei
3. kreu - zen luv und lee. Doch fällt mir gleich dein
4. man-chem fremden Tisch. In frem-dem Land, an

1. wohl mein Kind, und wei - ne nicht so sehr!
2. Wind und Dreck und lacht uns al - le aus.
3. Sin - gen ein, wenn ich nur die Ster - ne seh.
4. fer - nem Strand, da denk ich oft an dich.

Allen

Bla - se, Wind, von Nor - den, . bla - se, Wind, ho -

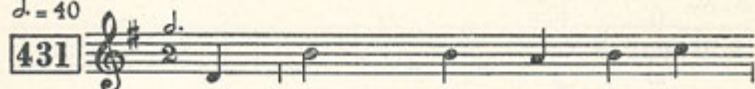
he! Bla - se, Wind, wir fah-ren auf die ho-he See.

T. Is een vrije Duitse bewerking, door HANNES KRAFT, van een Amerikaans « Gangspill-Shanty ». Een « Shanty » is een zeemanslied dat bedoeld is om een bepaalde handeling — zeil toehalen, anker heffen bijv. — te begeleiden en eenheid bij te brengen. Een solist zingt voor, dikwijls de woorden improviserend, en de matrozen antwoorden met een « keerzang ». De « gangspill » is het wiel waarrond een kabel opgewonden wordt en dat voortbewogen wordt door een hefboom die met de hand gestoten wordt. Overgenomen uit Gottfried Wolters, *Das singende Jahr*, Möseler Verlag, Wolfenbüttel. M. Bewerking van GOTTFRIED WOLTERS.

LEBT WOHL

♩ = 40

431

1. O kommt bald wie - der, ihr
2. Ein gu - - ter Stern führ euch

Lie - - ben, la - - du, la -
heim - - wärts la - - du, la -

du! Lebt wohl und lasst
du! und führ uns wie -

euch - ge - lei - - ten, la - du, la -
der zu - sam - - men, la - du, la -

du!
du!

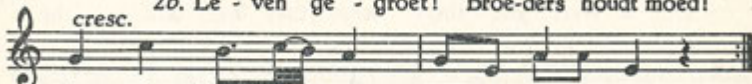
DE BOOTTREKKERS VAN DE WOLGA

♩ = 63

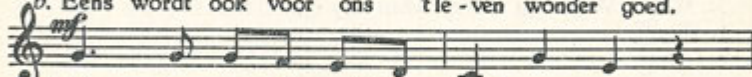
432

- 1a. Trek - ken droef moe, tot de dood toe,
 1b. Trek - ken droef moe, tot de dood toe,
 2a. Waar wij rus - ten waar wij dro - men
 2b. Le - ven ge - groet! Broe - ders houdt moed!

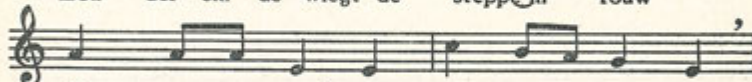
- 1a. langs de Wol - ga - stroom, door de step - pe;
 1b. met de wol - ken tot ge - zel - len
 2a. van de vrij - heid, van de vreug - de
 b. Eens wordt ook voor ons 't le - ven wonder goed.

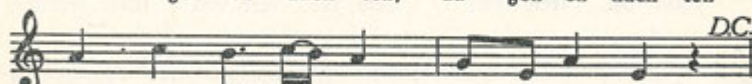
- 1.2. Zon - der ein - de golft de Wol - ga grau

- Zon - der ein - de wiegt de steppe in rouw

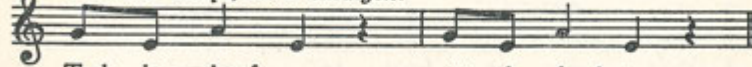

- Da - gen en nach - ten, da - gen en nach - ten

- Gaat de zwa - re tocht naar de ha - ven.

Na de 2^e strofe, om te eindigen:

- Trek - ken droef moe tot de dood toe.

T. en M. Russisch volkslied. Men moet zich dit lied voorstellen, gezongen door boottrekkers die hun boot moeizaam voortslepen op de eindeloos lange Wolgastroom. De melodie is gewild eentonig, met altijd dezelfde cadans. De tonaliteit is moeilijk te bepalen: zij doet denken aan een 3de modus (phrygisch). De Nederlandse tekst-aanpassing is van A. MUSSCHE. Overgenomen uit *Zangblaadjes*, Oude Donkiaan 23, Deurne.

WERE YOU THERE

(Negro - Spiritual)

♩ = 54

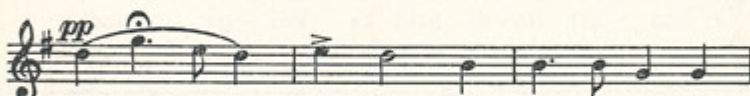
Met diep gevoel

1. Were you there, when they cru - ci - fied my
2. Were you there, when they nail'd him to the
3. Were you there, when they pierc'd him in the
4. Were you there, when the sun re - fus'd to
5. Were you there, when they laid him in the

1. Lord? they cru - ci - fied my Lord?
2. tree? they nail'd him to the tree?
3. side? Were you there, when they pierc'd him in the side?
4. shine? the sun re - fus'd to shine?
5. tomb? they laid him in the tomb?

- 1:5. Oh! Some times it caus - es me to

- trem - ble, trem - ble, trem - ble Were you there, when

1. they cru - ci - fied my Lord?
2. they nail'd him to the tree?
3. they pierc'd him in the side?
4. the sun re - fus'd to shine?
5. they laid him in the tomb?

T. en M. Bekende Negro-Spiritual: oorspronkelijk, gezang van de negers uit de plantages van Noord-Amerika. De tekst is gewoonlijk ontleend aan of geïnspireerd door de Bijbel, met daarbij echter ook gevoelsuitingen van mensen die slavenwerk moeten verrichten en geen ander uitzicht hebben dan het hiernamaals waar ze eindelijk rust en vreugde zullen vinden. Veel herhalingen, syncopen en een zekere weemoedsstemming typeren de melodieën. — Deze Negro-Spir. vraagt een zeer vrije voordracht.

SWING LOW, SWEET CHARIOT

(Negro - Spiritual)

$\text{♩} = 42$ *Een* *Koor*

434 *Een* *Koor*

Swing low, sweet cha - ri - ot! Com - in

fo' to car - ry me home, *Een* Swing low sweet

Koor

cha - ri - ot, Com - in' fo' to car - ry me home.

Een

1. I looked o - ver Jordan and wath did I see,
 2. If you get there be - fore I do,
 3. The brigh - test day that e - ver I saw,
 4. I'm some - times up and some - times down,

Koor

Com - in' fo' to car - ry me home,

Een

1. A band of an - gels com - in' af - ter me,
 2. Tell all my friends I'm com - in' too,
 3. When Je - sus wash'd my sins a - way,
 4. But still my soul feels heav'n - ly bound,

Koor

Com - in' fo' to car - ry me home.

1. Wellicht een herinnering aan de wagen van vuur waarmede de profeet Elias ten hemel gevoerd werd.

T. en M. Negro-spiritual (zie nota bij n° 433). Zowel de tekst van dit lied als de melodie zijn zeer typisch « negro-spiritual ». Een voorzanger zingt « Swing low sweet chariot » en de strofen, terwijl het koor altijd maar herhaalt « coming fo' to carry me home ». K. *Song Book*, Chronicle House, Fleet Street, London. — Zeer langzaam en gebonden voor te dragen.

ALFABETISCHE INHOUDSTAFEL ¹

Nrs

317. Adoramus Te.
 340. Aenhoort ick sal beghinnen.
 36. Al die daer zeidt : de reus die kom (Reuzelied).
 42. Al die willen te kap'ren varen.
 55. Alle die willen naer Island gaen (Vertrek naer Island).
 314. Alleluia ! Als de kleine kindren (Beloken Pasen).
 333. Alleluia ! Assumpta est (O.L.V. Hemelvaart).
 313. Alleluia ! Hemelen breekt (Pasen).
 164. Alles zwijgt nu (Canon).
 393. Allons, bergers.
 11. Als de brem bloeit.
 167. Als de kerels gaan op toer (Canon).
 312. Als de Paaszonne (Lied van Maria Magdalena).
 80. Als een vlijtig vrouwken (Klein Moederken).
 115. Als grave Jan.
 78. Als kindeken om den morgen (Kindeken bidt).
 220. Als met hun Leeuvenvlaggen (Het lied der Vlaamse Meisjes).
 98. Als moeder zong.
 54. Als 't vaantje wappert (Het liedje van de Beiaardier).
 410. Am Brunnen vor dem Tore (Der Lindenbaum).
 322. Armoede lief.
88. Been over been gheslaghen.
 120. Blij gemoed (Rondedans).
 7. Bloemen in de groene weiden (Bloemen overal).
 130. Bobbejaan klim die berg.
 159. Bona nox (Canon).
 169. Brand in Mokum (Canon).
 84. Broederken zit te schrijven.
 275. Broeders weest blij in den Heer (Gaudete).
 416. Brüder, reicht die Hand.
265. Daar is een zucht (In Transvaal).
 116. Daar komen onz' huzaartjes (De Huzaartjes).
 149. Daar kwam een muis gelopen.
 301. Daar kwamen dry koningen.
 158. Daar kwam laast een meisje van Scheveningen (Het meisje van Scheveningen).
 119. Daar ligt een dode krekkel (De dode krekkel).
 143. Daar vaart een man op zee.
 99. Daar zat een stokoud moederkijn.
 92. Daer zat een sneeuw wit vogeltje.
 92bis. Daer zat een sneeuw wit vogeltje (driestemmig).

1. Deze tafel geeft de eerste woorden van de tekst met daarnaast de gebruikelijke titel. Links het nummer.

Nrs

260. Dan mocht de beiaard spelen (Beiaardlied).
 425. Das war des Sommers schönster Tag.
 177. Dat God u beware (Canon).
 184. De avondwolken (Avondgroet aan de vlag).
 249. De beiaard speelt (Het Blijheidslied).
 152. De boer had maar enen schoen.
 150. De boerkens smelten van vreugd en plezier (Boerenkermis).
 45. De boten varen op de zee (Van de Bootjes).
 114. De Dijkgraaf van Cadzand.
 221. De geestdrift die door Vlaandren slaat (Het lied der Vl. Meisjes).
 293. De herdertjes lagen bij nachte.
 8. De klaproos en de Korenbloem.
 171. De klokken van Haarlem (Canon).
 161. De lente komt (Canon).
 18. De Noorderwind blaast.
 142. Den uyl die op den pereboom zat.
 29. Des morgens (Het daget in den Oost).
 305. De ster, de ster (Sterrenliedje) (Canon).
 123. De stoet komt aan (De Stoet).
 132. Des winters als het reghent (Het lose Visschertjen).
 201. De tijd spoedt heen (Naar wijd en zijd!).
 216. De trommel slaat.
 153. De vastenavond die komt aan.
 4. De vedel aan de zijde (De Zanger).
 295. De vlokkige sneeuw.
 19. De vogels houden (Holihediho).
 31. De Vriezeman kwam (De Vriezeman).
 412. Die Blümelein sie schlafen (Sandmännchen).
 101. Die mey playsant.
 127. Die studentejare gaan verbij (Studentelied).
 25. Die winter is verganhen.
 67. Do, do, dijne (Wiegelied).
 225. Door de Nederlanden (De Schelde).
 95. Door mijn woning (Hemel-huis).
 304. Drij koningen rijk en groot (Driekoningenlied).
 405. Drink to me only.

 287. Een alreliëffelicken een.
 50. Een boerke uit de Kempen (Jochempe).
 137. Een kalemanden rok (Het beiaardlied van Duinkerke).
 300. Een kindekyn is ons gheboren.
 83. Een kind, en een kind, en een kleyne kind.
 284. Een kint gheboren in Bethlehem.
 283. Een seraphinsche tonghe.
 87. Een smidje in zijn smisse (Het Liedje van de Smid).
 26. Een vogel die vloog (De Herstfwind).
 79. Elsje zit te breien (Breiliedeken).
 146. En den boom en den boom.
 401. En passant par la Lorraine.
 399. En revenant de ces verts champs (Le joli mois de Mai).

Nrs

394. En revenant de St-Martin.
 138. En revenant des trois Bertrix (La Bertrijote).
 147. En 's avonds.
 85. En zaaien en maaien (De Waereld in).
 286. Er is een kindetje.
 290. Er kwam een klein kindeke.
 303. Er kwamen drie koningen.
 330. Er was een maegdetje.
175. Fa la la (Musikanten-Kanon).
 413. Fein sein, beinander bleibn.
 411. Feinsliebchen, du sollst mir nicht barfuss gehn (Feinsliebchen).
 257. Fred'rick-Hendrick van Nassou.
 417. Freude schöner Götterfunken (Ode an die Freude).
126. Gaudeamus igitur (Gaudeamus).
 316. Geeft den Heiland lof en eer (Derde Zondag na Pasen).
 96. Geen zoeter stem (Moeder).
 93. Ghequetst ben ic van binnen.
 335. Glorieuse violette.
 239. God, onze Heer (Psalm).
 247. Goedendag.
 172. Grote klokken (Canon).
 421. Guten Abend, gut Nacht (Wiegenlied).
400. Haro, le mal d'aimer (Rondeau).
 259. Heb je van de Zilveren Vloot (Een triomfantelijk lied van de Zilvervloot).
 46. Heden syn wi noch int lant (Sint-Jans Gheleide).
 38. Heer Halewyn sanc een liedekyn (Heer Halewyn).
 321. Heer Jesus heeft een hofken.
 358. Heersen moet (Kristus-Koning).
 203. Heil den Koning! (Koningsmars).
 202. Heil 't Vaderland!
 254. Helpt nu u self.
 168. Hemel en aarde (Vrolijke musici) (Canon).
 276. Herderkens, herderkens (Vigilie van Kerstmis).
 292. Herders brengt melk en soetigheid.
 291. Herders Hij is geboren.
 43. Het breed gebruik der baren (Het lied van de Baren).
 91. Het daghet in den Oosten.
 297. Het dezeke schuddelt (Kinderkerstlied).
 173. Het is slechts langs de rechte baan (Canon).
 170. Het Kloksken van Kafarnaom (Canon).
 163. Het regent als het reegnen wil (Canon).
 27. Het regent, het regent.
 103. Het viel eens hemels douwe vor myns liefs vensterkyn.
 278. Het viel eens hemels douwe, al in een maegdekyn.
 246. Het Vlaamse heer staat immer pal (Groeninge).

Nrs

90. Het waren twee conincskinderen.
 331. Het was een maghet uutvercoren (O.L.V. Boodschap).
 277. Het was een maghet uutvercoren (Kerstlied).
 336. Het wemelt in de Mei (De Veldkapel).
 89. Het wies in Denemarken (Sage van Koning Hagen).
 187. Hier staan tot afscheid (Afscheidslied).
 125. Hier staat nu fris (Lied der Wandelknapen).
 183. Hijst de vlag!
 261. Hij vleide geen groten der wereld (Van Rijswijckmars).
 288. Hoe leit dit kindeken.
 138. Hoe minnic di (O myn Dietsc).
 211. Hoera! (Strijdkreet).
 28. Hoe schoon de morgendauw.
 342. Hoe schoon zijt gij vandaag (Marialiedeken).
 362. Hoe wijd het Land.
 20. Hoor nu het vrolijk vinkenlied (Lentelied).
 310. Hosannah! (Palmenzondag).
186. Ick seg adieu.
 39. Ick wil te lande ryden.
 356. Ick zag een choor verheven (De Maegdekens).
 334. Ic sie die morghensterne.
 235. Ic wil van den kaerle singhen (Het Kerelslied).
 33. Ieper, o Ieper.
 52. Ik ben de zwarte smeder (Van de Smeder).
 44. Ik ben een kind der duinen (Zeejongensliedje).
 266. Ik hou van 'n man (Trouw).
 110. Ik jeune mi daarin.
 230. Ik kan U niet vergeten.
 86. Ik ken een lied.
 97. Ik min het lied van bloemen (Moeder).
 94. Ik zag Cecilia komen.
 232. Ik zie er dat Vlaandren zo geren (Het lied van Nele).
 402. Il était trois petits enfants (La légende de St-Nicolas).
 16. In de schone lentedagen (Karrekiet).
 298. In Jesus name.
 258. In naam van Oranje (Een lied van Koppelstok de veerman).
 1. In reinen eenvoud klinkt het (Het Lied).
 237. In Vlaandren.
 409. I will give my love an apple.
222. Ja knapen 't hoofd omhoog! (Het lied der Knapenschap).
 154. Jan de Mulder.
 131. Jan Hinnerk.
 144. Jan myne man zou ruiter worden.
 318. Jesu, allerliefste kind.
 117. John Anderson.
 182. Jubilate Deo (Canon).
 248. Jutho, vooruit (Willem van Saeftingen).

Nrs

82. Kindertjes staan buiten (Sint-Niklaas).
 299. Kindje lief (Ons-Heren Besnijdenis).
 133. 'k Kwam lestmael door een groene wei.
 423. Komm doch mit!
 414. Komm, süsßer Tod.
 135. Komt hier al' by (Pierlala).
 134. Komt, vrienden, in het ronde (De Scheresliep).
 3. Kunst is de Kracht.
 148. 'k Was zo lange schipman.
 5. 'k Zing geren een liedeken.
160. Laat liederen horen (Canon).
 178. Lachend, lachend (Lachend komt de zomer).
 49. Laet ons den landtman loven.
 302. Laet ons met herten reyne.
 396. La laine des moutons.
 74. Lamtietie, damtietie (Afrikaans Wiegeliedjie).
 145. Langs een nauw wegeltje.
 426. Lasst uns singen (Zum Tenz).
 418. Leise, leise (Aria uit Freischütz).
 308. Lestmael op eenen somerschen dagh (Van Jesus en Sint Janne-
 Lied van mijn land. [ken]).
 338. Liefde gaf u duizend namen (O.L.V. van Vlaanderen).
 339. Lieve vrouwe van ons Land.
 47. Losjes, losjes (Vóór 't kantkussen).
 2. Luid op, gij Vlaamse Liederzang.
156. Mach dass nicht allerwärts (Ostinato).
 279. Maria die zoude naer Bethlehem gaen.
 329. Maria door een doornwoud trad.
 332. Maria ging met vluggen tred (Maria-Visitatie).
 341. Maria, grote reine (De Wiedsters).
 251. Merck toch hoe sterck (Het beleg van Bergen op Zoom).
 53. Miele, Miele, Mielke (De Zeeldraaier).
 14. Mijn kleine vogeltjes.
 226. Mijn Vlaandren heb ik hartlijk lief.
205. Naar Oostland togen (Over de Golven).
 40. Naer Oostland willen wy ryden (Naer Oostland).
 245. Neemt my inder hand (Canon).
 37. Nos irons vir l'car' d'or (El Doudou).
 397. Nous étions trois marins (Les trois marins de Groix).
 118. Nu gaan ze hem begraven (Marcia Funebre).
 214. Nu het lied der Vlaamse zonen ('t Kerelslied) Van Echaute.
 215. Nu het lied der Vlaamse zonen (Vliegt de Blauwvoet) De Boeck.
 280. Nu is die roe van Jesse ghebloeyt.
 357. Nu juicht (Allerheiligen).
 430. Nun hievt den letzten Anker hoch.
 294. Nu sijt willekome.

Nrs

157. O diepe liefde (Canon).
 200. O dierbaar België (Brabançonne).
 415. O Freundestreue (Lob der Freundschaft).
 289. O Herderkens, al soetjens.
 328. O keer dine oghen.
 281. O Kersnacht, schooner dan de dagen.
 431. O kommt bald wieder (Lebt wohl).
 352. O Lutgardis (Sinte Lutgardislied).
 180. O Musica (Canon).
 255. O Nederland! let op u saeck.
 285. Ons is gheboren een kindekyn.
 165. Ontwaakt gij luie slapers (Canon).
 136. Op enen boom een koekoek zat (De Koekoek en de Jager).
 353. O Rome's roem en luister (HH. Petrus en Paulus).
 319. O soeten Jesus (Die Soete Naem Jesus).
 112. Oud Peeken zegt (Daar was ne keer).
 129. Ou Jan Wilson had 'n kat (Die Kat kom weer).
 380. Over de glooiende landen.
 104. O Vlaanderens velden (Hymne van trouw aan de Vl. Haard).
323. Pacientie is soo goeden cruyt (Een liedek van Pacientie).
361. Reeds buigen rijpe halmen (Missielied voor de jeugd).
 354. Reine roos (Sint Cecilia).
419. Sah ein Knab ein Röslein stehn (Heiden-Röslein).
 337. Sa, komt, 't is Meidagmorgen.
 139. Sa, laat ons vrolijk wezen.
 309. Schoon boven alle schoone.
 219. Schoon klaart de dag (Wij zijn bereid).
 102. Schoon lief (Meiplanting).
 355. Schutsengel van de Vlaamse jeugd (St. Jan Berchmanslied).
 403. See, the conquering (Koor der jongelingen, Judas Makkabeus).
 122. Siert nu 't hoofd (Lentedans).
 395. Si toutes les filles du monde (Ronde).
 71. Slaap, kindeken, slaap.
 69. Slaapt, slaapt, kindje, slaapt (Wiegelied).
 68. Slape, slape doe (Wiegeliedje).
 406. Some talk of Alexander (The British Grenadiers).
 420. So sei gegrüsst viel tausendmal (Frühlingsgruss).
 282. Stille Nacht.
 250. Strooit bloemen (Uit Klokke Roeland).
 181. Surrexit Christus (Canon).
 73. Suze naanje (Canon).
 434. Swing low, sweet chariot.
135. Ta ta ta (Metronoom canon).
 81. 't En is van U hiernederwaard (Mijn Moederke).

Nrs

404. The first Nowell.
 407. There was a jolly miller (The Miller of the Dee).
 296. Toen de herderkes in 't Kempenland (Kerstvertelling).
 432. Trekken droef moe (De boottrekkers van de Wolga).
 398. Trois jeunes tambours.
 34. 't Ros Beyaert.
 57. 't Volk wil leven (Ere den arbeid).
 23. 't Was in de blijde Mei.
 408. 't Was on a Monday morning (Dashing away).
 315. 't Was op enen maandag.
 229. 't Zijn weiden als wiegende zeeën (Vlaanderen).
 166. 't Zonnetje schijnt (Canon).
185. Vaarwel, mijn broeder.
 56. Vier weverkens.
 179. Viva la Musica (Canon).
 227. Vlaenderen, dach en nacht (Vlaenderen bovenal).
 306. Vredekonink (Driekoninkenslied).
 30. Vuurrood aan den westerkant (Avondlied).
233. Waar de kerelen woonden (Kerlingaland).
 224. Waar de Maas en Schelde vloeien (Ons Vaderland).
 223. Waar Maas en Schelde vloeien (Het Lied der Vlamingen).
 213. Waarom (Omdat ik Vlaming ben).
 24. Waar 't voetpad langs de heining vlucht (Muggendans).
 151. Waarvan gaan er de boeren zo mooi.
 22. Wanneer in de lente (Van de meikevertjes).
 35. Wat voor vijand (Vier-gebroederslied van Mechelen).
 70. Wees braaf nu, mijn kindje.
 162. Wees welkom (Canon).
 320. Wees zonder vrees (Geen zorgen voor morgen).
 113. We hadden een harlekijntje.
 433. Were you there.
 176. Wer sich die Musik erkiest (Hindemith) Canon.
 422. Wer sich die Musik erkiest (Lau) Musikanten sein.
 253. Wie dat sich selfs verheft.
 41. Wie gaat mee.
 65. Wie zal er ons kindeke douwen (Moederke Alleen).
 100. Wij danken (Dankliedje).
 382. Wij dragen een vlag (Vlaggelied).
 48. Wij drijven den ploeg (Het lied van de Landman).
 307. Wij gaan er, de kleuterkoninkskes.
 121. Wij lopen naar de groene weide (In de groene weide).
 6. Wijl rondom U (Rodenbach's Wekroep).
 377. Wij staan in de rijzende dageraad (Caritaslied).
 212. Wij stappen geren (Al zingen 't vrije lied).
 252. Wilhelmus van Nassouwe (Wilhelmus).
 140. Willen wij ('t Haesken).
 256. Wilt heden nu treden.
 424. Wir pflügen und wir streuen (Alle gute Gabe).

Nrs

9. Zaaiers en wiesters (Het Lied van het Vlas).
204. Zegen het land, o Heer (Vaderlands Gebed).
141. Zeg, kwezelken, wilde gy dansen.
13. Zeven bruine beuken spoken (Bruine Beuken).
174. Zie, broeder, 't spel der vlammen (Canon).
10. Zie die mooie bremmebloemen (De Bremmebloemen).
15. Ziet gij 't lustig vinkje springen (Het Nestje).
210. Zij zullen hem niet temmen (De Vlaamse Leeuw).
17. Zodra het madeliefje piept (De Koekoek).
21. Zoet jaargetij (Lentelied).
311. Zusters, ontwaart ge (Heilige vrouwen).

Gedrukt op de persen van de
Sint-Augustinusdrukkerij te Brugge
in opdracht van de Uitgeverij Desclée De Brouwer
Brugge · Utrecht · Parijs · Bilbao
Buenos-Aires · New-York

Frans Hals: Zingende jongen met fluit. Berlijn